
İSA
VE
ESSENİLER
Dolores Cannon

İSA
VE
ESSENİLER

D O L O R E S C A N N O N

Çevirmen: Gül Osegueda

C 1992, 2009 Dolores Cannon
İlk Türkçe Çeviri 2022

Orijinali tarafından yayımlandı Gateway Books, Birleşik Kırallık. İlk baskı 1992,. Amerika'da ilk yayımlanması Ozark Mountain Publishing, Inc. tarafından 2000

Tüm hakları saklıdır. Edebi makaleler ve değerlendirmelerde, sadece kısa alıntılar dışında, bu kitabın hiç bir bölümü kısmen ya da bütünüyle kopyalanamaz, herhangi bir formda veya herhangi bir şekilde elektronik olarak, fotoğraf veya elle yazılarak; fotokopi ve kayıt etmek de dahil olmak üzere veya herhangi bir bilgi saklama ve bilgi elde etme sistemiyle Ozark Mountain Publishing, Inc. den yazılı izin almadan dağıtılamaz ve kullanılamaz.

İzin almak, dizi halinde yayınlamak, özetlemek, uyarlamak veya diğer yayınlarımızın katalogları için : Ozark Mountain Publishing , INC. , P.O.Box 754, Huntsville, AR 72740 , ATTN : Permissions Department 'a yazılı olarak başvurunuz.

Kongre Kütüphanesi Yayım Kataloglama Bilgisi
Cannon, Dolores, 1931 - 2014

İsa Peygamber ve Esseniler - Dolores Cannon
İsa Peygamberin kayıp yılları ile alakalı görgü tanıklarının bilgileri, İncil'den çıkarılan kısımlar ve Kumran'da yaşamış olan Esseni topluluğu. Bilgiler Dolores Cannon tarafından uygulanan regresif hipnoz altında elde edilmiştir. Bibliyografya ve index dahildir.

1.İsa 2. Esseniler 3. Ölü Deniz Metinleri 4. Hipnoz 5. Reenkarnasyon
I.Cannon, Dolores, 1931-2014 II. Esseniler III. Başlık

Çevirmen: Gül Osegueda
Kapak tasarımı çizimi Drawing Board Stüdyosu & Travis Garrison
İllüstrasyonlar Joe Alexander
Kitap Tasarımı : Tab Pillar
OZARK MOUNTAIN PUBLISHING

P:O:BOX 754, Huntsville, AA 72740
WWW.OZARKMT.COM

Önsöz

Ben kimim ki, Hıristiyan olsun, Yahudi olsun birçok insanın inançlarının temellerini sarsacak ya da onları en azından allak bullak edecek bir kitap yazmayı düşünmeye cesaret edeyim? Benim inançlara saygım var. İnsan hiçbir şeyin olmadığına inansa bile bir şeye inanmalı.

Bu, hayatlarını bilginin korumasına ve muhafaza edilmesine adamış bir halkın hikayesidir. Bunu kendimle ilişkilendiriyorum. Bana göre bilginin yok edilmesi korkunç bir şeydir. Bu insanlar, bu meşhur meşaleyi sonsuz zaman ve mekandan uzatıp bana devretmiş gibi görünüyorlar. Bu bilgiler bana raflarda yatarak tozlansın diye verilmedi. Verilmesinin amacı, bilgiye aç insanlar için bir kez daha, yeniden su yüzüne çıkarmaktı. Esseniler adeta kulağıma fısıldayarak bana, ‘’Yaz’’ diyorlardı, ‘’Bu bilgiler çok uzun süre saklandı. Yaz, bu bilgilerin yeniden kaybolmasına izin verme.’’ Bu yüzden öğrendiklerimi iletmem gerektiğini hissediyorum. Eğer bunlar bazı kişileri rahatsız ediyorsa, umarım bu amaçla yola çıkmadığım anlaşılır. Amacımın bazılarını düşündürmek olduğunu söylemeliyim.

Bu kitapta sunduklarımın mutlak gerçek, tartışma götürmez gerçekler olduğunu iddia edemem. Bilmiyorum ve şu an yaşayan herhangi bir kimsenin bunlara bir cevabı olup olmadığından da gerçekten emin değilim. Ama belki de ilk kez, sizi çocukluğunuzdan beri tutsak eden kalıplardan kurtulabilirsiniz. Zihninizin pencerelerini açarak, merak ve bilgi arayışının bir bahar esintisi gibi içeri girmesine ve rehavetin örümcek ağlarını süpürmesine izin verin. Düşünülemez olanı düşünmeye cesaret edin. Sorgulanamaz olanı sorgulamaya cesaret edin. Farklı yaşam ve ölüm kavramlarını incelemeye cesaret edin. Ve Ruhunuz, ölümsüz ‘’Benliğiniz’’ böylece daha da zenginleşecektir.

BİRİNCİ KISIM

Esrarengiz Esseniler

1. BÖLÜM

Her Şey Nasıl Başladı

Zaman ve mekanda yolculuk yaparak, uzun zaman önce kaybolmuş uygarlıkları ziyaret edebilmek mümkün. Uzun zaman önce ölmüş kişilerle konuşmak, onların yaşam ve ölümlerini onlarla birlikte yeniden yaşamak mümkün. Yüzlerce, hatta binlerce yıl geriye gidip geçmişi araştırmak da mümkün. Biliyorum, çünkü ben bunu bir kez değil, yüzlerce kez yaptım.

Bunu regresif hipnozla yaptım. Bu teknik ya da metod, insanların geçmiş yaşamlarını hatırlamasına ve hatta yeniden yaşamasına olanak sağlıyor. Sadece bir kez değil, birçok kez yaşadığımız düşüncesine reenkarnasyon deniyor. Bunun, insanın bir hayvan olarak yeniden doğabileceği gibi yanlış bir inanış olan ''transmigrasyon'' (Öldükten sonra ruhun başka bir vücuda geçmesi *Ç.N) ile karıştırılmaması gerekir. Araştırmalarıma göre bu olmuyor. İnsanın ruhu enkarne olduğunda, her zaman bir insan bedeninde yaşar. Ne yazık ki, ruh son derece alçaldığı durumlarda hayvansı bir doğaya sahip olabilir, ancak asla bir hayvan olarak bedenlenmez. Bu tamamen farklı bir ruh türüdür.

Reenkarnasyonu kendi yaşamlarıyla ilişkilendirebilecekken, bazı insanların bu fikri anlamakta neden zorluk çektiklerini bilmiyorum. Herkes sürekli olarak değişiyor. Değişmemek sizin büyümeyi bıraktığınız anlamına gelir. O aşamada durgunlaşır ve ölmeye başlarsınız. O kadar çok değişiriz ki, bazen bu hayatımızda bir çok farklı hayat yaşamışız gibi hissedebiliriz. Okula gidiyoruz, evleniyoruz, çocuk sahibi oluyoruz, bazen yeniden evleniyoruz. Meslek değiştirebilir, bazen de tamamen farklı bir alanda çalışabiliriz. Bir süreliğine yabancı bir ülkeye seyahat edebilir ya da orada yaşayabiliriz. Sevdiklerimizin ölümü ya da mutsuzluklarından dolayı travma geçirebilir ve

üzülebiliriz. Umarım sevmeyi öğrenebilir ve yaşam hedeflerimizi gerçekleştirebiliriz. Bütün bunların hepsi yaşamımızın aşamalarıdır ve hepsi birbirinden tamamen farklıdır. Hatalar yapabiliriz ve umarım bunlardan öğrenmemiz gerekenleri öğreniriz. Bazılarının ‘’Gençken nasıl öylesine aptalca bir şey yapabildim bilmiyorum. Sanki bu başka birisinin başından geçmiş gibi’’ dediğini duyarız.

Lisede bir zamanlar olduğum ergen halime asla geri dönemeyeceğimi biliyorum. Hatta kendimi onunla bağdaştıramam bile, öylesine saf ve utangaçtı ki. Şimdi o halimle hiçbir ortak yanım yok. Ve o da benim şu an dönüştüğüm karmaşık insanı asla anlayamazdı. Oysa biz biriz ve aynı kişiyiz.

Ben geçmiş yaşamlara bu şekilde bakıyorum. Onları yaşadığımızı biliyoruz, aynı çocukluğumuzu yaşadığımızı bildiğimiz gibi. Onlara ruhumuzun çocukluğu denebilir. Umarım yüzlerce yıldır insan olarak yaptığımız hatalardan aldığımız dersleri uygulamaya koymayı öğrenmişizdir. Nasıl ki büyümesi uzun zaman alan insanlar varsa, bir tek dersi bile öğrenmek için birçok yaşam sürmesi gereken insanlar da var.

Bedenlerimize bir çeşit reenkarnasyon biçimi olarak bakabiliriz. Bedenlerimizin devamlı değiştiğini biliyoruz. Hücreler hiç bitmeyen bir döngü içinde sürekli ölmekte ve yenilenmektedir. Kesinlikle on yıl önceki, yirmi ya da otuz yıl önceki aynı bedene sahip değiliz. Bedenlerimiz öyle ya da böyle değişti.

Reenkarnasyonu ruhun gittiği bir okul, eğitimimiz ve gelişmemiz için bir dizi dersler ve aşamalar olarak görebiliriz. O zaman, sık sık yaşadığımız zor zamanlar için kahretmeyi bırakarak onların geçmek ya da kalmak zorunda olduğumuz sınavlar ve sınamalar olduğunu düşünmeyi öğrenebiliriz. Bu yaşamımızda ya da öncekilerde başımıza gelmiş olan şeyleri değiştiremeyiz. Sadece onlardan ders çıkarıp, geçmişin bize rehberlik etmesine ve ders vermesine izin verip ilerleyerek, yaşamımıza devam edebiliriz.

Reenkarnasyon doktrini bir felsefedir ve bu yüzden herhangi bir kurumsal din formunu olumsuz biçimde etkilemez. Aksine geliştirir ve tamamlar. Bu

fikri önyargısız olarak araştıran herkes, her ikisine de inanabileceğini görecektir. İkisi aslında hiç çelişmez. Reenkarnasyon büyücülüğe ait bir kavram değildir. Fark gözetmeksizin büyücülükle aynı görülmemelidir. O, sevginin öğretisidir ve bu yüzden ana temeli sevgi olan herhangi bir dinle birleştirilebilir. Karanlıkta körü körüne el yordamıyla cevaplar arayan birçok insan o cevapları burada bulabilir. Bu, tünelin ucundaki parlak ışık gibidir.

Aslında ebediyen yaşıyorsunuz, çünkü ruh sonsuzdur, ölemez. Yaşam sadece bir bedenden diğerine geçen sürekli bir varoluştur. Kıyafet değiştirir gibi bedeni de kolayca değiştiriyorsunuz. Bir elbise eskidiğinde ve harap olduğunda ya da tamir edilemeyecek kadar yırtıldığında ve bozulduğunda atılır. Bu bazı insanlar için zordur, onlar ne kadar eski püskü olsa da onu atmak istemezler. Sonuçta ona bir şekilde bağlanıyorsun. Senin bir bedenin var, ama sen o beden değilsin.

Yeniden doğuş düşüncesi kavramanın çok karmaşık, çok radikal, çok zor olduğunu düşünenler olacak. Bunlar belki de reenkarnasyon kavramına henüz hazır olmayan insanlar. Bu kişiler kendi inançları doğrultusunda, yaşamlarını ilişkilendirebilecekleri ve kendilerini rahat hissedecekleri bir hayatı, en iyi şekilde yaşamaya çalışmalıdırlar. Hiç kimse bu inançları başkalarına zorla kabul ettirmeye çalışmamalıdır.

Zamanda geriye gitmek birçok insan için büyüleyici bir kavram. Neden? Gerçeği arayış mı, bilinmeyenin cazibesi mi, ya da eskilerin gerçekte nasıl yaşadıklarını görme arzusu mu? Belki de geçmişin bir şekilde bugünden daha iyi olduğu şüphesi mi? Zaman makineleri ile ilgili hikayeler bu yüzden mi bu kadar popüler? Belki de İnsanoğlu gizlice kendini bugüne bağlayan zincirlerden kendini kurtarmak ve zaman içinde kısıtlama veya sınırlama olmaksızın özgürce dolaşmak istiyor olabilir.

Ben bir regresyon terapistiyim. Bu, geçmiş yaşam regresyonlarında uzmanlaşmış hipnozcu için kullanılan modern bir terimdir. Hipnozu kilo verdirmek, sigarayı bıraktırmak ya da bir kişinin ağrısını azaltmaya yardımcı olmak gibi geleneksel biçimde kullanmıyorum. Yirmi yılı aşkın bir süredir ciddi bir şekilde reenkarnasyonla ilgileniyorum. Her şey hipnozcu eşimin

geçmişe döndürme deneyimlerini izlememle başladı. O, geleneksel hipnoz yöntemlerini kullanarak zayıflamak isteyen bir bayana hipnoz yaparken ve tamamen ‘’şans eseri’’ reenkarnasyonla karşılaştı.

Bilinmeyene ilk maceramızın hikayesi ve onun trajik akibeti Hatırlanan Beş Yaşam adlı kitabımda anlatıldı. Eşim korkunç bir trafik kazasında neredeyse ölüyordu ve bir yıl hastahanede yattı. Çok uzun ve zorlu bir iyileşme sürecinden sonra artık hipnoza ilgisi kalmamıştı. Yaşamı çok farklı bir yönde devam etti.

Ancak maruz kaldığım geçmiş yaşam deneyimlerinin tadı, bu konuya ilgimi uyandırmıştı. Olasılıklarla dolu yeni bir şeye bir kapı açılmıştı. Tarih konusunu her zaman çok sevdim ve bu, tarihi araştırmak için büyüleyici bir yöntemdi. Bu şekilde tarih, kitaplardaki kuru, küflü gerçekler ve tarihlerden daha canlı bir hale geliyordu. Bu yöntem zaman tünelinden geçerek, geçmişte yaşamış insanlarla fiilen karşılaşmaya benziyordu. Tarihi geçmiş zamanda, olduğu anda deneyimleyen insanlarla konuşmak mümkündü. Evet, kapı açılmıştı ve ben bir an için bilinmeyeni görmüştüm. Bu kapının bana kapanmasına asla izin veremezdim. Eğer eşim artık bu konu ile ilgilenmiyorsa, o zaman kendi araştırmalarımı nasıl yürütebileceğimi öğrenmem gerekiyordu.

Geleneksel hipnoz başlatma yöntemleri bana cazip gelmiyordu. O yöntemlerin hem danışan, hem de terapist için çok zaman aldığını ve yorucu olduğunu düşündüm. Transın derinliğini belirleyebilmek için birçok teste gerek vardı. Birçok insanın bilinçaltında, test edilmekten hoşlanmadığını tahmin ediyordum. Uzun yıllar aldıkları eğitim sonucu koşullandırıldıkları için, geçmek ya da kalmak durumunda olduklarını düşündükleri bir konumda olmak istemiyorlar. Savunma durumundayken rahatlamaları zordur. Bu testler, kişinin bilinçaltına ulaşma becerisiyle alakalı olarak transın derinliğini ölçmek için kullanılıyor. Bunun yanlış olduğu kanıtlanmıştır. İnsanlar gün içerisinde birçok kez hipnotik durumdadır ve bunun farkına bile varmazlar. Bunun gerçekte olduğundan daha farklı olmasını bekliyorlar, bu da tamamen doğal bir durum.

Kişi en azından günde iki kez mümkün olan en derin trans haline geçer. Bu, gece uykuya dalarken ve sabah tamamen uyanmadan hemen önce meydana gelir. Televizyon izlerken tüm dikkatimizi vererek hikayeye kendimizi kaptırdığımızda, değişmiş bir bilinç durumuna girdiğimiz

kanıtlanmıştır. Monoton bir otoyolda araba kullandığımız ya da sıkıcı bir vaaz veya konferans dinlediğimizde de birçok kez aynısı olur. Hepimiz bilincin değişken durumlarına kolayca gireriz ve insanların çoğu farkında olmadan hipnotize oldukları söylendiğinde çok şaşırırlar.

Bu doğal hali kullanarak, regresyon amaçlı transı başlatmanın daha çabuk, kolay ve basit bir yolu olması gerektiğini düşündüm. Modern teknikleri inceledim ve gerçekten de çok daha hızlı ve kolay yöntemler olduğunu gördüm. Bu yöntemler halihazırda bazı doktor tarafından hastalıkları ve ağrıları kontrol etmek için kullanılmaktadır. Onlar daha çok beynin görselleştirme alanlarını kullanarak, yönlendirilmiş görüntülerle kişinin oyuna dahil edilmesini sağlıyorlar. Ben kendimce tatmin edici bir yöntem geliştirdim ve 1979'da denemeye başladım. Katılacak kişileri kolayca buluyorum, çünkü bu felsefi alana gösterilen ilgi sadece meraktan kaynaklansa bile, epey ilgi var gibi görünüyor.

Eleştirmenler, hipnoz terapistinin kişiyi geçmişteki bir yaşamına gitmeye yönlendirdiğini ve kişinin hatırladıklarının da terapisti memnun etmek için olduğunu iddia ediyorlar. Kullandığım kendi tekniğimle, telkin yapmamak için elimden geleni yapıyorum. Normal koşullar altında danışanlarıma asla herhangi bir yere gitmelerini söylemiyorum. Her şey kendiliğinden gerçekleşiyor.

Yöntemimi bilimsel bir deney olarak ele almayı planladım ve tekrarlanabilir olup olmadığını görmek istedim. Olabildiğince birçok farklı insan tipinde kullanmak istedim. Eğer aynı sonuçlar elde edilirse, bunun reenkarnasyon teorisinin geçerliliğine katkı olacağını hissettim. Tarafsız kalmaya çalıştım, ancak hipnotize ettiklerimin yüzde doksan beşi aynı yolu izlediğinde - geçmiş bir yaşam bulup birbirlerinin hikayelerini onayladığında - tümüyle tarafsız kalmak zor oldu. İnsanlar bunun reenkarnasyondan başka bir açıklaması olabileceğini söylediler. Tabii ki bu da mümkün. Ama benim

araştırmalarım, danışanlarımın geçmişlerindeki gerçek anıları hatırladıklarına inanmamı sağlıyor. Gittikçe daha fazla insanı geçmiş yaşamlarına götürdüğümde, bu yöntemin eğitimsiz ve kuşkucu insanlar da dahil olmak üzere her tip insanda tekrarlanabilir olduğunu gördüm. Çoğu kez danışanlarım geçmiş yaşama inanmıyor ve hatta ne yaptığımı bile anlamıyorlardı. Buna rağmen sonuçlar aynıydı.

Reenkarnasyon araştırma alanında çalışan diğerleri gibi, ben de büyümekte olan bulgu yığınına kendi bilgilerimi eklemeyi umuyordum. Bazı araştırmacılar sadece istatistiklerle, belli zaman dilimlerinde kaç kişinin yaşamlarını hatırladığıyla ilgileniyorlar. Bense insanları seviyorum, bu yüzden onların hikayeleriyle ilgileniyorum. Grup regresyonlarından ziyade kişilerle bire bir çalışmayı tercih ediyorum. Böylece tüm hikayeye erişilebiliyor. Ayrıca uygulayıcı (ya da rehber) hatıralardan kaynaklanabilecek herhangi bir travmayı daha iyi bir şekilde kontrole sahip oluyor.

Bu teknikle, hafif bir hipnotik durumda bile olunsa, hemen hemen herkes geçmiş yaşamlarını hatırlayabiliyor. Hipnotik transın birçok farklı seviyeleri vardır. Bunlar laboratuvarlarda bilimsel aletlerle ölçülmüştür. Regresyonlarda, trans ne kadar derin olursa, o kadar fazla ayrıntı elde edilebilir. Trans derecesinin, danışanların fiziksel tepkileri ve soruları yanıtlama biçimleriyle ölçülebileceğini keşfettim. Daha hafif trans durumlarında, olağan dışı bir şey olduğunu düşünmezler bile. Tamamen uyanık olduklarına yemin ederler ve bilginin nereden geldiğini anlayamazlar. Çünkü bilinçli zihin hala oldukça aktiftir ve bunun sadece kendilerinin hayal gücü olduğunu düşünürler. Hafif trans durumlarında, kişi geçmiş yaşamındaki olayları bir film seyrediyormuş gibi izler. Hipnotik durum derinleştikçe, kişi dönüşümlü olarak hem yaşamını izler, hem de o yaşama katılır. Her şeyi diğer kişinin gözlerinden gözlemlediklerinde ve duygusal tepkiler hissettiklerinde, o zaman daha derin transa geçerler. Bilinçli zihin

daha az aktif hale gelir ve gördükleri ve deneyimledikleri her şeyin içinde olurlar.

En iyi danışanlar somnambulistik (uyurgezerlik aşaması *Ç.N) duruma geçebilenlerdir. Bu durumda, tümüyle geçmiş yaşamındaki kişilik olur ve o yaşamı tümüyle yeniden yaşarlar, hatta başka bir zaman dilimine ait hiç bir şey hatırlamazlar. Her bakımdan yüzlerce ya da binlerce yıl önce yaşadıkları kişi olurlar. Kendi tarihi bakış açılarını nakledebilecekleri bir durumdadırlar. Ama sadece bildiklerini anlatabilirler. Eğer köylüyse, kralın sarayında ne olup bittiği konusunda hiç bir bilgileri yoktur ya da tam tersi. Herhangi bir tarih kitabında bulunabilecek, ama o sırada yaşamlarında kişisel bir etkisi olmayan olaylardan genellikle habersizdirler.

Eğer talimat verilmezse, uyandıklarında neredeyse hiçbir şey hatırlamazlar. Bu danışanlar sadece uykuya daldıklarını ve bilinçlerinde kalabilecek herhangi bir sahnenin, sönümlenen rüya parçaları olduğunu düşünürler. Uyurgezerlik aşamasında çok fazla bilgi aktarabilirler, çünkü her anlamda, gerçekten o geçmişte kalmış zaman diliminde yaşayan kişi olmuşlardır. Daha önce bu olguyu hiç görmemiş bir kişi için etkisi oldukça şaşırtıcı olabilir. Kişinin tamamen değişip farklı kişisel özelliklere bürünmesi ve ses tonunun tümüyle başka birine dönüşmesi, büyüleyici ve bazen de sinir bozucu bir deneyimdir.

Somnambulist bulmak zordur. Ünlü bir reenkarnasyon uzmanı olan Dick Sutphen, bunun her on kişiden birinde çıkabileceğini söyler. Odada otuz kişi varsa, muhtemelen içlerinde üçünün uyurgezerlik aşamasına geçebileceğini söyler. Ben o kadar şanslı değildim. Bunun yirmide bir olduğunu gördüm. Birçok insan ne olacağına dair merak içindedir ve transta bile etraflarındaki duvarları ve korumalarını tutarlar. Bu da onların çok derin transa geçmelerini engeller. Bu duvarların yıkılması için öncelikle bir güven unsurunun kurulması gerektiğini keşfettim. Danışanın tümüyle güvende olduğunu bilmesi gerekiyor. Zihnin koruyucu cihazlarının hala çalıştığına inanıyorum, çünkü bir şeyler onu korkuttuğunda ya da hoşuna gitmediğinde, bazı insanların derin hipnozdan derhal çıktıklarını gördüm. Bu, bizim korkulu bir rüyadan uyanmamızla aynı şey. Benim hipnotik tekniğim başka bir insanın zihnini kontrol etmek değil, sadece zihinde güven ve işbirliği oluşturmak

şeklindedir. Ne kadar çok güven sağlanabilirse o kadar çok bilgi aktarımı olur.

Hayır, henüz bir Kleopatra ya da Napolyon'la karşılaşmadım. Çoğu insanın sıradan ve rutin yaşamlarını hatırlaması, bana göre geçerlilik işaretidir. Benim düşünceme göre, bir kişi eğer hipnotisti memnun etmek için fantezi bir hikaye uydurma zahmetine katlanıyorsa (bazı ''uzmanların'' dediği gibi) heyecan verici bir macera yaratacaktır. Bana göre bu fantezi olurdu. Kendilerini harika ve olağandışı şeyler yapan bir kahraman olarak görürlerdi. Durum böyle değil. Ara sıra farklı, heyecan verici bir yaşamın çıkması nadir ve eşsiz. Sıradan, sıkıcı, olağan olanlar sayıca çok daha fazla. Gerçek yaşamda olduğu gibi. Gazetelerin manşetlerine çıkmayı başarmış birkaç insandan ziyade, daha çok olağan yaşam sürdüren, sıradan insanlar var.

Yaptığım regresyonlar bu tür vakalarla dolu. Hiç savaşa gitmemiş askerler, beyaz adamla savaşmak yerine huzurlu bir yaşam sürmüş Amerikalı yerliler gibi. Yorucu işden, üzüntüden ve mutsuzluktan başka bir şey bilmeyen çiftçiler ve ilk yerleşimciler. Bazıları sadece hayvanlarına bakmaktan, ekin yetiştirmekten ve nihayetinde erken yaşta yıpranıp ölmekten başka hiçbir şey yapmadılar. Yaşamlarındaki en heyecan verici olay bir düğün, bir çocuğun doğumu, bir başka kasabaya seyahat ya da bir cenazeydi. Günümüzde yaşayan birçok insan da benzer bir kategoriye girer. Hayır, regresyonların çoğunda etkileyici olan şey, kişilerin yaptıkları veya maceraları değil, ancak deneyimledikleri çok gerçek, insani duygulardır. Bir kişi iki yüz yıldan fazla bir süre önce meydana gelmiş bir olayı hatırladıktan sonra, yanaklarında hala taze olan gözyaşlarıyla transtan uyanıyorsa, kimse ona bunun bir fantezi olduğunu söyleyemez.

Bu, kişinin çocukluğundaki travmatik bir olayı yeniden yaşamasına benzer, tüm bastırılmış duyguların yıllar sonra yükselerek yüzeye çıkmasıyla yeniden ortaya çıkar. Hiç kimse size çocuklukta geçen o olayın asla yaşanmadığını söyleyemez, çünkü bunu sık sık bilinçli olarak hatırlarsınız ya da bu başkaları tarafından doğrulanabilir. Yani regresyon çocukluk anılarının deşilmesine benzer. Kişi bunu uygun bir yere oturtabilir, şimdiki yaşamını

nasıl etkilediğini görebilir ve ortaya çıkarılmış bu hatıradan bir şeyler öğrenmeye çalışabilir.

Bu fenomenin bir açıklaması kriptomnezi ya da ‘’saklı bellek’’ olabilir. Bu, bir şeyi, bir zaman, bir yerde okuduğunuz, görmüş olduğunuz ya da işittiğiniz ve zihninizde sakladığınız teorisidir. Daha sonra hipnoz altında uygun bir şekilde, bunu gün yüzüne çıkararak bundan bir hikaye yaratırsınız. Bana göre bu yeterli bir açıklama değildir. Eğer saklanmış bir hatıranız varsa, aynı zamanda bu yaşamınızda deneyimlediğiniz her şeyin hatırasını da saklarsınız. Bu olgusal bir gerçektir. Ama somnambulist bir danışan, yeniden yaşanmakta olan zaman dilimiyle ilgili olmayan her şeyi unutacaktır. Bu kitapta bunun sayısız örneği var. Çoğu kez danışanlar hangi objelerden bahsettiğimi bilemezler, çünkü o objeler onların yaşadıkları zaman diliminde yoktur. Ya da benim kullandığım bir kelimeyi ya da deyişi anlamazlar. Bizlerin çok aşina olduğumuz şeyleri basit terimlerle onlara açıklamaya çalışmak çoğu zaman zor oluyor. Deneyin. Eğer danışan saklı belleğini kullanabiliyorsa, o zaman bu modern şeyler neden unutuluyor? Bunlar aynı zamanda mevcut kişiliğin hafızasının da bir kısmıdır.

Başka bir teori de danışanın ‘’temkinli davranıyor’’ olduğu ve sadece bir zaman diliminden, ya da hakkında bilgi sahibi oldukları bir ülkeden söz edeceğidir. Bunun aksini defalarca kanıtladım. Bir danışanın, hakkında hiç bir şey bilmediği bir kültürdeki bir yaşamdan bahsetmesi oldukça yaygındır. Onların ülkeyi ve gelenekleri ya da inançları mükemmel bir şekilde hatırlamaları daha sonra araştırılarak kontrol edilebilir. Bu, kitaptaki konuyla ilgili birçok kez yapıldı. Ben dünyanın öbür ucundaki bir ülkede, iki bin yıl önce gerçekleşmiş bir yaşamı asla ‘’temkinli davranıyor’’ olarak adlandıramam. Ama aşırı doğruluğu ancak parmak ısırtır. Ve bu çalışmamızda ortaya çıkan onun yaşamlarından sadece biri.

Doyumsuz meraka sahip bir yazar olduğum için, bu araştırma projesine bir sebeple bulaştım. Mümkün olduğunca çok gönüllüyü geçmişlerine götürerek, onlardan edindiğim bilgileri tarihin farklı dönemlerini anlatan kitaplarda derlemeyi amaçladım. Aynı zaman dilimlerine giden birçok insan oldu ve o sırada var olan durumlar hakkında bilgi vererek, birbirlerinin hikayelerini doğruladılar. Bu proje henüz gerçekleşmedi

Ancak Katherine Harris’le (takma ad) tanıştığımda, onunla yaptığım

çalışmanın önceki planların yerini alacağını ve tek başına bir kitap olacağını farkettim. Onun bilinçaltından gelen bilgiler eşsiz ve aydınlatıcıydı ve ben bunun çok önemli olduğu kanaatindeyim.

2. BÖLÜM

Danışan

Katherine Harris kimdi ve yollarımız nasıl kesişti? Karşılaştığımızda kaderin bizler için ne planladığı hakkında hiç bir fikrim yoktu. Bir yıl sürecek ve bizi Mesih'in zamanına geri götürecek bir yolculuğa çıkmak üzere olduğumuzu tahmin edemezdim. Bu tür karşılaşmaların asla tesadüf eseri olmadığına inanıyorum.

Metafizik ve parapsikolojik fenomenle ilgilenen bir grup insan tarafından düzenlenmiş bir davete katılmıştım. Orada hipnotik regresyonlarda birlikte çalıştığım birçok insanın yanı sıra, birçok yabancı da vardı. Olağandışı şeylere ilgisi ve merakı olan Katherine de bir arkadaşıyla oradaydı. O akşamki sohbette benim çalışmalarımdan bahsedildi ve her zamanki gibi birçok insan gönüllü denek olmak için randevu almak istedi. Bu konuya birçok insanın düşündüğünden çok daha büyük bir ilgi var. Çoğu zaman insanların regresyon yaptırmak için özgün bir sebebi var, karmik ilişkilere bakmak ya da bir korkudan kurtulmak gibi, ancak genelde meraktan isteniyor. Katherine gönüllü olmak istedi ve bir randevu tarihi kararlaştırdık.

Katherine, ya da arkadaşlarının bildiği adıyla Katie, onunla karşılaştığım o önemli günde henüz yirmi iki yaşındaydı. Kısa boylu, yaşına göre balık etinde, kısacık sarı saçlı, gözleri parıldayan genç bir hanımdı ve derinlemesine görebilen biri gibiydi. Kişiliğiyle tüm bedeninden ışık saçıyordu sanki. Çok mutlu ve canlı görünüyordu ve insanlarla çok ilgileniyordu. Daha sonra ortak tanıdığımızdan bunun, utangaçlığını ve kendine güvensizliğini kapamak için aldatıcı bir görünüm olduğunu öğrenecektim. Yengeç burcuydu ve bu burçta doğanlar çok girişken değillerdir. Ama özgün bir şekilde samimiydi. Gerçekten insanları

önemsiyordu ve onları rahat ettirmek için çok çaba harcıyordu. Gerçek yaşı ile çelişen, doğuştan gelen bir bilgeliğe sahipti. Ara ara toyluğun izlerini gösterdiğinde, garip duruyordu. Kendime onun henüz yirmi iki yaşında olduğunu hatırlatmam gerekiyordu, oğlumla aynı yaştaydı. Buna rağmen ikisinin hiçbir benzer yanı yoktu. Katherine, yanıltıcı genç bir beden içinde olan çok yaşlı bir ruh gibiydi. Bazen acaba başkaları da benim gibi düşünüyor diye merak ediyordum.

1960 yılında Los Angeles'ta, işleri gereği çok seyahat eden ve sık sık taşınan bir anne-babanın çocuğu olarak dünyaya gelmişti. Assembly of God's Church'e (Tanrı Kilisesi Meclisi *Ç.N) üyeydiler, yani Katie'nin dini geçmişi kesinlikle reenkarnasyon ve hipnoz fikirlerini teşvik edecek türden değildi. Kilise ayinlerinde kendini her zaman yabancı gibi hissettiğini söyledi. Ayin esnasındaki gürültüler ve dönerek sallanmalar onu korkutuyordu. Daha genç bir kızken, kilisede Katolikler'in yaptığı gibi haç çıkarma isteği duyuyordu. Bu ona çok doğal bir şeymiş gibi geliyordu. Ancak annesi tarafından sert bir şekilde azarlandığında, bunu herkesin içinde yapmaması gerektiğini düşündü. Ebeveynleri onu ailenin tuhaf kişisi olarak görüyorlardı. Kendileri gibi olmaya direnç göstermesini anlayamıyorlardı. Daha ziyade anne babasının duygularından endişe ettiği için, bu kitapta adının açıklanmamasını istedi. Birçok kez yaşamış olma fikrini kavramak kendisi için basit bir kavram olsa da, onların bunu asla anlayamayacağını düşünüyordu. Özel yaşantısının altüst olabileceği ihtimaliyle riske girmek istemedi. Onun bu isteğine saygı duyup kimliğini gizli tutmayı kabul ettim.

Ailesinin ABD içinde birçok eyalete taşınması, nihayet onları Katie onaltı yaşındayken Texas'a getirmişti. Lise ikideyken iki kez ve şimdi üçüncü yılın başında yeniden taşınmışlardı. Yeni okullara, farklı öğretim modellerine ve geçici arkadaşlara sürekli uyum sağlamaya çalışmaktan bıkmıştı. Anne babasının karşı çıkmasına rağmen üçüncü sınıfın başında okulu bırakmıştı. Okul eğitiminin tamamı buydu, 2 yıl lisede okumuştu. Bu da onunla yaptığımız çalışma için bir artıydı. Hipnoz altında anlattıklarının okul eğitiminden aldığı bilgilerden gelmediğinden emin olabilirdik. Zaten bu tür şeyler öğreten bir okul bilmiyorum. Artık coğrafyayı bile bir zamanlar öğrettikleri gibi önemsemiyorlar. Katie son derece zeki bir kız, ancak bilgisi kitaplardan gelmiyordu.

Okulu bıraktıktan sonra ve artık özgür olduğunda, eğitim ya da öğretim eksikliğinden dolayı kolayca iş bulamayacağını anladı. Hayal kırıklığına

uğratan vasıfsız işlerde bir yıl çalıştıktan sonra, onyedi yaşında sınava girerek liseyi dışardan bitirip, iş eğitimi almak için Hava Kuvvetleri'ne katıldı. Orada iki yıl eğitim alıp bilgisayar konusunda uzmanlaştı. Çalışmamızla ilgili diğer önemli bir nokta da Hava Kuvvetleri'nde olduğu zaman sürecinde Amerika Birleşik Devletleri'nden hiç ayrılmamıştı, ancak derin transtayken birçok yabancı yeri en ince ayrıntısına kadar tarif etti.

Hava Kuvvetleri'nden ayrıldıktan sonra, ailesiyle birlikte bir kez daha orta batıda, onunla tanıştığım şehre taşınmışlardı. Şimdi bir ofiste bilgisayar becerilerini kullandığı bir işte çalışıyor. Uyum sağlamış görünüyor ve normal bir sosyal yaşantısı var. Boş zamanlarında, şu anda çok popüler olan aşk hikayeleri ve macera kitapları okuyor. Bu regresyonlar için hayati önem taşıyan bilgileri bir kütüphanede araştırma fikri ona hiç çekici gelmiyordu.

İlk seanstan itibaren onun hiç de sıradan bir danışan olmadığını biliyordum. Çabucak derin transa girdi, tat ve koku alma gibi duyusal hisler gösterdi, güçlü duygular deneyimledi ve uyandığında hiçbir şey hatırlamıyordu. Her zaman transa girmekte hiç zorlanmayacağını düşünmüştü, ama bunun bu kadar kolay başarılmış olmasına da şaşırmıştı. Kusursuz bir somnambulistik danışan bulduğumu biliyordum. Bu tip insanlarla çalışmak çok kolay olduğundan, istediği takdirde onunla daha fazla seans yapmak istediğimi söyledim. O da meraklıydı ve anne babası öğrenmediği sürece devam etmeyi kabul etti. Bu konuda bir sorun olmamasını umut ediyordum, ama yasal olarak yetişkin bir insandı ve kendi kararlarını kendisi verebilirdi. Daha sonra hayatı boyunca tuhaf şeyler hatırladığını itiraf etti. Cevabın reenkarnasyonlarda olabileceğini ve bunu öğrenmek istediğini söyledi.

Bu genç kızdan çok değerli bilgiler elde edebileceğimi anladığımda, düzenli olarak haftada bir buluşmaya başladık. Kırsal, ücra bir yerde yaşadığım için, arkadaşım Harriet'in evinde buluşmaya karar verdik. Onun evi şehirdeydi ve ilgili tüm kişiler için ulaşımı kolaydı. Harriet de eğitimli bir hipnotist arkadaşım. Şimdiye kadar bir somnambulist ile çalışmamıştı ve benim Katie ile yapacağım çalışma ile ilgilenmişti. Neler olacağını görmek için çok hevesliydi. Bilgiler gelmeye başladıktan sonra, buna Harriet'in de tanık olması beni sevindirmişti. Daha sonra seanslara katılan başkaları da oldu. Olanlara inanmak hepimiz için çok zordu. Aldatmaca suçlaması

olasılığına karşın, ne kadar çok şahit olursa o kadar iyiydi.

İlk iki seanstan sonra Katie'yi, anahtar kelimeyi söylediğimde derin transa girmesi için şartlandırdım. Bu şekilde ön çalışma ile vakit kaybetmeyip zaman kazanıyor ve trans daha hızlı gerçekleşiyor. Bu deneyin nereye gittiğine dair hiçbir fikrimiz yoktu ve maceramız bu şekilde başladı. Bizi en çılgın rüyalarımızda bile hayal edemiyeceğimiz yerlere ve kişilere götürecekti. Zaman ve mekanda gerçek bir yolculuk oldu.

Başlangıçta ona belli bir yere ya da zaman dilimine gitmesi asla söylenmedi. Bilginin kendiliğinden ortaya çıkmasına izin verdim. Bir ay geçtikten sonra daha sistematik olmaya ve regresyonları bir tür kronolojik sıraya göre yönlendirmeye çalıştım. Yüz yıllık zaman dilimleri halinde atlayarak, kaç tane geçmiş yaşamı olduğunu keşfetmeye çalıştım, tabii ki bu esnada atlamış olduklarım da olabilir. Çoğu kez titiz araştırmalarla ispatlanabilecek belirsiz durumlar ortaya çıkıyordu. Hatta beden vücudu terkettikten ve ''ölüm'' olarak adlandırılan duruma geçtikten sonra ne olduğu konusunda bilgi aldığımız, büyüleyici ruh alemi ile bile karşılaştık. Bu bilgilerin çoğu Ölümün Ötesi adlı bir başka kitapta verilecektir.

Her hafta en az bir yaşam daha geri gitmeye çalıştım. Eğer içlerinde özellikle ilginç olan bir yaşama rastlarsak, daha sonra ona geri dönerek başka sorular da sorabileceğimizi düşündüm. Hatırlanan Beş Yaşam kitabımda kullandığım yöntem buydu. Bu şekilde daha kolay oluyordu.

Katie'yi zamanda yavaş yavaş geri götürerek, Miladi takvimin başlangıcına (Hristiyanlığın başlangıcına) gelene kadar yirmi altı ayrı yaşamını ortaya çıkardık. Birçok yaşamı hemen hemen erkek ve kadın, zengin ve fakir, izan sahibi ve eğitimsiz olarak eşit sayıda bölünmüştü. Her biri, döneminin dinsel dogmaları ve kültürel gelenekleri hakkında zengin ayrıntılarla doluydu. Tarih ve antropoloji üzerine eğitim görmüş bir akademisyenin bile, Katie'nin bize anlattığı inanılmaz detayları anlatamayacağından eminim. Hayır, bu bilgi başka bir yerden geliyordu. Ben onun bu yaşamları bizzat yaşadığı ve bilgilerin ''bilinçaltı'' olarak adlandırılan sonsuz bilgisayar hafıza bankasında saklandığına inanmayı tercih ediyorum. Bilginin öne çıkarılmasını ve yeniden yaşanmasını sağlamak için sadece doğru düğmelere basıp, zihne doğru sinyalleri vermek yeterliydi. Gün

ışığını bir kez daha görmeyi bekleyen daha kaç yaşam var bilmiyoruz. Bu diğer yaşamların hikayeleri başka bir kitapta yazılacak. Hepsini bir tek kitapta toplamak o yaşamlara haksızlık olurdu. Çok fazla bilgi var.

Karşılaştığımız varlığın bize İsa'nın hayatı hakkında bilgi verebileceği ihtimali olduğunu farkettiğimde, o zaman diliminde kalmamızın ve nelerin ortaya çıkacağını görmemizin önemli olduğunu düşündüm. Bu deneyin nereye gittiği ya da kayda değer bir bilgiye ulaşıp ulaşamayacağımız hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ancak bir şey bulunabileceğine dair ufak bir ihtimal bile olsa, Katie'yi geri döndürmeyi bırakıp, daha fazla bilgi almak için İsa'nın Esseni öğretmenlerinden biri olan Suddi'nin yaşamına geri döndüm. Bu konuda üç ay boyunca on üç seans yaptık.

Katie ile çalışmamda, eğer bu karşılaştığımız ilk yaşamı olsaydı, her şeyi bir fantezi olarak değerlendirip onunla yaptığım seansları derhal keserdim. Eğer bir kişi İsa'yı tanıdığından bahsediyorsa, herkes otomatik olarak o kişinin egosunu tatmin ettiğini düşünür. Ancak bu bilgiler ben Katie ile dokuz ay çalıştıktan sonra ortaya çıktı. O zamana kadar onun nereden geldiğini biliyordum. Geçmiş yaşamlarını mükemmel detaylarıyla hatırlama konusunda muazzam yeteneklere sahip olduğunu biliyordum. Bu süre zarfında aramızda çok güçlü bir güven bağı kurulmuştu. Hikayenin ortaya çıkmasının tek yolunun bu olduğuna inanıyorum. Tek bir danışanla çalışmak ve sistematik olarak geçmişe dönmek fazlasıyla sabır gerektirdi. Eğer çalışmayı daha erken durdursaydım, bu hikaye asla yazılamazdı. Onu her ne kadar iyi tanısam da, yine de başkalarına İsa'nın Esseni öğretmenlerinden birini keşfettim demeye çekiniyordum. Şüpheli bir sırıtma ve ''Öyle mi? Külahıma anlat'' gibi küçümseyici bir yorumla karşılaşacağımdan emindim, adeta onları her şeyi yutacak kadar saf sandığımı düşüneceklerdi. Bunu anlayabiliyorum. Eminim ben de bunu başkasından duysam şüpheci yaklaşırdım. Ama Katie'ye inanmam gerekiyordu.

Olanları açıklamanın başka bir yolu yoktu. Yalan söyleme olasılığı yoktu; öylesine derin bir trans halindeyken anlatıyordu ki, bu imkansızdı. Ve ortaya çıkan bilgiler titiz bir araştırmayı ve bu konularda uzman olan birkaç kişiyle konuşmamı gerektiriyordu. Hatta her seferinde bir dahaki seansta nereye gideceğimizi ve benim ona ne soracağımı asla bilmiyordu. Cevapları kendiliğinden ve doğal olarak geldi.

Çalışmalarımızın ilk günlerinde, seans bittikten sonra teyp kayıtlarını dinlemek istedi. Daha sonraları pek ilgi göstermedi ve uyandıktan sonra yalnızca ‘’Pekala, bugün nereye gittik?’’ diye sormaya başladı. Seansı dinlemek umurunda değildi. Genellikle hayrete düşüyordu, çünkü o zaman dilimi ve kapsadığı ülke hakkında çok az bilgisi olduğunu söylüyordu.

İsa ile ilgili bilgiler akmaya başlayınca, bu onu bir şekilde rahatsız etti. Belki de bu, onun eski dini alt yapısını açığa vuruyordu. Özellikle İncil’le ihtilaflı ve çelişen şeyler söylemeye başlayınca, bu onu bunaltmaya başladı. Bütün bunları kendisinin söylemesinin mümkün görünmediğini söyledi. İnanması zordu. İncelediğimiz bütün yaşamlar içinde en çok bu yaşamı onu rahatsız etti. Sorun her ne idiyse, o zaman başka seans yapmak istemediğine karar verdi. Zaten taşınmayı düşünüyordu. Çalıştığı şirket ona terfi verip, maaşını arttırarak başka bir şubesine göndermek istiyordu. Ayrıca bir yılın regresyon deneyleri üzerinde çalışmak için yeterince uzun bir zaman olduğunu düşünüyordu; artık son vermenin zamanı gelmişti. Yaşamı onu her nereye götürüyorsa, onun peşinden gitmesi konusunda hemfikirdim.

Birkaç seans daha yapabilmeyi çok isterdim. O zamanlar araştırma yapıyordum ve beni düşündüren sorulara cevap bulmak istiyordum. Ama düşündüm ki, ‘’Bütün sorularıma cevap alabilecek miydim?’’ Cevaplansalar bile, her zaman başka birisinin soracağı sorular olacaktı. Büyük ihtimalle hiçbir zaman olası tüm soruları yanıtlayamayacak ve o yaşamla ilgili kitabı kapatıp, onun sonuçlanmış olduğundan emin olamayacağız. Olduğu haliyle, sanırım Esseniler’in öğretileri, gelenek görenekleri ve yaşam koşullarını, onlar hakkında sorular sorarak oldukça geniş bir şekilde kapsadım.

3. BÖLÜM

Suddi ile Tanışma

Yavaş yavaş geriye giderken, zaman dilimlerini oldukça yakından takip ediyordum. Farklı yaşamlarını bir defterde listelemiştim. Ancak bu şekilde ayırt edebiliyordum. Hiçbir zaman kim ve nerede olduğu konusunda kafa karışıklığı yaşamıyordu, ama çoğu kez ben şaşırıyordum, bu yüzden de bu defter benim için önemliydi. Birçok kez ona bakmam gerekti.

Bu fenomenin görünümünü kelimelerle kağıt üzerine aktarmak zor. Olduğu insanlar, her birinin kendine has duygularıyla, özgün yüz ve beden özellikleriyle tümüyle gerçektiler. Bu farklı bireylerle o kadar aşina oldum ki, kısa bir zaman sonra onlar adlarını söylemeden ben onları tanımaya başladım.

Son birkaç hafta onu, M.S 400 yıllarında İskenderiye'de ilaçları ve ameliyat yöntemlerini anlatan bir doktor olarak görmüştük. Sonra M.S 300 yıllarında Tibet dağlarında Budist felsefeden bahseden, sarı cübbeli bir rahipti. Sonra M.S 200 civarında sağır ve dilsiz bir kız olarak bulunca şaşırdık. Normalde Katie'yi bir yüz yıl daha geriye gitmesi için yönlendirmem gerekiyordu. Bu sefer talimatımın farklı bir şekilde ifade edilmesi gerekiyordu. Çok iyi iletişim kuramadığımız için, içinde olduğu zaman diliminden emin değildik.

Kişiliklerin genellikle, yazıya dökmeyi zorlaştıran keskin aksanları vardı. Farklı varlıkların İngilizce'yi konuşma biçimlerinde garip kalıplar kullandığını farkettim. Adeta zihinsel olarak bir dilden diğerine tercüme ediyor gibiler. Durum böyle olunca, kelimeler aktarılırken kendi doğal düzenlerinden çıkıyorlar. Genellikle kulağa kötü dilbilgisi gibi gelen şey, bu garip olgunun diğer bir örneğidir. Varlığın (kontak kurduğumuz varlığın)

İngilizce konuşamadığı ve Katie'nin beyninden bir yerlerden ya da bilgisayar bankasından doğru kelimeleri bulmaya çalıştığı izlenimini uyandırıyor. Bu da genellikle, normalde uyanık olduğu durumda asla yapmayacağı gramer, cümle yapısı ya da kelime sıralaması hatalarına sebep oluyor. Bunun reenkarnasyon olduğunu düşündüren, diğer küçük bir noktanın da bu olduğuna inanıyorum. Bilinçli zihni bu hataları yapmazdı.

''Suddi'' adlı varlığı oldukça iyi tanıdım ve nihayetinde onun keskin aksanını anlayabiliyordum. Yaşı ilerledikçe sesi de değişti. Çocukken enerjik ve gençti, daha sonra gitgide olgunlaştı ve artık yaşlandığında yorgun bir ses tonu ile konuşmaya başladı.

Cinsiyet meselesi hikayenin anlatılmasında sorun çıkaracak. Katie bir kız ve bir erkeğin hikayesini anlatıyor. Sürekli ''O(dişi)'' den ''O(erkek)'' ya geçmek kafa karıştırıcı olacak. (İngilizcede O zamiri için dişi ve erkek olarak iki ayrı kelime var. *Ç.N) Sanırım çözümü varlıktan bahsederken ''O (erkek) demek ve ''O(dişi)'' yu sadece Katie'nin fiziki bedeninden ve onun beden hareketlerinden bahsedildiğinde kullanılmak doğru olur. Aynı şekilde, çoğu kez Suddi ile gerçekleşen dialoglarda ''S'' ve kitabın daha ileri bölümlerinde Suddi'nin ölümünden sonra Katie'nin ''ruhu'' ile konuşulduğunda ''K'' harfi kullanıldı. Kendim için de, Dolores, ''D'' harfini kullandım.

Okuyucunun onunla bizim tanıştığımız gibi tanışmasını istiyorum.

Dolores: Şimdi zamanda geriye gidelim, bu sağır ve dilsiz kızdan önceki bir zamana. Üçe kadar sayacağım ve o zamanda olacağız. 1,2,3, şimdi o zamana geri gittik.

Nitekim M.S. 200'den daha önceki bir zamana gitmesinin ötesinde, hangi zaman dilimine gideceğimiz konusunda hiçbir fikrim yoktu. Ortaya çıkan kişilik bir erkekti. Kuzenlerini görmek için Nasıra'ya (*Nazareth İsrail) yürüyordu. Öylesine keskin bir aksanla konuşuyordu ki, söylediğini anlamak oldukça zordu. ''Nazareth''kelimesini telaffuzu o kadar farklıydı ki, daha sonra kaset kaydını dikkatice dinleyene kadar ne olduğunu anlayamadım. Hızlıca söylendiğinde ''Nathareth'' gibi anlaşılıyordu. Galilee'de olduğunu söyledi (İsrail'de bir göl *Ç.N). Burada da bu kelimeyi benim alışkın

olduğumdan farklı telaffuz ediyordu. ‘’Galilay’’ dedi. Kayıtları dinleyene kadar bu kelimelerin tam olarak ne ifade ettiği açık değildi. Yani o zamanlarda Katie neredeydi emin değilim. Kasetin bunları kaydettiğini umarak devam ettim.

İsrail’de geçmiş bir yaşamını anlatan bir danışan bulmak aslında hiç de sıra dışı bir şey değil. Bu birçok kez oldu. Roma işgalleri döneminde orada yaşamış olan çok insana regresyon yaptım, ama hiçbiri ne İsa’dan bahsetti ne de onun adını andı. Bir konumun belirtilmesi, o kişinin yaşamı ile ilgili herhangi bir ipucu verecek anlamına gelmiyor. Yeni bir kişilikle karşılaştığımda, nerede yaşadığını ve yaşadığı kültürü iyice anlayana kadar belirli rutin sorularım olur. Nerede olduğumuzu anladığım zaman daha spesifik sorulara geçiyorum. Adını sordum.

Suddi: Ben Benzahmare’yim. (fonetik)

‘’Benjamin’’ demiş gibi geldi ve ona adının bu mu olduğunu sordum. Ama yeniden son heceyi vurgulayarak ‘’Benzahmare’’ dedi. Diğer adın (ilk isim) önemli biri olmadığın sürece kullanılmadığını söyledi. Ona nasıl hitap edebileceğimi sordum ve ‘’onun adı’’ (takma ad mı?) olan‘’Suddi’’ dememe izin verdi. Bu telaffuz, son hece vurgulanarak, Saudi ya da Saddi gibiydi. Benzahmare’den daha kolay olduğu için, kitapta Suddi adını kullanacağım.

Bu eski kültürlerde çoğu zaman kişi kaç yaşında olduğunu bilmiyor ya da faklı bir terminolojileri var. Ama ‘’otuz yılım var’’ dedi. Evli değildi.

S: Hayır. Bu benim yaşamımın bir parçası değil. Bir aileden başka bir şey istemeyenler var. Ve yaşamlarında başarması gereken çok şey olanlar var ki, bir eş ve muhtemelen çocuk sahibi olmak onlara üzüntü verir. Bu yüzden başkalarından bu yaşamı paylaşmalarını istemek gereksiz yere zalimlik olur.

D: Bu yüzden mi evlenmeyi arzu etmiyorsun?

S: Arzu etmediğimi söylemedim. Sadece muhtemelen evlenmeyeceğimi belirtttim.

Genellikle tepelerde yaşadığını söyledi. Orada iki üç günlük bir yolculukla ulaşılabilecek bir topluluk vardı. Bu topluluğun adını sorduğumda, ki bu normal bir soruydu, birden kişiliği değişti. Normalde Katie bu soruyu tereddüt etmeden cevaplardı. Ancak Suddi aniden şüphelenerek, ters bir şekilde, ‘’Neden bilmek istiyorsun?’’ diye sordu. Bu olağandışıydı ve tepki göstermesine anlam veremedim. Sadece merak ettiğimi söyledim. Epey bir tereddütten sonra nihayet oranın Kumran (Qumran) olduğunu söyledi, Kum-a-ran diye telaffuz etti. O zaman bu isim benim için bir şey ifade etmedi ve soru sormaya devam ettim. Mesleğini sordum.

S: Tevrat kitaplarını inceliyorum ve yasaları öğreniyorum. İbrani yasaları.

Bu da benim için bir şey ifade etmiyordu. Bir Protestan olarak Tevrat’ın ne olduğunu bilmiyordum ve yasa dediğinde mahkemelerde kullanılan normal yasaları kastettiğini düşündüm. Tevrat’ın Museviler’in dini kitabı olduğunu ve bahsettiği yasaların Museviler’in yaşamlarına örnek aldığı Musa’nın yasalarını kastettiğini keşfettiğimde, önümüzdeki birkaç ay boyunca kendimi epey bir eğitmem gerekti. Bazılarının ‘’haham’’ dediği kişi olup olmadığını sordum. Eğitimli bir Yahudi adama rastladığımızı düşündüm ve hahamın onların dini ve muhtemelen eğitimleriyle bir ilgisi olduğunu biliyordum. Bizim (bu deneye katılan kişiler) Yahudiler’le çok az iletişimimiz vardı, Yahudi dini hakkında neredeyse hiçbir şey bilmiyorduk ve hiç sinagoga gitmemiştik. Öğretmen olmadığını, sadece öğrenci olduğunu söyledi. En azından hahamın öğretmen anlamına geldiğini öğrenmiştim.

Katie ile çalışırken, genellikle kendimi aptal gibi hissediyorum, çünkü onun içinde olduğu zaman dilimiyle ilgili temel şeyleri bilmiyorum. Bunun yanı sıra, onun hangi zamana gideceğini asla bilmiyorum ve bu yüzden de tüm olasılıklara hazır olmam mümkün değil. Bu yüzden sahip olduğum kısıtlı bilgiden yararlanmalıyım ya da çok ihtiyatlı davranmalıyım. Bu yaşamların ortaya çıkması için benim yönlendirici sorular sorduğumu söyleyen kişiler, sanırım bunun doğru olmadığını görebilirler. Bir sonraki aşamada ne olacağını asla bilmiyorum ve sadece yola eşlik ediyorum.

D: Eğitiminiz bitince ne yapacaksınız?

S: Dışarıda insanların arasına gidip, öğrendiklerimizi onlarla paylaşacağız.

D: Öğretmen olmak çok uzun mu sürüyor?

S: Bazıları için bir ömür boyu sürebilir. Bazıları içinse bu yol erken yaşta başlıyor. Öğrenim görmediğim bir zamanı hatırlamıyorum.

D: Hahamlar mı sana eğitim veriyor?

S: Hahamlardan bahsediyorsun. Köy hahamını kastettiğini sanıyorum. Doğru mu? Köydeki hahamlar tarafından eğitilmiyorum.

D: Üstatların kim?

Sorumla hangi din ya da ne çeşit bir okula bağlı olduklarını kastetmiştim. Ama o isimlerini sorduğumu sandı.

S: Bendavid var, matematik öğretmeni. Mechalava var, sırların öğretmeni. Tevrat'ı öğreten bir öğretmenim var, o da babam.

Babasından bahsedince gülümsedi (Katie'nin yüzüyle) ve ben de onu sevdiği sonucuna vardım.

S: Ve doğruluk öğretmenim (çok uzun bir isim söyledi, yazamadım). O, nesilden nesile aktarılan şeyleri, gerçeğin kanunlarını, muhafaza edilmiş şeyleri öğretiyor. Judith Beseziher var. (Fonetik. Anlaşılması zor.) O bana yıldızların kehanetini, yıldızların yollarının bilgisini öğretti. O konuştuğu zaman herkesin dinlediği söylenir. Çok yaşlı. Belki yetmiş yaşında, belki de daha fazla. Emin değilim. Başka alanlarda da çok bilgili, bu sadece bir tanesi.

D: Erkek çocuklarının çoğu, yaşamlarının bir döneminde bu şeyleri öğrenmek zorunda mı?

*S: Her İbrani genç erkek yaşamının bir noktasında Tevrat ve yasaları öğrenmesi gerekiyor, ama bu genellikle Barmitzva'dan sonra oluyor. (Yahudi erkek çocuklarının on üç yaşında tüm dini yükümlülükleri kabul ettikleri zaman *Ç.N.). Ama eğer bir üstat olmak ya da bu yolu takip edip öğretmen olmak istersen, her zaman daha fazla öğrenmeye açık olmalısın.*

D: Başka bir yerden eğitim alıyor musun?

S: Yani eğer bilgi uzaktan bir yerden geliyorsa demek istiyorsun, olabiliyor. Ama benim öğretmenlerim bizimle yaşıyorlar. Babam gençken, bildiğimiz birçok yere seyahat etti ve bana aktarmaya çalıştığı şeylerin eğitimini aldı.

D: Bazılarının farklı yerlere giderek başkalarından eğitim alması gelenek mi?

S: Evet, bizde böyle. Bilgiyi aktarmak bir görev. Çünkü bilgiye susamış insanlarla bilgiyi paylaşmamak büyük bir günah.

Suddi henüz bilgi arayışıyla başka ülkelere seyahat etmemişti, ama kendisinin de yeterince şanslı olup gidebileceğinin mümkün olduğunu düşünüyordu.

D: Bu karar nasıl veriliyor?

S: Zamanın geldiğine ve onun geldiğine, harekete geçmemiz gerektiğine dair bize bir işaret gelecek. Babam bunun göklerde anlatılacağını ve bizim o zaman öğreneceğimizi söylüyor.

Ne demek istediğini anlamadım, bu yüzden kimin geleceğini sordum. Gerçekçi bir tavırla cevapladı, ''Mesih. Bunun zamanını çok az kişi biliyor.'' Bu ifadeden ne anlam çıkaracağımdan emin değildim.

D: Mesih'in geldiği henüz söylenmedi mi?

Hangi zaman diliminde bulunduğumuzdan emin değildim ve Yahudiler'in Mesih'in geldiğini asla kabul etmediklerini biliyordum. Bugün bile hala onu arıyorlar. Suddi'nin muhtemelen İsa'nın doğumundan sonra yaşamış, Yahudi bir adam olduğunu düşünmüştüm. Her zaman İsa hakkında bilgi edinme olasılığı mümkündü. Elbette bilgin bir kişi zamanına ait hikayeleri bilirdi.

S: Hayır, gelmedi, Çünkü gökler henüz bunu bildirmedi. Dört köşeden yıldızların birlikte yükseleceği ve buluştuklarında, o an O'nun doğum zamanı olacağı söylenir.

D: Ama ben halihazırda gelmiş olduğunu duydum. Hiç buna ait hikayeler duydun mu?

S: Hayır, daha gelmedi. Yahudiler var olduğundan beri sahte peygamberler ve sahte Mesihler hakkında söylentiler var. Ama daha gelmedi.

D: Sizin insanlarınız İsa adlı birinden haberdar mı? Bazıları gelmiş olan Mesih'in o olduğunu söylüyorlar. Onun Nasıra ve Beytüllahim'de yaşadığını söylüyorlar.

S: Bu ismi duymadım bile, bilmiyorum. Nasıra'da o isimde biri yok, olsaydı bilirdim.

Bu sefer Nasıra'dan bahsettiğinde, onun Kutsal Topraklar'da ya da yakınında olabileceğini farkettim. Beytüllahim'in yakınında olup olmadığını sordum ve orada olduğunu söyledi..

D: Ayrıca Yahudiye adlı bir memleket duydum. O da oraya yakın mı?

S: (Oldukça sabırsız bir şekilde) Burada!

Benim kafam karışmış olsa da, Katie her zaman nerede olduğunu biliyordu. Şimdi kesinlikle hangi ülkede, nerede olduğumuzu anladığım için,

hangi zaman diliminde olduğumuzu anlamaya koyuldum.

D: Topraklarınızın yöneticisi kim?

S: Kral Herod.

İncil'e göre birden fazla Kral Herod olduğunu biliyordum. Biri İsa'nın doğumu sırasında ve bir de O'nun ölümü sırasında hükümdar olan bir başkası. Her şeye rağmen başka Herod'lar da olabilirdi.

D: Birçok Kral Herod olduğunu duydum. Bu doğru mu?

S: (Kafası karışmış gibi görünüyordu.) Bu…. Birinci Herod. Başka Herod olmadı. Antipas ve Philip'in babası, ama bu Herod.

Heyecandan ürperdim. Belki de İsa henüz doğmamıştı.

D: Kral Herod hakkında ne düşünüyorsun?

S: Fazlasıyla Romalılar'ın etkisi altında. Bu hiç iyi değil! (iç çekti) Kana susamış azgın.

Duyguları beni şaşırttı.

D: Sahi mi? Hakkında birçok hikaye duydum, bazısı iyi ve bazısı da kötü.

S: Hayır! Bu soruları sorduğuna göre Herod hakkında hiçbir şey bilmiyorsun. Herod'a ait hiç iyi bir şey duymadım.

D: Herod Kudüs'de mi yaşıyor?

S: Bazen. Her yerde malikanesi var. Bazen başka bölgelere seyahat ediyor.

D: Hiç onunla karşılaştın mı?

S: Hayır! Hiç öyle bir arzum yok.

Herod'dan hoşlanmadığı oldukça belirgindi; onun hakkında konuşmak hoşuna gitmiyordu. Hala hangi zaman diliminde olduğumuzu merak ediyordum. Bizim yıllarımız İsa'nın zamanından sonra hesaplandığı için hangi yıl olduğunu öğrenmek zor olacaktı. Eğer İsa hala doğmamışsa, bu insanlar yılları takip etmede farklı bir yöntem kullanıyor olmalıydılar.

S: On iki kabilenin herbiri için on iki ay var. Yıl ...(cevap bulmakta zorlanıyor gibi görünüyordu). Yıllar kralın yıllarına göre numaralandırılıyor. Emin değilim. Sanırım bu ... hükümdarlığının yirminci yılı.

Her nedense Harriet kendinin de açıklayamadığı bir sebepten dolayı, Esseni'ler adlı bir grubu bulmayı saplantı haline getirmişti. Defalarca ''Gerçekten biraz hızlı davranıp o zaman dilimine gelmeni istiyorum.'' dedi. Daha sonra o zaman diliminde önemli bir şeyin olduğunu bir şekilde hissettiğini söyledi. Bunu söylediğinde ona ''Ama ne zaman yaşadıklarını bile bilmiyorum'' dedim. İsa döneminde olduğunu düşündüğünü söyledi.

O zaman ben, ''Peki, o yöne doğru gidiyoruz, '' dedim ve onun hayal kırıklığına rağmen elli ve yüz yıl aralıklarla atlayarak, geri dönmeye sistemli bir şekilde devam edecektim. Her bir ayrı yaşam kendi sürprizlerini ve tarihi bilgilerini barındırıyor, o yüzden etkisini ispat etmiş olan prosedürü hızlandırmakta acele etmiyordum. Harriet fırsatı değerlendirdi ve soruyu sordu, ''Esseniler olarak bilinen bir grup duydunuz mu?''

Suddi ''Evet. Neden bunları soruyorsunuz?'' diye cevap vererek bizi şaşırttı. Harriet, ''Sadece onlar hakkında bir şey bilip bilmediğinizi merak ediyorum. Onların sizin öğretilerinizi takip edip etmediklerini.'' diye

cevapladı. Suddi: ‘’Onlar benim öğretmenlerim.’’ dedi.

Bu sürpriz olmuştu ve öylesine gizli, bilinmeyen bir grup hakkında bir şeyler öğrenebileceğimiz için umut veren, muazzam bir dönüm noktasıydı. ‘’Ya!’’ dedi Harriet, ‘’ Biz de onları arıyorduk.’’

S: Onların bulunmaya niyetleri yok. Sadece kendileri isterlerse olur, bizi bulamayacaksınız.

Böylece kendisinin de grubun bir üyesi olduğunu belirtmişti. Bu gizliliğin, onlar hakkında aradığımız cevapları bulmamız konusunda sorun yaratıp yaratmayacağını merak ettim.

D: Esseniler’in gizli bir organizasyon gibi olduğunu duydum. Bu doğru mu?

S: İktidarda olanlar onlardan oldukça korkuyor, çünkü başkalarının sadece üstü kapalı söyledikleri gizemleri araştırdık. Ve eğer gücümüz ve bilgimiz çok artarsa yerlerini kaybedeceklerinden korkuyorlar.

H: Normal Yahudi toplumundan farkınız nedir?

S: Biz yasalara daha sıkı bağlıyız. Ortalama bir Yahudi için daha fazla bağlılık şu anlama gelir: Şabat’ın bitiminde sinagogdan ayrılır ve bir sonraki Şabat’ın başlangıcına kadar onu bir daha hatırlamaz. Bizim için, yasa ve Tevrat her şeydir. Bu yüzden yaşadığımızı unutmamalıyız. Verilen kehanetlerin anlaşılması için çok zaman harcanır. Ve kehanetlerin sonuçlanma zamanının geldiğini bilerek, zemini hazırlamak ve başkalarını bu zamana hazırlamak bizim görevimiz.

Kadınların da erkekler gibi toplumlarının üyesi olduğunu söylediğinde yine şaşırdık. Onlar da aynı şekilde hem öğretmen hem de öğrenciydiler. Bu şaşırtıcıydı, çünkü o zamanlarda ortalama bir Yahudi topluluğunda kadınların erkeklerle eşit olmasına izin verilmiyordu. Suddi bunu teyit etti, ‘’Birçok sinagogda kadınların içeri girmesine bile izin verilmiyor. Kadınlara ait ayrı

bir yer var. ‘’ Esseniler’de kadınlara bu onurun neden verildiğini merak ettim.

S: ‘’Birinin diğerinden ayrı olduğunda tamamlanmadığı söylenir. Bu yüzden tüm bilgiler paylaşılmalıdır, böylece asla kaybolmaz. Ortalama bir hahamdan daha fazla beyni olan kadınlar tanıdım.’’

Bu açıklama bizi hem güldürdü, hem de hoşumuza gitti. Ama bilgi edinmek için topluluklarının ne kadar büyük olduğunu sorduğumda, yeniden şüphelenmeye başladı. Temkinli bir şekilde, ‘’Neden bilmek istiyorsunuz?’’ diye sordu. Onun tehdit edici bulmayacağı bir cevap bulmam gerekiyordu. ‘’Yaşam koşullarından dolayı sadece topluluğun büyüklüğünü merak ediyorum. Çok kalabalık olursa beslemek ve barındırmak zor olur diye düşündüm.’’ dedim. Suddi rahatladı ve kesin sayının bilinmediğini söyledi.

D: Bölgedeki Yahudi ve Esseni öğretmenler arasında uyuşmazlık oluyor mu?

S: Evet, bize deli diyorlar, çünkü biz zamanın yakınlaştığını söylüyoruz. Onlar Mesih’in gelmesinden umudu kestiler. (Derin bir şekilde kaşlarını çattı ve huzursuz görünüyordu.) Merak ediyorum, neden bu bilgiyi istiyorsunuz? Artık cevaplamamayı tercih ediyorum. Topluluğumuz hakkında bilgi edinip, yok edildiğini görmek isteyen birçok insan var.

Esseniler’in o dönemde düşmanları olduğunu bilmiyordum.

D: Kuzenlerine gittiğini söylemiştin. Halkınızın düşmanları varsa, birilerinin seni dışarıdayken bulacağından korkmuyor musun?

S: Benim kim olduğumu bilmiyorlar. Onlara göre ben bir yolcuyum. Tenim mavi değil. (Güldük.) Biz birbirimizi belli şekillerde tanıyabiliriz, ama başkaları bunu bilmez.

Esseniler'in manastırdaki keşişler gibi inzivada yaşayan gizli bir tarikat olduğunu duyduğum için, onların dininin bir adı olup olmadığını sordum.

S: Hiçbir adı yok, Esseni olarak biliniyoruz. Ama bu, babamın dediği gibi, bir düşünce okulu, din değil. (O kelimede zorlandı.)Tanrı'ya inanıyoruz, Tanrı.

D: Kendi dilinizde Tanrı'ya verdiğiniz bir ismi var mı?

S: Yahweh. Anlamı…. 'isimsiz', çünkü Tanrı isimsizdir. İnsanın bildiği bir adı yoktur. Ayrıca Elorhim ve Elori olarak da bilinirler. Temelde aynı şey. Tanrı'dan bahsediyorlar. O'na seslenebileceğiniz birçok isim var ve O sizin Onunla konuştuğunuzu bilecektir. Bunlar sadece birkaçı. Ben O'nunla konuştuğumda O'na Yahweh demiyorum. O'na Abba, diyorum, Baba anlamına geliyor.

İsa'nın dönemine doğru bir atılım yapmıştık ve tarihin en gizli ve gizemli grubu olan Esseniler'den biriyle tanışmıştık. Neler bulabileceğimizin potansiyelini farkettiğimde, bu yaşamda kalarak onu tümüyle araştırmaya karar verdim. Kim bilebilirdi ki? Belki de İsa'nın yaşamıyla ilgili bir şeyler açığa çıkarılabilirdi. Ve bu, hakkında az bilinen grupla ilgili bilgilere ulaşabilirdik. Tabii, Suddi şüphe belirtileri gösteriyordu ve bazı soruları cevaplamakta isteksiz davranıyordu, ama bununla başa çıkılabileceğimi hissettim. İstenilen cevapları alabilmek için, konunun etrafından dönülebilecek birçok yol var. Yine de, bunun önümüzdeki üç ay içinde olacağını beklemiyordum. Ortaya çıkan inanılmaz miktardaki bilgi ve açıklamalar bir kasırgada seyahat etmek gibiydi. Çok hızlı ve güçlü geldi, zaman zaman nefesimizi kesti. Gelecek olanı beklemiyorduk ve umduğumuzdan fazlası geldi.

Sonraki bölümlerde bilgileri içeriğe göre derlemeye çalıştım. Bilgiler bu şekilde gelmedi. Bir seanstan bir bölüm, diğerinden başka bir bölüm alarak,

inanılmaz derecede karmaşık bir bulmacayı bir araya getirmek gibiydi. Ama sanırım bu şekilde sunmak okumayı kolaylaştırıyor.

Bu kitabın iki yönlü bir amacı var. Biri, Esseniler olarak bilinen belirsiz, şaibeli grubun gelenekleri ve yaşam koşulları ile ilgili toplanan bilgiyi sunmaktır. Diğeri ise bu grupla ilişkilendirildiği ve sevgi dolu bir öğretmeninin gözünden görüldüğü haliyle, İsa'nın yaşamını bu çerçevede anlatmaktır.

4. BÖLÜM

Esseniler Kimdi?

Bu seanslara başlamadan önce, biri benden Esseniler ve Kumran hakkında bilgi isteseydi, ona hemen hemen hiçbir şey bilmediğimi söylerdim. Adlarını nasıl telaffuz edeceğimden bile emin değildim. Bana göre Esseniler sırlarla örtülü gizemli bir gruptu. Başkalarının da tahmin ettiği şekilde keşişler gibi, tecrit bir şekilde manastır türü bir ortamda yaşayan dini bir gruptular. Benim duyduğum buydu.

İsa'nın da onlarda eğitim gördüğü ya da en azından onları ziyaret ettiğine dair bir söylenti veya efsane de vardı. Ama bu fikir onunla ilgili tüm diğer efsanelere benziyordu. ''Kayıp yıllar'' sırasında dünyanın diğer yerlerini ziyaret ettiği efsaneler. Metafizikle ilgilenen gruplarla konuştuğumda da aynı tepkiyi aldım. İsimler bir şekilde belli belirsiz tanıdık, ama çok az insan onlar hakkında herhangi bir bilgiye sahip. Size Kumran'ın nerede olduğunu bile söyleyemezdim. Harriet de bu grup hakkında benim bildiğimden fazlasını bilmediğini itiraf etti.

1950'lerin başında Ölü Deniz Parşömenleri'nin ortaya çıkışı duyurulduğu zamanki heyecanı hatırlıyorum. Bir şekilde Kumran ve Esseniler bağlantılıydılar. Ortaya çıkarılmış el yazmalarına ne olduğunu bazen merak ediyordum. İlk heyecan fırtınasından sonra, içinden fırladıkları mağaralara geri tıkılmış gibi ortadan kayboldular adeta. Yazık oldu, çünkü onların İncil'in ilk versiyonu olduğu söyleniyordu.

Reenkarnasyon çalışmalarında tanınmış bir yazar ve uzman olan Brad Steiger, teyit çalışması yapan regresyoncuların danışanları ile ya da çalıştıkları zaman dönemiyle ilgili yaptıkları çalışmaları bitirmeden araştırma

yapmamalarını önerir. Bir teoriye göre, hipnoz altındayken danışanın farkındalığının oldukça arttığını söyler. Ne kadar az da olsa, danışanın hipnoz seansına katılanların zihninden telepati ya da ESP (altıncı his) yoluyla bilgiyi alabilme ihtimali her zaman var. Bunun geçerli bir tavsiye olduğuna inanırım ve bulguların geçerliliği garanti altına alınmalı. Yani, Kumran'ın yerini bulmak için hemen haritalara bakmak yerine, bunun için doğru zamanı bekledim. Bunun üzerinde üç ay çalıştıktan sonra, tarihi araştırmalarıma başlamanın güvenli olduğuna dair yeterli bilgiye sahip olduğumuzu düşündüm.

Kumran harabelerinin ortaya çıkarılmasından otuz yıl sonra, hatta bugün bile, Esseni'lerin gizemli ve sırlarla dolu olduğunu keşfettim. Haklarında yazılmış kitapların birbirinin aynısı olduğunu anlayınca hayal kırıklığına uğradım. Sadece bir tanesi hariç, hepsi ellili yılların başında yazılmıştır. Herbirinde parşömenlerin keşfi ve daha sonra Kumran'da yapılan kazılar anlatılıyordu. Her biri sağlam bulunan bazı parşömenlerin tercümesini ele alıyordu. Hepsi bu topluluğun kim ya da ne olduğu konusunda aynı sonuca ulaşmıştı. Bütün yazarlar birbirlerinden bu konunun uzmanı diye bahsediyordu. Sadece bir kitap okumam yeterli olacakmış. ''İnsanlık tarihinin en büyük keşfi''yle ilgili tüm parlak raporlardan sonra, parşömenlerin daha sonraki tercümeleri hakkında neden yazılmış başka kitaplar olmadığını merak etmişimdir. Adeta bir kapı açılmış ve sonra aniden kapatılmış gibiydi.

1967 de Martin A. Larson tarafından yazılan Esseni Mirası adlı kitap istisnaydı. Burada en azından yeni bir yaklaşım vardı. En azından örtbas edilme ihtimalinden bahsetmeye cesaret etmişti. Belki de ortaya çıkmaya başlayan şey, geleneksel kilisenin kabul edemeyeceği kadar fazlaydı. Muhtemelen bu çok daha eski versiyonlarla günümüz İncil'i arasında tutarsızlıklar vardı. Ayrıca Hristiyanlığın tümüyle İsa ile ortaya çıkmadığına, ancak başlangıcının Esseniler'in görenek ve inançlarında olduğuna dair işaretler de vardı. Larson, kilisenin bunu hoş görmeyeceğini öne sürüyor. Modern ruhban sınıfı, Hristiyanlığın İsa gelmeden önce varolduğu düşüncesinin ruhban sınıftan olmayan, sıradan kişilerin kabul edemeyeceği

kadar fazla olduğunu düşünürdü.

John Marco Allegro'nun da benzer inanışları var. Kendisi aslen Ölü Deniz Parşömenleri'ni düzenlemeye başlayan sekiz kişilik uluslararası bilim kurulunun bir üyesiydi. Bu adamlardan dördü Katolik'ti ve hiçbir bir dini bağlılığı olmayan tek üye oydu. İşin garip tarafı, artık Profesör Allegro'nun o Parşömenleri görmesine bile izin verilmiyor! 1960 sonu itibariyle en az dört yüz belge bir araya getirilmiş ve yayına hazırlanmıştı, ancak sadece dört ya da beş tanesi halka açıklanmıştı. Profesör Allegro ayrıca bilgilerin neden saklandığına dair araştırıcı sorular da soruyor.

Parşömenler sessizce saklandı ve birçoğu da tekrar ortadan kayboldu. Bir teoloğun, ''Keşke ortadan yok olsalar ve iki nesil sonra yine ortaya çıksalar.'' dediği biliniyordu. Bu şekilde, kendi cemaatine açıklama yapmak zorunda kalmayacağını kastetmişti. Sanırım tam da böyle oldu. Deneyimiz sırasında ortaya çıkardığım bazı şeyleri bulmuş olabileceklerini de düşünüyorum - ve çıkan bilgilerle baş edemediler.

Belgelerin İsrail'deki Shrine of the Book (Kitap Mabedi) Müzesi'ne yerleştirildiği iddia ediliyor. Bu bina özellikle parşömenlerin incelenmesi, tercüme edilmesi ve sayısız parçanın bir araya getirilmesini kolaylaştıracak bir depo görevi görmesi için inşa edilmişti.

Bu kitaptaki bilgilerin deneye katılan herhangi bir kişinin zihninden gelemiyeceğini biliyorum, çünkü gelen bilgiler çok gizli bilgiler. Ama şimdi, bunların bugün yaşayan hiç kimsenin zihninden gelmiş olamayacağı konusunda eminim. Bu harika insanlardan oluşan grup hakkında, şimdiye kadar sunulmamış eksiksiz bir resmi ortaya çıkardığımıza inanıyorum.

Eğer bir grup insanı haritadan silmeye yönelik bir girişim varsa, işte Esseniler'in başına gelen buydu. İncil'de onlardan bahsedilmiyor. Onların doktrini ile Hristiyanlık arasındaki benzerliklerden dolayı, onlara yapılan tüm referansların bilinçli bir şekilde silindiği sonucu çıkarılıyor.

Eğer Hristiyanlığın başlangıcındaki dönemde yaşamış birkaç gayretli

yazar ve tarihçi olmasaydı, Esseni'ler hakkında hiçbir bilgimiz olmayacaktı. Bu eski yazarlar şunlardı: Philo, İskenderiyeli Yahudi bir filozof; Pliny, Romalı bir yazar ve Josephus, Yahudi bir savaşçı ve tarihçi. Kaynağına gidip onların tercüme edilmiş kitaplarını okudum. Kitap boyunca ara ara onlara değineceğim.

Philo'nun M.Ö. 20 ile M.S. 60 yılları arasında yaşadığı söylenir, yani bizim hikayemizin kapsadığı zaman diliminde hayattaydı. Ama onun belgelerinin kulaktan dolma bilgilerle yazıldığı söyleniyor. Esseniler'i ya da onların topluluğunu şahsen tanımıyordu. Bu da, onun belgeleriyle Josephus'un belgeleri arasında olabilecek çelişkileri açıklayabilir. Pliny yaklaşık M.S. 23 ile M.S. 79 yılları arasında yaşadı ve Esseniler hakkında sadece küçük bir miktar yazdı. Josephus en güvenilir kaynak olarak kabul edilir ve aynı zamanda en çok alıntı yapılandır. O, M.S. 37 de Kudüs'de doğdu, Esseni topluluğunda bizzat yaşadı ve onların son günleri hakkında ilk elden bilgi sahibi. Ama onun zamanında popüler olan Yunan felsefesi sistemleriyle uyumlu hale getirmek için, raporunu renklendirme eğiliminde olduğu söyleniyor. Suddi'nin yaşamından sonraki bir dönemde yaşadı ve yazdı. Buna rağmen bu kayıtlar, bizim deneyimizde ortaya çıkardığımız bilgilerin kesinliğini inanılmaz derecede doğruluyor. Yaşam tarzları ve inanç tanımları oldukça iyi örtüşüyor.

Gizemli Esseniler hakkında bilinen yazılı tek kayıtlar bunlar. Bu yazarlar sadece Ölü Deniz bölgesinde yerleşmiş tuhaf bir grubun yaşadığından bahsediyor. Arkeologlar hiçbir zaman onların nerede olduğunu bilmiyorlardı ve hiç Kumran'ı bulmaya çalışmadılar. O bölgenin berbat iklimi bilim insanlarının kabusuydu ve özel bir sebep olmadan aramaya istek duymadılar.

M.S. 68'de Roma orduları tarafından Kumran'ın yıkılmasından sonra, kalıntılar neredeyse iki bin yıl boyunca Ölü Deniz'in tuz kayalıklarının tepesinde kaldı. Issız bir sessizlik içinde parçalanırken bunu hiç kimse farketmedi. Yaşamlarını bilginin birikimine ve korunmasına adamış insanlar amansız güneş ve çölün kıpırdayan kumları altında tümüyle kaybolmuşlardı. Adeta hiç var olmamış gibiydiler. Harabeler, bir zamanlar orada gelişen yüce beyinleri hatırlatan sessiz bir anı gibi ayakta dursa da, ne oldukları bilinmiyordu. Asırlar boyu, insanlar onların işgalden sonra ortaya çıkan birçok Roma garnizonundan birinin kalıntıları olduğunu düşündüler.

Tanrı'nın bile unuttuğu bu noktada kesinlikle önemli bir şey gelişmiş olamazdı.

Bu kalıntılar, 1947 de ilk Ölü Deniz Parşömenleri'nin keşfine kadar tümüyle göz ardı edilmişti. Tuz kayalıklarındaki mağaralar sırlarını iki bin yıl boyunca sıkı sıkı sakladılar. Sonra kader buna müdahale etti ve Bedevi çoban olan delikanlıyı, kaybolan keçisini aramak için buraya, küplerde saklanmış parşömenlerin keşfine gönderdi. Bu heyacan verici keşfin hikayesi defalarca anlatıldı. Muazzam keşif dış dünyaya duyurulmadan ve bilim adamları çöle üşüşmeden önce, bulunanların çoğunun muhtemelen kaybolduğu ya da kazara yok edildiği şüphesiz. Yerli Arapların yardımıyla komşu mağaralardan başka parşömenler ve onbinlerce parça ortaya çıkarıldı. İlk başta izole bir ''şanslı'' bulgu olduğuna inanılan keşif, kısa bir süre sonra ''insanlık tarihinin en büyük keşfi'' olarak müjdelenecekti.

Daha fazla mağara saklı bilgi hazinelerini teslim etmeye başladıkça, arkeologlar böylesi bir birikimin çölde nasıl saklandığını merak etmeye başladılar. Ancak o zaman yakınlardaki harabelere sorgulayarak bakmaya başladılar. Belki de orada olan askeri garnizondan daha fazlasıydı, belki yazmalarla bir bağlantısı vardı. 1951 yılı kışında yapılan ilk kazılarda bu teoriyi destekleyecek bir şey ortaya çıkmadı. Ama 1952'de parşömenlerin aslında bu harabelerde her kim yaşamışsa kesinlikle onlardan geldiği kanıtlandı.

Sonra Philo, Pliny ve Josephus'un yazıları orada yaşayanların kim olabileceğine ışık tutmaya başladı. Sonunda her şey yerli yerine oturdu ve Kumran, gizemli, komünist Esseniler'in evi olarak ilan edildi. ''Komünist'' kelimesi günümüzde çok farklı bir anlam kazanmaya başladı ve benim bu eski topluluğu tanımlarken bu kelimeyi kullanmam konusunda sorular ortaya çıktı. Esseniler, kelimenin saf anlamıyla komünistlerdi. Bir toplum olarak hep birlikte yaşadılar, her şeyi paylaştılar ve paraya ihtiyaçları yoktu.

Bugün bu insanlar hakkında bilinen her şey, eski yazılardan ve arkeologların üç yıl boyunca yaptıkları kazılarda bulduklarından elde edildi. Bir sürü boşluk ve soru var. Belki bizim deneyimiz bazı cevapların sağlanmasına yardımcı olur..

5. BÖLÜM

Kumran'ın Tanımı

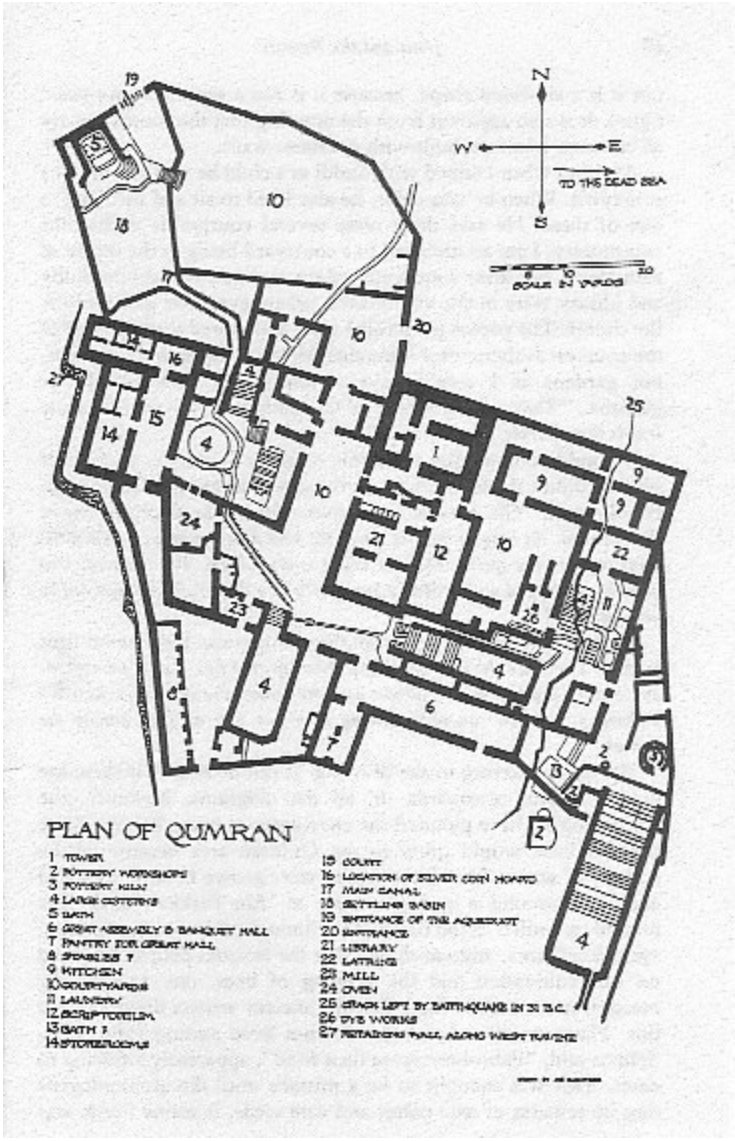
Arkeologlar Kumran'da yaşayan grubun, kendilerini özdeşleştiremedikleri bir dünyadan tecrit etmiş, keşişler gibi erkeklerden oluşan dini bir tarikat olduğuna inanıyorlardı. Esseniler'in katı kurallar ve sıkı disiplin yasaları altında yaşadıklarına inanıyorlardı. Derin transtayken Katie aracılığıyla gelen bilgilere dayanarak, bilim insanlarının bu harika insanlar hakkındaki fikirlerinin birçoğunun yanlış olduğunu göstermeye çalışacağım.

Aslında birçok seansa dağılmış olmasına rağmen, Kumran topluluğu hakkında gelen tüm bilgileri derledim ve bir bölümde sunacağım. Katie sık sık aynı açıklamaları tekrarladı, ama asla kendisiyle çelişmedi. Suddi'nin gözünden ortaya çıkan tablonun, bilim insanlarının kürekleriyle açığa çıkardıklarından çok daha insani olduğuna inanıyorum.

Ortaya çıkardığım bu insanı daha iyi tanımak için, onun yaşadığı yer ve yaşam şekli hakkında daha fazla bilgiye sahip olmam gerektiğini hissettim. Özellikle bu, İsa'nın yaşamındaki en savunmasız döneminde yaşadığı koşulları da yansıtacaktı. Suddi çocukken onunla konuştuğumda, bu yeri topluluk olarak adlandırdı. Asla başka bir şey demedi. ''Kasaba'' ya da ''köy'' kelimelerini anlamadı ve Kumran'dan başka bir yer bilmiyordu. Arkeologlar da bu şekilde adlandırıyor ve şehir olmadığını söylüyorlar.

Suddi tanımlamalarında, ‘’Çok büyük değil ama çok insanın olduğu bir yer. Kütüphaneler, evler ve tapınak var. Tepelerdeyiz ve denize bakıyoruz. Binalar kilden. Tuğlalardan yapılmış ve düz çatıları var ve her şey birlikte inşa edilmiş.’’ Duvarların çoğunun birbirine bitişik olduğunu söyledi.

Topluluğun altı kenarının duvarla çevrili olduğunu söylediğinde kafam karışmıştı. Tuhaf gelmişti ama tuhaf olan şu ki, arkeologların kazılarının çizimine baktığınızda, kesinlikle kare olmadığını görebilirsiniz. Altı kenarlı geometrik bir şekil olmadığı için altı kenarı olup olmadığı tartışılabilir. Odaların çoğunlukla birbirine bağlı olduğu çizimden de anlaşılmaktadır. Çoğu ortak duvarlarla inşa edilmiş.

PLAN OF QUMRAN

1 TOWER
2 POTTERY WORKSHOPS
3 POTTERY KILN
4 LARGE CISTERNS
5 BATH
6 GREAT ASSEMBLY & BANQUET HALL
7 PANTRY FOR GREAT HALL
8 STABLES ?
9 KITCHEN
10 COURTYARDS
11 LAUNDRY
12 SCRIPTORIUM
13 BATH ?
14 STOREROOMS
15 COURT
16 LOCATION OF SILVER COIN HOARD
17 MAIN CANAL
18 SETTLING BASIN
19 ENTRANCE OF THE AQUEDUCT
20 ENTRANCE
21 LIBRARY
22 LATRINE
23 MILL
24 OVEN
25 CRACK LEFT BY EARTHQUAKE IN 31 B.C.
26 DYE WORKS
27 RETAINING WALL ALONG WEST RAVINE

Kumran Planı

1. Kule
2. Çömlek Atölyesi
3. Çömlek Fırını
4. Büyük Sarnıçlar
5. Banyo
6. Toplantı &Yemek Salonu
7. Büyük Salonun Kileri
8. Ahırlar ?
9. Mutfak
10. Avlular
11. Çamaşırhane
12. Manastır Yazıhanesi
13. Banyo
14. Malzeme Ambarı
15. Avlu
16. Gümüş para gömüsü
17. Ana Kanal
18. Çökeltme Havuzu
19. Su Kemerinin Girişi
20. Giriş
21. Kütüphane
22. Tuvalet
23. Değirmen
24. Fırın

25. Depremde oluşan çatlak
26. Boyahane
27. Batı Vadisi boyunca istinat duvarı

Suddi çocukken onunla konuştuğumda bazen bir avluda oynuyordu. Büyüdüğünde, bu avlulardan birinde oturup meditasyon yapmayı da seviyordu. Bu yerleşimde birkaç avlu olduğunu söyledi. Benim bildiğim avlu, bir şeyin ortasında olan türdendi, ama bunlar yerleşim içinde dağılmıştı. Derslik ve kütüphanenin tam merkezde olduğunu ve herkesin dersler için orada toplandığını söylemişti. Parşömenler de (ya da yazmalar) orada muhafaza ediliyordu. Avlulardan birinde çeşmeler vardı. Diğerlerinde bahçeler vardı, ama benim tahmin ettiğim gibi değil, çok güzel çiçek bahçeleriydiler. ‘’Onlar gökkuşağı renklerindeler. Parıldayan bir sürü mücevher gibiler.’’

O kadar sıcak bir yerde nasıl çiçek yetiştiriyorlar diye merak etmiştim. Çölde pek bir şeyin yetişemeyeceğini düşünüyordum. İtiraz etti. ‘’ Ah, yetişiyor! Yağmur olduğu sürece çölde çiçek yetişiyor. Su olduğu sürece sıcak önemli değil. İlkbaharda yağmurlar yağdığında, çöl çiçeklerle dolar, dökülen tohumlar aniden çiçeklenir. Çöl çok güzel olabiliyor.’’

Yemek alanlarının yakınındaki avluda meyve ağaçları vardı. ‘’Yetiştirilebilen ağaçlar var, incir, hurma, nar, portakal ve limon. Adeta gökyüzüne değiyorlar. Ve aralarından yürüyebileceğin patika yollar var, ya da çiçeklerin arasında oturabilirsin’’

Yine çizime bakılırsa, gerçekten de birçok avlu olduğu görülebilir. Ancak arkeologlar bütün şemalarda avluları çorak olarak resmetmişler. Su kıtlığından dolayı Kumran bölgesinde çok az şeyin yetişebileceğini düşünmüşler. Tahıl yetiştirildiğini biliyorlardı, çünkü 3 km güneyde olan Ain Feshka olarak bilinen bir kaynak civarında yapılan kazılarda tahıl bulunmuştu. Buranın Esseniler’in tarım alanı olduğunu düşündüler ve bu izole edilmiş insanların sadece tarımla ve arı vs yetiştirerek, sadece bu tatsız , yavan yiyeceği yedikleri sonucuna vardılar. Ancak eski yazarlar buna katılmıyor. Pliny Esseniler’in palmiye ağaçları arasında yaşadığından bahsediyordu. Solinus, belli ki hurmayı kastederek, ’’Onların yiyeceği palmiye meyvesi’’ diyordu. Arkeologlar kazılarda hurma ağaçları, tohumlarının kalıntılarını ortaya çıkarana kadar bu görüşlerin yanlış olduğu düşünülüyordu. Görünüşe göre Suddi Kumran’da yetişen ağaçlar konusunda haklıydı.

Suddi Esseniler'in çoğunun yerleşim duvarları içinde yaşamadığını söyledi. Ana kompleksin dışında, kuzeye doğru olan tepelerde aileler için konutlar vardı. Anlaşılan bu evler de, aynı yerleşimdeki gibi bir bina düzenenine sahipti, binalar ortak duvarlarla birbirine bitişikti. Arkeologlar insanların çadırlarda ve mağaralarda yaşadığına inanıyor, ki bu bana tuhaf geliyor. Neden bu kadar mükemmel verimli bir yerleşim inşa edip, sonra gidip dışarıda ilkel koşullarda yaşasınlar?

Bulabildiğim kadarıyla, surlardan uzakta olan alanlarda çok fazla kazı yapıldığını düşünmüyorum. Raporlarda sadece ana yerleşimde kazılar yapıldığından ve bitişikteki mezarlıktan bazı mezarların çıkarıldığından bahsediliyor. Bu arada, mezarlıkta kadın ve çocuk iskeletleri bulunana kadar, bilim insanları hala burada keşiş camiası olduğuna inanıyordu. Bu fikirlerini hızla gözden geçirip düzeltmek zorunda kaldılar, çünkü orada ailelerin de yaşadığı ortadaydı.

Suddi'nin ailesi tepenin yukarısında, birçoğundan daha uzakta yaşıyordu. Evden dışarı baktıklarında uzak mesafedeki Ölü Deniz'i görebiliyorlardı. Yerleşimin içinde yaşayanlar sadece tapınağı, yazmaları gözeten ve ateşleri yanar halde tutan Yahweh'in rahipleriydiler.

Suddi annesi, babası ve kız kardeşi Sarah ile birlikte yaşıyordu. Yaşam alanlarını tarif etmesini istedim. Hava sıcak olduğunda evin düz olan damında uyuyorlardı. Serinlediğinde kız kardeşiyle aynı odayı paylaşıyordu. Aile odası olarak nitelendirilen, yemeklerin pişirildiği bir oda vardı. Ebeveynlerinin kendi yatak odası ve bir çok papirüsle dolu, babasının çalıştığı bir oda vardı. Yaşam alanlarının diğer ailelerle ortak duvarları vardı.

Harabelere bakarak, arkeologlar herkesin yerleşim kompleksi içindeki yemek salonunda her zaman birlikte yemek yediklerini varsaydılar. Ancak Suddi, ailelerin çoğunlukla kendi evlerinde yemek yediklerini söyledi. Birinin konuşma yapmaya geldiği özel bir durum olduğunda, o zaman yemek salonuna gidiyorlardı. Esseniler, herkesin kendine ait özel alanı olursa daha az anlaşmazlık olacağına inanıyorlardı.

Kütüphane ve yemek salonu dikdörtgen şeklinde odalardı. Çatılardaki üstü kapatılmış açıklıklar ışığın içeri girmesini sağlıyordu. Ayrıca duvarlarda da kumun içeri girmesini önlemek için üzeri kapatılmış açıklıklar vardı. Hangisinin en büyük bina olduğunu bilmiyordu, çünkü onları 'adımlayarak ölçmemişti'.

Dışarıdan yerleşime girmenin en yaygın yolu, yüksek uçurumun yanındaki geçitti. Gerekirse bir kervanın geçebileceği büyüklükteydi. İçeri girebilmenin başka yolları da var mı diye sorduğumda, temkinli bir şekilde olduğunu söyledi, ancak daha fazla bilgi vermedi. Görünüşe göre bu da üzerinde konuşmaması gereken birçok konudan biriydi. Esseniler birçok yönden aşırı derecede sır küpüydüler ve ben bu savunma duvarını yıkmakta güçlük çekecektim.

Birden fazla katı olan birkaç bina olduğunu söyledi. Kütüphane iki katlıydı. Toplanma salonu (yemek salonu) iki kat yüksekliğindeydi ama sadece yüksek bir tavanı vardı. Kapının yanındaki kulenin üç katlı olduğunu söyledi. Arkeologlar bazı odaların iki katlı olduğuna dair kanıtlar olduğundan bahsettiler. Kulenin iki katlı olduğunu, ancak bir de depo olarak kullanılan bodrum katı olduğunu söylediler, ki bu da üç katlı demekti. Kule daha çok gözlem amaçlıydı. Esseniler bu görüş açısından yerleşime yaklaşan herkesi görebiliyorlardı. Suddi kulenin aynı zamanda koruma amaçlı kullanıldığından bahsetti, ama açıklamasını istediğimde cevap vermekten kaçındı. Bu da bir diğer yasak konuydu.

Suddi büyüdüğünde, artık ailesiyle birlikte evlerinde yaşamadı, yerleşim içinde genç yetişkinlere ayrılmış olan bölüme taşındı. Burada kadınlar ve erkekler ''apartman'' dediği yerlerde yaşıyorlardı, bu kelimenin doğruluğundan tam emin değildi. Yemeklerini nerede yiyecekleri kişisel seçimlerine bağlıydı. Bu meskenlerde kalırken, dostluk ve sohbet etmek için

yemeklerini çoğunlukla diğerleri ile beraber yiyordu. Yemek odasında ya da ‘’yemek salonunda’’ birçok masa vardı, ancak yemekler salonun dışındaki odalarda ya da dışarıdaki kil fırınlarda pişiriliyordu.

Bilim insanları Esseniler’in yemeklerini, yemek vakti yapılan tören ya da ritüelleri ciddi bir şekilde izleyerek, hep birlikte yediklerini söylüyorlar. Suddi aynı fikirde değildi: Yemek sırasında sadece kutsama yapıldığını ve eğitim ya da başka bir şeyin yapılmadığını söyledi. Ayrıca gün içinde çok katı dini ritüeller yaptıklarına inanılıyordu. Suddi hiçbir şeyin mecburi olmadığını; seçimin kişinin kendisine bırakıldığını söyleyerek buna da karşı çıktı. Çoğunlukla herhangi bir dini ayin Şabat gününde yapılıyordu.

Eğer insanlar kendi odalarında yemek yemek istiyorsa, depo sorumlusuna gidip, ihtiyacı olanı alıyordu. Aç kalmıyorlardı, ancak açgözlülüğe de izin verilmiyordu.

Yenilen yemek çeşitlerini merak ediyordum. Darı temel besindi. Bu, dışarıda yetiştirilen bir tahıl türüydü - muhtemelen ‘Ain Feshka’da’. Hasat edildikten sonra, tahıllar ayıklanır ve büyük çuvallarda saklanırdı. Darıdan yapılan bir yemeği tarif etti. ‘’Bir avuç darıyı bir tencere kaynar suya atıyorsun ve biraz tuz koyuyorsun.’’ Bazen içine şifalı bitkiler de ekleniyordu. Bana çorba gibi geldi, ama Suddi rulo yapıp, elinle yiyebilirsin dedi, belki de bir çeşit ekmek olabilir.

Farklı hayvanların etleri yeniyordu: kuzu ve keçi, bazen de sığır ya da genç bir öküz ve farklı türde kuşlar. Eski Ahit’deki yiyecek kanunları aklıma geldi ve ona herhangi bir kısıtlama olup olmadığını sordum. ‘’ Domuz ya da çatallı toynağı olmayan hiçbir şeyi yiyemezsin. Domuz her şeyi yiyor. Eğer verilirse hayvan dışkısı bile yiyor, onun için farketmiyor. O yüzden temiz sayılmıyor. Sadece yarık toynaklı, geviş getirenleri yiyebilirsin. Deve de geviş getiriyor ama biz deveyi yemiyoruz.’’

Suddi toplumlarında bu konuda herhangi bir yasak olmamasına rağmen, kendisi et yemeyi sevmiyordu. ‘’Kendi… zevkin için bir şeyi öldürmek doğru değil. Yok ettiğin Tanrı’nın yarattığı bir varlık. Et yemek, kendini buraya bağlamak, kişinin ruhunu dünyaya bağlaması demektir.’’

‘’İçecek’’ kelimesini anlamadı, ama şarap, su ve bazen de farklı hayvanların sütünü içiyorlardı. Tuzak soru olarak, kahveyi sordum, ancak ‘’

Onu bilmiyorum. Bu bildiğim bir şey değil. Naneden ya da değişik yapraklardan yapılmış çaylar içtim.'' dedi. Uzun uzun açıklamama rağmen, anlamadığı diğer bir kelime ise ''Sebzeler'' di. Tahıl ve meyve dışında başka şeyler de yeniyordu, ama diğer şeyler geçen kervanlardan satın alınıyordu.

Yaşam alanlarındaki mobilyaları anlattı: ''Yatak bazası, bazayı oluşturan çapraz iplerle örülmüş. Sonra dolgu malzemesi falan, hepsi bunun üstüne konulmuş. Bu şekilde uyunuyor, bunun üzerinde. Masalar ve sandalyeler var. Oturmak ya da dinlenmek istediğinde, bir minder alıp üzerine oturuyorsun. Tabii bu senin tercihine kalmış.'' Yatağın bazası otuz cm yükseklikteydi. Battaniyeler ve yatak örtüsünü sorduğumda ne demek istediğimi anlamadı. Ne olduğunu açıklayınca, ''Battaniyeye gerek yok. Çok fazla olur. Dağlarda yaşansa belki o zaman ihtiyaç olurdu.'' dedi.

Yastığın da ne olduğunu bilmiyordu, ama ''minder'' kelimesini bildiği için anlayacağını düşündüm. Uyurken kafamızın altına neden yastık koymak istediğimizi anlayamadı. ''Kafa yükseltilmiyor. En ideal uyku şekli, kan dolaşımına yardım ettiği için, ayakların kafadan daha yüksekte olması. Kafa yüksekte olursa ayaklarının şişmesine sebep olur. Öyle değil mi? Kafayı yükseltmek baş ağrısına ve diğer bir sürü soruna yol açar. Ayakları yükseltmek vücudun dolaşımına yardım eder ve dolaşımın durmasını önler.'' Ya ayakların altına minder koyuyorlardı ya da yatağı eğiyorlardı. Evdeki diğer mobilya da, üzerine kıyafet ya da o türden bir şeyler konulabilecek raflardı.

Dekorasyonları sordum, kaşlarını çattı, yine kafası karışmıştı. Heykel ya da resim gibi şeyleri düşünüyordum. ''Heykel'' kelimesi onu rahatsız etti. ''Bizim heykellerimiz yok! Heykel yapılmıyor. Bazen bir resim yaparız. Ama yerleşimde heykele izin verilmiyor. Bu Tanrı'nın yarattığını kopyalamak olur. Emirlerde oyulmuş bir şey yapmaya izin verilmiyor.'' Bu heykel tanrı olmasada mı? Mesela bir hayvan heykeli? ''Birçok sahte tanrıya hayvan figürü ile tapılır.''

Bazı insanların sadece güzel oldukları için, evlerinde heykel ve tablo bulundurmaktan hoşlandığını ona anlatmaya çalıştım. Onları tapmak için kullanmıyorlardı. Ama Suddi bu konsepti anlayamadı. ''Ben, doğaya bakıp ondaki güzelliği bulurdum. Gerçeği gözlerinin önündeyken neden kaba bir

taklidine bakasın? Güzelliği ve onu yaratmaya duyulan gereksinimi anlarım, ama çok daha harika şeyler yaratamaz mısın? Resimler çok güzel.’’

Ondan resimleri anlatmasını istediğimde, onun tanımladığı türden resimleri beklemiyordum. Papirüs ya da ahşap üzerine boyanmış, evde çeşitli yerlere asılmıştı, ama bizde olduğu gibi, objelerin ya da canlı şeylerin resimleri değildi. Daha ziyade soyut resimlermiş gibi geldi.

S: Renkler, ışık ve şekiller ve… ben resim yapmıyorum. Bunu çok iyi anlatamıyorum. Bunlar ruha hitap eden şeylerdir. Gözlerin görebildiğinden ziyade içten geliyorlar. Bunlar ruhun gördükleri. Sadece onu resmedene anlam ifade eder.

D: Peki ya Romalılar? Onların bir sürü heykelleri var, değil mi?

S: Evet, ama onlar kafirler. Onlar o heykellere tapıyorlar. Onlara aslında sahip olmadıkları nitelikler vermişler. Onlar sadece taş.

D: Gerçekten heykelin kendisine mi tapıyorlar, yoksa onun arkasında olan fikre mi?

S: Hepsi farklı. Bazısı heykele gerçekmiş gibi tapıyor, bazısı ise onun sadece temsil ettiği şey olduğunu söylüyor. Her ikisi de tehlikeli bir fikir gibi görünüyor.

Bir Roma tapınağının içine hiç girip girmediğini sorduğumda çok şaşırdı. ‘’Romalılar’la onların inançları hakkında konuştum. Ama tapınaklarda hayvanları öldürüyorlar ve ibadetin adını kirletiyorlar. İbadet korkutucu ve kirli bir şey haline geldi. Bethesda’da bir tane var, benim tek bildiğim o. Bir tane Kudüs’te var ve başkaları da olduğunu duydum. Kefernahum’da bir tane olduğu söyleniyor. Ve tabii ki Taberiye’de de tapınak var. Bu İmparator tarafından yaptırıldı. (Taberiye hızlı telaffuz edildi ve heceler gevelendi.)

Nasıra’yı sordum, ama köyün çok küçük olduğunu, oraya bir tapınak yapma zahmetinde bulunmayacaklarını söyledi. Sadece meraktan belki bir tanesini görmek isteyeceğini düşünmüştüm, ama bu fikir onun için çok iticiydi. ‘’Bizim tapınağımız içimizdedir. Eğer içinde bütünsen, bu dışarı

yayılır. Buna sahip olmak için bir ev yada oda gerekmez.'' Ben hep tapınak ve sinagogun farklı isimlerde aynı yer olduğunu düşünürdüm. İncil'deki, İsa'nın tapınakta doktorlara eğitim verme hikayesini hatırladım.

S: Tapınak sadece Elorhim' e tapmak içindir, ancak sinagog aynı zamanda eğitim yeridir. Tapınak, kutsalların kutsalıdır, ama sinagogda, belki de, sadece Tevrat için kutsal bir alan vardır. Tapınak Tanrı için, sinagog Yahudi inancı çerçevesinde ibadet etmek içindir.

D: Yani başka bir dini inancı olan herhangi bir insan tapınağa girebilir, ama sinagoga giremez mi?

S: Evet. Sinagogda Yahudi olmayanlar için ayrı bir bölüm var ve bu aynı zamanda kadınlar bölümü. Tapınakta herkesin Tanrı'ya ibadet etmesine izin var.

İncil'de İsa'nın doktorları sorgulamasından bahsetmesine rağmen, Suddi doktor kelimesini bilmiyordu. Şifacı olarak kabul ettiği kişilere hekim deniyordu ve bu tip insan sadece kendi uzmanlığını öğretebilirdi. Bunlar tapınakta eğitim vermezdi. Anlaşılan İncil'de kastedilen çok bilgili, belki de üstat gibi bir öğretmendi.

S: Tapınakta eğitim verenler Yasa öğretmenleridir. Rahipler var, her birinin kendi uzmanlığı var. Mesela birinin Yasa'dır, bir diğerinin gizemlerdir ve bir başkasının da nesilden nesile aktarılan farklı konular dan bahsetmesi gibi. Haham daha farklı, o da deyim yerideyse Yahudi yasaları ve Yahudi dinini öğretir.

Kumran'daki tapınağı tarif etmesini istedim ve umduğumdan çok fazlasını anlattı.

S: İnsanların toplandığı bir alan var. Orada diz çökerler ya da yere otururlar. Ve bir de sunak var. Sunağın arkasında perde var, yani perde ile örtülü iç kutsal alan.Ve onun içinde Tevrat ve yazmalar saklanıyor, dolapta. Kutsal günlerde yapılan çalışmalar ya da kutlamalar esnasında, her ne oluyorsa, bu Tevrat'ı çıkarırlar, okurlar ve paylaşırlar. Ruhların paylaşılması, ardından Tanrı ve yaşamla ilgili tartışmalar ve daha birçok şey yapılır. Sinagoga kadınlar alınmaz, sadece kadınlar avlusuna girebilirler. Tapınağa herkes girebilir.

D: Tapınakta herhangi bir dini obje var mı, mesela sunakta?

S: Kupa ve genellikle tütsü kabı var, hepsi bu.

D: Orada kupa olmasının amacı ne? Ne önem taşıyor?

S: Kupa herkesin arasında dolaştırılır ve bu şekilde herkes bunu paylaşır. Bizi birbirimize bağlar ve bir yapar.

Bunda beklenmedik bir aşinalık vardı. Harriet heyecanla sordu, ''Herkes aynı kaptan mı içiyor? Ne içiyorlar, su mu?'' ''Genellikle içinde şarap oluyor.'' Bu önemli yeni bir gelişmeydi. Suddi'nin tarif ettiği Kutsal Komünyon ya da Aşai Rabbani ayinine benziyordu. Ama bunun Mesih'le bağlantılı olması gerekiyordu ve o henüz doğmamıştı. Suddi o arada yiyecek verilmediğini, (Komünyon sırasında verilen ekmek ya da kağıt helva aklıma geldi), sadece kupanın insanlar arasında dolaştırıldığını söyledi.

S: Bu yaşam kanının kupasıdır. Yaşamın herkesin arasında paylaşılması. Şarap, herkesin kanını ve birlikte bunun paylaşılmasını temsil ediyor.

D: Önemi bu mu? Herkesin aynı kandan olduğu anlamına mı geliyor? Sadece Esseni topluluğunda olanların mı bu kupadakini paylaşmasına izin veriliyor?

S: Kişinin bir olmayı paylaşabilmesi için, ilkeleri kabul etmiş olması gerekir. Kısmen, bunun anlatmaya çalıştığı noktanın ne olduğunu belki de

anlayamayacaklarından dolayı. Onların bizimle bir olduklarına inanmıyor değiliz, inanıyoruz. Sadece, onlar hazır olduğunda paylaşım gerçekleşir. Eğer buna hazır değillerse, baskı yapılmaz.

Yani oradan geçmekte olan bir yabancının buna katılmasına izin verilmiyordu. Bu ritüel, herkesin katılabileceği ve bir arada olabileceği törenlerde yapılıyordu. Şabat günü yapılıyordu, ancak sadece o günle sınırlı değildi. Suddi, bildiği kadarıyla bu törenin Yahudi toplumu tarafından yapılmadığını söyledi.

Bunun önemli bir bulgu olduğunu hissettim. Belli ki İsa, havarileriyle Üst Oda'da Son Akşam Yemeği'ni gerçekleştirdiğinde, yeni bir ritüel başlatmıyordu. Esseniler'le birlikte, birçok kez katıldığı bir ritüeli gerçekleştiriyordu. Ekmek sembolizminin bir Yahudi geleneği olduğu söylenir. Bence yaptığı, bunu kupayı paylaşma geleneğiyle birleştirip, ona yeni bir anlam kazandırmaktı. Esseniler için bu dini tören, herkesin aynı kandan olduğu ve herkesin yaşamı aralarında paylaştıklarını sembolize ediyordu. İsa'nın, yargılanması ve nihayetinde öldürülmesinden bir önceki gece bu töreni yapmak istemesinden daha doğal ne olabilir? Takipçileriyle kendi arasındaki son bir kardeşlik gösterisi olacaktı.

Tütsü kabında Sandal ağacı tütsüsü yakılıyordu, çünkü, ''İçimizdeki bazı merkezlerin (çakraların?)açılmasına yardım ettiği söylenir. Tekrar söylemeliyim, tüm gizemlerin ve törenlerin öğretilerine aşina değilim.'' Oysa, kupayı dolaştırmak kesinlikle Esseniler'e ait bir törendi, diğer dinler, hatta Romalılar bile tütsü kullanırlardı.

Eğer Hristiyan kilisesinde onlarınkine benzer bu tür bir ritüel varsa, belki başka ritüellerin de olabileceğini düşündüm. Riski göze alarak vaftizi sordum. Suddi'nin kafası karıştı, şaşırdı, çünkü o kelimeyi bilmiyordu.

D: Yıkama, arındırıcı su ile yapılan bir tören.

*S: Bir arındırma töreni var. Bir kişi Barmitzvah'sını aldıktan sonra, (Yahudiler'in yetişkinliğe kabul töreni*Ç.N.) dışarı çıkarılır ve reşitlik*

yaşına eriştiği gözüyle bakılır. Ve Yahweh'in yolunu takip etmeyi ya da o yoldan ayrılmayı seçer. Takip etmeyi seçerse, suyun içinde arındırılır. Geçmişini yıkayıp temizledikleri söyleniyor ve o noktadan sonra kişi yaşama baştan başlıyor. Bunu yapmanın farklı yolları var. Bazıları üzerine su döker ve bazısı da o kişiyi suyun içine yatırır.

D: Bunu yapmak için Ölü Deniz'e mi gidiyorsunuz?

S: Hayır, hiç kimse Ölüm Denizi'ne girmez. Genellikle buradaki çeşmelerden birinde yapılır.

D: Bu yapılırken özel bir kıyafet giyiliyor mu?

S: Ya ketenden yapılmış bir giysi giyilir, ya da hiçbir şey. Bu, arıtmanın bir parçası, ruhun çırılçıplak soyulması.

D: Bu töreni rahip mi yapıyor?

S: Evet, ya da bir bilge. Bu genelde kişinin yaşamında bir kez yapılır.

Bu da, Vaftizci Yahya'nın vaftiz etme ritüelini nereden aldığını açıklıyor. Ürdün nehrinde insanları vaftiz etmesi, aslında yeni bir şey değildi. O sadece Esseniler'in varolan bir geleneğini izliyordu.

Ölü Deniz Parşömenleri'nin çevirmenleri bu rastlantının farkındalar. Parşömenlerde bu iki törenden pek çok kez bahsedildiğini öğrendim. Bu uzmanların çoğu, bunun Vaftizci Yahya'yı doğrudan Esseniler'e bağladığı sonucuna varmıştır. Yaşamının bir döneminde onların etkisi altında olduğunu gösterir.

Esseniler oldukça basit giyiniyorlardı. Hem kadınlar hem de erkekler ya ''koyun yününden eğirilmiş ve dokunmuş (yün) ya da işlenmiş keten tohumundan yapılmış (keten)'' sade kıyafetler giyiyorlardı. Elbise bel kısmında toplanıyordu ve yere kadar uzundu. Serin tuttuğu düşünülüyordu. Erkekler altına peştemal giyiyordu, her iki cinsiyet de sandalet giyiyordu.Giysiler her zaman beyazdı, bazen ''daha ziyade ineklerin yoğun kremalarının rengindeydi, tam olarak beyaz değildi.'' Başka bir şey giyinmek için hava nadiren soğuk oluyordu, ama hava soğuduğunda çeşitli renklerde pelerinleri vardı. Yetişkin erkekler sakallıydı. ''Bu, erkek

topluluğuna ait olmanın bir işaretiydi.'' Kumran'ın dışında sinek kaydı traşlı olmayı tercih eden insanlar vardı. ''Saçlarını hiç kesmeyen topluluklar var. Romalılar'ın saçları kısa. Bizde, bakımlı ve temiz olduğu sürece herhangi bir uzunlukta olmasına izin veriliyor. Çoğunluk omuz hizasında tercih ediyor.''

Herhangi bir kimse yerleşimden dış dünyaya gittiğinde, farklı görünmemeleri için diğer insanlar gibi giyinmeleri gerekiyordu. Dışarıdakiler beyaz kıyafetler giymiyorlardı, renkli kıyafetler ve çeşitli başlıklar giyiyorlardı. Dolayısıyla, bu anlamda Esseniler özgündüler ve diğerlerinin arasında öne çıkacakları için çabucak tanınabilirlerdi. Eski yazılar, onların kıyafetleri ile ilgili bu gerçekleri doğruladı.

Surların dışına çıktıklarında Esseniler'in tehlikede oldukları unutulmamalıdır. Ancak başkaları onların kim olduğunu bilmediği sürece güvendeydiler. Suddi'nin dediği gibi, ''Tenimiz mavi değil.''Görünen o ki, herkes gibi giyindiklerinde kolayca tanınmıyorlardı. Ama Kumran'da olduklarında, deyim yerindeyse, herkes aynı ''üniformayı'' giyiyordu. Hepsi kesinlikle farksızmış gibi görünebilir, ancak ''rütbe'' belirleme yöntemleri vardı. Alınlarına kumaştan bir bant bağlarlardı. Bu bantlar, takanın toplumdaki statüsüne göre farklı renklerdeydi. Bir çeşit makam rozeti gibiydi, böylelikle birbirlerinin statüsünü çabucak anlayabiliyorlardı.

S: Mesela gri renk, genç öğrenciler içindir. Yeşil renk takanlar arayıcılardır. Onlar öğrenci seviyesinin üzerindedirler. Herkesin öğrenmesi gerekeni öğrenmişler, ama daha fazlasını arıyorlar. Onlar daha yakın zamanda kabul edilmişlerdir. Ruhları hala bilgiye aç durumdadır. Hala öğrenciler, ama üstat değiller. Mavi rengi üstatlar takıyor. Bir de beyaz renk var, onlar da kıdemliler. Kırmızı renk, aslında bunların hiçbirinin üyesi değildir. O bunların dışında. O sadece öğreniyor, belki de farklı bir amaçla. Bu, dışarıdan gelen öğrenciler için, ziyaretçi gibiler. Kırmızı bize onların bizle aynı fikirde olduğunu ama tam olarak bizden olmadığını gösteriyor. Gerçekte sadece yeşil, mavi ve beyazlar bize ait olanlar, griler de bizim genç öğrencilerimizdir.

D: O zaman eğer biri kımızı bant takıyorsa, her zaman orada yaşamıyor mu?

S: Yani, her zaman burada yaşamıyor demek değil. Belki eğitim, öğrenmek, araştırmak için başka bir yerden geldi.

D: Öyleyse öğrenimleri bitince, tekrar gidecekler mi? Bu renkleri seçmelerinin bir sebebi var mı?

S: Mavi çok fazla iç huzurunu gösterir. Neredeyse beyazın seviyesine yakın. Beyaz erişimde son noktadır. Artık tümüyle huzurdasın ve başarman gerekeni başarmışsın. Mavi bunun bir seviye daha altında, umarım anlaşılmıştır.

Erkeklerle eşit kabul edildikleri ve onlara da eğitim verildiği için, bu renkli kafa bantları kadınlar tarafından da takılıyordu. ‘’Bazı toplumlarda kadınlara hiçbir şey öğretilmiyor’’, dediğimde, neden şaşırdığımı anlamadı. ‘’Ama nasıl olur …? Eğer bir kıza eğitim verilmiyorsa, o nasıl kocasıyla bir olabilir ya da … anlamıyorum.’’

O zamanki toplumsal Yahudi geleneklerine aykırı olması gereken, Suddi’nin bu düşünce tarzı bizi mutlu etmişti. Bu, İsa’nın kadınlara karşı bazı tutumlarını açıklıyor. Orada yaşadığı dönemde, Kumran’da kadınlara daha farklı davranılmıyordu. Eğer bir kadın öğrenci değilse, tercihine göre eşarp ya da peçe takabilirdi. Ama genelde başlarına hiçbir şey takmıyorlardı.

Onunla bu konuşmam sırasında Suddi yeşil bant takıyordu. ‘’Bu benim öğrenci olduğum anlamına geliyor. Üstatlığın bir seviye altındayım. Müstakbel öğrenci değilim, ben bir araştırmacıyım. Öğrenciler gri takıyorlar.’’

Suddi’nin Kumran’daki yaşam şartlarını anlattığı seansta, Katie derin transtaydı, ama aniden ve beklenmedik bir şekilde sağ yanağını tokatlayarak bizi şaşırttı. Normalde bir şeyi anlatmak için yaptığı el hareketleri ve jestler dışında, bu tür ani hareketler olmaz. Daha sonra tokatladığı yeri kaşımaya başladı. Suddi kısaca, ‘’Hımm, böcekler kötü olmaya başladılar’’ dedi. Bunu

komik buldum çünkü bu beklenmedik bir şeydi. Bunların esas olarak sivrisinekler, ''uçan küçük şeyler''olduğunu söyledi, ama Kumran'da birçok böcek türü vardı; bunlardan çekirgeler ve karıncalar sorun yaratıyordu. Isırığı zehirli olabilecek tehlikeli böcekleri sorduğumda, hiç o türden bir böcek bilmiyordu, ''alt yaşam türleri üzerine araştırma yapmaya merakım yok'' dedi.

Yiyecek olarak yetiştirilen hayvanlar vardı: koyun, keçi ve öküz. Ama bunların Kumran'da beslenmediği izlenimine kapıldım. Muhtemelen surların dışında ya da tarımın yapıldığı 'Ain Feshka' yakınındaydılar. Evcil hayvanları olup olmadığını sorduğumda enteresan ve kısır bir tartışmaya girdik. O kavramı bilmiyordu. Başka bir kültürden insanlarla muhatap olduğumda, genellikle böyle oluyor; ya anlamıyorlar ya da eşdeğer bir kelimeye sahip değiller. Her zaman hazırlıksız yakalanıyorum, çünkü (burada da olduğu gibi) bu kelime bizim için oldukça sıradan bir kelimedir. Genellikle hemen, uygun bir açıklama bulmak zorunda kalıyorum ve bu da zor oluyor. Bir ara deneyin. Hızlı düşünüp ''evcil hayvan'' için bir tanım bulmaya çalıştım.

D: Yani, insanların yemediği bir hayvan. Biri bir hayvanı alıp sahipleniyor. Kendi zevki için tutuyor, evcil hayvan olarak.

S: Bu bencilce geliyor. Hayvanın bundan daha farklı zevkleri olmadığını nereden biliriz?

D: Yani … bir çeşit arkadaş gibi oluyor.

S: Bir hayvan nasıl arkadaş olabilir? Onun akıllı bir sohbet yapma özelliği yoktur.

Tamamen kafası karışmış gibi görünüyordu. ''Bazı insanlar yanlarında hayvan olmasından hoşlanıyorlar. O hayvan onlarla birlikte evlerinde yaşıyor.'' dedim. ''Bu bana pek hijyenik gelmiyor'' dedi. Güldük. Bunu açıklamanın bu kadar zor olacağının farkına varmamıştım. Ne söylersem

söyleyeyim, hiçbir şekilde açıklık getiremedim. Bir kedi ya da köpeğin ne olduğunu bilip bilmediğini sordum. Kedi kelimesini biliyordu ama köpeği bilmiyordu. Kaşlarını çatıp, ‘’Çakallar… gördüm’’ (yakallar diye telaffuz ediliyor) dedi. Köpek kelimesi için zihninde bulabileceği en yakın resim buydu sanırım. Benzer olduklarını ama aynı olmadıklarını söyledim. ‘’Kimsenin bir kedi sahibi olabileceğini düşünmüyorum. Bu ilginç. Bir insan ölü hayvanları yiyen bir hayvanı neden evinde beslemek ister? Benimle birlikte yaşasın istemezdim. Hepsinde parazit var. Bu doğru değil: parazit hastalık taşır.Onları uzak tutmak için kükürt kullanıyoruz’’

Bizim onları evcil hayvan olarak gördüğümüzü ona anlatamayacağım açıktı, bu yüzden devam ettim. Yaşadıkları toplumda yılanlarla ilgili bir sorunları olup olmadığını sordum. Değişik boylarda engerek yılanları olduğunu söyledi. Oldukça küçükten çok büyüğe, birkaç kol boyu büyüklüğe kadar değiştiklerini söyledi. Ara ara yerleşime giriyorlar ve o zaman öldürülüyorlardı, çünkü ısırıkları öldürücü oluyordu. Onun halkının da bazen öldürdüğünü itiraf etmesi beni şaşırttı. Tanrı’nın yarattıklarına zarar vermeye ve her türlü şiddete karşı görünüyordu. Bir tehlike olduğunda öldüreceklerini söyledi.

Hala tehdit edildiklerinde herhangi bir koruma kullanıp kullanmadıklarını bulmaya çalışıyordum. Daha önce bunun için bir şey olduğunu söylemişti, ancak bu tartışılması yasak olan konulardan biriydi. Bu sefer başka neyi tehlike olarak gördüklerini sorduğumda, yine savunmaya geçti ve cevap vermeyi reddetti. Böyle bir durum olduğunda konuyu değiştirmek en iyisiydi.

Sorgulamam sırasında sık sık Kumran’ın ilkel bir yer olmaktan çok uzak olduğunu gördüm. Bir keresinde ona banyo yaparken rastladım. Her gün, genellikle de sabah banyo yapıldığını söyledi. ‘Yıkanma odası’, banyo, neredeyse tüm odayı kaplayan büyük bir odaydı. Havuza inen basamaklar vardı ve yan tarafta ‘’soyunmak’’ için bankların olduğu bir alan vardı. Suya girmek için tüm kıyafetlerini çıkarıyorlardı. Birçok insan (hem kadın hem

erkek) sabun yerine ponza taşı kullanarak yıkanıyordu. Su, havuza yeraltından biryerden geliyordu. Sürekli bir akış vardı, her zaman tazelenip yenileniyordu. Suyun nereden aktığını bilmiyordu, çünkü bu sistemi kendisinin tasarlamadığını ya da inşa etmediğini, ancak suyun içinden aktığı alanların üstünün kapalı olduğunu düşündüğünü söyledi. Eğer biri ortalama bir modern şehir sakinine şehrin su sistemini sorsa, onun çalışma sistemi ile bir sebepten dolayı ilgilenmediği sürece, açıklamakta zorlanacağını düşünüyorum.

Yerleşimde, suyun yüzeye çıktığı bazı yerler vardı. İçme suyu iki çeşmeden temin ediliyordu. Acaba bir kuyudan mı bahsediyor diye düşündüm, ama tanımlamalarında oldukça ısrarlıydı. Kuyunun ne olduğunu biliyordu ve kuyu olmadığını söyledi. ‘’Suyun aşağıdan gelerek yukarı çıktığı yer. Dağlardan geliyor ve yer altından çıkıyor. Bu suyu depolamak için bir alan var, oldukça fazla su barındırıyor. Kare şeklinde ve belki bir erkeğin beline gelecek yükseklikte ve bir buçuk kulaç uzunluğunda. En sıcak aylarda, su ziyan olmasın ve de tozlanıp pislenmesin diye üzeri kapalı olarak tutuluyor.’’

Su kovalarla çıkarılıyordu, sadece aşağı eğilip kovayı daldırmak zorundaydılar. Bu beni şaşırttı, çünkü Kumran civarı çok kuraktı. Sürekli akan bir suyun olabileceğini düşünmemiştim. ‘’Neden olmasın? Ölüm Denizi’ne bu kadar yakınız, burada su var. Birçok kaynaktan geliyor. Deniz suyu olmadığı sürece içmek ya da bu gibi şeyler için kullanılabilir.’’

İdrar ya da dışkı için herhangi bir atık sistemleri olup olmadığını öğrenmek istedim. İncil’e göre (Tesniye 23:12-14 -Tevrat’ın 5. kitabı *Ç.N.)) Musa dönemindeki insanların şehir içinde tuvalet ihtiyacını gidermesine izin verilmiyordu, çünkü bu pis bir şeydi. Şehir surlarının dışına çıkmaları, bir çukur kazmaları ve orada ihtiyacının giderip sonra da üstünü kapatmaları gerekiyordu. Suddi Yahudi yasaları konusunda uzmandı, bu konuda ne diyeceğini merak ettim. Nasıl ifade edeceğimden emin değildim. Başka kültürlerde neyin onları rahatsız edeceği, hakaret olarak algılanacağı konusunda hiçbir fikrim yoktu. ‘’Hani insanların çiş yapması gerektiğinde… Hijyenden dolayı, bu ihtiyacı gidermek için surların dışına mı çıkmaları gerekiyor?’’ ‘’ Hayır, bu beden fonksiyonu için kullanılan bir yer var. Birkaç

bölümden oluşan bir oda var… (doğru kelimeyi arıyor) kabinler, bunların içinde çiş ya da dışkı ihtiyacı gideriliyor. Kazılmış bir çukur sistemi var ve bunlar temizleniyor. Bunu dışarı taşımak için nasıl bir yöntem kullanıldığı konusunda pek emin değilim.'' Yerleşim duvarları içindeydi ve herkes aynı yere gidiyordu. Bu kabinlerde su vardı, ama bunun banyolardaki gibi akan bir su mu olduğunu bilmiyordu.

S: Onu temizlemek için, orada olan suya atılan şeyler var.

D: Bunun için şehrin dışına çıkılması Yahudi kanunlarında yok mu?

S: Bilmiyorum. Eğer bir kişi gecenin bir vaktinde tuvaleti gelip uyanırsa ne olacak? (Güldü) O zaman şehirden uzaklaşması mı lazım?

Görünüşe göre tüm Yahudi yasaları bütün insanlar için geçerli değildi. İsrail'deki diğer şehirlerin, Kumran'da olan harika su ve hijyen sistemlerine sahip olduğu şüpheli. Ama belli ki Esseniler çok fazla bilgiye, muhtemelen bu tür mühendislik bilgisine sahiptiler.

Arkeologlar Kumran'daki harabeleri kazdığında, buldukları olağanüstü komplike su sitemini karşısında hayret etmişlerdi (çizime bakınız). İçlerine basamakla inilen iki hamam, birkaç sarnıç (bilim adamlarının söylediği şekilde) ve su depolama havzaları vardı. Ayrıca Esseniler'in orada yaşadığı dönemde muhtemelen üzeri kapatılmış olan, bütün sistemi birbirine bağlayan birçok küçük kanal vardı. Suddi hamamların odaların içinde kapalı olduğunu, depo alanlarının ve çeşmelerin açık olduğunu söylerken, bilim insanlarının banyoların açık olduğunu varsayması ilginç.

Ayrıca Esseniler'in, nadiren yağan yağmurlar sırasında tepelerden gelen suyu tutup, bu sistem içinde depoladıklarını varsayıyorlardı. Ancak Pere de Vaux, kendisinin ve ekibinin kazı alanında bulunduğu üç yıl boyunca, suyun tepelerden sadece iki kez geldiğini söyledi. Ne zaman yağacağı kestirilemeyen yağışlara güvenmek zorunda olsalar, o kadar uzun bir süre yetebilecek kadar su depolayabileceklerine inanmak zor. Suddi suyun aktığını söyledi. Ben bir su kaynağı bulduklarını ve o suyu yerleşime yönlendirdiklerine ve aradan geçen iki bin yıl boyunca depremler ya da doğal toprak kaymaları sonucu o su kaynağına bir şey olduğuna inanıyorum. O bölgede bilinen su kaynakları var, en dikkate değer olan da birkaç km

güneyde olan ‘Ain Feskha’dır. Esseniler neden tarım alanlarını bir su kaynağının yanına koyup, kendi yerleşimlerini çorak bir araziye inşa etsinler?

Ayrıca, Romalılar’ın yerleşimi yok ettiklerinde, su sitemini de bozdukları bilinmektedir. Belki de bilmeden su kaynağını kapattılar.

Arkeologlar, sıhhi tesisat olarak adlandırdıkları bir çeşit foseptik kalıntıları buldular. Ayrıca kabinlerden oluşan, ahır olduğunu düşündükleri bir yapının kalıntılarını da keşfettiler. Gerçekten ahır mıydı?

Suddi’nin günlük programına gelince: ‘’Genellikle güneş doğarken uyanıp banyo yaparım ve ardından orucumu açarım. Bir süre ders çalışır ve sonra derslere ya da o günün eğitimine giderim. Ve tekrar ara verip öğlen yemeğimi yerim. Sonra genellikle ders çalışırım. Bilmediğim çok şey var. Sonra akşam yemeğimi yiyorum ve akşamlarımı meditasyonla geçiriyorum.’’ ‘’Sabah güneş doğarken mi kalkman gerekiyor?’’ Bu bilim insanlarının da olduğunu varsaydığı şeylerden biri. ‘’Bu sadece bir alışkanlık meselesi. Ne yaptığına bağlı. Yıldızları inceleyenler var. Tabii ki onlar bütün gece ayakta kalıp, gündüz uyuyorlar. Eğer yıldızları inceliyorsan, sabah kalkıp tüm günü uyanık geçirip, sonra yıldızlar çıktığında uyumazsın. Gece geç vakitlere kadar çalışanlar var, ama çoğumuz sabah güneşle birlikte uyanıyoruz.’’ ‘’Gece yattığın belirli bir saat var mı?’’ ‘’Hayır, genellikle yok, eğer akşam geç vakte kadar yapılması gereken şeyler varsa onları yaparım. Bu sadece ders çalışmak da olabilir. Belli bir süredir orada olmayan, yeni gelmiş biri ile konuşmak olabilir. Çeşitli şeyler.’’

Eğer gün batımından sonra ayakta kalıyorlarsa, belli ki ışık üretme araçlarına sahiptiler. Dünyanın o bölgesinde zeytinyağı yakılan lambalar olduğunu biliyordum. Bu bilgiyi başka danışanlarımdan öğrenmiştim. Ama bu yöntemi kullanarak geçmişi derinlemesine araştırırken, artık hiçbir şeye kesin gözüyle bakmamayı öğrenmiş olmam gerekirdi. Katie ile çalışırken, masum bir sorunun nereye gidebileceğini asla bilmiyordum. Aydınlatma yöntemlerini sorduğumda, beklenmedik bir cevap verdi ve Kumran’ın sıradan bir yer olmadığını bir kez daha ispatladı. Surların içinde birçok gizemi saklıyordu. ‘’Ya yağ yakan lambalarımız ya da yanan ışıklar var.’’

Regresyon çalışması yaparken, tetikte olmalı ve ufacık bile olsa olağan dışı gelen her şeyi anında kavrayıp onu irdelemelisiniz. Bu onların yaşamında

alışılmış bir şey olduğu için, siz onu sorgulayarak peşine düşmedikçe ayrıntı vermeyeceklerdir. Neler ortaya çıkacağını asla bilemezsiniz. Neden iki tip lambadan bahsetmişti?

S: Genelde ben içinde yağ olan ve yakılanı kullanıyorum. Ama ayrıca alevsiz ışık veren lambalar da var.''

D: Onların güç kaynağı nedir?

S: (Açıklamakta zorlandı.) Ben yapmadım, bilmiyorum. Işık, üzerine yerleştirilen bir kavanozdan çıkıyor. Kavanozun bazı özellikleri var. Bir kavanozun üzerine yerleşmiş ... (kelimeyi bulmaya çalıştı) yanan bir küreden çıkıyor. Kavanoz yaklaşık..(elleriyle ölçü verdi- yaklaşık 13 cm gibiydi.)

D: Küre derken, küre bir cam mı demek istiyorsun?

S: (Tereddüt etti) Cam.... o ne?

D: (Bunu nasıl açıklarsın?) Belki sizin toplumunuzda yok o. Cam bir malzeme, ama içini görebilirsin. Çanak gibi ama saydam. (Açıklamak zordu.)

S: Kulağa ilginç geliyor. Kısmen öyle, evet. Nasıl yapıldığını bilmiyorum.

Harriet kristal bir malzemeye benzediğini söyledi ve Suddi vurgulayarak''Evet!''diye cevapladı. Bu cama benziyordu. En azından içini görebildiğin bir malzemeydi, böylece karşılaştırma yapabileceği bir şey vardı. Yuvarlak kürenin top gibi mi olduğunu sordum ve nihayet anlatabildiğini düşünüp heyecanlandı. Ama kürenin içi boş mu diye sorduğumda, yine aklı karıştı.

S: Bunlar hakkında bir şey bilmiyorum. Onları ben tasarlamıyorum.

D: Ama bir kavanozun üzerine oturuyor ve o kavanoz da çömlek. Bu doğru mu?

S: Bilmiyorum. Taş gibi görünüyor.

D: Kavanozun içinde bir şey var mı?

S: Bunu anlamak için söküp bakmadım.

Benim tekrarlayan sorularıma sinirlenmeye başlamıştı, ama mümkünse bu tuhaf cihazın nasıl çalıştığını anlamak istiyordum, çünkü öyle bir şey o dönemde olmamalıydı. Her zaman açık mı kaldığını ve kapatılıp kapatılamayacağını merak ediyordum. ‘’Hayır. Üzerine yerleştirilerek açılıp kapatılabiliyor … Ya başka bir kavanozun içine konabilecek türde olan var ve bu onun ışık vermesini sağlıyor, ya da döndürerek onun yanmasını sağlayan başka bir tür var. Ama eğer sen açmak istemezsen, hep açık değil.’’ Onu yağ ile yanan lambadan daha çok beğenip beğenmediğini sordum. Tuhaf olanın daha fazla ışık verdiğini ve yangın çıkartma tehlikesi olmadığını söyledi.

D: Bunlar yerleşimde mi yapılıyor?

S: Hayır, çok eskiler.

D: Bu kadar uzun zaman dayandıklarına göre çok büyük bir güç kaynağına sahip olmalılar. Yerleşiminizde onlardan çok var mı?

S: Yeterince var. Kaç tane olduğunu saymadım. Her yerde var. İhtiyaç duyulan yerlerde olmasına izin veriliyor.

Araştırmalarımda, arkeolog Pere de Vaux’nun, Kumran harabelerinden çıkarttığı objelerin tasvirini buldum. Bir sürü çömlek kırıklarının arasında taş kavanozlar ve birkaç cam parçası vardı. Bunlar lambaların kalıntıları olup, ne oldukları anlaşılmamış olabilir miydi?

Bu şekilde çalışan kavanoz düşüncesi bende bir anıyı canlandırdı. Erik Von Daniken’ın kitaplarında benzer şeyler okuduğumu hatırladım. Onun çalışmaları birçok tanımlanamayan objeyi içeriyor.

The Community of Qumran

Kumran Toplumu

Kadim Tanrıların İzinde (In Search of Ancient Gods)adlı kitabının 174. sayfasında 252 sayılı bir resim buldum. Suddi'nin belirttiği büyüklükte küçük bir kavanoz resmiydi ve biri kavanoza dikdörtgen biçiminde siyah bir metal(?) obje sokuyordu. Altında Galvanik prensipli (elektrik akımı üreten *Ç.N.) bir pille çalıştığı yazıyordu. Çok eskiydi, ama bugün bile ondan 1,5 volt enerji sinyali alınabiliyordu.O pil şimdi Bağdat'taki Irak müzesindedir.

Charles Berlitz'in Sekizinci Kıta Atlantis (Atlantis, the Eight Continent) (sayfa 139) adlı kitabında bununla ilgili daha fazla bilgi vardı. Bir resimdeki altyazıda şunu diyordu: ''Irak Müzesi tarafından görevlendirilmiş Avusturyalı arkeolog Dr. Wilhelm Konig, 1936'da, 15 cm yüksekliğinde, içerisinde zift içinde bakır silindir bulunan ve onun içinde de asfalt fiş ile sıkıca tutturulmuş demir çubuk bulunan 2000 yıllık bir vazo ortaya çıkardı. Bu obje, bazısı daha büyük olan ve silindir diziminin tekrarlandığı Berlin Müzesindeki diğerlerine benziyordu. ''Dini ya da Kült'' obje olmalarının dışında, bunların fonksiyonlarının ne olduğuna dair bir ipucu yok. Dr. Konig'de dahil olmak üzere bazı araştırmacılar, bunların normal olarak birkaç bin yıl sonra artık çalışmayan kuru pil olabileceğini düşündüler. Ancak, bunlar tamamen aynı şekilde yeniden yapılandırılıp, yeni bir elektrolitle donatıldıklarında, çalıştılar! Elektriğin bu eski zamanlardaki kullanımı, tabii ki sadece, Orta Doğu çarşılarında hala yapıldığı gibi, metallerin altın ve gümüşle elektroliz yöntemiyle kaplanması için elektrik gücünün kullanıldığını ispatlayabilir. Ama antik çağın ortalarından önce bunun kullanımı ortadan kalkmış olup, Romalılar ve Yunanlılar aydınlatma için yağ lambaları kullanmış olsa da, bunların tapınakların ya da sarayların aydınlatması için kullanılmış olması mümkün. (Referans: Berlin ve Irak Müzeleri)

İnsanoğlu modern kolaylıkları ilk kez kendisinin icat ettiğini sanarak, çok kendini beğenmiş bir tutum sergilemeye başladı. Görünüşe göre eski insanlar hiç de bizim sandığımız gibi ilkel değillerdi. Aslında bunların birçoğuna sahiptiler ve Karanlık Çağlar'ın karartılmasından bu yana biz onları sadece yeniden keşfettik. Büyüleyici bir düşünce.

Kumran'ın korumalı ve gizemli duvarlarının içerisinde başka ne sürprizler

olduğunu merak ediyordum.

6. BÖLÜM

Kumran Toplumunun Yönetimi

Arkeologlara göre, bu toplum bir grup rahip tarafından belirlenmiş kurallar ve düzenlemelerle yönetiliyordu. Ölü Deniz Parşömenleri'nin tercümelerine dayanarak, Esseniler'in bazı katı ve acımasız kuralları olduğunu düşünüyorlar. Bu benim bulduklarımın tam tersiydi. Bu söylenenlerin benim tanıdığım nazik ve adaletli Esseniler için doğru olmadığını düşünüyordum ve Suddi'nin verdiği bilgiler benim bu şekilde inanmakta haklı olduğumu kanıtladı. Tabii ki çoğu zaman sorun, tercümenin yöntemi ve tarzında yatmaktadır.

Suddi'ye göre, toplumu yönetmek için kuralları belirleyen, yargılamayı yapan ve herhangi bir ceza vs. ye karar veren bir bilgeler konseyi vardı. Bir zamanlar konseyden sorumlu şef gibi birinin olduğu, ancak bunun tek kişiye çok fazla yetki verdiğine karar verildiği için artık olmadığı söylenir. Bilgeler kendi alanlarındaki veya çalışma alanlarındaki kişiler tarafından seçiliyordu. Yeterlilikleri, o belirli alanda ne kadar uzun süre çalışmış olduklarına ve ne kadar bilgi sahibi olduklarına bağlıydı. Konseydeki bilgelerin sayısı zaman zaman değişiyordu, ancak bilgenin hangi alanda çalıştığına bağlı olarak genellikle dokuz ya da on civarındaydı.

Bizim demokratik ülkelerimizde olduğu gibi herkesin oy hakkı olup olmadığını merak ettim. Aileler arasında tartışıldığını, ancak sadece o alandaki üstatların ve öğrencilerin konu hakkında söz sahibi olduğunu

söyledi. Bilgelerin seçiminin çeşitli alanlarda eğitim almış olan, toplumun entellektüel kesimine ait olduğu anlaşılıyordu. Sıradan bir çalışanın söz hakkı yoktu ama bir kadın eğer öğrenciyse söz sahibiydi. Bir kişi konseye seçildiğinde, bu ömür boyu süren bir görevdi ve herhangi bir kararın verilmesi için çoğunluğun anlaşması gerekiyordu. Bir kişinin konseydeki görevinden alınmasını gerektirecek bir durum olup olamayacağını merak ettim. Bunun geçmişte olduğunu, ama yakın bir zamanda olmadığını söyledi.

Suddi cezalardan bahsetmişti ve ben öylesine merhametli insanların cezaya başvurabilecek olmasına şaşırmıştım. Bu cezaların ne olabileceğini merak ettim.

S: Birkaç ufak olay var. Eğer ihlal büyükse, kişi topluluktan çıkarılır, ama bu çok nadir olur. Sadece şiddet durumunda, yani biri bedenen yaralanmışsa olur. Ve bunun gibi her türlü şiddette. Şiddet bizim inancımıza ters düşüyor. Birinin toplumdan uzaklaştırılmasına sebep olabilecek, var olan tek büyük ceza bu. Ve bu çok büyük bir hata olur. En son uygulandığında öğrencilerden biri başka bir öğrenciyi öldürmüştü.

Yani öylesine ideal bir ortamda bile şiddet olması mümkündü. O olayda ne olduğunu bilip bilmediğini sordum.

S: Hayır, o hikaye bize anlatılmadı. Yargılamak bize düşmez. Bu onun tek başına göğüslemesi gereken bir yük.

D: Sizin halkınızın bu derece öfkeli olabileceğini düşünmezdim.

S: O sadece bir öğrenciydi, bizden biri değildi.

Suçlunun Kumran'da doğmamış olduğunu kastediyordu. Kırmızı bant takanlardan biri olmalıydı.

D: Daha ufak bir suç için nasıl bir ceza veriliyor?

S: Üstatlarımızdan birinin verdiği ceza var, evet. Ama bu ikisinin arasındaydı - hatayı yapan kişi ve hizmet ettiği üstadı arasındaydı. Belirtildiği gibi, üstat bire bir ilgilendi ve uygun gördüğünü yaptı. Bazen oruç tutmak gerekir. Ceza bazı şeylerin öğrenilmesi ya da ayrıcalıklarının elinden alınması olabiliyor.

Arkeoloji tercümanları Esseniler'in dini bir tarikat olduğuna ve rahiplerin herkesin üstünde olup, söz sahibi nihai yetkili otorite olduklarına inanıyorlar. Suddi rahiplerin sadece eğittikleri öğrenciler üzerinde otorite sahibi olduğunu söyledi. Onlar konseyin üzerinde değillerdi.

D: Yerleşimden hoşnut olmadığı için ayrılan kimse oluyor mu?

S: Eğitim amaçlı ayrılan birkaç kişi var. Ama neden kimse ayrılmak istesin ki?

D: Sana katılıyorum, ama merak ettim - hiç orda olmaktan hoşnut olmayan oluyor mu diye.

S: Bu mümkün olabilir tabii. Olmadığına dair bir şey duymadım. Ama neden ayrılsınlar ki?

D: Mutsuz olup ve başka bir yerde daha mutlu olabileceklerini düşünebilirler. Ayrılmak isteseler ayrılmalarına izin verilir mi?

S: Verilir sanırım. (Kızgın bir şekilde) Bizler köle değiliz! Zincirlerimiz yok!

D: O zaman istedikleri için kalıyorlar. Orada öğrenci olmak isteyen hiç kimse geri çevrildi mi?

S: Evet. Üstatlar gelme amaçlarını inceliyor ve onlar bu kişinin ne amaçla bunu yapmak istediğini biliyorlar. Eğer kötü bir amaçları varsa reddediliyorlar.

D: Kabul edilmedikleri için üstatlara sorun çıkaran, rahatsızlık yaratan kimse

oldu mu?

S: Son bilgilere göre hayır. Bu hiç olmadı demek değil.

D: Öyle bir şey olduğunda ne yapıldığını biliyor musun?

S: Bilmiyorum. Ben üstat değilim, ben karar veremem.

D: (Hala nasıl savunma yaptıklarını öğrenmeye çalışıyordum.) Yerleşiminizi nasıl koruyorsunuz? Yani silah yada benzeri şeyleri soruyorum.

S: Evet (Temkinli ve tereddütlüydü). Farklı yöntemler kullanıyoruz.

Geleneksel anlamda silah kullanmadıklarını söyledi, ancak daha fazla bilgi vermeye yanaşmadı. Sonra Harriet şansını denedi ve sordu: ‘’Ses kullanıyor musunuz?’’ Uzun süre cevap vermeye tereddüt etti, sonra yumuşakça ve temkinli ir şekilde, ‘’Evet’’ dedi. Tehlikeli sularda yüzdüğümüzü hissediyordum. Bize yaptığı bu küçücük açıklamayla ona verilen güvene ihanet ettiğini hissedebilirdi. Huzursuz görünüyordu, her ne kadar daha fazlasını öğrenmeyi istesem de, bu soruyla ilgili devam etmememiz gerektiğini düşündüm. Silahlara ihtiyaçları olmamasının harika bir şey olduğunu ve bir çok toplumda silahların kendilerini korumak için tek yol olduğunu söyleyerek, şüphe ve endişelerini gidermeye çalıştım. Benim çok meraklı olduğumu düşünüyordu. Öğrenmeyi aşırı derecede istediğimizi, ancak öğretmen bulmanın zor olduğunu söyledim.Tabii ki orada birçok öğretmenin olduğunu söyledi. Bizim sorunumuz o öğretmenlere soru soramamaktı.

D: Sizin toplumunuzun normal Yahudi toplumundan farklı kuralları var mı?

S: Dışarısı ve onların yasaları hakkında çok fazla bilgim olmadığımdan bunu nasıl anlatabilirim?

Yahudilerin hayvan kurban etmeye inandıklarını Eski Ahit’den biliyordum. Ama bu uygulamayı sorduğumda buna şiddetle karşı çıktı.

S: Ben kan kurban etmem! Kendi yarattığı bir şeyi öldürmek Yahweh’i nasıl

mutlu edebilir? Bu çok mantıklı gelmiyor.

D: Aynı Yahudi öğretilerinin çoğuna, Tevrat ve Yasalarına inandığınızı sanıyordum.

S: Onlar inanışın bir parçası ama bütünü değil.

D: Ama Yahudiler kurban uygulamasını sürdürüyorlar, değil mi?

S: Evet. Benim bundan anladığım, bu uygulamalar sizin deyiminizle başka 'dinlerden' alındı. Bunlar orijinal öğretilerde olan şeyler değil. Ama biz kurban kesmiyoruz. Biz kurban yerine sunaklara tütsü koyup yakıyor ve bunun gibi şeyler yapıyoruz. Ama tüm yaptığımız bu.

Buna öylesine şiddetle karşıydı ki, konuyu değiştirmeye karar verdim ve onun halkının herhangi bir festival ya da bayram kutlayıp kutlamadıklarını sordum. ''Bayram'' kelimesini anlamadı. ''Bu bilmediğim bir şey''dedi.

D: Bayram farklı olan özel bir gündür.

S: Kutsal günlerden bahsediyorsun. Tabii ki Fısıh (Passover) bayramını kutluyoruz. Ayrıca Kefaret Orucu (Day of Atonement) ve Rosh Shofar'ı da. Yeni yılın, yeni mevsimlerin festivali.

Ben Yahudi olmadığım için, doğal olarak İncil'de bahsedilen Fısıh dışında, hiçbirini duymamıştım. Kefaret Orucu'nun ne olduğunu sordum.

S: Her yıl, yıl boyunca yapmış olduğumuz şeyleri bir rafa kaldırdığımız ve onlar için af dilediğimiz bir zaman. Ve herhangi bir şekilde zarar vermiş olduğumuz kişilerden af diliyoruz.

D: Bu güzel bir fikre benziyor. Bir tür geçmişe sünger çekmek gibi bir şey ve sonra her şeye yeniden başlıyorsun. Başka bayramlar da var mı?

S: Sadece hasat festivali ve ayrıca bunun gibi farklı şeyler var, evet. Kutlanan birçok bayram ve birçok şey var. Biz somurtkan insanlar değiliz.

Bizim de yaşam sevincimiz var!

Bu, çevirmenlerin düşündüğü ile çelişkili. Onlar Esseniler'in ağırbaşlı, ciddi insanlar olduğunu varsayıyorlardı. Başka insanların ayaklarını yıkama geleneğini İncil'den biliyordum ve ona hiç böyle bir şey duydun mu diye sordum.

S: Evet. Bunun yapıldığı zaman, genelde eğer bir kişi yemek yemek için gelirse, ev sahibi ayaklarını yıkar. Ama bu alçakgönüllülüğün simgesidir. Ayrıca Kefaret Günü'nde de, kişi O'nun gözünde alçak gönüllü olduğunu Yahweh'e göstermek için yapar.

Yahudi Yeni Yılı'na şimdi Roş Aşana (Rosh Hashanah) deniyor. Suddi'nin verdiği isim farklıydı, ''Rosh Shofar''. Bu bir hata mıydı? ''Rosh'' un ''başlangıç''anlamına geldiğini öğrendim. Araştırmam sonucunda Roş Aşana kutlamasının sinagogda, yargıya ya da tövbeye çağırmak amacıyla shofar çalmak ya da koç boynuzundan yapılmış boruyu çalmak olduğunu öğrendiğimde çok şaşırmıştım. Bu gelenekten dolayı, bu bayramın eski zamanlarda Rosh Shofar diye adlandırılmış olması mümkün müydü?

Kefaret Günü şimdi Yom Kippur olarak biliniyor, Yahudi dini için senenin en kutsal günü. Roş Aşana ya da Yeni Yıl günüyle başlayan On Tövbe gününün bitişi. Yargı günü, Tanrı'ya karşı işlenmiş günahların affedilmesini isteme olarak tanımlanıyor. Arkadaşlarına karşı işlenen günahlar için de bu, af dileme zamanı. Bu günün bitişi shofar ya da koç boynuzundan yapılmış boruyu çalmakla işaretleniyor. Herhalde Suddi bu on günlük dönemi ''Tövbe Günleri'' olarak adlandırıyordu.

İsrail topraklarındaki geleneklerle ilgili daha fazla bilgi almak istedim. Hijyeni sordum.

S: Temiz olanların hastalığa yakalanma ihtimalinin kesinlikle daha düşük

olduğunu biliyorum. Bilgili kişiler arasında bu uzun zamandır biliniyor. Bu yüzden salgın hastalık başladığında, önce kasabanın en alt sınıfını vurur. Ve eğer bu ölümcül bir salgınsa, en üst tabakaya doğru gitmeye devam eder. Ama bunun temizlikle çok alakası var. Farklı yıkama çeşitleri için farklı küvetler var. Adam karısının yıkandığı küvette yıkanmaz. Aynısı çamaşırlar için de geçerli, çamaşır yıkamak için de farklı şeyler var.

Kumran'daki banyo sistemlerinden zaten bahsetmişti, ancak İsrail'de ortalama bir insanın nasıl temizlendiğini merak ettim.

S: Su, eğer bolsa yıkanırsın. Mesela denize yakın olanların sudan yana endişelenmeleri gerekmez. Ancak çölde olanlar, çoğu zaman kum kullanırlar. Eğer çölün ortasında bir yerdeysen, suyunun son damlasını yıkanmak için kullanmazsın.

D: Ciltte yağ hiç kullanılıyor mu?

S: Hayır. Bu çok kuru, sıcak ve tozlu olan çölde yağ kullanılmıyor, eğer cildine yağ sürersen bütün tozlar yapışır.

Temizlikle ilgili yasalar hakkında daha fazla bilgi almak istediğimde, bu sorunun bu kadar karmaşık olduğunu farketmedim.

S: (İç çekti) Daha ayrıntılı anlatacağım. Demek istediğim, hayvanların mı ya da bedenin mi, yoksa ruhun temizliğinden mi bahsediyorsun? Banyo yapılmalı ve bedene girebilecek tüm hastalıklardan beden arındırılmalıdır. Oruç tutmak bedenin dengede kalmasına yardım eder.

D: Oruç tutmak sağlığa zararlı değil mi?

S: Aşırıya kaçılmadığı ya da yanlış sebeplerden yapılmadığı sürece çok faydalı olabilir.

D: Ya ruhu temizlemek?

S: Bununla ilgili birçok yasa var. Bunların birçoğu karma yasalarıdır. (iç çekti) Ben din öğretmeni değilim. Yasayı diğerlerinin yaptığı tapınmayla karıştırıyorsun, yüce olana. Yasanın amacı bu değildir. Bu alanda olmaması gereken çok fazla bulanıklık var.

Bu aşamada karmayı ele almadı, ama başka durumlarda karmadan bahsetti. Bu konu başka bir bölümde bulunabilir. Tekrar Kumran'daki gelenek görenekler hakkında soru sormaya döndüm.

D: Topluluğunuzdaki insanların evlenip aile kurmalarına izin veriliyor mu?

S: Evet. Ancak çoğunlukla eşler birbirleri için bilgeler tarafından seçiliyor. Bir kişi doğduğunda bir harita çizildiği ve bunda eşleştirildiği söylenir. Ben bunu bilmiyorum.

Bu yıldız (burç) haritasıymış gibi geldi. Essenilerin, üyeler için eş seçmekten daha demokratik olduklarını düşünmüştüm. Sonradan bu geleneğin Asya'da çok eski olduğunu ve bazı yerlerde hala sürdürülmekte olduğunu öğrendim. Bugün bile burçlara çok güveniyorlar.

D: Bu kişilerin söz hakkı var mı, ya da bilgelerin seçtiği kişiyle evlenmek zorundalar mı?

S: Evlenmeyi reddedebilirler, ama o zaman hiç eşleri olmaz. Ayrıca bekar kalma seçeneğine de izin verilir.

Kadınlar Kumran'da İsrail'in başka yerlerinde olduğundan çok daha fazla özgürlüğe sahiptiler. Eğer isterlerse bekar kalmaya karar verip yerleşimde öğretmen olabilirlerdi. Eski Ahit'teki Musa'nın Yasalar'ı ve kadınların faaliyetlerini ciddi şekilde kısıtlayan Yahudi geleneklerinden dolayı bu beni çok şaşırttı.

S: Tabii ki öğretmen olabilirler, neden olmasın?

D: Yani, bazı toplumlarda kadınların evlenip çocuk sahibi olmaktan başka bir şey yapmasına izin verilmiyor.

S: Eğer böyleyse, muhteşem beyinler çok kez kaybedilmiş demektir. Bu çok üzücü, çünkü bir cocuğun ilk yılları annesi tarafından biçimlendirilmiyor mu? Ve bu yüzden de eğer akıllı bir kadın değilse, nasıl akıllı bir çocuk yetişebilir?

D: Bu bana mantıklı geliyor, ama böyle düşünmeyen çok insan var.

S: O zaman bu onların ayıbı. Tanrı iki form yarattı, dişi ve erkek, birbirini tamamlasınlar diye, biri diğerinden aşağıda ya da yukarda olsun diye değil.

D: Rahiplerin ya da dini liderlerin evlenmesine izin vermeyen türde herhangi bir yasa var mı?

Dini sebeplerle bekar kalması gereken rahipler ve benzeri kişileri düşünmüştüm. Anlamıyormuş gibi kaşlarını çattı.

S: Neden? Bu bana çok aptalca geliyor. İsteyen herkes evlenebilir. Belli bir zamanda doğan iki kişinin yaşamlarının geri kalanını birlikte geçireceği söylenir. Diğeri eğer doğmamışsa, belki birbirlerini bulmamayı seçmişlerdir. Sebebi sadece bu olabilir.

D: Peki ya toplumunuzdaki işler? İş bölümü var mı? Sadece kadınların ya da erkeklerin yaptığı işler var mı?

S: Kadınlar çocuk yapıyor.

D: (Güldük) Doğru! Yemeği kim yapıyor?

S: Yemek yapmak için, genellikle hizmetkarlar var.

Bu beni şaşırttı. Bu kadar sosyalist bir toplumda, hizmetkar statüsünde kimsenin olmayacağını, herkesin eşit olacağını sanmıştım.

D: Hizmetkar sizden aşağıda bir kişi olmaz mı?

S: Alçakgönüllülük gösteriyorlar, evet. Herhangi bir sebeple, belli bir süre için başkalarına hizmet etmeyi seçen kişidir. Bu bazen kefaretini ödeyen bir öğrenci oluyor. Evet, bunu yapmak için çeşitli sebepler var. Belki bir kişi kendinde gördüğü bir şeyi beğenmiyor. Çok gururlu ve kibirli olup, bunu düzeltmek için başkalarına hizmet ediyor. Kendini düşük seviyeye koyup, günah olan gururun üstesinden gelmek için kendini alçaltıyor.

D: Hiç dışarıdan bir kimse köle olarak getirilir mi?

S: Bizim kölelerimiz yok! Sadece özgür insanlarımız var. Babam pazarda görüp satın aldığını söyledi ve bu kişiye özgürlüğü verildi. Bu adam bizimle yaşamaya karar verdi.

Bu tür durumlarda, özgürleştirilmiş köleler istedikleri herhangi bir işi yapmakta özgürdüler, ayrıca eğer isterlerse öğrenmelerine de izin verilirdi. Öğrenciler genelde kefaret ödemek için sırayla hizmet ederek, yemek pişirerek ve bazı basit işleri yapıyorlardı.

Toplumlarında para kullanılıp kullanılmadığını sordum ve ne demek istediğimi anlamadı. İnsanların bir şeye sahip olması konusunu iyi açıklayamadım. Komünist bir toplumda bu tür bir olguya yabancılar. Herhangi bir şeyi satın alma fikrini de anlayamadı.

S: Kendimize ait olan bazı şeyler var. Benim bir flütüm var. Ama her şey herkesinse, paylaşılır.

D: İnsanların bir şeyi paylaşması gerektiğinde hiç anlaşmazlık ya da tartışma

oluyor mu?

S: Bildiğim kadarıyla hayır, hiç olmadı demiyorum. Ama herkes aynı şeylere sahip. Sadece ... farklı şeylerde çalışarak belli şeylere sahip olunabiliyor. Herkes liyakate göre değerlendiriliyor. Yaptığı her şeyde elinden gelenin en iyisini yapıyorsa, o zaman, hımm ... kişi sadece bahçe bakımında başarılıysa ve bu konuda elinden gelenin en iyisini yapıyorsa, parlak bir bilim insanı olan ve alanında elinden geleni yapan bir kişi ile eşit sayılıyor. İkisi de aynı, ikisi de eşit, çünkü ikisi de yaptıkları işi en iyi şekilde yapıyorlar. Bu durumda, liyakate göre değerlendiriliyorsun. Eğer çalışmıyorsan, o zaman belki de çok şeye sahip olmazsın.

İyi bir sisteme benziyordu, eğer para kullanılmıyorsa, iyi çalışan birine ne verilebilirdi?

S: Yani, duruma göre değişiyor . . . mesela bahçıvanlık yapan biri için bu ekmek için yeni bir alan olabilir. Eğer bilim insanıysan, daha fazla papirüs kazanabilirsin. Bu sana bağlı. Herkese göre bir şey var. İhtiyaç varsa verilir. Değeri olan şeyler, kazanılmış olanlardır. İhtiyaç duyulan şeyler verilir.

Bu mantıklıydı. Satın alınacak bir şey olmadığı için paranın hiçbir değeri yoktu.

Gururun günah olduğundan bahsetmişti, ama ben günahı başka bir insana kötülük yapmak olarak düşünüyorum.

S: Kendine yapılmasını istemediğin bir şeyi başkasına yapmak, onları aşağılamak günah olur. Yargılamaya hakkın yok.Buraya başkasını yargılamak için gelmedin. Kendinden başka kimseyi yargılamaya hakkın yok.

D: Bazıları Emirler'den herhangi birine karşı gelmenin günah olacağını düşünüyor.

S: Bu çok büyük bir hata olurdu.

D: Bu tür yanlışların, günahların herhangi bir şekilde telafi edilme yolu var mı?

S: Haksızlığı yapan kişi, bunu yaptığı için kendisine haksızlık yaptığı kişiden af dilemesi gerekir. Ve af diledikten sonra, bu kişi onu affettiğini söylediğinde, kişinin kendisini de affetmesi gerekir. Ve bu kabul edilmesi en zor olan kısım. Ayrıca, eğer bu hırsızlıksa , çalınan şeyi yerine koymak gerekir.

D: Eğer paran yoksa bunu nasıl yaparsın?

S: Hayır, paramız yok, ama bize ait olan kişisel şeylerimiz var, bu tür bir şeyden vazgeçip karşılığında onu verebiliriz.

Gerçekten değer verdiğin bir şeyi üzdüğün kişiye vermek çok daha anlamlı bir şeydi. Görünüşe göre bu tür yanlışlar çok nadirdi, ancak güzel bir sistemdi.

S: Bir insan kendisine zarar vermemiş birine böyle bir şey yaparak, neden bu kadar büyük bir yükün altına girer?

D: Bence surların dışına çıktığında, bu tür şeyleri yapan birçok insan göreceksin.

S: (Sözümü kesti) O zaman sanırım dışarı gitmek istemiyorum!

Bir gün kendi toplumunun dışında olanların yaşam biçimini görme zamanı geldiğince uğrayacağı hayal kırıklığı utanç verici olacaktı. Acaba zamanı geldiğinde ve İsa halkın arasına karıştığında, o da bu şekilde mi hissetmiştir?

D: Birçok insan sizinki gibi bir topluluğa sahip olmak isterdi.

S: Ama bu herkes için mümkün! Sadece sevgiye dayanıyor. Eğer başkalarını

seversen, o zaman sorun olmaz.

D: Ama herkes bunu anlayamıyor.

S: Bunu şimdi farketmezlerse, bu daha fazla problem yaratır. O zaman nereden geldiklerini unutup, belki de hep böyle devam ederler. Bu iyi olmaz.

D: Sorunun bir parçası da bu, unuttular. İnsanlarınıza bunu hatırlamanın öğretilmiş olması, bu öğretileri devam ettirmeniz güzel. (Ki bunlar İsa'nın insanlara göstermeye çalıştığından farklı değildi.) Bizim oraya gelip yaşamamıza izin verilir mi?

S: Bilmiyorum. Başka yerlerden insanları kabul ediyoruz. İzin verilmemesi için bir sebep görmüyorum.Bilgelerin karşısına çıkman gerek ve onların kararına bağlı.

Suddi'yle birçok farklı yaşlarında karşılaşıp, kendisi hakkında sorular sordum. Yukarıdaki bilgileri gençken vermişti. Aşağıdaki sorular yaşlı bir adamken soruldu. Eski Ahit'deki bazı kanunları biliyordum, ama onun versiyonunu duymak istedim. Kumran'da dullara ne olduğunu sordum.

S: Onların bakımı üstleniliyor. Eğer topluluğumuzun dışındansalar, ailelerine geri dönmeyi isterlerse ve aileleri de onların geri dönmesini isterse, geri kabul edilmeleri için, onlara yeterince mülk ya da ne varsa verilir. (Anlaşılan evlerine eli boş dönemiyorlardı.) Bizden biriyse ya da sadece bizle kalmayı istiyorsa, buna da izin verilir. Ve onların iyi bakıldığını garantileriz.

D: Biri evlendiğinde doğum haritasının çıkarılması gerektiğini söyledin. Dul bir kadının yeniden evlenmesine izin veriliyor mu?

S: Evet, bu mümkün. Eğer yeterince gençse ve bu ona nasip edilmişse, evet. Ama yine de, sadece haritalarında eşleşmişlerse.

D: İnsanlarınızın sadece bir kez evlendiğini söylediğini sanıyordum. Sadece bu durumda mı kişinin bir kez daha evlenmesine izin veriliyor?

S: Eşi ölmüşse, evet.

D: İbrani Yasaları'nda eğer bir adamın … eğer erkek kardeşlerinden biri ölürse, o zaman o diğer kardeş …

S:(Sözümü kesti) O zaman onu eş olarak alır. Ve eğer o birliktelikten çocukları varsa, onlar da en büyük erkek kardeşin olur. Bu İbrani Yasası'dır, evet. Bu Tevrat'tan değil. Pek çok durumda, hiç de faydalı değil, çünkü … bir kadın ve bir erkek evlenip belki de mutlu olacaklardır, ama kadın dul kalırsa, ille de kocasının erkek kardeşiyle ya da yaşayan bir sonraki erkekle evlenip mutlu olacak demek değildir.

D: Doğru. Herhalde bu şekilde gözetilip, korunur diye düşündüler.

S: Ama onları koruyup gözetmenin daha mükemmel ve çok daha iyi yolları var.

D: Sizin toplumunuzda karı ya da kocanın eşinden ayrılmasına izin veriliyor mu? Ne demek istediğimi anladın mı?

''Boşanma'' kelimesini anlayacağını düşünmemiştim, verdiği cevap beni şaşırttı.

S: Ayrı yaşamlar sürdürdükleri zamanlar oluyor. Ve bazı sebeplerden dolayı bunun bilgelere söylendiği durumları duydum, sanki hiç evlenmemiş gibi yapıldılar. Sebebi sadece bilgeler tarafından biliniyor. Bu, sıradan bir olay değil.

Evliliğin iptali ya da boşanmaya denk bir şeymiş gibi geldi. İncil'e göre, ancak zina sayılabilecek bazı durumlarda bu yapılabiliyor. Kumran'da yeniden evlenmelerine izin veriliyordu.

S: Evlilik olmamış gibi sayılıyor. Bu yüzden de sebepler sadece evliliği geçersiz kılan bilgeler tarafından biliniyor. Bunun için, problemlerim var

diye evliliği bırakmaya sen karar veremezsin. Bu çok çok olağan dışı.

Çok düşünceli bir şey gibi geldi bana. Boşanmanın (ya da evliliğin iptalinin) sebeplerini sadece bilgeler biliyorsa, bazen boşanma sonrası yapılabilecek dedikodular ve kınamalar olmazdı. Ayrıca hangi gerekçelerin kabul edilebilir olduğunu sadece bilgeler biliyorsa, çift istenmeyen bir durumdan kurtulmak için sebepler uyduramazlardı. Bu oldukça özeldi, ilgili çift ve bilgeler arasındaydı. Ancak bunun İncil yasaları tarafından aykırı kabul edilen bir durum olmasına şaşırmıştım.

S: Evet, İbrani yasasında bu yasaktır. Erkeğin karısını bırakmasına izin verilir, ancak yeniden evlenirse, İbrani yasasına göre zina yapmış sayılır.

D: İnsanlarınız evlendiğinde, bunun ömür boyu olacağını düşünmüştüm.

S: Hayır. Kişi ya da ruhun düşüncesini değiştirmeye karar verdiği, hatalı durumlar olabilir. Evlilik yerine başka bir dersin alınması gerektiğine karar verebilir.

D: O zaman bu konuda çok hoşgörülüler, bu…

S:(Vurgulayarak sözümü kesti) Hoşgörülü değiller, ancak yapılabilir. Bu karar kolayca elde edilmez.

D: Yine de haritaları uyumluysa, yeniden evlenebiliyorlarsa, bu birden fazla, olası eş olabileceği anlamına geliyor. Doğru mu?

S: Her zaman değil. Eğer evliliği bitirmek için iyi bir sebep varsa, birden fazla eş olabileceğine inanmak için de iyi sebepler vardır.

D: Haritaları yaptıklarında hiçbir hata yapmadıklarını düşünmüştüm.

S: Ölümlü hiç kimse hatasız değil. Bizler tanrı değiliz.

Hataları affedebilmeleri ve insanları ömür boyu bir arada tutmaya zorlamamaları ya da onlara zina etiketi yapıştırmamaları, Esseniler'in komşularından çok daha insani olduklarını gösteriyordu.

S: Dünyanın ilk zamanlarında kadın ve erkeğin bizim bildiğimiz anlamda evlenmediği söylenir. Bir kadının birçok eşi vardı ve aynı zamanda erkeğin de. Çocuklarının çocuklarına farklı eş olasılıkları yaratmak için birçok farklı karışım, birçok birleşme denendi. Ve bir kadının birçok farklı adamdan birçok çocuğu oldu.

Birden aklıma yarı insan yarı hayvan efsaneleri geldi. ‘’Farklı karışımlar’’ demişti. Çok zaman önce, dünyanın başlangıcında acaba hayvanlarla mı çitleştiler demek istemişti. Bu düşünce onu kızdırdı, ‘’Bu yanlış olur!’’ dedi. Görünüşe göre yanlış bir akora bastım ama en azından uygun görülmeyen bir şey olduğunu anlamıştım.

D: Birçok çocuk yapmak için birçok eşe sahip olma fikrini onaylıyorlar mıydı ?

S: Evet, ancak utanç ve suçluluk düşüncesi dünyaya getirildikten sonra bu hoş karşılanmadı.

D: Emirlerde ‘’Zina yapmayacaksın’’ demiyor mu?

S: Ama bu Adem ve Havva’dan çok daha sonra geldi. Emirler Musa’ya verildi.

D: Peki sen neyi zina olarak görüyorsun?

S: Zina açıkça onay olmadan birine yalan söylemek olur. Eğer ikisi arasında konuşulup karar verilmiş olsaydı, o zaman bu kabul edilebilirdi. Bütün bu zina fikri çok tuhaf. Çünkü İbrahim’in iki karısı yok muydu? Bu yüzden, eğer Sare onun bir karısı daha olmasını kabul etmemiş olsaydı, o zaman o da zina yapmış olmaz mıydı?

D: Peki hangi durumda bu hatalı olur?

S: Bunu gizleyerek, karşı tarafı aptal yerine koymaya çalışınca. Zina herkesin bildiği, ancak en çok rencide olanın bilmediği durumdur. Eğer konuşulur ve üzerinde anlaşmaya varılırsa, bu zina olmaz. Bu sadece değişik bir tür paylaşmadır. Bu çok yıllardır yanlış bir şekilde tanıtılmıştır.

Bu, İncil'in zina kavramından köklü bir şekilde ayrı gibi görünüyordu. Anlaşılan eğer taraflar anlaşmışsa ve bu konuda açık sözlülük varsa, bu zina sayılmıyordu. Sadece eğer biri rencide olmuşsa ya da incitme amaçlı yapılmışsa, o zaman bu şekilde damgalanıyordu.

D: Sanırım bu birçok insanın kabul etmeyeceği bir şey.

S: Bu birçok insanın asla kabul etmeyeceği bir şey.

D: (Güldüm) Katılıyorum!

Kimsenin benim zinayı savunduğumu düşünmesini istemem ve Suddi'nin bakış açısının da mantıken doğru olduğunu düşünmüyorum. Ama son derece karmaşık bir şeye farklı bir bakış açısı var. İbrani yasalarına ve öğretilerine tümüyle aykırı olsa bile, bunun nasıl kabul edilebilir olduğunu görebiliyorum. Eğer İsa gerçekten Esseniler tarafından eğitilmişse, onun bu fikirlere maruz kalması, sanırım onun taşlanmak üzere olan kadını savunmasını açıklayacaktır. İsa, rıza gösteren yetişkinler arasındaki seksin, Kumran toplumunda zina olarak görülmediğini anlamıştır. Onların çok sayıda inanç ve öğretileri İsa'nın yaşantısında görülebilir.

Onların ölüm adetlerini merak ediyordum. Bunların en meşhuru olan çarmıha gerilmeyi sordum.

S: Bunu Romalılar kullanıyor. Bunda suçlu bir çarmıha geriliyor. Önce kolları ve ayakları bağlanıyor. Sonra çok uzun sivri uçlu demirler (eliyle 20-25 cm gibi gösterdi) buradan geçiriliyor. (Bileğin altında, kolun ön kısmında dirsekle ön kol kemiği arasını işaret etti.) Ve ayakların arasından.

D: Neden böyle korkunç bir şey yapıyorlar?

S: Suç işlemiş birinin, orada günlerce asılı kalarak öldüğünü görür ve çektiği

eziyeti bilirsen, aynı suçu işleme konusunda bir kereden fazla düşünürsün. Onları yargılamaya hakkımız yok ... ama can aldıkları için yargılarız!

Katie'nin tüm bedeni titredi, sanki düşüncesi bile ona korkunç gelmiş gibiydi. Konuyu değiştirmeye karar verdim ve defin adetlerini sordum. Toplumlarında ölü bedene ne yapıldığını sordum.

S: Çoğu kez yağlarla ve buhurla meshedilir ve sonra kefenle gömülür. Ama bedeni tümüyle yok edip yakmayı tercih edenler de var. Ben küle dönme fikrini tercih ediyorum.

D: Sence bedeni yakmak herhangi bir şekilde zararlı mı? Senin de tercih ettiğin gibi?

S: Hayır ne zararı olabilir ki? Bildiğim kadarıyla bu gelenek çok eski.

Gömme geleneklerini merak ediyordum, çünkü İncil'de İsa'nın mezara gömüldüğünü söylüyor. Cesetleri mağaralara koymayı ve ''gömüt'' kelimesini bilip bilmediğini sordum.

S: Evet, bu başkaları tarafından yapılıyor. Gömüt mezar demek. Belki biraz daha büyük oyulmuş ve hazırlanmış bir alan. Bu Mısırlılar'dan getirilmiş bir şey. Bu yolculukta bir çok şeyin de birlikte götürülmesi gerektiğine inanıyorlar.

D: Ama beden bozulacak. Eğer bir gömüte, türbeye ya da mağaraya konsa, üzeri toprakla ya da herhangi bir şeyle kapatılamaz.

S: Bir tür kapı yerleştiriliyor, ya bir taş ya da başka bir şey. Bu yüzden kapalı.

D: Peki siz mağaralara koymuyor musunuz?

Onun halkını kastetmiştim, ama benim sorumu kendince yorumladı.

S: Başkalarının cesetlerini gömmek bizim için nadir bir şey. Beden, ruha ev sahipliği yapmadığı sürece hiçbir işe yaramaz. Bu yüzden, neden sıfırdan başlayıp, onu tekrar geldiği yere, toprağa döndürmeyelim?

D: Yağların amacı ne?

S: En büyük sebep koku. Yahudiye ve Celile'de ve bu bölgede, birçok insan cesedi yağlarla meshederler. Eğer kişinin ölümüne bir hastalık sebep olmuşsa, söylendiğine göre bu, hastalığın başkalarına geçmesine engel olur. Sonra eğer defnedilecekse ya da her ne yapılacaksa, ateş yakılacaksa, bu öldüğü gün, gün batımından önce yapılır.

D: Kullanılan bu yağların ya da otların bazılarının adları nedir?

S: Mür ve buhur ve adını sayamadığım pek çok şey var. Ama yaygın olarak kullanılanlar bunlar.

Bu sürpriz olmuştu. Ben mür ve buhuru yalnızca Mecusiler'in getirdiği hediyelerle ilişkili olarak duymuştum. Onların tütsü olduğunu sanıyordum ve definle alakalarını bilmiyordum.

D: Hep buhurun güzel kokusundan dolayı yakıldığını duymuştum.

S: Bedene sürülüyor. Diğer zamanlarda beden yakılmadan önce yakılır. Kokusu çok güzel ve bu yüzden cesedi hazırlayan insanların burnunu korur.

Araştırmalarım buhur ve mürün esas olarak belirttiği sebepler için kullanıldığını gösterdi, çürüyen cesedin kokusunu gidermek için. Buhur ayrıca merhem ve yağ olarak çıban ve yaraları iyileştirmek için de kullanılıyordu, yani ölümden sonra cilt üzerinde bazı koruyucu etkisi olmuş olabilir. Ayrıca mükemmel bir böcek kovucuydu.

D: Cesedi toprağa gömdüğünüzde, onu bir şeyin içine koyuyor musunuz?

S: Bazen, ama çok nadiren, ahşap çok değerli olduğu için, genellikle kefene sarılıp türbeye ya da hazırlanmış mezarın içine yatırılıyor.

Kumran mezarlığı surların dışında bulunmuştu ve yerleşime bitişikti. Binden fazla mezar vardı. De Vaux, Kumran'da yaşayan insanların kimliklerini tespit etmeye çalıştığında, birçok olasılığı göz önünde bulundurdu. İlk başta mezarların sıradan Arap mezarları olduğu düşünülüyordu. Ama yerel rehberler bunun imkansız olduğunu, çünkü cesetlerin kafasının güneye ve ayaklarının kuzeye gelecek şekilde gömüldüğünü ve kendi geleneklerinin bunun tam tersi olduğunu söylediler. Onların kafir ya da Arap olmayan insanlara ait olduklarını biliyorlardı.

Çok sıra dışı bir mezarlıktı, dünyanın o kısmında bulunanlara hiç benzemiyordu. Birkaç tabut bulundu ama birçok yerde gelenek olan, ölülerle birlikte gömülmüş hiçbir eser ya da obje yoktu. Pere de Vaux mezarlarda mücevher ya da süs objesi olmamasına şaşırmıştı. Bunun, insanların ya çok yoksul ya da süslü kıyafetler giyilmesine izin verilmeyen katı disiplinlere sahip oldukları anlamına geldiğini söyledi. Ayrıca mezarlardan kadın ve çocuk cesetleri çıkınca da şaşırdılar. Uzun zamandır orada manastır türünde bir toplulukta, sadece erkeklerin yaşadığını varsaymışlardı. Yani kazılar bulgularımızı yine çok ayrıntılı ve doğru bir biçimde destekliyor gibi görünüyor.

D: Romalılar ölülerine ne yapıyorlar? Onların farklı gelenekleri var mı?

S: Onların tanrıları kadar çok gelenekleri var. Sayılamayacak kadar çok tanrıları var. Bence bir ulusun bu kadar çok tanrısının olması, belki de onların kendilerinden emin olmadıklarından dolayıdır ve bu yüzden tanrılarını kendi görüntülerinde yaratıyorlar. Bu sebeple, eğer bir ulus

bozulmuşsa, tanrıları da bozulmuştur. Sahneye yeni bir tanrı çıkar çıkmaz, Romalılar neredeyse anında diğer tanrıları gibi alçalmaya başlarlar. Her ulusta iyi insanlar var, ama Roma doğruyu konuşanları yok etme eğiliminde. Bu yüzden, bu hiç iyi değil.

D: Sizin bölgenizde lider olan bir Romalı var mı?

S: Evet, kendini bizim İmparatorumuz olarak adlandıran bir adam var. Kendini dünyanın imparatoru gibi görüyor.

D: Bölgenizi kontrol eden kimse var mı?

S: Şu anda bu kişi kralımız Herod Antipas. Bir Romalı var… ne demek istiyorum..? Hımm, bölgenin valisi. Evet, Pontius Pilate. Zıpla deyince, Herod zıplıyor.

D: O zaman o daha önemli biri mi?

S: Askerlerin başındaki adam o, bu yüzden daha önemli, evet.

D: Onunla ilgili bir şey duydun mu? O iyi biri mi?

S: Onun adaletli olduğu söyleniyor.

D: Ya Kral Herod?

S: (iç çekti) O adam bir aptal! Yunan mı yoksa Yahudi mi olmak istediğine karar veremiyor. Ve bu yüzden, her ikisinde de çok iyi biri değil.

D: Sizin topluluğunuzu hiç rahatsız etti mi?

S: Böyle bir şey yapmasının onun için iyi olmayacağını biliyor. Denemesi bile ölümüne sebep olur.

Bu söylediği de yine, silah kullanmaya inanmamalarına rağmen, toplumlarını savunmak için gizli bir yöntemleri olduğunu gösteriyor. Bu soruları sorarken, İncil'deki Herod'la ilgili hikayeleri düşünüyordum.

D: Kraliçesi var mı ya da onunla birlikte hükmeden bir bayan?

S: Herodius.(Kelimeyi püskürtürcesine söyledi) Onun fahişesi o.

Verdiği sert cevap beni şaşırtmıştı. Herodius hakkında hikayeler duyup duymadığını sordum.

S: (iç çekti) Üç kez evlenmiş. İlk kocasını Philip'le evlenmek için öldürdü. Ve daha sonra Antipas'la evlenmek için Philip'i terk etti.

Onun hakkında konuşmak istemedi, hoşuna gitmiyordu. Nasıl o kadar çok kocası olabildiğini merak ettim. Yasalarına göre başkasıyla evlenmeden bir öncekini bırakması gerekmiyor muydu?

S: Yasada bunu yapmayı başarabileceği birçok boşluk var. Philip'le ilk beraber yaşadığında, ilk kocasının hayatta olduğu söyleniyor, o yüzden Philip'den ayrılmış. Ve şimdi ilk eşi öldüğünden, Antipas'ı koca olarak alabilmek için rüşvet vermek, öldürmek ne gerekiyorsa yaptı.

Bu karmaşık geldi. Diğer bir deyişle bu yasal olmayan bir evlilikti.

S: İkincisi değildi. Kim bilir bu öyle mi? Herodius Antipas'ın düşüşüne sebep olacak. Bu onun kaderi. Nasıl bir yol seçecek bilmiyorum. Sadece onun düşüşüne sebep olacağını biliyorum.

D: Bazıları neden bu yaşama gelip, kötülük yapmayı ya da başkaları için hayatı zorlaştırmayı seçer diye merak ediyorum.

S: Bu gerçekten bir seçim değil. Bu ... bazıları dış baskılarla, ya da belki birlikte yaşadıkları insanlar veya içinde yaşadıkları toplum veya kötü insanlar vasıtasıyla bunu yapıyor. İçten içe bunun yanlış olduğunu bilen insanlara, kötülük yapması için baskı yapıyor. Kimse kötü olmayı seçmez.

D: O zaman ne tür bir etkinin ortaya çıktığına bağlı olarak, seçim gerçekten bireye mi kalmış?

S: Ve ayrıca kişi bunu yapmama seçeneğine de sahiptir.

7. BÖLÜM

Gizemli Kütüphane

Genç bir öğrenciyken Suddi ile yaptığım bir seansta, Kumran'ın sıradan bir okul olmadığına dair ilk belirtiyi farkettim. Orada tahmin edilebileceğinden çok daha derin konular öğretiliyordu. Ayrıca kütüphanenin birçok tuhaf ve harikulade gizemleri barındırdığını da öğrendim. Suddi kütüphanenin öğretim alanındaydı ve orayı tarif etmesini istedim.

S: Binalar bir arada. Tamamen ayrı değiller. Hepsi bir bütün. Kütüphane merkez binanın içinde. Çok büyük. Birçok penceresi var ve çok aydınlık. Işık tepeden süzülüyor, farklı açıklıklardan geliyor. Üzerine parşömen tomarlarının yerleştirildiği raflar var. Bunlar deri ve farklı şeylerle sarılı. Hatta bazıları parşömen tomarı bile değil. Bazıları sadece üzerine yazılmış şeyler, bir sürü deri ve bir araya toparlanmış şeyler. Burada incelediğimiz, üzerinde çalıştığımız çok şey var. Burada en çok olan şey, anlaşılacağı gibi, bütün bilgileri içerdiği söylenen kitaplardır. Bir insan tüm yaşamını burada geçirse bile bütün parşömenleri, kitapları ve diğer şeyleri okumayı asla bitiremez.

D: Daha önce kütüphanenin iki katlı olduğunu söylemiştin. Diğer katta ne var?

S: Parşömenler var. Binanın orta kısmı açık, böylece ikinci kattan baktığında birinci katı görebiliyorsun.

Sanki odayı üst katta bir balkon çevreliyormuş gibiydi. Bu, ışığın birinci

kata gelmesini sağlıyordu. Aşağı düşme tehlikesi olup olmadığını merak ettim.

S: Eğer biri burada dolaşırken son derece dikkatsiz bile olsa, onu düşmekten koruyacak korkuluklar var. Kütüphane, orta bölüm aydınlık, ama parşömenlerin ve diğer şeylerin depolandığı arka kısım ışığın onlara zarar vermemesi için karanlık. Tavanda pencereler var. Üstleri ışığın geçmesine izin verecek şekilde işlenmiş derilerle kaplı. Böylece toz ve benzeri şeyler içeri girmiyor, ama ışık girebiliyor.

Çalıştıkları alanda, parşömenleri incelemelerini kolaylaştıracak şekilde yapılmış özel masalar vardı. El işaretleri ve açıklamalarından, masanın yanlarına köşebentler monte edilmiş olduğu ve parşömenin masaya paralel olarak yerleştirilip açılacağı anlaşılıyordu. Ben hep parşömenlerin yukarı ve aşağı doğru değil de, bir yandan diğer yana açıldığını sanırdım. Parmaklarıyla sağdan sola doğru okuduğunu işaret etti. Bunun, parşömenin alt tarafından okunmaya başlanacağı anlamına geldiğini sandım. Aynı fikirde değildi ve bunun yazıya bağlı olduğunu söyledi. Bazıları alttan başlıyordu, bazıları da üstten. Parşömenlerin bilinen her dilde yazıldığını söyledi. ‘’Bir tanesi Yunanca, biri Vulgate, Aramice, Arapça. Babil, Suriye dilinde olanlar ve Mısırlıların (‘ta’ sı gibi geldi) glifleri (oyma) var.

D: Bütün bunlar nereden geldi? Hepsi yerleşimde mi yazıldı?

S: Bir çoğu en azından burada kopyalandı. Ama çoğu başka yerlerden getirilip, burada toplandı. Yeni bilgilerin peşinde koşulmaya devam edilecek ve bu hiç bitmeyecek. Her gün yenileri getiriliyor. Kütüphanenin yanı sıra, kopyalamanın yapıldığı başka bir oda daha var. Orası kütüphaneden daha aydınlık. Orada parşömenin önünde durması için, yine dik duran büyük masalar var. Okuma masalarına çok benziyor. Bir taraftan öbür tarafa doğru yazarken, basıncı eşit tutması için arkasında bir şey var. Arkaya açılı bir şekilde bir pano yerleştirilmiş, böylece kopya kalemiyle aşağı doğru bastırdığında, eşit duruyor ve sallanmıyor. Bu masalar ahşaptan yapılmış (çizim masalarına çok benziyor gibiydiler.)

D: Sınıflarda ne öğreniyorsunuz?

S: (Derin bir iç çekti) Her şey! Ha, o kadar da kötü değil. Bize yıldızları ve matematiği öğretiyorlar. Yasa ve Tevrat ve bunun gibi farklı şeyler.

Eskilerin matematikte kullandıkları yöntemleri merak ettim. Her zamanki gibi umduğumdan daha fazlasını anlattı.

S: Öğretmenlerim bana bir eşeğin bile benden daha fazla matematik bildiğini söylediler. (Bu açıklama dinleyicileri güldürdü.) Bana göre Yasa canlıdır. Onda duygu, hissetme ve derinlik vardır. Matematik soğuktur, rakamlarla ifade edilen gerçeklerdir, benim için ne anlamı var? Bu yüzden benim için önemli değil. Matematiğe çok önem veriliyor. Matematikte daha sonradan keşfedilecek ve yeniden kullanılacak olan gizli bilgi olduğu söylenir. Bu yüzden teoremi ve bir şeyler yapmanın yollarını öğrenmeliyiz, böylece matematikle farklı şeyler yapmayı öğrenebiliriz ve umarım bunu hayatımız boyunca kullanırız. Matematiğin birçok farklı türü var. Mutlaklar ve teoremlerle ilgilidir. Eğer böyleyse bu da doğru olmalı diyor. Şekiller ve geometri, şekiller ve derinliklerle ilgili olan bir matematik çeşididir.

D: Bizim kullandığımız bazı terimleri bilmiyor olabilirsin. Mesela, toplama, çıkarma ve çarpma işlemlerimiz var.

S: Açıkla. Bunlar bana yabancı.

D: Sayıları kullanma yolları. Toplama iki sayıyı alıp birbirine eklemek.

S: Onları toplam yapmak mı? Evet, bu yapılıyor. Ve ayrıca onları birbiriyle birçok kez arttırmak, bu da yapılıyor. Ve de birbirinden çıkarmak. Yükseklikleri ve katılığı ve bir şeyleri hesaplamanın farklı yolları. Bunun için birçok formül var.

D: Hesaplamalarınızı yapmaya yardım etmek için alet ya da gereciniz var mı, bu kelimeyi anlayabildin mi?

S: Kullandığın terim… toplama… onun için mi? En kolay yolu düğümler, düğüm kemerleri. Bu, üzerinde düğümler ve farklı uzunluklarda ipler olan bir kemerdir. Rakam olarak çok fazla anlamına gelen bir düğüm var. Ve

bazı insanlar bu konuda çok iyiler, orada bütün gün oturup bunlarla hesap yapabilirler. Kullanılan aletler bunlar. Hep asılı duran, çok büyük olanlarına sahip olabilirsin. Ya da oturup hesap yapmak için kullanılan, kemerde asılı olana sahip olabilirsin. Yani eğer bir pazarda tüccar ya da öyle bir şeysen. Hesaplamak için bunlardan biri kullanılabilir. Farklı şeyleri toplamak ya da saymak için kullanılıyor. Eğitimli ya da sayılarla uğraşmak zorunda olan insanlar bunu nasıl kullanacağını bilmeli. (Güldü) Kullanımı en kolay olanın bu olduğu söyleniyor.

Suddi'nin bahsettiği bu şeyleri doğrulamak için kitaplarda araştırma yapmaya başladığımda, dünyanın o kesiminde buna benzer kullanılmış herhangi bir şeyden bahsedildiğini görmedim. Ama büyük ölçüde Peru'daki İnkalar'ın kullandığı quipuya (ilkel andaç) benziyor. Quipuya sicim bilgisayarı deniyordu ve o toplumda hesaplama amaçlı kullanılıyordu. 1 pusla iki fit arasında değişen farklı uzunluklarda sicimlerden oluşuyordu ve bu sicimler bir tutmaça asılıydılar. Düğümün türü ve onun sicimdeki konumu ondalık sayı sistemindeki birden dokuza sayıları temsil ediyor, sicimdeki boş aralık ise sıfırı ifade ediyor. Kumran'la kıyaslandığında, İnkalar dünyanın öbür ucunda yaşıyorlardı, ama başkalarının da bu aynı sayısal metodu kullanmış olması ve bu bilginin kaybolmuş olması mümkün mü? Anlaşılan, Kumran'daki topluluk her yerden toplanmış, inanılmaz derecede bilgiye sahipti. Artık her şeyin mümkün olabileceğini düşünmeye başlamıştım.

S: Bazen farklı miktarların farklı renklerle belirtildiği çubukları kullananlar var. Ve bunu yapmak için bazı şeylerin kullanıldığı, birçok farklı yol var. (Yaklaşık on iki cm uzunluğu göstermek için parmak ölçümü yaptı.) Mesela bir renk bir anlama gelir, başka bir renk başka anlama… ve sen bunları toplarsın ve bir araya gelirler. Ben bu konuda iyi değilim. Onların anlamlarını bilmiyorum, ama maviler, kırmızılar, sarılar, turuncular,

siyah ve beyaz var. Farklı renkler. Ayrıca çerçevesi olan başka bir aletin de kullanıldığını duydum. Teller üzerinde boncuklar var. Bunlardan birini gördüm, ama nasıl kullanıldığını bilmiyorum. Boncukları sayıyorlar.

Bu, Çin abaküsüne benziyordu. Oldukça eskidir ve bu konuda bilgi sahibi olmaları mümkün. Eğer bunu biliyorlarsa, Çin'in aslında daha yakın ve ticaret kervanları vasıtasıyla daha kolay kontak kurabilecekleri bir yer olması ihtimali dışında, quipuyu biliyor olmaları neden mümkün olmasın.

S: Ayrıca yıldızları incelemek için de matematik kullanılıyor. Bir yıldızın bu noktadan şuradaki o noktaya geleceği yönü çizmek için matematik kullanılır. (İşaret etti.) Ve haritalarla bunu yapabilirsin. Yıldızların nerede olduğunu hatırlamamız için haritalar var. Yıldız gözlemcileri var. Bizde çok güçlü birkaç tane var. (açıklamasını istedim) Bu tüpün en küçük ucundan içeri doğru bakıyorsun. Ve bununla göklere bakılıyor ve sanki onlar yüzünün önüne getirilmiş gibi oluyor. Bu çok çok eski. Bunu eski zamanlarda bizim insanlarımızın yapmış olduğu söyleniyor, ama bu sanat artık yok, kayboldu. Burada yapılmadı. Birçok nesiller önce yapılmış.

Teleskop! Ama hani teleskop sözde, bu tarihten yüzlerce yıl sonra icat edilmişti. Bunun neden bu kadar şaşırtıcı olması gerektiğini bilmiyorum. Cam yapma sanatı eski Mısır dönemine kadar gidiyor. Elbette, bunca zaman içinde birileri, bir cam parçasından bakacak kadar meraklı olup, boyutun çarpıtıldığını farketmiştir. Erich Von Daniken kitaplarında, kristal lensin keşfedilmesiyle ilgili iki örnek verir. Biri Mısır'ın Helvan kentinde bir mezarda bulunmuştu ve şimdi İngiliz Müzesi'ndedir (British Museum). Diğeri de Asur'dan olup, M.Ö 7nci yy'dan kalmadır. Mekanik olarak zemine yerleştirilmişti ve bunun yapılması için oldukça gelişmiş matematiksel bir formül gerekiyordu. Bu lensler ne için kullanılmıştı? Yıldız gözlemcileri olabilirler miydi?

Kumran'da değişik boyutlarda üç farklı yıldız gözlemcisi vardı.

Kütüphanede değillerdi, yerleşimin yukarısında, uzaktaki tepedeki bir gözlem evindeydiler. Bunlardan ikisi sabit bir şekilde oraya monte edilmişti ve üçüncüsü daha küçük ve taşınabilirdi. Gözlem evinde yaşayan, sürekli yıldızları izleyen ve inceleyen belirli üstatlar vardı. Bu çalışmaya dahil olduklarında, öğrencilerin bu yıldız gözlemcilerinden bakmalarına izin veriliyordu.

Ben hala bu yeni gelişmeyi özümsemeye çalışırken, önüme bir şey daha attı. Bu seans tamamen beklenmedik şeylerle doluydu.

S: Bizim sistemimizdeki gibi sürekli hareket eden, göklerin maketi var. İçinde yaşadığımız yıldız sisteminin maketine sahipler.

‘’Bir dakika, burada bir geri dönelim’’ diye düşündüm. Onu doğru duyduğumdan emin miydim? Bir maket mi? Bu maket konsepti bana o kadar garip geldi ki, bunu iyice anlamaya karar verdim. Bunun tam olarak neye benzediğini anlamak için birçok soru sordum. Bu kütüphanenin içindekiler beni şok etti, ancak çok geçmeden Kumran’da olabilecek hiçbir şeye şaşırmamam gerektiğini öğrendim

Ona çok tanıdık olan bir şeyi tarif etmeye ve açıklamaya çalışmak onun için sinir bozucuydu. Benim ısrarlı sorgulamam onu sinirlendirdi. Muhtemelen onun gördüğünü benim neden görmediğimi merak ediyordu.

Maket, ya da güneş sistemi maketi, diğer birçok gizem gibi kütüphanedeydi. Odanın ortasında duruyordu. Büyüktü, ‘’belki kollarını açmış yan yana duran iki adam uzunluğunda var. Bu genişliği, yüksekliği iki adam boyunda.’’ Bu aparat tümüyle bronzdan yapılmıştı. Merkezde güneşi temsil eden büyük yuvarlak bir küre vardı. Bunun içinden uzun bir çubuk geçiyordu ve zemine sabitlenmişti. Alttan veya zemin seviyesinden dışarı doğru çıkan birçok başka çubuk vardı. Her çubuğun ucunda bronz bir küre vardı. Bunlar güneş sistemimizdeki çeşitli gezegenleri temsil ediyordu. Her biri güneşin etrafında yörüngede olacağı konuma yerleştirilmişti. Temsili

hiçbir ay yoktu, sadece her gezegen için eşit büyüklükte bir küre vardı.

Tüm bu maket sürekli hareket halindeydi: Güneş dönüyor, çubuklar gezegenlerini güneşin etrafındaki doğru konum ve yörünge uzaklığında hareket ettiriyorlardı ve küçük küreler çubukların ucunda dönüyordu. Küreler oval, eliptik dairelerle güneşin etrafında hareket ediyorlardı. Suddi bütün bunları işaretlerle ve elleriyle anlattı. Yörüngeyi: ‘’Elips şeklinde. Burada biraz yüksek ve uçlarda daralıyor. Gerilmiş bir daire gibi… derin.’’ diye tarif etti. Bütün güneş sisteminin böylesi titiz bir şekilde canlandırılması benim için hayret vericiydi. Bunun döndürülmesi için ne tür bir güç kaynağı kullanıldığını anlayamadım.

S: Dünya döndüğünde aynı zamanda bunu da döndürüyor. Dünya daire çizerek dönüyor, sanki bir şeyi almışsın ve büyük bir daire olarak döndürüyormuşsun gibi. Önce zeminde başlıyor ve hızlandıkça, gökyüzüne doğru süzülüyor. İşte böyle oluyor. Bu, yukarı doğru çeken aynı şey tarafından hareket ettiriliyor. Devinim bunun hareket etmesine sebep oluyor.

Bunu, bir sicimin ucunda bir şey varmış ve bir daire olarak dönmeye başlıyormuş gibi hayal edebilirim. Hızla dönerken, obje zeminden yukarı yükselir. Güneş sistemi maketi bana, merkezkaç sistemi ile, sürekli çalışan bir devinim makinasıymış gibi geldi. Belki bir başkası bunu daha iyi açıklayabilir.

Modelin etrafı herhangi bir kimsenin buna çok yaklaşmasını önlemek için korkulukla çevrilmişti. Belli ki çok hassas bir mekanizmaydı ve işleyişi çok kolay bozulabiliyordu.

S: Öğrenciler ona asla yaklaşmamaları konusunda uyarılırlar. Üzerine üflendiğinde bile onun durmasına sebep olunacağı ve yeniden başlatmanın

çok uzun zaman alacağı söylenir. Bu yüzden yanına yaklaşmamıza izin verilmiyor.

Gerçekten o kadar hassas bir şekilde dengelenmiş olsun ya da olmasın, anlaşılan gözdağı işe yaramıştı ve herkes ondan hatırı sayılabilir derecede uzak duruyordu. Zemin taş olduğundan, odadaki insanların hareketi ona sorun yaratmıyordu. Çok eski ve uzun zamandan beridir orada olduğu için, nasıl yapıldığı ve zemine nasıl tutturulduğu konusunda bilgi veremedi.

Kürelerle kaç gezegenin temsil edildiğini sorduğumda başka bir sürprizle karşılaştım. Sakin bir şekilde on tane dedi. Bu beni gerçekten sarstı, çünkü günümüzde bile dokuz gezegeni biliyoruz. Dokuzuncu gezegen olan Plüton ise daha 1930 yılında keşfedildi. Astronomlar arasında onuncu bir gezegenin olabileceği tartışmaları vardı, çünkü bir şey diğerlerinin yörüngelerini etkiliyor gibi görünüyor. Önemli bir şey açıklanmamış gibi, soğukkanlı davranmaya çalışarak, bana gezegenlerin isimlerini söylemesini istedim.

S: Onların büyük ihtimalle sizin de bildiğiniz, Latince isimlerini vereceğim. Birçok isimle biliniyorlar, ama muhtemelen en çok bilinen isimleri bunlardır. (Düşünüyormuş gibi yavaşça konuştu) İç kısımda Merkür, Venüs ya da Mathusias (fonetik olarak), ve Dünya, Mars ve Jüpiter, Satürn var… Bir düşüneyim, Satürn'den sonra Uranüs, Neptün ve Plüton geliyor. Ve Plüton'un ötesinde bir tane adı şey olan… bir düşüneyim. Ona Juna deniyor sanırım. Onlara bu isimleri vermek kimin fikriydi hiç bilmiyorum. Sanırım hepsi bu. On tane olduğunu biliyorum, en uzakta olan Juna'nın çok düzensiz bir yörüngeye sahip olduğu söyleniyor. Eliptik değil, içeriye ve dışarıya doğru sallandığı ve Plüton'un etrafında bir tür döngü yaptığı söylenir. Yörüngesini tamamlaması çok zaman alıyor.

Elleriyle diğerleri arasından girip çıkan bir şeyi göstermeye çalıştı.

D: Bu gezegenlerden herhangi biri farklı görünüyor mu?

S: Modelde hepsi aynı, ama gerçekte bazısı büyük ve bazısı küçük. Her biri özgün. Evrende aynı olan hiçbir şey yok. (Bilgisini paylaşma arzusuyla çocuksu coşkusu artıyordu.) Baktığında tıpatıp aynı olduğunu düşündüğün iki karınca bile farklı. Birinde olan bir şey diğerinde yok. Evrende tıpatıp aynı olan hiçbir şey yok.

D: Güneşten ileriye doğru devam ettiğimizde gezegenlerin yaklaşık büyüklüklerini söyleyebilir misin?

S: (Burada bir harita ya da çizelgeye bakıyor olabilir.) Güneş burada olduğu için, küçük bir tane var ve oldukça küçük iki tane var, bir tane büyük var. Ve sonra her biri bir süre daha büyüyor. Sonra sanki orta noktaya ulaşılmış gibi ve yeniden ebat olarak küçülmeye başlıyorlar. En büyüğü Jüpiter ve en küçüğü Juna. Her birinin ayları var, bazısının birden fazla. Ama bunlar makete konmamışlar. Bize sadece orada oldukları söylendi. Gezegen ne kadar büyükse, o kadar çok ayı vardır. Satürn'ün halkaları var, bunlar ... Muhtemelen orada başka bir gezegen olduğu ve onu kendinde topladığı söyleniyor, buna …. halka deniyor. Ona baktığında bunları görebilirsin. Çevresinde bunlardan yüzlercesi var. Bunlar da makette yok. Bunlar bize anlatıldı ve biz bunları yıldız gözlemcileriyle gördük. Bizim gezegenimiz Dünya (Terra). Bir tane ayı var ve onun havası yok.

Çok uzun yıllar önce patlamış bir gezegenden bahsedildiğini duyup duymadığını sordum. Asteroit kuşağının oluşumu teorisini düşünmüştüm. Jüpiter ve Mars arasında bir şey olması gerekiyordu.

S: Muhtemelen Jüpiter'e çarptı. Bundan haberim yok. Bizim evrenimizin hala yeni olduğu ve hala değiştiği söyleniyor, yani bu oldukça mümkün.

D: Bu gezegenleri nereden biliyorsunuz? Kesinlikle yıldız gözlemcilerinizle bile hepsini göremiyorsunuzdur?

S: Ben onları görmedim. Bildiğimiz haliyle, sistemimize ait bilgilerin çoğunun pek çok nesiller boyunca bize aktarıldığı söyleniyor.

D: Bu maketi kimin yaptığını biliyor musun?

S: Kaloo'nun yaptığı söyleniyor.

D: Kaloo kim?

S: Bunu nasıl anlatabilirim…? Öğrendikleri bilgileri paylaşmak için ülkelerini terkeden insanlardır. Ve bizim de bu insanlardan, yok olmakta olan bu ırkın üyeleri olduğumuz söyleniyor. Bize, aydınlanma çağını yeniden getirme umuduyla, bilgisiz insanlara bilgiyi yaymamız öğretildi. Onlar hakkında fazla bilgim yok. Bazı üstatlar onların öğretilerini ve kim olduklarını derinlemesine biliyorlar. Sadece belirli kişilerin bilmesine izin verilen bir bilgi. Ve yabancılarlayken bunların konuşulmasına izin verilmiyor.

Kayıp kıta Atlantis'le bir bağlantıları olup olmadığını merak ettim ve geldikleri yerin adını bilip bilmediğini sordum.

S: Bilmiyorum. Bunun kaybolduğu söyleniyor. Batıdan, güneşin battığı yönden geldikleri söylenir. Önce Mısır'da yerleştikleri ve sonradan bu tarafa seyahat ettikleri söyleniyor. Nereye gittiklerini bilmiyorum. Bu pek çok yıllar önceydi.

D: Aydınlanma çağını geri getireceğinizi söyledin. Şimdikinden daha aydınlanılmış olunduğu bir dönem var mıydı?

S: Çok fazla bilmiyorum. Harika şeylerin yapıldığı, bütün insanların bir olduğu bir zamandan bahsediliyor. Ve biz o şeylerin bazılarına sahibiz, mesela bu maket gibi. Bu tür şeylerin mümkün olduğunu göstermek için bunlar korundu ve saklandı. Yani bunların sadece efsane olmadığını göstermek için. Kaloo'nun dolaştığı söylenir. Bu onların kaderinin bir parçası. Bazılarının kendi halkından insanları bulma umuduyla

dolaştıkları ve hala seyahat ettikleri söyleniyor. Hatta bunlardan bazılarının nereden başladıklarını bile unuttukları söylenir. Diğerleri, burada olan bizler gibi, onlardan bazılarıyla buradan olan bazılarının torunlarıyız ve öğretilerin bir kısmını korumaya çalışıyoruz.

Bu, onların makete verdikleri önemi açıklıyordu. Eğer makete bir şey olursa, yenisini nasıl yapacaklarını bilmiyorlardı.

D: Bu yüzden mi kendinizi tecrit etmeyi seçtiniz? Diğer kasabalardan, diğer insanlardan bu yüzden mi uzaklaştınız?

S: Başkalarının olduğu bir yere gidersek, çoğumuzun ayrılacağı ve bilgilerin çoğunun kaybolacağı söyleniyor. Cezbedici şeyler yüzünden eski bilgiyi canlı tutmayı önemsemeyecekler.

D: Halkınıza getirdikleri başka bir şey var mı?

*S: Yakın bir gelecekte bir Mesih'in geleceği bilgisi var. Gittikleri birçok yerde onun geliş hikayesini anlattıkları söyleniyor. Ve insanların bunu bilecekleri, bunun olacağı zamanın bildirileceği söylenir. Daha fazla bilgi var, ancak o bilgiler bu konular hakkında araştırma yapanlar için saklanıyor. Benim Yasalar'ı okumam gerektiğine karar verildi ve bu benim en iyi yaptığım şey olacak. Ve bu yüzden benim bu şeyleri bilmeme gerek yok, çünkü başka şeyler benim aklımı karıştırır. Onların Mesih'ten bahsettiğini duydum, ama bu bir çocuğun bilmesini istedikleri bir şey değil. Henüz Bar Mitzhvah'm (Yahudilerde erkek çocuklarının on üç yaşında yetişkinliğe kabul töreni *Ç.N)) olmadı. O beni erkek yapacak. O zaman yetişkin topluluğunun bir üyesi olacağım. Kaderimle ilgili, henüz bunları bilmeme gerek yok. Bu yüzden, neden bu şekilde kaderine müdahale edesin?*

D: Eğer Yasalar'ı öğreneceksen, neden yıldızlar hakkında bilgi sahibi olman gerekiyor?

S: Günlük yaşamdaki bazı sebeplerden dolayı gerekli, kaderimizle ilgili biraz bilgi sahibi olmak için, ama çok fazlası gerekmiyor. Ayrıca gökyüzündeki

ve bizim sistemimizdeki yıldızları öğrenmek için başka sebepler de var. Çünkü onlar birçok yönden sabittirler.. Gezegenler belirli bir şekilde yerleşmişlerse ... sen doğduğunda bu belirli bir yerleşim örüntüsündeyseler, bu, senin yaşamında ne yapacağın konusunda büyük bir anlam taşıyor. Bunun nasıl okunacağını bilmiyorum. Ve tabii, bunu öğretenler üstatlardır. Yıldızların insanlara gerçekleri anlattığı söylenir, ama biz sadece yıldızların nerede olduklarını ve onlar hakkında buna benzer şeyleri öğreniyoruz. Biz astron öğreniyoruz.

‘’Astronomi’’ kelimesinin tamamını kullanmadı. Sözlükte ‘astron’un Yunanca’da yıldız için ön ek olarak kullanıldığını yazıyor. Onların dünyada yaşadığı bölgede en parlak yıldıza Garata (fonetik olarak) dendiğini ve gökyüzünün kuzey kesiminde bulunduğunu söyledi. Bazı insanların, yıldız gruplarının insan ya da hayvanlara benzediğini düşündüklerini söyledi. Ona göre ‘’Biri bir kova kumu alıp fırlatmış’’ gibiydiler.

Bu fantastik kütüphanede başka neler olabileceğini merak ediyordum. İncelemek için korunmuş çeşitli hayvanların iskeletleri olduğunu söyledi. Artık sürprizlere hazırlıklı olmalıydım, ama bir sonraki cevabına da hazırlıksız yakalanmıştım.

S: Burada çok şey var. Harika bir kristal var ...Nasıl anlatabilirim? tek bir noktada birleşen dört yüzey şeklinde, ve altında beşinci bir yüzeyi var (piramit). O bir ... eğer doğru terimleri kullanıyorsam, enerji arttırıcı. Buna enerji yerleştirildiğinde, enerji çıktısı ona konulandan çok daha fazladır. Farklı şeylerde kullanılıyor. Neler olduğundan emin değilim. Bu da koruma altında. Onun çevresinde örülmüş bir duvar var. Duvarın yüksekliği buraya kadar geliyor (yaklaşık bele kadar). Onu görebilirsin ama yanına yaklaşamazsın. Kristal, duvarın arkasındaki bir kaidenin üzerinde oturuyor. Etrafında çekilebilen perdelerin olduğu bir alanda korunuyor. (el hareketleriyle yaklaşık 61 santimetrelik bir kare büyüklüğünde, büyük bir kristal olduğunu gösterdi, ama rengi değişkendi.) Rengi değişiyor. Asla aynı renk değil. Bir bakıyorsun mavi. Sonra yeniden bakıyorsun belki mor ya da yeşil ya da ... asla aynı değil.

Kristalin nereden geldiğini bilmiyordu, ‘’bildiğimden beri’’ hep oradaydı dedi. Duvar koruma amaçlıydı. Kristal öyle güçlüydü ki, dokunulduğunda yakabilirdi. Sadece bir kişinin ona yaklaşabilme yeteneği vardı.

S: Gizemlerin üstadı Mechalava (fonetik: May-çal-ava). O ve bu konuda eğittiği öğrencileri, kristale enerji kanalize edebiliyorlar. Enerjilerini ona odaklıyorlar ve o da enerjiyi bu kristale aktarıyor ve bizim anlamadığımız ve de izinli olmadığımız birçok farklı şekilde kullanılıyor.

D: Yani enerjinin öğrencilerden üstada ve ondan da kristale mi depolandığını söylüyorsun, ya da tam tersi mi?

S: Ve sonra enerji kristalden çıkıp her nerede kullanılacaksa oraya gidiyor. Onların enerjiyi kanalize etme ya da yönlendirme veya istedikleri yere odaklama kabiliyeti var. Mechalava’nın iradesinin çok güçlü olduğu söylenir. Kendisi çok yaşlı, kendi sorumluluklarını aktarabileceği, kendisi gibi olan birinin doğmasını bekliyor. O kişi bebek olduğu andan itibaren öğretilmeye başlanacak. Bilgilerin bazısı aktarıldı ama hepsi değil. Mechalava, birçoğumuzun bilmediği şeyleri ona öğretecek. Bir zamanlar herkesin bu bilgiye sahip olduğu ve bu sebeple büyük zarar verildiği söylenir. Bu yüzden, o zaman sadece yeterince sorumlu olduğuna inanılan, belirli kişilerin bu bilgiye sahip olmasına izin verildi. Bu bilgi herkesin tekrar sahip olabileceği ondan yarar sağlayabileceği bir zamana taşınabilsin diye. Dolayısıyla, o (Mechalava) bu bilginin kalıcılığı ile ilgileniyor.

Arkeologlar binalardan birinde tuhaf bir şekilde yerleştirilmiş iki sütun kaidesi buldular. Sanki bir şeyin ayaklarıymış gibi, yerde birbirine yakın konmuşlardı Buna herhangi bir açıklama getiremediler. Bunun kristalin üzerine oturtulduğu, bahsedilen kaide olduğu tahmininde bulunabilir miyim?

Suddi'ye öğretilmiş olabilecek bazı gizemler hakkında bilgi almaya çalıştım.

S: Bu konuda konuşamam çünkü bu benim sorumluluğumun bir parçası. İzin verilmediği sürece öğrenci konuşamaz..

Gizemlerin hangi alanlarda olduğunu, yasa mı, yoksa tarih mi olduğunu sorarak itirazlarını aşmaya çalıştım. Onunla genç yaşında konuştuğumuzda daha kolay bilgi alabileceğimizi düşünmüştüm, ama o zaman bile gizlilik sözü vardı.

S: Hayır, gizemler ... başka şeylerle ilgili. Bir kısmı zihni kullanmakla ilgili. Zihin büyük güç kaynağı.

Kararlı bir şekilde gizemler hakkında daha fazla açıklama yapmayı reddetti. Konuyu değiştirmeye karar verdim. Belki ileride dolambaçlı yollardan daha fazlasını öğrenebilirdim.

D: Kristalin enerji deposu olduğunu mu söyledin? Enerji depolandığını bildiğin metaller de var mı?

S: Birçok metal var. Altın…. bir dereceye kadar bakır. Nasıl bir titreşime ihtiyacın olduğuna bağlı. Onlar farklı şeyler için faydalıdır. Mesela daha yüksek seviye için gümüş ya da altın olur, daha düşük seviye içinse bakır ve pirinç. Taşların daha fazla enerji depolama kapasitesi vardır.

D: Anlaşılan sen orada diğer insanların sahip olmadığı çok fazla bilgiye sahipsin.

S:Unutulmasın diye onu canlı ve soluklu tutmalıyız.

8. BÖLÜM

On İki Emir

Bu seansta Suddi on iki yaşındaydı. Henüz uzun bir eğitimden geçmediğini düşünmüştüm, ama o 'sanki ebediyen ders çalışıyormuşum gibi' diyerek, bu fikrime katılmadı.

S: Diğerlerini bilmiyorum, ama benim yaşadığım yerde sabah yaklaşık altı ya da yedide başlıyoruz. Aramızda İbrani kökenli olanlar var. Suriyeli olanlar var. Bir de Mısırlı olanlar var. Burada çok insan var. Hepimiz farklı insanlarız, ama hepimiz tek düşünce ve tek inançtayız. Tanrı Abba'ya inanıyoruz ve burada, sadece karanlığın olduğu dünyaya ışık getirmek için toplanıyoruz.

Bu ifade ile, İsa dünyanın ışığıydı söyleyişi arasındaki benzerliğe dikkatinizi çekerim.

D: İnsanların Esseni'lerin dindar bir grup olduğunu söylediklerini duydum.

S: Biz Tanrı'ya inandığımız için dindar bir grubuz. Ama bizim yolumuzun din olduğunu söylemek farklı bir şey. Çünkü bu oldukça kısıtlayıcı gibi görünüyor. Bu aynı değil. Çok daha fazlası var, çünkü bizler bilgiyi koruyor ve yaşatıyoruz, dünyaya bilgi ve ışık getirmeye yardımcı oluyoruz.

Ben onunla konuşurken, o da Tevrat'ın bazı kısımlarını kopyalıyordu. Sadece parşömen kötü durumda olup bozulduğu zaman parşömeni

kopyaladıklarını düşünmüştüm. Ancak orijinal ‘’deri’’nin hala iyi durumda olduğunu söyledi. Babası, eğer yazarsa daha iyi aklında kalacağını düşünmüştü.

S: Babam fayda edeceğini söylüyor. Ben kalın kafalıyım, her şeyi deniyor. Benim hafızam güçlü değil. Ne diyebilirim?

Onların yazma yöntemlerini merak etmiştim. Alıştırma yaptıkları zaman kil tabletler kullandıklarını, çünkü onları saklamadıklarını söyledi. Sadece kalıcı olması gerektiğinde papirüse yazıyorlardı.

S: Kil tabletlerle, öğrencinin bir kelimeyi nasıl oluşturduğunu görmesi kolaydır. Onu tablette görür ve ne olduğunu hisseder. Ve bu şekilde daha ucuz, kil tablet yapmak kolay, ya da balmumu, sonradan eritilip yeniden kullanılıyor. Ama papirüs bir kez kulanıldı mı bir daha kullanılamıyor.

Tabletlere yazmak için, sivri uçlu bir çubuk olan kopya kalemi kullanıyordu. Papirüse yazmak için ya mürekkebe batırılmış kopya kalemi ya da fırça kullanılabiliyordu. Genelde ana dili olan Aramice yazıyordu. O zamanlar dünyanın bu bölgesinde konuşulan diller hakkında hiçbir şey bilmiyordum ve alfabesini sorduğum zaman kafa karışıklığına sebep oldum. Neden bahsettiğim konusunda hiçbir fikri yoktu ve bizlerin çok aşina olduğu bir şeyi basit bir şekilde anlatabilmek her zaman zor oluyor. Başka ülkelerdeki insanların bizim gibi harfler kullanmıyor olacağı hiç aklıma gelmemişti. Bu seanslar hem ben, hem de Katie için oldukça eğitici oldu. Dillerini oluşturan şeyin harfler değil sesler olduğunu açıklamaya çalıştı. Ne demek istediğini anlamadım. Daha sonra araştırma yapmaya başlayınca, Suddi’nin yaşadığı o bölgede, dillerin bizimkinden çok farklı olduğunu öğrendim. Stenografiye benzer semboller kullanıyorlar. Herbiri belli bir sesi temsil ediyor ve sesler kelimeleri oluşturuyor. Kesinlikle haklıydı ve ne dediğimi anlamasını sağlayamamış olmak hiç şaşırtıcı değildi. Kopyaladığı şeyden bana okumasını istedim. Okurken kesinlikle yabancı olan bir dilde

birkaç kelime söyledi, daha sonra yavaşça gördüğünü tercüme eder gibi İngilizce konuşmaya başladı.

S: Musa'nın emirlerinden bir bölüm. Anlattığı ... diyor ki ... Tanrı senin Efendin ... benden başka tanrın olmayacak. Taştan putlar yapmayacağız... tapmak için başka tanrıların putlarını. Ve biz... anne ve babamızı onurlandırmalıyız. Ve... öldürmeyecek ve çalmayacaksın ya da ... zina yapmayacaksın. Bunlardan çok var. Musa çok büyük bir yasa koyucuydu. Bunlar sadece ilk emirlerden birkaçı. Bunları anlatmaya devam ediyor.

On Emir'den okuduğu belliydi, ama on iki emir olduğunu söyleyince şaşırdım. O an, o seansta bunu ona soramadım.

Daha sonra Suddi yaşlı bir adamken onunla konuştuğumda, fazladan emirleri ona sormak için mükemmel bir fırsat ortaya çıktı. Onu yaklaşık kırk yaşında olduğu zamanda önemli bir güne götürdüm. Günlük meditasyonunu yapıyordu. ''Bunu yapmak bana çok iyi geliyor. Kendimi topraklanmış hissediyorum, sanki çalışmak için bir dayanağım varmış gibi. '' O gün kendini sakinleştirmek için meditasyon yapıyordu, çünkü önemli bir gündü.

S: Bugün bir teste tabi tutulacağım ve karar verilecek. Mavi bandın liyakatına sahip olup olmayacağım konusunda.

Bir Esseni kafasına mavi bantı takma hakkını kazandığında, üstat mertebesine ulaşıyordu. Test bunun için son koşuldu ve yıllar boyunca süren eğitiminin doruk noktasıydı.

S: Kişi derslerden geçiyor ve bilgeler, ne kadar öğrenip öğrenmediğini

anlamak için sınav yapıyorlar. Kişi çok fazla bilgiye sahip olabilir ve buna rağmen o bilgiyi kavrayamayabilir, o zaman o bilgi faydasızdır. Üstat olabilmek için kişinin bilgi sahibi olması ve o bilgiyi kavramış olması gerekir. Her ne üzerinde çalışıyorsa. Bu yasalar olabilir ya da yıldızların incelenmesi olabilir ya da her neyse. Üstat olabilmek için kavramak gerekli. Bu yüzden bilgeler tarafından sınava tabi tutulur. Benim kavrayıp kavramadığımı anlamak için hepsi bana sorular soracaklar.

D: Bu uzun bir sınav mı olacak?

S: (Oldukça ciddi bir şekilde) Eğer hemen hata yaparsam uzun sürmez. Epey uzun da sürebilir. Ama ben hata yapmayacağım. Cevaplar bana gelecek.

Ekstra emirleri sormak için harika bir zamandı bu, çünkü sınavda ona soracakları sorulardan biri bu olabilirdi. İç çekti ve bir taraftan parmakları ile sayarak emirleri söylemeye başladı.

S: Birincisi: Ben senin Tanrın RAB'bim ve senin benden başka tanrın olmayacak. Heykelden putlar yapmayacaksın. (Derin bir iç çekti.) Annene ve babana hürmet et. Şabat gününü hatırla ve onu kutsal tut. Çalmayacaksın. Zina yapmayacaksın. Göz dikmeyeceksin … ha, başkasının malına. Yavaş yavaş hatırlıyorum. Yedi mi oldu? Baal'ın yolunu izlemeyeceksin.

Hayal kırıklığıyla yıkıldı ve kaç tanesini söylediğini unutmuştu. Ama ben bilmediğim bir tanesini, Baal ile ilgili olanı zaten duymuştum. Ona bunun bilgelerle karşılaşmasında iyi bir hazırlık olacağını söyledim. Derin bir nefes aldı. ''Sanırım … daha ziyade gerginim…'' Sonra hiç beklenmedik bir şekilde sorusuyla beni ürküttü, ''Sen kimsin?'' Hazırlıksız yakalanmıştım ve hızlı düşünmem gerekiyordu. Hipnozda ortaya çıkan kişiliğin beni nasıl algıladığını ya da algılayıp algılamadığını çoğu kez merak etmişimdir. Beni gerçek bir insan olarak mı görüyorlardı yoksa ben kafalarının içinde vızıldayan küçük bir ses miydim? Ara sıra verdikleri cevaplar beni gördükleri hissini veriyordu, ama ben onlar için bir yabancıyım. Bir seans sırasında kişilik beni kendi kültüründeki insanlar gibi giyinmiş olarak gördü, ama çok

fazla soru sorduğum için bunun tehlikeli olduğu konusunda beni uyardı. Çoğu zaman ben kendimi sadece bir ses olarak düşünüyorum. Sanırım bu kez Suddi meditasyon yaptığı için beni farketti. Meditasyon onu, benim varlığımı farketmesine daha açık hale getirmişti. Geçmişte böyle bir durum olduğunda ve bu soru sorulduğunda, onlara sadece onların arkadaşı olduğumu söyledim ve bu cevap yeterli olmuştu. Sebebini bilmiyorum, ama belki onlara bir zarar vermeyeceğimin güvencesini vermem yeterli oluyor. Benimle konuşmasının onu rahatsız edip etmediğini sordum.

S: Merak ediyorum. Sen buradasın, ama burada değilsin. Sanırım sen… şimdiye ait değilsin. Bu sanki… sen ruhen buradasın, ama bedenen burada değilsin.

Çok tuhaf bir duygu yaşadım, belki de anlamadığımız bir işlem yoluyla, zamanda geriye yansıtılıyor ve bu zavallı kafası karışmış adama görünüyordum. Bir şekilde iki yerde birden aynı anda varolduğunu bilmek tuhaf bir duyguydu. Ama aslında, aynı zamanda Katie'nin de yaptığı bu değil miydi? Onu rahatsız etmemek ve keyfini kaçırmamak için dikkatli olmalıydım, devam edebilmemiz için sahip olabileceği tüm endişelerini yatıştırmaya çalıştım.

D: Bu seni rahatsız ediyor mu?

S: Biraz. Sen benim üstadım mısın?

D: Ah, o kadar yüksek olduğumu düşünmüyorum. Hayır, ben daha ziyade gözetici gibiyim. Senin yaşamınla ve yaptıklarınla çok ilgileniyorum. Bu sence uygun mu? Kesinlikle zarar vermek istemem.

S: (Şüpheyle) Zarar vermek istemiyorsun? Sana karşı … sıcaklık hissediyorum, ama çok bilgili bazı kişiler birçok şeyi yansıtabilirler.

D: Ben senin iyi olmanı istiyorum. Bu yüzden birçok soru soruyorum, çünkü senin yaşadığın zamanı ve yaşadığın yeri merak ediyorum. Ben bilgiye

açım.

S: Evet. Ben de seni çok merak ediyorum. Görebildiğim bir görüntü var, ama bu ... sanki sen burada değilmişsin gibi. (Bu rüya görmek gibi miydi?) Bedende yaşamayanlarla konuşmakta bir sakınca görmüyorum, ama hepsi iyiliksever değil.

Beni aklından çıkarmaya çalışmalıydım, bu yüzden onu tekrar on iki emire yönlendirdim. İç çekti ve parmaklarıyla sayarak tekrar onların üzerinden geçti. Bu sefer bir tane daha ekledi, ‘’Sana yapılmasını istemediğin şeyi başkalarına yapmayacaksın.’’ Bu Altın Kural ve normalde On Emir’e dahil değil. Suddi’ye bunu sordum.

S: Bu, başkalarına sana davranılmasını istediğin gibi davranmayı hatırlamakla ilgili. Çünkü bu, hep geleceğe taşınan bir şey. (Karmayı mı kastediyordu?)

D: Mantıklı, ancak biz bu emri hiç diğerlerinin yanında görmedik.

S: Nasıl olmaz? Tapınmakla ilgili olan, sadece puta değil , Baal’a tapınmakla ilgili olanın buzağı yüzünden Musa zamanında kaldırılmaya çalışıldığını duydum. Ama bunu,‘başkalarına yapmak’’la ilgili olanı kimsenin kaldırmaya çalıştığını duymadım. Bundan hiç haberim yok. Bu çok yanlış olurdu.

Bunun iyi bir yasa olduğu konusunda hemfikirdim ve bu da diğer emirlere dahil olmalıydı.

Başka bir seans sırasında ona sınavı hatırlattım ve geçip geçmediğini sordum. Öfkelendi.

S: Mavi bantı takmıyor muyum? Tabi ki üstatlığımı kazandım. Sınavı nasıl

geçemez ve üstat olamam?

Böylece, o zaman Yasa'nın, Tevrat'ın üstadı olmuştu, ama kırk altı yaşında kendini çok yaşlı bir adam olarak görüyordu. Aynı fikirde değildim, ama ısrar etti, ‘’Ama öyle! Birçok insan bu yaşa gelmeden önce öldü. (İç çekti) Yaşlı bir adamım.’’

O dönemde kırklı yaşlarında biri yaşlı kabul ediliyorsa, bu bana İsa'nın çarmıha gerildiği yaşında genç bir adam olmadığını düşündürdü. Otuzlarında, en azından orta yaşlı biri olurdu.

9. BÖLÜM

Meditasyon ve Çakralar

İki ayrı zamanda bize meditasyonu kullanmamız için egzersizler verilmişti, biri Suddi bir çocukken ve diğeri yaşça daha büyükken. Bunlar Kumran'da yaygın bir şekilde kullanıldığından, İsa'ya da bu yöntemlerin öğretilmiş olmasını varsaymak, sanırım çok da mantıksız olmaz.

Çocukken Suddi, meditasyon için her gün belli bir zaman ayırıldığını söylemişti.

S: Sadece hareket etmeden oturuyoruz ve nasıl nefes aldığımızı düşünüyoruz, bir süre buna konsantre oluyoruz. Ve bu kontrol altına alındığında, artık düşünmene gerek kalmayacak kadar öğrenmiş oluyorsun. O zaman bir şeye odaklanmalısın. Bir obje alabilirsin ve onun ortasında bir yere odaklanıp, onunla bir olup onu inceler ve hakkında bilgi edinebilirsin. Sonra bunu yapmayı bırakıyorsun. Onunla bir olduğunda ve bunu anladığında, artık merkeze ''odaklanmayı bırakıyorsun'' ve onun merkezinden çıkıyorsun, o zaman artık merkezinde değil etrafında oluyorsun. Böylece çevrendeki, seni çevreleyen her şeyi davet ediyorsun. Çok iyi açıklayamıyorum. Bu, öğrencilere daha üç dört yaşındayken öğretiliyor.

Yani Kumran'da zihnin eğitimi çok genç yaşta başlatılıyordu. Suddi yaşça daha büyükken, bir seans sırasında Kral Herod'un (belli ki birinci Kral Herod) yakında öleceğini söyledi. Bu bilgiyi psişik yollarla almış gibi görünüyordu ve toplumlarında başkalarının da bu tür yetenekleri var mı diye

merak ettim. Sorum onu şaşırttı.

S: Olmayan var mı? Benim bildiğim herkesin bu yeteneği var. Günlük hayattaki insanların belki de o kadar... düşüneyim, neydi? yetenekli?.. olmadığı söyleniyor. Ama bize küçük yaştan itibaren kendimizi buna açmamız öğretiliyor. Ancak bu, eğitilmesi ve geliştirilmesi gereken bir yetenektir. Herkesin bu yeteneği var, ama belki on üç yaşına gelince, eğer bunu hiç kullanmamışsan o yeteneği kaybetmeye başlıyorsun. Çünkü çoğu zaman kalın kafalı insanların olduğu bir toplumdasın. Seni duyamayan, senin neden bahsettiğini anlayamayan insanlar. Ve yoğunluğun yüksek olmasından dolayı, onları dışlıyorsun. Ve tüm hayatını olanları görmezden gelerek harcadığında, açılmak zor oluyor.

D: On üç yaş önemli bir yaş mı?

S: Sadece bedenin değişimlerden geçtiği bir zaman. Bu ikisi arasında büyük bir bağ olduğu söyleniyor. Bundan emin değilim. Bu konuda inceleme yapmadım. Ama duyduğum, erkeklik ya da kadınlığın başladığı zaman, aynı zamanda her şeyin de açıldığı zamandır. Belki de daha önce hiç olmadığı şekilde açılım olur, eğer buna izin verirsen. (Sanki ergenlikle ilintiliymiş gibi geldi)

D: O zaman bu diğer yeteneğin o yaştan önce gelişmesi mi lazım?

S: Evet. En azından bunun farkında olman lazım. Böylece onun gücü seni korkutmasın ve senin bu yeteneği kapatmana sebep olmasın diye. Kullanılabilecek birçok farklı konsantrasyon egzersizi var. En kolayı, herhangi bir şeyi alıp, onu odak noktası olarak kullanmak. Önüne koyuyorsun ve gözünü dikip ona bakıyorsun ve onunla bir oluyorsun. Bu şekilde odaklanırken, dikkatini bir noktaya indirgiyorsun. Ve ona tümüyle odaklandığında, o zaman onu serbest bırakıyorsun. (Bir şeyi elinden bırakır gibi, fırlatıp atar gibi hareketler yaptı.) Serbest bıraktığında, çevrendeki başka şeyleri algılamaya başlayacak ve dikkatini bunlara

vereceksin. Her seferinde bu diğer algıların farkındalığı daha çok yükselir, böylece sanki onlar seninle konuşuyormuş gibi olur.

D: Bu egzersizin bir tehlikesi var mı?

S: Benim bildiğim hiçbir tehlikesi yok. Kesintiye uğrayacak ya da aniden meditasyonun bitmesine sebep olacak bir yerde yapmazdım. Bunu yapmanın herhangi özel bir zamanı yok. Süresi senin için yeterli olana kadar yaparsın, her seferinde belki biraz daha güçlenir.

Meditasyon yaptığı zamanlarda onunla defalarca konuştum. Çoğu kez dalgın bir şekilde baş parmağının kenarıyla masaj yapar gibi, alnının ortasını ovuyordu. Burası alın çakrası ya da üçüncü gözün bulunduğu yer olduğu için, neden özellikle o bölgeyi ovuşturduğunu merak ettim. Bu sefer yaptığında, bunu ona sordum. ‘’Bu bir alışkanlık. Konsantre olmanın bir yöntemi. Enerjiyi, düşünceleri odaklamak için. Burası bir enerji noktasıdır.’’

Metafizikle ilgilenen kişilere Suddi’nin açıklamaları çok tanıdık gelecektir. ‘’Enerji noktası’’ terimi ‘’çakra’’ için iyi bir tanımdır. Çakralar esasen, bedende değişik noktalardaki enerji noktalarıdır. Beden sağlığını kontrol edebilmek ve psişik kabiliyet ve farkındalığı geliştirmek için, zihinsel ya da fiziki olarak uyarılabilirler. Modern öğretilere göre, bedenin yedi noktasında yer alıyorlar:

1. Taç: Kafanın tepesinde, bedenin enerjisinin girdiği yer olarak varsayılır.
2. Alın ya da Üçüncü göz: Alnın tam ortasındadır.
3. Boğaz: Boynun ön kısmındadır.
4. Kalp: Göğsün tam ortasındadır.
5. Solar Pleksus: Karnın merkezinde yer alır.
6. Dalak ya da Sakral: Göbek deliğinin hemen altındadır.

7. Kök: Cinsel organların yakınında, bacakların arasındadır.

Enerjinin taç çakradan girdiği ve beden boyunca, geçtiği yerlerdeki çakralara enerji verdiği varsayılır. Ve nihayet enerjinin fazlası ayaklardan dışarı atılır.

O bunlara çakra yerine enerji noktaları dediği için, ben de onun kullandığı terminolojiyi kullandım. Meditasyon sırasında o noktayı ovmanın, onu uyardığını söyledi. Bana hep meditasyon sırasında hareketsiz oturmam gerektiği öğretildi.

S: Meditasyon yapmanın farklı yöntemleri var. Bütün meditasyonlar esas olarak konsantre olmaktır. İster burada olan bir noktaya (alnını gösterdi) konsantre ol, istersen kendi dışında bir noktaya konsantre ol, bütün meditasyonların amacı tüm düşüncelerini, enerjini o tek noktaya odaklamaktır.

Bedende başka enerji noktaları var mı diye sordum. Cevap olarak geleneksel çakra noktaların gösterdi, ancak bilinen yedi nokta dışında bir tane daha gösterdi. Göğsün üst kısmında, her iki yanda olmak üzere iki tane daha olduğunu belirtti. Ayrıca her iki dizde de birer tane olduğunu söyledi. Göğüs bölgesinde olan ekstra çakraları sordum.

S: Biri kalpte ve burada başka bir enerji noktası daha var. Her insanda açık değildir. Bu epeydir kaybolmuş olan bir çakra. Kişiye göre değişir, bazen bu yan taraftadır. Benimki öyle. Ayrıca bir tane de kafanın arkasında, alt tarafta var. (Kafanın omurilikle bağlandığı noktayı işaret etti.) Burayı uyarmak büyük ölçüde tehlikelidir. Birçok sorun yaratabilir. Ama yine de orada var. Onu uyarmamak önemli. Birçok insan bu noktanın aktive

edilmesiyle ortaya çıkacak güçle başa çıkamaz. Bu muhteşem bir güçtür. Bu çakrası açık ve aktive edilmiş olan bir kişi tanıyorum ve o kişi zihniyle harika şeyler yaratıyor. O gizemlerin üstadı. (Bu kişi büyük kristale enerji kanalize edip , onu yönlendirebilen aynı kişi olabilir miydi?) Çoğu insan için fazlasıyla güçlüdür.

Kafanın üstünde olan, taç çakrayı sordum.

S: Bu tam olarak bir enerji noktası değil, enerjinin bedene girdiği yerdir. Ayaklar da gerçek enerji noktası değildir, enerji oradan çıkıyor.

Herhangi bir enerji noktasının diğerlerinden daha önemli olup olmadığını merak ettim.

S: Hepsi eşit derecede önemli. Hangisini uyarmak istediğin, yaşamında ne yapmak istediğine bağlı. Bilgi istiyorsan, buradakini (alın) uyarmak doğru olur. Boğazdaki farklı sağlık sorunları için ve ayrıca enerji seviyesi ve dengelerle alakalı. Kalbin üzerindeki tüm bedene yayılan saf enerji içindir. Ve diğeri (göğüs bölgesindeki) senin diğer benliğinin ve diğer bilincinin enerjisiyle ilgilidir. Bunu nasıl açıklayabilirim? Sadece bilerek, başkaları tarafından bilinmeyen şeyleri bilebilmeyi kontrol ettiğin enerjilerle ilgilidir. Zihinsel iletişimle alakalı, başkaları tarafından bilinmeyen şeylerden haberdar olma yeteneği. Birçok insanda ebediyen kapatılmıştır..

İnsanların çoğunluğunun bunu kullanma yeteneğini kaybettiğine göre, bu psişik ya da sezgisellikle alakalı olmalıydı. Kaloo döneminde açık olan bu muydu? (15. Kısıma bakınız.)

S: (Karın bölgesini işaret etti.) Bu, kişinin bütünlüğü ile ilgilidir. Yeniden

dengelenmek için önemli. Yüksek benliğinle bedenin arasında bağlantı kurmakla ilgili. Bu bağlantıyla ve ikisini bir arada, birlik içinde tutmakla çok ilgisi var. Karın bölgesindeki iki bölgeyi, dalak (sakral) ve kök çakraları gösterdi. Bunlar, kişiye göre, erkeklik ve kadınlıkla ilgilidir. Yani birinde biri daha güçlü olur. Bir kadında eğer erkeklik merkezi güçlüyse, duygusal sorunlar yaşar. Aynı şekilde, eğer bir erkekte dişilik merkezi güçlüyse, kendinin kim olduğuyla ya da kimliğiyle ilgili şeyleri tanımlamada büyük sorunlar yaratır.

Bu çakralar eğer çoğu insanda olduğu gibi çalışmıyorsa, söyledikleriyle eşcinselliği mi ima ediyordu? Diğer çakraların uyarılma yöntemlerini sordum.

S: Farklı bölgeler için çalışan, farklı uyarma yöntemleri var. Bazılarında, sadece ışıkla çevrili iç odağı kullanarak dışarıdan enerjinin sana geldiğini düşünür ve hissedersin. Bunu yapmanın en kolay yolu herhalde bu. Daha karmaşık metodlar da var, ama bunları öğrenmek yıllar alır. Tependen enerjiyi doğrudan o bölgeye çekebilirsin. Karıncalanmayı hissettiğinde enerjinin aktığını bilirsin ve bunu yönlendirirsin. Bir süre bunu kanalize edersin. Sonra ayaklardan dışarı çıkararak, enerjiyi her iki taraftan da kapatırsın.

D: Enerjiyi dışarı çıkarmayıp, akmasını sürdürürsek zararlı olur mu?

S: Evet, aşırı uyarılma olur. Eğer kişi bu enerjiyi duygusal ya da fiziksel olarak kaldırabilecek durumda değilse, kendine büyük ölçüde zarar verebilir. Dikkat edilmezse çok fazla enerji yaratılabilir. Fazlası başka bölgelere kanalize edilmelidir..

D: Enerji başkalarına da aktarılabilir mi?

S: Ah, evet. Bu genellikle şifada kullanılır. Sadece o kişiye gittiğini düşünürsün, kabul edip etmemek ona kalmış. Kimseye bir şeyi zorla vermek senin görevin değil. Teklif edersin, yapabileceğin sadece bu. Eğer o kişi tarafından kabul edilmezse, başkasına kanalize edilir ve ayaklardan

serbest bırakılır. Bir yere gitmesi şart.

D: Sürekli enerji vermenin tehlikeli olduğunu söyledin. Bu bedeni nasıl etkiler?

S: Eğer bunu serbest bırakmazsan, kendine ... kalbininin durmasına sebep olabilirsin, ya da birçok şeyin çalışmasını durdurabilirsin. Bu bir oyun ya da oyuncak değildir.

D: O zaman bunu yapmayı çocuklara öğretmek tehlikeli olur mu?

S: Hayır, çünkü çocukların duyuları daha açık. Çocuk eğer bunun çok fazla olduğunu hissederse, onu iletmeye gönüllüdür. Onlar buna daha açıklar. Kontrol etmeyi öğrenmek çocukken daha kolay.

D: Şimdi bu enerji noktalarını daha iyi anladığımı sanıyorum. Benim öğretmenim bunları senin kadar iyi açıklamadı — Bizim toplumumuzda insanlar bazen, farklı davranmalarını sağlayan belli şeyleri, mesela güçlü bir içeceği ya da belirli bitkisel maddeleri bedenlerine alıyorlar. Senin yaşadığın yerde de bunun gibi şeyler var mı?

S: Galiba bir insanın çok fazla şarap içtiği bir durumdan bahsediyorsun. Bizim toplumumuzdakiler aşırıya kaçmıyorlar. İçmediklerini söylemiyorum, çünkü şarap içmek kabul edilen bir şey. Ama her şeyin aşırısı kötü. Bu insana iradesini kaybettirir. Kendi iradeni başka bir şeyle ya da kişiyle değiştiriyorsun, çünkü o zaman kolayca kontrol ediliyorsun. Kanın akışını değiştirir ve aynı zamanda solunum da değişir. Böylece, alınan şeye bağlı olarak, bedene daha az ya da çok oksijen alınır. Bu da sizin 'kişilik değişimi' olarak adlandırdığınız şeye sebep olur. İnsanlar bu durumdayken, normal ve kontrolde oldukları zamanlarda asla yapmayacakları şeyleri yaparlar.

D: Tapınak ya da sinagog gibi bir yerde grup halinde toplanıldığında, bu, Tanrı'yı duyma yeteneğini güçlendirir mi?

S: Bazı insanların ''Evet Tanrı'yı duydum'' demek için dışarıdan gelen ek bir

güce ihtiyacı olabilir. Eğer imanın varsa ve inanıyorsan, tek başınayken bunu yapmak, bazen bir grupla birlikte toplandığın zamandan daha kolay olur. Kendilerini açıp, onu duyacak kadar kendilerine güvenmek için, bazılarının bu tür paylaşıma ihtiyacı vardır.

D: İnsanların tapınak ya da sinagoga ihtiyacı olduğunu düşünüyor musun?

S: Hiç ihtiyacı yok. İnançları yeterince güçlü olmadığı için buna ihtiyacı olanlar var.

D: Binalar, içindeki insanlarla titreşimlerini arttırabilirler mi?

S: Bir bina negatif titreşimi tutabileceği gibi, aynı şekilde pozitif titreşimde edinebilir. Çok kötü şeylerin olduğu bir yerse, negatiflik taşır. Mutluluğun ve neşenin çok olduğu bir yerse, o zamanda bunlara sahip olacaktır. Binalar, insanların yararlanabileceği bir güce de sahip olabilirler. Bazen bu, binanın yerleştirildiği yerle de ilgilidir. Dünyanın enerjisinin çok yüksek olduğu bir yerde ise, kişinin his açılımına da yardım edebilir. Ama fazla açılım çok hassas kişiler için tehlikeli de olabilir. O zaman bunu bloklamak gerekir.

D: Böyle bir yeri nasıl bulabiliriz?

S: Yanında bunu hissedebilen birinin olması lazım ve o kişi seni oraya götürebilir.

D: Eğer bir ev yapmak isteseydin, bunu inşa edecek doğru yeri nasıl bulursun?

S: Bunu yapmak istediğin araziye karar verdiğinde, orada yürürsün ve o arazi üzerinde evi yapacağın noktayı bulursun. Eğer o bölgede böyle bir nokta varsa ona yönlendirilirsin. Hislerin açıksa, bilirsin. İçinde bunu hissedersin. İçinden geçen enerjiyi hissedersin. Bu, bir çeşit huzur ya da hoşnutluk hissi de olabilir.

D: Piramitleri hiç duydun mu?

S: Mısır'dalar. Bu tür özelliği olan bir yere inşa edilmiş bir yapıdır. (Parmaklarını bir üçgenin tepesinde birleştirerek, elleriyle hareketler yaptı.) Her biri bu şekilde yükselir ve bir noktaya doğru yükselen dört kenarı var. Belli bir genişlik ve yükseklikte olmalıdır. Eşit ölçülerde

olması gerekmez, yani birinin diğeriyle eşit büyüklükte olması gibi, ama uzaklık mesafesi - ne demek istediğimi anlıyorsan— dört kenarında da aynı olmalıdır. Ve taban … denklem her zaman eşit olmalı.

D: Yapılma amaçları ne?

S: Gücü odaklamak piramitlerin bilgi depolarının bir parçasıdır. Denklem, aynı zamanda, dünyanın, gezegenlerin ve güneşlerin uzaklıklarını da verir. Benim anlayamadığım çok bilgi var. (Onların kralların mezarları olmadığı konusunda ısrarlıydı.) Birileri yalan söylemiş! Belki de bu, bilmemesi gerekenlerden bilgiyi saklamak için uydurulmuş büyük bir yalan. Onlar bilgi deposu. Piramidin kendisi kayıttır. Başka yerde parşömenlerin olduğu başka depolar da var. Ama bu bilgi piramidin kendisindedir. Bilgi onların inşasında ve matematik hesaplamalarındadır.

Musa ve onun öğretilerini çok iyi bildiği için, piramitlerin Musa'nın zamanında var olup olmadığını merak ettim.

S: Bunun, onların başlangıcı olduğu söyleniyor. Bunu bilmiyorum. Ben, onların herhangi bir küçük Mısır krallığı olmadan çok önce bile orada olduklarına inanıyorum. Onlardaki bilgi, adını duyduğum tüm Firavun'lardan çok daha büyüktür.

D: Nasıl inşa edildiklerini biliyor musun?

S: Birçok farklı fikir duydum. Köleleri çalıştırdıklarını duydum, ki bu imkansız görünüyor. Bu bölgede bunu inşa etmek için gereken insanları besleyemezsiniz. Yerinde yapıldıklarını duydum. Kalıplar yerleştirilmiş ve üzerine toprak konmuş, sonra toprak sertleştirilip, kalıplar çıkarılmış. Bu mümkün ama çok zaman alır. Ayrıca müzik kullanarak onları kaldırdıklarını duydum. Müzik kullanarak bir şeyleri kaldırmanın mümkün olduğunu biliyorum. Ama bu, benim denendiğini bildiğim ölçekten çok

daha büyük. Yani, bilmiyorum, belki de her üçünden de biraz kullanıldı.

Görünüşe göre onların zamanında da bu bir muammaydı. Müziğin bu amaçla kullanılmış olabileceğini hiç duymamıştım. Onların Kumran'da, sesi koruma amaçlı kullanmalarıyla bunun arasında bir bağlantı olabilir miydi? Piramitlerle ilgili farklı bir anlayış ortaya koymuş, ama gerçek bir cevap verememişti. Piramitlerdeki bilgiyi çözmek için özel yetenekli insanlar gerekecek sanırım.

S: Onları anlayabilmek için uzun yıllar gerekir. Bu bilgiye sahip olanlar var ve bilgileri aktarmaya çalışıyorlar.

D: Oraya o bilgileri ilk kimin koyduğunu biliyor musun?

*S: Yine söylendiğine göre, piramitleri inşa edenlerin Ur halkı olduğudur. (Ur günümüzde Irak'ta yer alan antik Mezopotamya'da bir şehir *Ç.N.)*

Harriet'in okuduğu kitaplardan hatırladığı çeşitli terim ve isimleri yazdığı bir listesi vardı. Bunlar karman çorman yazılmış şeylerdi. Suddi'ye Sfenks den haberi olup olmadığını sordu ve o da, onun bilginin koruyucusu olduğunu söyledi. Harriet, ''Ammon'un Sandığını'' duydun mu?'' diye sordu.

Suddi birden soru sorar gibi, İngilizce olmayan sözler söyledi. Sonra telaffuzunu düzelterek cevapladı, ''Evet, yaşamın sembolü.'' Bunu açıklamasını istediğinde, sinirlendi. ''Bunları bilmiyormuş gibi soruyorsunuz. Ama bana, hakkında bilginiz olduğunu gösteren sorular soruyorsunuz. Neden?'' dedi.

''Halkınızın için nasıl sembolize edildiğini merak ediyorum. Bunun için bir sembolünüz var mı?'' ''Sandık' dedi gibi geldi. Tekrarlamasını istedim, ne anlama geldiğini bilmiyorum ama yine aynı şekilde söyledi.

Harriet: Yazılarınızda Horus hakkında bir şey var mı?

S: Evet. Mısırlılar arasında, dünya henüz yeniyken, üzerinde yürüyen ilk tanrıdır. Söylendiğine göre ... hımm, nasıl söylenir? ülkenin kadınlarıyla

çiftleşti ve bu da Mısır'ın başlangıcıydı.

D: Bu Kaloo’nun dolaşmaya başladığı zamandan önce miydi?

S: Bu sonsuz zamanın derinliklerinden gelen bir şey. Bunun ne zaman olduğunu bilmenin imkanı yok. Bu, zamanın ölçülmesinden önceydi.’’

10. BÖLÜM

Suddi'nin Dış Dünyaya İlk Yolculuğu

Suddi, Ölü Deniz'i çevreleyen tuz kayalıklarının tepesinde, izole bir toplum olan Kumran'ın duvarları içinde doğup ve büyümüştü. Tüm yaşamını orada kapalı olarak geçirmediğini biliyordum, çünkü ilk karşılaşmamızda Nasıra'daki kuzenlerini ziyarete gidiyordu. Yerleşimden ayrıldıktan sonra neler yaşadığını, dış dünya hakkında ilk izleniminin ne olduğunu ve diğer insanların yaşam şekli hakkında ne düşündüğünü merak ediyordum. Tüm bunları öğrenebilmek için onu o zaman götürdüm. On yedi yaşındaydı ve kervanla Nasıra'ya gitmeye hazırlanıyordu. Daha önce hiçbir yere gitmemişti; tek bildiği yer Kumran'dı. Aslında Kumran'a daha yakın olan, Kudüs gibi daha büyük bir şehre gidebileceğini ummuştum. Ama Nasıra hakkında da hiç bir fikrim olmadığı için, İncil'de İsa'nın büyüdüğü yılların çoğunu geçirdiği bu yer hakkında sorular sormanın ilginç olacağını düşündüm. Kervan sahil boyunca tuz toplamak için sık sık duruyordu.

S: Alıştığım her şeyden çok farklı. Kervan çok uzun, belki yirmi tane deve var

ve hepsi çok gürültü yapıp ciyaklıyor. Her şey aynı anda oluyor. Biraz gergin ve heyecanlıyım.

D: Yanında bir şey götürüyor musun?

S: Birkaç şey. Kıyafetlerimin olduğu çantam, biraz yiyecek ve bunun gibi bir şeyler.

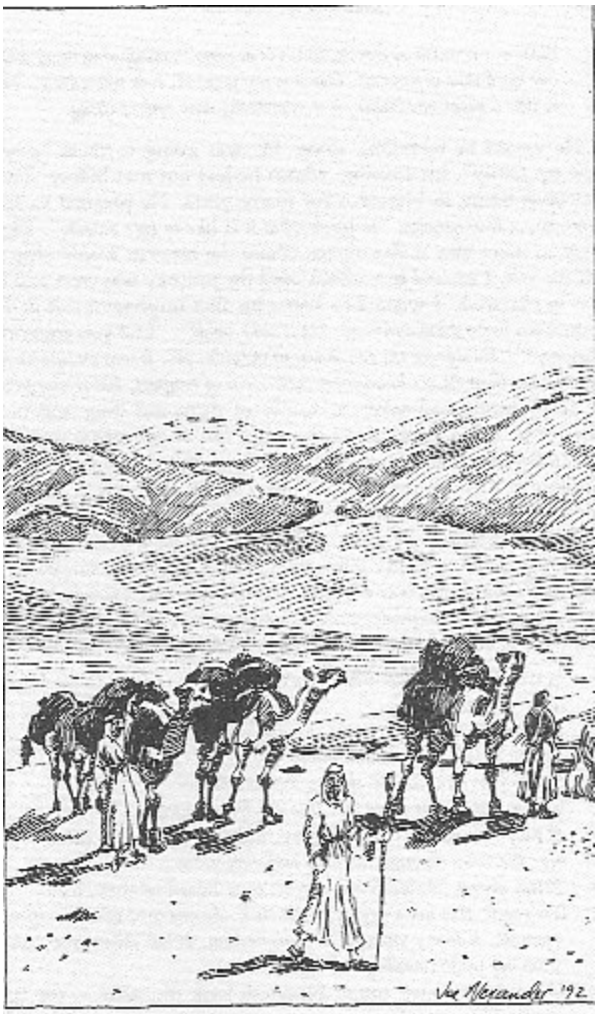
Daha önce, yerleşim dışına çıkıldığında tanınmamak için farklı giyinmeleri gerektiğini söylemişti. Ülkedeki diğer insanlar beyaz cüppe giymiyorlardı.

S: Giydiğim ... ('Shardom' gibi gelen yabancı bir kelime kullandı) ve Arapların 'burnoose' undan giyiyorum. (Burnoose başlıklı uzun pelerin) Sıcaktan ve güneşten koruyor, yani o kadar kötü olmayacak. Burnoose cüppe gibi, ancak kafamda dökümlü bir şey olması tuhaf. Ama kötü değil, ilginç. Bu harika bir macera olacak gibi, yeni bir şey ve heyecan verici.

Tek başına seyahat edecekti. Daha önce hiç karşılaşmadığı kuzenleriyle''ailemden insanlar'' la tanışacaktı. Onlar uzun yıllardır Nasıra'da yaşıyorlardı. ''Dışarıda yaşamanın nasıl bir şey olduğunu öğrenmek için'', birkaç hafta orada kalmayı planlıyordu, Kervanın tuz satmak için duracağı meydanda karşılayacaklardı. Onu, yolculuğunun sona erdiği ve Nasıra'ya vardığı daha ileri zamana götürdüm. İlk izlenimlerinin ne olacağını öğrenmek istiyordum. Biraz hayal kırıklığına uğramış gibiydi, ''burası çok küçük'' dedi. ''Yolculuk hoşuna gitti mi?'' ''Yolculuğun zor olması dışında, evet. Enteresan bir deneyimdi. Develer huysuzluklarıyla bilinirler, ama eğlenceliydi.''

Yolculuk birkaç gün sürmüştü ve yol üstünde sadece birkaç kuyuda durmuşlar, diğer kasabalarda durmamışlardı. Bazı yerlerin isimlerini İncil'den biliyordum. Onları sorup nerede olduklarını biliyor mu diye

bakayım dedim. ‘’Kefernahum’un nerede olduğunu biliyor musun?’’ ‘’Ah, bir düşüneyim… Celile denizinin kuzey kıyısında. Ama tam olarak nerede olduğundan emin değilim.’’ Daha sonra İncil’imdeki haritaya baktığımda, Katie’nin yine son derece isabetli olmasına şaşırmadım. Bilgisi artık sıradan olmaya başlamıştı. Bazen neden artık kontrol etme zahmetine katlanıyorum diye merak ediyordum, sadece araştırma konusundaki sevgimi tatmin etmek içindi.

The Camel Caravan to Jerusalem

Kudüs’e giden deve kervanı

D: Celile Denizi Nasıra'ya yakın mı?

S: Oraya yolculuk yapmak gerekiyor.

D: Eriha şehrinin nerede olduğunu biliyor musun?

S: Yerleşimin kuzeyinde.

D: Ürdün Nehrini duydun mu?

S: Evet, Ölüm Denizi'ne akan nehir.

D: Yolculuğunu yaparken o tarafa doğru mu gittin?

S: Hayır. Tepelerden ve dağlardan geçtik.

D: Peki ya Masada? O şehri hiç duydun mu?

S: Güneyde. O bir şehir değil, büyük bir kale. İsrail'in daha güçlü olduğu zamanlarda orası bir koruma kalesiydi. Anladığım kadarıyla terkedildiği için düştü.

D: Nasıra çevresindeki arazi, Kumran çevresindeki topraklara benziyor mu?

S: Hayır. Burası daha yeşil. Şehirden uzakta, tepelerde ağaçların büyüdüğü, tarım yapıldığı görülebiliyor. Kumran'ın çevresinde fazladan birkaç tepe ve dağ olabilir. Ölüm Denizi boyunca pek yeşillik yok. Orada sadece bodur çalı yetişiyor, daha fazlası olmuyor. Burada tepelerde meyve bahçeleri var. Ama Nasıra küçük bir kasaba. (Yine hayal kırıklığına uğramış gibiydi.)

D: Yerleşiminiz kadar büyük mü?

S: Belki de değil. Tahmin etmek zor. Bir düşüneyim. Kapladığı alan aynı olabilir, ama bizdekine yakın sayıda insan ya da bina yok.

Bu da, Kumran'ın arkeologlar tarafından yapılan kazılarda ortaya çıkan alandan daha geniş olduğunun başka bir göstergesi gibi görünüyor, çünkü belki Suddi tahminlerine konut alanlarını ve gözlem evini de katıyordu.

D: Ben Nasıra'nın büyük bir yer olduğunu düşünmüştüm.

S: Bunu sana kim söylemiş olabilir? Nasıra sadece ... bir nokta. Hiçbir şey değil.

D: Uzaktan bakıldığında Nasıra nasıl görünüyor?

S: Tozlu. Çok tozlu.

D: Demek istediğim, şehrin etrafında herhangi bir duvar ya da ona benzer bir şey var mı?

S: Hayır, açık bir köy. Şehir denemez. Sadece kıytırık bir yer.

Hayal kırıklığı yaşadığı çok aşikardı.Harika bir maceraya atıldığını düşünmüştü ve Nasıra hayal kırıklığı olmuştu onun için. Sanırım daha görkemli bir yer olacağını beklemişti. Suddi Kumran'daki binaların hepsinin aynı tip tuğladan yapıldığını söyledi. Nasıra'dakiler öyle değildi.

S: Tek katlı, en fazla iki katlı kare biçimindeler, istersen yıldızların altında uyumak için çatıya çıkış var. Aslında şu veya bu şekilde görüntü olarak Kumran'dan çok farklılar. Hepsi birbirinden farklı, her şeyde farklılık var. Burada, sanki bir çocuğun ev yapmak için her türlü malzemesi varmış ve onları şu ya da bu şekilde üst üste koymuş gibi. Olan görüntü bu. Farklı olan bu. Binalar kare, ama uyumlu değiller. Sanki birbirlerine uygun değiller.

Kumran'da binaların hepsi birbirine bağlıydı ve daha düzenli bir görünümü olmalıydı. Buradakilerin duvarla çevrili ve onları birbirinden ayıran bağımsız avluları olup olmadığını merak ettim.

S: Bu tabii ki kişinin ekonomik durumuna bağlı. Fazla parası varsa avluları da oluyor. Eğer çok fakirlerse, tabii ki olmuyor. Avlunun yapılacağı

fazladan alanı satın almak için maddi güçleri yetmiyor. Bu parayı evin içi için, fazladan bir oda için ya da gereken her neyse onun için kullanıyorlar.

D: Nasıra'da büyük binalar var mı?

S: Nasıra'da hiçbir şey büyük değil.

D: Suyun nereden temin edildiğini görebiliyor musun?

S: Bir çeşmeden. Aslında bir duvardaki yuvarlak bir delikten akıyor. Su, duvar gibi bir yerin içinden akıyor. Bu akan suyun bir kaynaktan gelip gelmediğinden emin değilim. Su sürekli akıyor gibi görünüyor. Bir tane ... (kelimeyi bulmakta zorlandı) önünde, su almak için küpü koydukları şey var. Suyun nereye gittiğini bilmiyorum. Başka bir yerden boru ile getiriliyor olmalı. Gördüğüm kadarıyla taşma yok. Durum ya bu, ya da suyun hepsini kullanıyorlar. Ama öylesine hızlı akıyor ki, başka bir yere gidiyor olması gerekir.

Araştırmalarım Nasıra'nın bugün de hala küçük bir kasaba olduğunu ortaya çıkardı. Eski Nasıra'nın kalıntıları günümüz Nasıra'sından uzakta ve tepelerin üzerinde. Werner Keller'in, Tarih Olarak İncil (The Bible as History) kitabında, Kumran ve Nasıra'yı karşılaştırıyor. ''Kudüs gibi, Nasıra da tepelerle çevrili. Ama bu iki yerin özellikleri birbirinden o kadar değişik, atmosfer ve görüntüleri öylesine farklı ki. Yehuda dağlarında (Kumran bölgesi) bir tehdit veya kasvet havası var. Nasıra'nın çevresi ise, aksine huzurlu ve büyüleyici. Bu, çiftçiler ve zanaatkarların yaşadığı küçük köy, bahçeler ve tarlalarla çevrili. Hurma ve incir ağaçları, nar bahçeleri, köyü çevreleyen tepeleri yeşil renge boyar. Tarlalar buğday ve arpa dolu, bağlar lezzetli meyve verir, otoyollar ve ara sokaklarda, heryerde rengarenk çiçek bolluğu var.'' Bay Keller, kuzeyden gelen bir Roma askeri yolu ve daha güneyde çok uzak olmayan bir kervan yolunun olduğunu söyler. Ayrıca Kumran yakınlarında da kervan yollarının kalıntıları vardır.

Keller ayrıca Nasıra'daki Ain Maryam ''Meryem kuyusu'' hakkında da yazmış. Küçük bir kaynağın beslediği, tepelerin eteğinde bir kuyu. İsa'nın

zamanında olduğu gibi, hala kadınlar oradan küplerle su çekiyorlar. Bu çeşmeye çok eskiden beri ‘’Meryem kuyusu’’ dendiğini ve uzak yakın, birçok yer için tek su kaynağı olduğunu söylüyor. Artık açıkta değil, 18. yüzyıl St. Gabriel Kilisesi’nin duvarları içindedir.

Bununla, Suddi’nin verdiği açıklamalar arasındaki benzerliklere dikkatinizi çekerim.

D: Hiç çarşı görüyor musun?

S: (Sabırsızca) Şimdi çarşıdayız. Meydan, çeşme hepsi burada. Görmüyor musun? Hepsi bu.

D: (Güldüm) Yani, ben daha büyük bir şehir olduğunu ve çarşının başka bir yerde olacağını düşünmüştüm.

S: Sana kim Nasıra hakkında bilgi veriyor bilmiyorum, ama sanırım dalga geçiyorsun.

D: Peki, bana karşı biraz sabırlı ol. Çarşı çok kalabalık mı?

S: Eğer birkaç keçi ve koşturan çocukları, bir köşede durmuş konuşan kadınları sayarsan belki. Ama ben öyle düşünmüyorum. Aslında şimdi tam gün ortası ve çoğu uyumak ya da yemeklerini yemek için evlerine gitti. Dışarıda bir şeyler yapmak için hava çok sıcak.

İnsanların çarşıda mallarını satarken güneşten korunmalarının bir yolu olup olmadığını merak ettim.

S: Eğer iyi durumdalarsa, katlanabilen tenteleri var. Buraya getirip kurarlar, bu şekilde kafalarını korurlar. Ama çok fakirlerin tentesi yok.

D: Kuzenin henüz gelmedi mi?

S: Hayır, birazdan gelecek. Umarım hemen gelir. Çok acıktım. Yolculuk sırasında yemek için yanımda getirdiğim yiyeceklerden hala biraz var.

Ama iyi bir yemeği tercih ederim.

D: Paran var mı?

S: Babamın bana bir kese içinde verdiği, kemerime taktığım birkaç şekel var.

D: Bana Kumran'da para kullanmadığınızı söylemiştin.

S: Gerek yok. Orada ne satın alabilirsin ki? Hiç kimse bir şey satmıyor.

D: Para neye benziyor?

S: Bendekiler yuvarlak ve gümüş. Üstünde delik var, bu şekilde cüzdanın içindeki deri ipe dizilebilir ve kaybolmaz.

Madeni paraların hepsinde delik yoktu. Muhtemelen başlangıçta o şekilde yapılmamışlardır. Üzerlerinde bir resim var mı diye sorduğumda, teyit edebileceğim bir şey bulmayı umut ediyordum.

S: Evet, bazılarında var. Bazılarındaysa ne olduğunu anlamak zor. Bir tanesinin kenarında uçan bir kuş var, diğer yüzünde de galiba bir adamın resmi var. Emin değilim, çok yıpranmış. Ve diğerlerinin bir çoğunda ne olduğu belli değil. Paraların kenarına dokununca pürüzlü, sanki orada bir şey varmış ama yıpranmış gibi.

D: Babanın bu paraları nereden aldığını biliyor musun?

S: Bunu bilmeme imkan yok. Sormadım, o da bana söylemedi. Bunları akıllıca kullan dedi. Ve onları iyi saklamamı, çünkü birçok insanın bunun daha azı için öldürebileceğini söyledi.

D: Evet, bazı insanlar sende paraları görürse seni zengin sanabilir.

S: Beni zengin sanmazlar.

D: Peki, dış dünya ile ilgili ilk izlenimlerin nedir?

S: Sanırım evde olsam daha mutlu olurdum.

D: İnsanlar farklı görünüyorlar mı?

S: İnsanlar aynı. Belki görünüşleri daha zayıf. Günlük hayatla ilgili hiç bir şeyi sorgulamıyorlar.

D: Peki ya askerler? Etrafta hiç asker var mı?

S: Burada neden asker olsun? Garnizon yok. Eğer burada garnizon olsaydı, asker de olurdu. Onların burada kalabileceği bir yer yok. Romalılarla savaşta değiliz. Ülkedeki insanları ele geçirdiklerini biliyorlar. Endişeleri yok. Başka yerlerde garnizonları var, ama burada olmasını neden istesinler? Burada hiçbir şey yok. Onlar daha büyük şehirlerde ve sorun olabilecek yerlerde konuşlandılar. Buraya kim gelip sorun çıkartabilir?

D: Hiç Romalı asker gördün mü?

S: Bir gün önce yolda birkaç tane gördük, atları üzerinde yanımızdan geçtiler.

D: Onlar hakkında ne düşündün?

S: Onlarla karşılaşma şansım olmadı, o yüzden bir yargıda bulunamam. Kaskları ve parlak kılıçları vardı. Deri giysiler giymişlerdi, sıcak görünüyordu.

Belli ki kuzenlerinin gelmesini beklemek sabırsızlığını arttırıyordu. Kendine yakın yaşta bir oğulları olduğunu söyledi.

D: Belki orda beklerken bir arkadaş edinirsin.

S: Belki de. Bakalım.

D: Oradayken çalışman gerekecek mi?

S: Tabii ki! Yemek için çalışmalısın. Doğrusu budur. Çalışmadan olur mu?

Daha fazla beklememeye karar verdim ve onu kuzenlerinin evine vardığı zamana götürdüm. Nasıra'dan birkaç kilometre uzaktaki kuzenlerinin tepelerde olan evine götürüldüğünde, Nasıra'daki hayal kırıklığı geçmişti. Bundan hoşnut görünüyordu. Büyük bir ev değildi.

S: Ev orta büyüklükte gibi, birçok odası var, ama ferahlık, genişlik hissi veriyor. Çok güzel. Tepelerde. Özgürlük duygusu veriyor. Burada sana hep, bunu böyle yap, şunu şöyle yap diye söyleyen kimse yok. Ve kendini anlamak, öğrenmek ve başkalarından ziyade kendine güvenmek duygusu var. Bu çok güzel. Kumran'da hep etrafında birileri vardı.

Kuzenlerini ilk gördüğü andan itibaren kendini evinde gibi hissetmişti. Anında birbirlerini tanıdılar; adeta çok eski arkadaşlarmış gibiydi. Aile Sahad, karısı Thresmant ve oğulları Siv'den oluşuyordu. Kuzenleri geçimlerini bağcılıkla sağlıyor, üzüm ve zeytin takas ederek ya da satarak karşılığında meyve ve çeşitli şeyler alıyorlardı. İhtiyaçları olanı tutarak, aileye yetecek kadar şarap yapıyorlardı. Yünü için birkaç koyun besliyorlardı. Üzüm bağlarında yardım etmek üzere, yanlarında bir adam çalışıyordu.

Suddi, dışarısı daha serin ve sessiz olduğu için genellikle damda uyuyordu. Yıldızlara bakarak uykuya dalmayı seviyordu. Yatağı sazlarla doldurulmuş bir minderdi ve üzerine birkaç battaniye atılmıştı. Bol bol yiyecek vardı ve daha önce hiç denemediği bazı yeni tür yiyeceklerle tanışmıştı. Özellikle bir sebze türü, lahana, hiç alışık olmadığı bir şeydi.

S: İncirleri var. Pirinç var. Bu benim bildiğimden farklı bir şey. Bunu darı ya da arpa kadar sevip sevmediğimden emin değilim.

D: Sana yapacak bir iş buldular mı?

S: Gün boyunca her ne yapılıyorsa ona yardım ediyorum. Evin civarında ya da tarlada, her nerede iş varsa. İdare ediyoruz.

D: O zaman Kumran'ı çok özlemiyorsun herhalde?

S:Oradan uzakta geçirdiğim zaman hoşuma gidiyor. Burada da çalışıyorum, ama farklı bir şekilde, parşömenlerle değil.

Orada toplam iki ay kalacaktı. Bu, genç bir adamın surların dışına yaptığı ilk yolculuk olarak akıllıca yapılmış bir seçim gibi görünüyordu. Nasıra küçük ve sakin bir yerdi. Kudüs gibi bir yere gitmesi onun için çok büyük bir şok olabilirdi. Öylesine korunaklı bir ortamda yetiştirilmiş biri için, bu çok sert bir uyanış olurdu.

D: Ayları nasıl hesaplıyorsun?

S: Günler takvimde işaretleniyor. Ayın içinde bulunduğu farklı noktaların işaretleri var ve bir gün geçince o işaretleniyor. Bu şekilde ayın evreleriyle bir aydan diğerine geçtiğimizi biliyoruz.

Takvimler kil tabletler üzerine yapılıyordu. İsrail'in on iki kabilesi için on iki ay vardı ve her ay yirmi dokuz günden oluşuyordu, çünkü ayın döngüsü buydu. Ondan ayların adını bana söylemesini istedim. Zorlandı ve kafası karıştı. İngilizce olmayan altı farklı kelime söyledi, ama bunları yazıya dökemedim.

S: On iki tane olduğunu biliyorum. Onları (ayları) nasıl saydıklarını bilmiyorum. Bu hahamın günlük işlerinden biri. Bayramlar geldiği zaman bize bildiriyorlar.

Araştırmalar Suddi'nin yine doğru olduğunu ortaya çıkardı. Festivaller Kudüs'teki Sanhedrin (Kudüs'te, yetmiş iki üyeden oluşan dini bir konsey *Ç.N.) tarafından ilan ediliyordu ve daha sonra bunu hahamlara iletmek için koşucular gönderiliyordu. Bir ay, döngüsünü yaklaşık her 29,5 günde tamamlayan ayın evrelerine dayanıyordu. O ilk zamanlarda aylara isim

verilmemişti, sadece numaralandırmışlardı: Birinci ay, ikinci ay vs.. gibi.

‘’Hafta’’ kelimesini anladı, bu, bir Şabat’dan diğerine kadar olan yedi gündü. Günlerin isimlerini sorduğumda yine kafası karışmış gibiydi. Ne anlama geldiğini anlamadı. Şabat’ın zamanı geldiğinde biliyorlardı, çünkü günlük olarak takvime işaretleniyordu.

İbrani takviminde bugün bile günlerin adı olmadığını öğrendiğimde şaşırmıştım. Günler için sayılar var: Pazar 1. gün, Pazartesi 2. gün vs… Sadece Şabat’ın kendi adı var, buna rağmen bazen 7. gün de denilebiliyor. Amerikalı Protestanlar olarak, bu asla tahmin edebileceğimiz bir şey değildi. Bizler aylar ve günlere isim vermeye çok alışmışız. Bu, Katie’nin aşırı derecede doğruluğunun başka bir örneğiydi. Bu sorgulamayı bir adım daha ileri götürerek ‘’Saatin ne olduğunu biliyor musun?’’ diye sordum.

S: Sicim saatinde, bir düğümden diğerine geçiş. Yakılan sicim saatleri var ve bir düğümden diğerine kadar yandığında bir saat geçmiş oluyor. (Bu çok tuhaf gelmişti, daha iyi bir açıklama istedim) Bütün bir şey ve büyük bir halattan yapılma. (El hareketleri ile 8 ya da daha fazla cm bir kalınlık ya da çap gösterdi) Ayrıca işaretlenmiş mumlar var. Belli bir miktar yandığında bir saat geçmiş oluyor.

D: Bu sicim saatlerden evlerde mi var?

S: Bazı insanların saatleri olan evlere gücü yetebiliyor. Bazen her kasabada bir tane oluyor, o zaman herkes saatin kaç olduğunu biliyor. Bazı kasabalarda ise hiç yok. Bazıları da güneşin bulunduğu noktaya göre günün hangi saati olduğunu söyleyebiliyor.

Bu, onun Nasıra’daki kuzenlerine ilk yolculuğuydu, ama hayatı boyunca buraya çok kez geri dönecekti. Bu yolculuklarında kervanla değil, yiyeceğini, suyunu ve çadırını bir eşeğe yükleyip, yürüyerek gidecekti. Yolculuk en

azından iki gün sürüyordu ve iki gece dışarıda yatıyordu. Bir keresinde ona, eşeğin üzerinde gitmek daha kolay olmaz mı diye sordum. ‘’Muhtemelen, ama o zaman yükleri de taşımak için iki tane eşek olması gerekirdi, o yüzden yürüyorum. Yoruluyorum, ama ilerlemek ruha iyi gelir.’’ dedi.

Burası, öğretmenlik ya da araştırma yapmadığı zamanlarda gelmeyi en çok sevdiği yer oldu. Kuzenlerine gittiğinde, sık sık tepelere meditasyon yapmaya, konuşmaya gidiyordu. Dediği gibi, ‘’Evrenle iletişime geçmeye çalışıyorum. Kendime bakışım üzerine meditasyon yapıyorum ve ne olduğumu araştırıyorum.’’

Orası sessizdi ve Suddi bunu çok seviyordu. Yaşamındaki daha ileri dönemlerde bu seyahati yapamayacak kadar yaşlanıp hastalandığında, temelli olarak Nasıra’nın yukarısındaki tepelerde yapılmış olan evde kaldı. Ve sonunda bu huzurlu yerinde öldü.

11. BÖLÜM

Suddi'nin Kızkardeşi Sarah

Çoğunlukla, Kumran'da yabancılar çok azdı.

D: Peki ya çölde dolaşan insanlar? Onların gelip bir süre kalmasına izin verilir mi?

S: Bilgeler tarafından onaylanmadıkları sürece ana bölüme giremezler. Onlara yiyecek ve kıyafet verilip yollarına gönderilirler.

Bu, gizli saydıkları bazı konularda benimle konuşmamasının sebebini açıklıyordu: Ona göre ben yabancıydım. Uzun zaman birlikte çalışmamıza rağmen, onun bu doğal savunma yapısını aşmak hala çok zordu.

Dışardan gelenlerin çoğu, öğrenci olmak için geliyordu. Kırmızı bandı takanlar onlardı. Kumran'da öğrenci olabilmek kolay değildi. Bilgelerin, başvuran kişinin başvuru sebeplerini bilmesi ve bir sınav geçmeleri gerekiyordu. ''Bu yoldan geçmediği için'' Suddi'nin sınavın içeriklerini bilmesi mümkün değildi. Suddi ve kız kardeşi Sarah gibi, öğrencilerin çoğu yerleşimde doğmuştu.

Sarah artık Kumran'da değildi. Kudüs bölgesinde bulunan Bethesda'da yaşıyordu. Yerleşimden ayrılıp başka bir yerde yaşamasına izin verilmesine şaşırmıştım.

S: Tabii ki! Burası hapishane değil! Bu Sarah'nın arzusuydu. Şu anda onun izlemesi gereken yol bu değildi. Sürdürmesi gereken başka bir yaşamı var. Burada bir öğrenciyle tanıştı, ... birlikte olmayı istediler, evlendiler ve

gitti.

D: O zaman tüm yaşamlarını orada geçirmeyen insanlar da mı var?

S: Dünyada birçok insan var. Tabii ki her burada doğan burada kalmayı istemiyor. Ve burada doğmayıp buraya gelmek isteyenler de var. Bu yüzden bu, bir değiş tokuş durumu. O bir öğrenciydi. Bizden biri değildi, sadece bizi ve inançlarımızı öğrenmek ve bilgimizi paylaşmak istiyordu. Başka bir yerden gelen bir öğrenciydi. Bizim bazı öğretilerimiz ve takip ettiklerimize inanıyordu, ama bizden biri değildi. Babası bizden eğitim almasını istedi ve bu yüzden deneyim kazanması için bize yolladılar.

Kırmızı bant takanlardan biriydi. Deneyim edinmek için bir şey ödemiş olabilirdi, ama Suddi bu konudan emin değildi. Sarah ile evlenmeden önce orada beş yıl yaşadı ve sonra Bethesda'da yaşamak üzere ayrıldılar. Bir öğrenci, eğitim programını beş yılda bitirebiliyordu, ama normalde bundan biraz daha uzun sürüyordu. Öğrenciye, onun öğrenme isteğine ve fikirleri kavrama yeteneğine bağlıydı. Sarah'nın kocasının Bethesda'da ne tür bir iş yaptığını sordum. ''Hiçbir şey yapmıyor. O zengin.'' dedi.

Kız kardeşini özlediğini ve ayrılıp o kadar uzağa gitmesine alındığını hissettim. Ses tonu bu konuda konuşmak istemediğini hissettiriyordu.

S: Ailesi varlıklı ve Sanhedrin (fonetik: San-had-rin) üyesiler. İsrail için Roma Senatosu ile aynı şeydir.

D: Halkınızın çok fazla maddi şeylere sahip olmasına izin verilmediğini söylemiştin. Dışarıdan onun gibi biri, bir öğrenci geldiğinde ve zenginse, onlara sahip oldukları mallarını tutma hakkı veriliyor mu?

S: Bunu yaşam biçimi olarak seçip seçmeyeceklerine bağlı. Bazısı sadece buraya gelip, öğrenmek ve sonra da gitmek istiyor. Bazıları da gelip buranın bir parçası olarak kabul edilmek istiyor, o zaman varlıklarını bütüne vermeleri gerekiyor. Ama bu onların seçimi. Üye olup, burada

kalırlarsa, evet, o zaman varlıkları bütün halk arasında paylaşılır, böylece herkes kendi ihtiyacı olanı alır. Aksi takdirde sahip oldukları hala kendilerinin olur. Onun kalmak gibi bir niyeti olmadığı için, sahip olduklarından vazgeçmesi istenmedi. Her şey bir depoda saklanıyor ve eğer bizim ihtiyacımız olursa bunu bildiriyoruz ve gerçekten ihtiyacın olduğu anlaşılırsa, sana istediğin şey veriliyor. İhtiyaçlar herkese ait olan şeylerden karşılanıyor.

Suddi'nin Nasıra'ya ilk seyahati sırasında ona verilen para belli ki oradan gelmişti.

D: Varlıklar ya da paranın sahibine hiç geri verildiği oldu mu?

S: Bunun yapıldığını hiç duymadım. Kalma kararının verilmesi çok uzun zaman alıyor. Ve hem üye olarak kabul edilip edilmeyecekleri, hem de kişinin yapacağı seçim konusunda çok düşünülüyor. O yüzden ben kimsenin üye olduktan sonra ayrılmak istediğini duymadım. Kalma kararı hafife alınmıyor, ya da çabucak verilmiyor. Ancak üzerinde çok düşünülüp, bu konuda bir işaret talep edilip, bu işaret üzerine meditasyon yapıldıktan sonra karar veriliyor. Verilen bütün kararlar, karar verilsin ya da verilmesin- doğru kararı vermek için her zaman süre gerekmez, bazı insanlar farklıdır. Biz onlara kendi kararlarını vermeleri için bir şans veriyoruz. Hep çok zaman değil, ama kararın geçerliliğine izin verilmeden önce en azından kendi iç hesaplaşmasını yapıp, kararını tartması isteniyor. Kişiden kişiye değişir. Bazıları var ki derhal yaşamlarının geri kalanında ne yapmak istediklerini biliyorlar. Sanki burada doğmuşlar gibi. Diğerlerinin kabul edilmesi biraz zaman alıyor.

D: Peki hiç üstat olmayanlar için ne dersin?

S: Üstat olmayanların yapacağı çok iş var. Bir şeylerin amacı (tuhaf bir şekilde telaffuz etti). Sadece yapılması gereken günlük şeyler var. Yapılacak çok iş var. Üstat olmak herkesin seçtiği bir yol değil.

D: Eğer bir kadın ve bir erkek evlenip yerleşimde yaşarsa ve çocukları olursa,

çocukların orada kalması mı bekleniyor?

S: Onlar da seçim yapabilirler, kız kardeşimin yaptığı gibi. Sevdiği bir adamla yaşamını paylaşmak için gitmeyi seçmesi onun kararıydı. Bu onun seçimiydi ve erkek ya da kadın, her ikisine de isterlerse kalmaları ya da ayrılmaları için seçim hakkı veriliyor. Bu seçim genellikle Barmitzvah ya da Botmitzvah'dan önce yapılmaz, ama bazen yapmak istedikleri şeyin bu olduğunu yıllar öncesinden bilirler. Ve yapacak başka bir şey bulurlar. Aynı yere giden bir çok yol vardır. Yolların hepsi sonunda karışır.

Yahudi gelenekleri hakkında hiçbir şey bilmediğim için, bu parçanın önemini hemen kavrayamadım. Daha sonra bana Barmitzvah'nın erkek çocuklarının erkekliğe geçişi olduğu söylendi, ''Bar'' ''erkek çocuğu'' anlamına geliyor. ''Bot'' ''kız çocuğu'' demek. Botmitzvah, kızlar için yapılan oldukça yeni bir ritüel, esas olarak 'Kadın Özgürlüğü' hareketiyle başlatılmış. Bir haham bana, bu ritüele izin verilmemesi gerektiğini söyledi, çünkü ''Biz kız nasıl erkekliğe geçebilir?'' dedi. Botmitzvah yakın zamanlara kadar kutlanmamış olsa da daha liberal olan Esseniler'in Kumran'da yaşadıkları zamanlarda bunu kutlamadığı anlamına gelmez diye düşünüyorum. Kadınların eşitliğine inanıyorlardı. Kadınlar öğretmenlik yapıp, uygun olan her yerde görev alabiliyorlardı. Suddi'nin burada her iki ritüelden de bahsetmesi kayda değer. Her iki cinsiyetin de yetişkinliğe geçişini temsil ediyor olabilir.

Suddi'nin neden hiç evlenmediğini merak ediyordum. Daha önce bir çiftin evlenmesine izin verilmesi için doğum haritalarının eşleşmesi gerektiğinden bahsetmişti. Acaba sebebi bu muydu? Onunla haritası uyuşan kimse çıkmamış mıydı?

S: Ben istemedim… ben istemedim değil. Evlenmedim, çünkü benim bu yaşam yolumda evlilik yoktu. (İç çekti) Eşleşebileceğim kişi kız kardeşim olarak

doğmuştu.

D: (Bu sürpriz oldu) Evlenebileceğin başka kimse yok muydu?

Sabrını taşırmaya başlamıştım; bu konuyu konuşmak istemedi.

S: Evlenebilirdim, ama yine söylüyorum, bu benim yaşam yolumda yoktu. Yolumun ne olacağına karar verdiğimde, bunun üzerinde tartışıldı ve bu sefer öğretmen olmama karar verildi.

Bethesda'nın yerini bulmak için araştırma yapmanın kolay olacağını düşünmüştüm, çünkü İncil'le ilişkili bir isimdi. Birleşik Devletler'de o adı taşıyan şehirlerimiz var, en bilineni : Bethesda, Maryland. Ama varsayımlar üzerinden yola çıkınca, biraz daha derine indiğimizde, genellikle bunun yanlış olduğunu anlıyoruz. İncil'de, John 5:2 de Bethesda'dan sadece bir kez söz eder ve Kudüs civarında yer alan bir gölet olarak tanımlar. Suddi buradan bir yer, bir şehirmiş gibi söz etti. Ben de öyle olduğunu düşünüyorum, çünkü ''Beth''in bir ismin önünde olduğunda, ''evi'' anlamıda geldiğini keşfettim, Bethlehem (Ekmek Evi), Bethany (İncir Evi) gibi ve Bethesda'nın da ''Merhamet Evi'' anlamına geldiğini öğrendim.

Bu ön-ek sadece bu örnek dışında hiçbir yerde su ile ilişkilendirilmemişti. İncil araştırmaları, bu göletin Kudüs'ün eski surlarının dışında ve günümüzdeki surlarının içinde olduğunu gösteriyor. Farklı kitap ve haritalarda Bezetha ve Bethzatha olarak bilinen bir bölge ve Kudüs'ün banliyösüne benzer bir yer gibi görünüyor. Hikayemizden, muhtemelen hepsinin bir ve aynı yer olduğunu düşünüyorum, özellikle de Suddi'nin tuhaf telaffuzu sebebiyle çoğu zaman doğru kaydetmek zor olmuştu. Kudüs'e yakın bir yerde olmalıydı, çünkü kız kardeşi Sarah'nın, babanın Sanhedrin üyesi olduğu bir aileye gelin gittiğini söylemişti ve bu mahkeme Kudüs'deydi. İsa'nın yargılanmasında ve nihayetinde çarmıha gerilmesinde etkili oldular.

12. BÖLÜM

Bethesda'ya Gidiş

Seanslardan birinde, Suddi'yle daha yaşlı olduğu bir zamanda karşılaştık. Kız kardeşi Sarah'yı görmek için Bethesda'ya gidiyordu. Şimdi Sarah'nın Amare adında bir erkek ve Zarah adında bir kız olmak üzere iki çocuğu vardı. Bu sefer yürümek yerine eşek sırtında yolculuk yapıyordu. Anlaşılan bir zamanlar yürüyerek gittiği uzak mesafelere artık yürüyemeyecek kadar yaşlanmıştı. Bunun onu güçten düşüreceği apaçık olmasına rağmen bu yolculuğu yapmakta çok kararlıydı.

S: (Üzgün bir şekilde) Beni görmeye ... ihtiyacı var. Vedalaşmak için. (Ciddi bir şekilde tekrarladı) ... Vedalaşmak için, çünkü yakında ... hepimizin çıkması gereken yolculuğa çıkacak.

Biraz kafam karışmıştı. Kızkardeşinin öleceğini mi söylüyordu? Sarah hasta mıydı? ''Hayır. Sadece gitmek istiyor.'' Belli ki gerçek bir yolculuktan ziyade ölümden bahsediyordu. Görünüşe göre bu istenmeyen haberi psişik olarak almış ve onu bir kez daha görmek istemişti. Bunu kabullenmiş olsa da üzgün görünüyordu.

D: Korkuyor mu?

S: Hayır. Neden korksun ki? Sadece vedalaşmak istiyor. Sadece, bizim de onu

takip edeceğimizi biliyoruz. Ölüm korkulacak bir şey değil. Korkmak aptalca. O sadece bir an, göz kırpmak gibi ve sonra sanki hiçbir şey olmamış gibi olur. Sadece madde bedenin olmuyor. Kendini yansıtmak gibi (Astral projeksiyon?). Kendini olduğun gibi görüyorsun, ancak bir şekilde daha farklısın. Ama çok fazla benzerlik var. Bu sadece başka bir eşik.

D: Birçok insan ölümden korkuyor çünkü bilinmeyenden korkuyor.

S:İki gün sonra sana ne olacağı daha meçhul değil mi? O zaman peygamberlerin ve bilge adamların söylediklerini dinleseydin ne olurdu? O kapıdan geçtiğinde ne olacağını bilirdin.

D: Sizin yazmalarınızda madde bedeni bıraktığımızda ne olacağına dair bir bilgi var mı?

S: Evet, bizim yazmalarımızda birçok şey var. Kişinin o zaman çok büyük bir huzur hissedeceğini söylüyor. Kendine yukarıdan baktığında, eşiğin öbür tarafına geçtiğini farkedeceksin. Fiziksel ve dünyasal bir varlık olmadığını ve tamamen ruh ya da öz olarak adlandırabileceğin bir varlık olduğunu anlayacaksın. (Öldükten sonra) kafası karışan insanlar var . Belki onlar, yürümeleri gereken yolları kolaylaştıracak biri tarafından karşılanacaklar. Orada olan herkes sana yardım edecek ve iyi dileklerini sunacaklar. Korkmaya gerek yok, çünkü hiçbir şey sana zarar veremez.

D: Bu Tevrat'tamı yazıyor?

S: Hayır, bu bilge kişilerin, Kaloo'nun yazılarında var.

D: Bizim bazı kitaplarımızda ve yazılarımızda, öldükten sonra gidebileceğimiz çok kötü, korkutucu yerlerden bahsediyor.

S: O durumda bu, o kişinin göreceğini umarak öldüğü bir şeydir. Çünkü orada kendi yaratacağından başka hiçbir şey yok. Ve öyle inanırsan, öyle olur. Çünkü düşünceler ve inançlar güçlüdür.

D: Peki eğer bir insan aniden kötü bir şekilde ölürse? Onların ölümü farklı mı olur?

S: Hayır, ama bu konuda kafası karışmış olarak uyanabilir ve bu sebeple orada ona yardım edecek biri olacaktır.

D: Peki bir çocuk öldüğünde ne olur?

S: Bir çocuk başlangıçta olduğuna, yani ruh haline çok yakındır. Geçmiş hafızalarını tümüyle yitirmemiştir. Ve bu yüzden de bunu kolay kabul eder. Belki de çok uzun zaman yaşamış kişilerden daha fazla kabulde olur. Uzun yaşamış kişiler ölmeden önceki hallerine dönmekten başka bir şey istemezler. Bir çocuğun anlaması çok daha kolay. Çocukların kendilerine ne olup bittiği konusunda algıları açıktır.

D: Genellikle ne zaman açık olmayı bırakırlar? Bedenlerinin fiziksel olarak bununla alakası var mı?

S: Çoğu zaman bu ergenliğe eriştiklerinde olur. Ama çocukların kapanmasının çoğu çocuk tarafından yapılmaz ya da bedenlerinden kaynaklanan herhangi bir şeye bağlı değildir. Onlara baskı yapan ve ezen güçler ve diğer insanlar tarafından yapılır. Çünkü onlara aptalca bir şey yaptığını söylemek, bir çocuğa yapabileceğiniz en kötü şeylerden biridir. O zaman yaptıkları her şeyin aptalca olduğunu düşünecektir, çünkü bir çocuk her şeyi kelimenin gerçek anlamıyla algılar. Kendilerine inanmalılar. Ve bu yüzden, biz onları kendilerini birçok şeye kapatacak baskıyı yaratıyoruz.

D: Sizin yazmalarınızda kötü ruhlarla ilgili bilgi var mı?

S: Kötü ruh diye bir şey yok. Tümüyle kötü olan hiçbir şey yoktur. Her şeyin içinde her zaman iyi de var. Çok az olabilir ama her zaman iyi olan bir kısmı vardır. Kötü ruhlar dedikleriniz, başkalarının cin dediği şeylerdir. Sorun yaratmak isteyen yaramazlar bundan bir şekilde zevk alırlar. Bunların çoğu şekilsiz… nasıl anlatabilirim? … deneyimleri sonucu değişmiş ruhlardır. Yani sevgi ve rehberlikle tekrar doğru yolu izleyebilirler. Ama korku ve hoşgörüsüzlükle sonsuza dek kaybolurlar.

D: Yaşayan insanların bedenine girmeye çalışan kötü ruhlara ait hikayeler var.

S: Bunun mümkün olabileceği durumlar var, ama bu genellikle ya kişinin buna çok açık olduğu ya da artık o belirli bedende yaşamayı istemediği

durumlarda olur. Bedenden çıkarak, bedeni başkalarının girmesine açık bırakır.

D: Sence insanlar korkarak onları güçlendiriyor olabilir mi?

S: Evet. Kendini güzel düşünceler ve enerjilerle kuşat. Ve sadece yüce gönüllü kişilerin seni çevrelemesini iste.

D: Sadece sizin toplumunuz mu bu tür şeylerin farkında? Peki ya Yahudiler ve Romalılar gibi diğer insanlar?

S: Romalılar körler. Gerçek ortaya çıkıp onları poposundan ısırsa bile gerçeği bilemezler. (Güldük ve konuların ciddiyetinden biraz uzaklaşmıştık.) Sinagoglardaki birçok insan kendisini, Yasa'nın kendilerince yaptıkları yorumuna öylesine kaptırmışlar ki, içinde kaybolmuşlar. Yaşamın ve ölümün neşesini deneyimlemek için ona dışarıdan bakamazlar.

D: O zaman herkes sizin inandığınıza inanmıyor. Öğretilerinizde bizim reenkarnasyon dediğimiz şeye inanılıyor mu?

S: Ruhun yeniden doğması mı? Bu herkes tarafından bilinir, çünkü kesinlikle doğrudur. Sadece cahil ve bilgisiz olanlar, sizin reenkarnasyon olarak adlandırdığınız şeyin düşüncesinden korkabilir.

Aramicede uzman olan Dr. Rocco Errico, dünyanın o bölgesinde insanların hikayelerini ve açıklamalarını abartma ve allayıp pullama eğiliminde olduğunu söylüyor. Ama ifadeden önce ‘’Elbette, kesinlikle, tamamen, hakikaten’’ gibi kelimeler kullanılıyorsa, bu, dinleyicinin bu ifadede abartma olmadığını ve ciddiye alınması gerektiğini bilmesini sağlar. Bu, ifadenin özellikle bir öğretmen tarafından söylenmesi durumunda geçerlidir. Dinleyicinin güveninine layık olduğu anlamına gelir. Bu, İsa'nın İncil'de ‘’hakikaten’’ kelimesini çok fazla kullanmasını açıklar. Küçük önemsiz bir detay, ama kayda değer, çünkü sıradan bir kişi bunun İncil döneminde olduğu gibi şimdi de, dünyanın o kesiminde bir konuşma

örüntüsü olduğunu bilmez.

D: Birçok insan bir kez yaşayıp, bir kez ölüyorsun ve hepsi bu diyor.

S: Beden bir kez toprağa girdiğinde, varlığın içerdiği her şey kaybolur ve solucanlarla birlikte çürür diyenler var. Bu doğru değil. Bir insan ölmüşse ya da bildiğimiz şekliyle artık bir bedenin içinde değilse, o zaman yaptıklarını gözden geçirmesi gerekir. Hangi dersleri öğrenmek istediğine karar vermesi ve üstlendiği borçları temizlemeye devam etmesi gerekir. Sonra okula gider (diğer tarafta). Daha sonra, bazen çok kısa bir süre sonra geri gelmeye karar verir. Bu her zaman iyi olmaz, çünkü eğer çok erken geri dönersen ve eğer yaşamış olduğun çok iyi bir yaşam değildiyse, nerede hata yaptığını anlamak ve onu düzeltmek için yeterli zamanın olmamış olabilir. Bu yüzden, benim ve diğerlerinin bildiği kadarıyla, yeniden bedenlenmek için acele etmek iyi değildir.

D: Geçmiş yaşamları hatırlamak mümkün mü?

S: Evet, bazılarımız geçmiş yaşamlarımızı biliyoruz. Önemli olanlarını. Hatırlanamadığı zaman daha kolay oluyor, çünkü eğer hatırlarsan, çoğu kez büyük bir suçluluk duygusu yaşayıp üstesinden gelemiyorsun. Belki o zaman için bu gerekli değildir. Eğer gerekli olsaydı hatırlardın. Toplumumuzda hatırlamak üzere eğitilmiş kişiler var. Ve bu yolu seçecek olanlar var, ama bu herkese göre bir şey değil. Sorulduğunda, bilgeler sana kim olduğunu söyleyebilirler. Sadece kendi geçmiş yaşamlarını değil, başkalarının da geçmiş yaşamlarını hatırlamaları için yardım edebilecek yetenekte üstatlar var. Ama genelde, kim olduklarını bilenler hatırlıyorlar. Bu hatırayı birine bağışlayıp bağışlamamaya genellikle Yahweh karar verir ve sonra o yol açılır.

Kütüphaneden aldığım, Kumran civarındaki bölgeye ait renkli resimleri içeren bir kitap vardı. Suddi'nin bu kitaptaki herhangi bir şeyi hatırlayıp hatırlamayacağını görmenin ilginç olacağını düşündüm. Onlara bakmak ister

mi diye sordum, ve ‘’sadat’’ gibi duyduğum bir kelime ile cevapladı. Katie’ye gözlerini açmasını söyledim ve resimleri donuk gözlerle inceledi. Fotograflardan birinde ıssız dağlar vardı.

S: Bu güneydeki vadi. Buna benzeyen tepeler var. Ve wadi… bu şekilde uzanıyor.

Bana vadi ya da tepeler arasında boşluk gibi görünen bir yerde parmağını gezdirdi. ‘’Wadi’’, yağmur mevsimi dışında kuru olan bir vadi ya da dağ geçidi olarak tanımlanıyor. Aynı zamanda içinden hızla akan su anlamına da geliyor. Şimdi karşı sayfanın en üst kısmında olan resme bakıyordu. Uzak bir mesafeden bir şehrin kalıntıları görünüyordu.

S: Neden bu kadar uzaktalar? Buradan bir şey görünmüyor. Bu da aynı bölgeyi gösteriyor gibi sanki, ama bana tanıdık gelmiyor. Burada suyu olan bir wadi var. Tepeler bunun gibi kurak olduğunda suyu olan birkaç wadi biliyorum.

Resimde, uzak bir mesafede bir yol ya da derenin olabileceği görülüyordu. Muhtemelen bu bir yoldu, ama Suddi’ye wadiymiş (yazın kuruyan dere *Ç.N.) gibi geldi. Belki o zamanlar bu kadar net bir şekilde belirtilebilecek yollar yoktu. Kitabı geri aldım ve tekrar gözlerini kapamasını söyledim. Eğer onun yaşadığı bölge burasıysa, çok kuru ve çorak gibi görünüyordu. ‘’Evet, çok kuru. Çok az yağmur alıyor.’’

Kumran’dan Nasıra’ya gittiğinde, resimdekinden daha geniş olan tepelerdeki kervan izlerini takip edeceğini söyledi. Bana göre engebeli görünen dağlara tırmanmaktansa, wadiyi takip etmek daha kolay görünüyordu. Ama benim bu kültürü anlamadığım belliydi. ‘’Eğer tepelerdeyken yağmur yağarsa, yağmur sularıyla sürüklenirim. Olmaz.’’ dedi.

Nasıra'dan çok daha yakın ve daha büyük olan Kudüs'e neden hiç gitmediğini merak ettim. ''Gitmeme gerek yok, ne de bunu istiyorum. Şehirler beni çok ilgilendirmiyor. Şehirler gürültülü ve başıbozuk insanlarla dolu. Neden kargaşa görmek isteyeyim?'' dedi.

Araştırmam sırasında kitaplarda Ölü Deniz Parşömenleri'nden bölümler gösteren birçok resim buldum. Suddi'nin bu eski yazmalardan herhangi birini okuyup okuyamayacağını görmenin enteresan bir deneyim olabileceğini düşündüm. Katie diğer kişilikle son derece yakından özdeşleştiği için, bu mümkün olabilirdi. Örneklerden biri, her satırı diğerinden biraz farklı olan altı satırlık bir yazıydı. O zamanlarda kullanılan alfabe örneklerine benziyor gibi görünüyordu. Onların dilini okumanın zor olduğunu o zamanlar bilmiyordum. Bu 14. Bölümde açıklandı.

Gözlerini açmasını söyledim ve yine donuk bakışlarla, gözlerini sayfaya dikti.

D: Bunlardan herhangi biri sana tanıdık geliyor mu?

S: (İncelerken uzun bir ara verdikten sonra) Bu iki ayrı kişi tarafından yazılmış.

Daha uzun bir ara verdi. Gözleriyle sayfayı aşağıdan yukarıya ve sonra sağdan sola doğru taradı.

S: İbranice gibi görünüyor. (Bir satırı gösterdi.) Hayır, bu farklı. Bu ikisi farklı. (Başka satırları gösterdi.) Ve bu ikisi aynı, ama yine bu farklı. Emin değilim, ama bununla benzerlik görüyorum. Adeta biri sadece sembolleri yazmış gibi görünüyor. Buna bir anlam veremiyorum. Sanki biri pratik yapmak için şekiller çizmiş gibi, ama aynı kişi değil. Farklı stiller var.

Kitabı geri aldım. En azından farklı kişilerin yazı alıştırması yaptığını öğrenmiştim. Bir arkadaşım bana Noohra Vakfı tarafından yayımlanmış bir

haber bülteni vermişti. İki mektup zarfı büyüklüğünde katlanmış sayfalardan oluşuyordu. Ön sayfasında bir İncil ayeti Aramice yazılıydı. Yuhanna'dan bir tercümeydi ve İsa'dan bahsediyordu. Bunu eline verdim ve bunun onun kendi dilinde yazılıp yazılmadığından emin olmadığımı söyledim. Yüzünde gülümsemeyle, birkaç dakika inceledi.

*S: Bunu çok iyi tercüme ediyor muyum bilmiyorum. Bu…İnsanoğlu'ndan bahsediyor. (Bunu öğrendiğine memnun görünüyordu.) Bu Vulgate, (Latince *Ç.N.) halkın dili. Bazıları buna Aramice der. Çok garip bir lehçesi var, ama okumayı deneyeceğim. (Uzun bir aradan sonra) … Mesih'den bahsediyor.*

Aniden yazının altındaki bir figürü gösterdi. Bu diğer yazıdan farklıydı. Onu şaşırttı. Bu işareti incelerken kaşlarını çattı.

S: Ne? Sanırım alttaki o kısım farklı bir dil. Bu Aramice değil. Bu eski yazılardan alınma. Bunun burada olması çok garip.

Metindeki öncekine benzeyen başka bir işareti gösterdim. Bu da aynı mı diye olduğunu sordum. Ona benzer olduğunu söyledi. Bültende bu işaretlerle alakalı hiçbir açıklama yoktu, ama metinden farklı oldukları görünüyordu.

S: Hayır, bu Aramice değil. Dediğim gibi Mesih'den bahsediyor, ama çok

emin değilim… (Durdu ve parmaklarını kağıda sürüp, hissetmeye çalıştı.) Bu tuhaf. Bu neyden yapılmış?

D: (Şaşırmıştım ve hızlı düşünmem gerekiyordu.) Ah, ağaçların kabuklarından yapılıyor. Bazı ülkelerde …

S:(Sözümü kesti) Bunu nasıl yapıyorlar? Ağaçlardan?

Kağıda dokunmaya devam etti ve dokusunu anlamak için tersini çevirdi. Daha fazla merak edip içindeki yazının farklı olduğunu anlar diye biraz endişelendim. Çok fazla tuhaf gelecek bir şey fark ederse, bunun onu nasıl etkileyeceğini bilmiyordum. Kültür şoku?Bu konuyu aklından çıkarmaya çalıştım.

D: Yani, bu karmaşık bir işlem. Ben de bunun nasıl yapıldığını bilmiyorum.

S: (Dikkati hala kağıttaydı.) Bu papirüsten çok daha iyi. Çok kalın. Daha çok deri gibi.

D: Papirüs daha mı ince?

S: Ah, çok daha ince. Üzerine yazmak için çok ince. Evet bu kopyalamak için çok daha iyi olurdu.

Kafasından bu düşünceyi uzaklaştırmak için kağıdı elinden aldım ve başka bir kitap çıkardım. Kitapta yazısı çok net görülen, Ölü Deniz Parşömenleri'nden bir sayfanın fotografı vardı. Karşısındaki sayfada is Kumran bölgesinin renkli değil de, siyah beyaz bir fotografı vardı. Ama beni esas ilgilendiren yazıydı. Kitabı görsün diye elimde tuttum. O sayfayı açık tutmaya çalıştım. Kitabın ne olduğunu ve nasıl yapıldığını merak etmesini istemiyordum. ''Bu İbranice, çok eski İbranice. Bak buraya, bu harf ve bunlar … (bazı harfleri gösterdi.) Yasalar'la ilgili. Bu konuda çok iyi değilim, İbranice'yi iyi bilmiyorum.'' dedi. Ben onun Aramice olduğunu sanıyordum

dedim. ‘’Sana bunun Aramice olduğunu kim söyledi bilmiyorum, ama değil!’’ Dikkati karşı sayfadaki fotoğrafa kaydı. Ölü Deniz’i ve inişli çıkışlı sahilin bir kısmını gösteriyordu. ‘’Bu ne? Benim evimin civarındaki bölgeye benziyor. Burası göl ve tuz kayalıklar. Değil mi? Evet ona benziyor.’’

‘’Fotoğraf’’ kelimesini anlamayacağını biliyordum, o yüzden ona bunun tablo gibi bir şey olduğunu söyledim. ‘’Daha önce gördüğüm hiçbir tabloya benzemiyor.’’ dedi. Kitabı kaldırdım. Çok meraklı olmaya başlamış ve iki bin yıl öncesi için cevaplaması zor sorular sormaya başlamıştı. Katie tekrar gözlerini kapattı ve Suddi’ye materyallere baktığı için teşekkür ettim.

S: Uzun süre bir şeylere yakından bakmak zor. (Katie gözlerini ovuşturdu.)

D: Yaşlandıkça gözlerin seni rahatsız etmeye mi başladı?

S: Ya o ya da kollarım kısaldı, hangisi bilmiyorum. Sana kim onun Aramice olduğunu söyledi bilmiyorum, ama değil. İlki Aramiceydi. Sanki şeyden geliyor gibi… ah, bir düşüneyim.. Samiriye. O lehçeden. Aramiceydi, ama o işaret, Aramice değildi. Oraya ait değil. Bu çok eski.

13. BÖLÜM

Sorgulama

Araştırma yapmaya başladığımda, Katie'nin inanılmaz doğruluğu karşısında hayretler içinde kalmıştım. Suddi'nin Kumran yerleşiminin tarifi arkeologların kazı tanımlarıyla doğrulanmıştı. Esseniler'in inanç ve belli ritüellerinin doğruluğu parşömenlerin tercümeleriyle ispat edilmişti. Ama birkaç uyuşmazlık vardı, bu yüzden sorularımı listeleyip birlikte yaptığımız son seansta ona bunları sordum. Bunun üzerinde çok uzun zamandır çalışıyorduk ve çok fazla unsuru kapsamıştık. O yüzden artık Suddi'ye okuduğum şeyler hakkında yönlendirici sorular sorabileceğimi düşünüyordum.

Bilginler, Esseniler'e ''Ahit Halkı'' ya da ''Ahitçiler'' adını vermişlerdi. Suddi'ye ''ahit'' kelimesinin onun halkı ile bir bağlantısı olup olmadığını sorduğumda kaşlarını çattı. Bu terimlerin kendisine yabancı olduğunu ve bazı insanların onlara neden böyle bir isim verdiğini anlamadığını söyledi. Sadece Esseniler olarak biliniyorlardı. ''Ahit iki taraf arasında, pazarlığı sürdürmek için yapılan anlaşmadır.'' dedi.

Zadok isminin ona bir şey ifade edip etmediğini sordum. Esseniler'in kökeni hakkındaki teorilerden biri, onların bu adamın liderlik yaptığı Zealotların soyundan geldikleridir. İlk heceye vurgu yaparak benim telaffuzumu düzeltti.

S: (İç çekti) O bir liderdir. Yaşamın Yolunu öğrettiğini söyleyen bir çok takipçisi var. O bir savaş çığırtkanı. Tüm zalimlerden kurtulmak istiyor.

D: Onlar ve sizin toplumunuz arasında herhangi bir ilişki var mı?

S: Onlar bizden değil. Bizim Zadok olarak bildiğimiz, tepelerde yaşayan Zeolotlardır. Çok vahşiler. Çoğunun aydan etkilendiği söyleniyor. Ayrıca onlar da kehanetlere inanıyorlar, ama savaş kehanetine inanıyorlar. Mesih'in gelebilmesi ve krallığını alabilmesi için kendilerinin bunu, onun için kazanması gerektiğine inanıyorlar. Ve bunun için çok kan döküldü. Eğer kehanete biraz daha derin baksalar, onun dünyevi bir aleme hükümdar olmayacağını anlarlar. Ama onlara bunu söyleyemezsin, seninle sonsuza kadar tartışırlar.

D: O zaman sizin toplumunuzla onlar arasında bağlantı olduğunu söyleyen insanlar yanılıyorlar mı?

S: En azından onlara gelen bilgiler tuhaf yerlerden geliyor. Birçok insan masallar anlatıyor ve anlatırken de işlerine geldiği gibi söylüyorlar.

Tercümanlar Jubilee'lerden (Af yılı *Ç.N.)kutsal bir gün olarak bahsederler, ama Suddi bunu bilmiyordu. Daha önce de kendilerinin kasvetli insanlar olmadıklarını, yaşam sevincini kutladıklarını söylemişti. Belki bu bayramı başka bir adla kutluyorlardı.

''Işığın Oğullarının Karanlığın Oğulları ile Savaşı'' adlı parşömen sağlam olarak bulunan birkaç parşömenden biriydi ve onun tercümesine çok önem verilmişti. Ayrıca onun kelimenin gerçek anlamıyla mı yoksa sembolik olarak mı alınması gerektiği konusunda çok fazla tartışma olmuştu. Henüz gerçekleşmemiş korkunç bir savaşı öngördüğü ve bu savaş gerçekleştiğinde neler yapılması gerektiği konusunda talimatlar verdiği söyleniyor. Bu Suddi'nin kafasını karıştırmıştı.

S: Savaşlardan bahseden bu türde birçok parşömen var. Ama henüz olmamış bir savaş mı? (Kaşlarını çattı) Belki de bu birinin öngörüsüydü. Hiçbir

fikrim yok. Bizim parşömenlerimizde dünyadaki ulusların başından geçen olayların kayıtları var. Elimizden geldiğince bu konuda bilgi toplarız. Bunu bilmiyorum. Yine diyorum, gerçek bir olaydan ziyade, bu sanki birinin öngörüsü gibi geliyor bana. Eğer duyularla deneyimlenirse, bu kaydedilir ve detaylarıyla anlatılır.

D: Işığın Oğulları ile kimi kastetmiş olabilirler?

S: O parşömeni okumadığım için bilmiyorum. Herhangi biri olabilir. Okumadığım için bu konuda bir sonuca varmam aptalca olur.

Tercümelerde, Doğruluğun Üstadı adlı bir adamdan bahsediliyordu ve İsa ile karıştırılmıştı, çünkü ikisinin hikayelerinde bazı benzerlikler vardı. Bu adamın kim olabileceği konusunda tartışmalar var.

S: Bu isim tanıdık geldi. Bir zamanlar o isimde bir bilge vardı, ama burada bizimle yaşamıyordu. Çok uzun zaman önce yaşamış.

D: Önemli bir kişi miydi?

S: Anlatılan hikayelere göre, evet. Ve anlatılan masallara göre yine önemli biri olacak. Yeniden geri döneceği söyleniyor. Ne zaman olduğunu bilmiyorum. Yeniden bu dünyada doğacak.

D: Neden bu derece önemli bir insandı ki, yazılarda ondan bahsedildi?

S: Anlatması çok zor. Etrafındakilerin bir adım ötesindeydi sanki. Meselelerin özünü görme ve neyin doğru olduğunu bilme yeteneğine sahipti. Bu, onun Üstat olarak bilinme sebebinin bir parçasıdır.

D: Bazı insanlar onun Mesih ile karıştırılmış olacağını düşünüyor.

S: Hayır, Mesih bizim Prensimiz ve üstat sadece üstattı. O prens değildi.

Hikayenin bir kısmı Doğruluğun Ustası ve Kötü Rahip ile ilgili. Hiç kimse tatmin edici bir şekilde bu iki karakterin kim olduğunu söyleyemedi.

S: Kötü Rahip mi? Bu bana tanıdık gelmedi. Benim okuduğum biri değil bu. Yok demiyorum. Hepsini okumadım.

Doğruluğun Üstadının çarmıha gerildiği farz ediliyor. İsa ile onun karıştırılma sebeplerinden biri bu. Doğruluğun Üstadı'nın özel bir şekilde mi öldüğünü sordum.

S: Bütün hikayeyi bilmiyorum. Bu konuda çok az okudum. Bütün parşömenleri okumak bir yaşam süresinden fazla zaman alır.

D: Sizin toplumunuzun başlangıcı ile bir ilgisi olabilir mi?

S: Bilmiyorum. Eskilerden bize aktarılan hikayelere göre, bu bana doğruymuş gibi gelmiyor.

Tercüme edilen başka bir parşömen de Şükür İlahileri olarak adlandırılmış.

S: (Kaşlarını çattı) Belki ben onları bu adlarla bilmiyorum. Açıkla. Anlamadığım için şaşırmış bir durumdayım. İlahi, Tanrı'yla doğrudan kalbinle konuşmak, Tanrı'ya mesaj yollamak gibidir. Bazılarının yazıya geçirilmiş olması da çok mümkün.

Zamanın bilge bir öğretmeni olduğu varsayılan Hillel adlı bir adam vardı. Kendilerine Hillelciler diyen takipçileri vardı. İsa'nın ondan eğitim almış olabileceği öne sürülüyor. Suddi ismi hatırladı ve 'i' leri daha yuvarlayarak, benim telaffuzumu düzeltti. ''Eğer aynı kişiden bahsediyorsak, evet, bilge bir adam olduğu söylenir. Hillelciler onun müritileriydiler.''

D: Bu adam hakkında ne biliyorsun?

S: Yaşadığı ve barışçıl bir insan olduğu dışında, çok fazla bilgim yok. Ama onun bazı takipçilerinin daha sonra savaş yoluna döndüklerini sanıyorum. Bizim dışımızda olan pek çok kişiye aşina değilim. O çok doğru sözler söyledi. Ama takipçiler, kalpleriyle değil mantıklarıyla akıl yürüttüler ve öğretileri duymak istedikleriyle değiştirdiler.

D: Hala hayatta mı?

S: Sanmıyorum. Sanırım artık bu dünyada yaşamıyor.

Makkabiler Yahudi tarihinde önemli insanlardı. Ve yine telaffuzumu düzeltti: 'Mak-ka-biler'

S: Onlar hakkında bilgim yok. Onları yeni duydum. Çok güçlü bir ailedir. Ve çok insan onların sözünü dinler. Paranın çok arkadaşı var.

D: Öyle mi? Ben onların bilge insanlar olduğunu sanmıştım.

S: Bazıları bilge insanlar. Her grupta bazı bilge kişiler var, ama tabii aptallar da var.

D: Onlar bu bölgeden mi?

S: Gerçekten emin değilim. Kudüs'te bir kaleleri var. Ama yine de çok emin değilim, sadece duyduğum bu.

Tercümanlar, Ölü Deniz Parşömenleri ile ilgili raporlarında sıkça Hanok kitabından bahsederler. Şu anda elimizde olan İncil versiyonunda bu yok, ama araştırmacılar bunun önemli olduğunu düşünürler. Bu, onlar arasında tartışma yarattı. Bu kitaptan haberi olup olmadığını sordum.

S: Evet, o kitabı duydum. Bu öğretiliyor.

D: Ona olumlu bakılıyor mu?

S: Kiminle konuştuğuna bağlı. Aşırı duygular yaratıyor. Bazıları, ya onu tüm kalbinle takip edersin ya da sana çılgın bir şeymiş gibi gelebilir diyebilir.

(Bu yüzden günümüzde de tartışma yaratıyor.) Ben onu pek düşünmüyorum. Onun en önemli gerçek olduğuna inanlar var ve bizim gibi onun delilik olduğuna inananlar da var. Ama bu benim fikrim ve diğerleri buna katılmıyor. Bu onların doğal hakkı.

Esseni topluluğu tarafından çoğunlukla olumlu olarak görülüyordu ve bazıları bunun önemli bir kitap olduğunu düşünüyordu. Suddi bunun muhtemelen birinin hayal gücü olduğunu düşündü.

D: O kitap nereden geldi? Sonradan mı eklendi?

S: Hanok'un kitabı Kaloo'dan aktarılmış bir şeydir. Sonradan eklendi derken ne demek istiyorsun? Nereye eklendi? Anlayamadım.

Bir hata yapmış, ağzımdan kaçırmıştım. Onların İncil hakkında bilgi sahibi olmadığını hatırlamak benim için zordu. Bu yüzden de, içinde ne yazdığı konusunda hiç bir fikrim olmamasına rağmen Tevrat'la ilişkilendirdim, çünkü bu, onun aşina olduğu ana kitap gibi görünüyordu. Hanok'un kitabının Tevrat'ta olmadığını söyledi.

İncil'in uydurulmuş Kayıp Kitapları arasında bulunan 'Hanok'un Gizemleri' kitabını okudum. Suddi'nin bahsettiği versiyon bu mu değil mi bilmiyorum, bunu okumak yeterince kafa karıştırıcıydı. Astronomi ve sembolizme çok değiniyor ve belli ki gizli mesajlar taşıyor. Hanok'la ilgili başka kitaplar da olabilir.

İncil'de bahsedilen farklı insan gruplarının adlarını biliyordum. Onlardan bahsedip, Suddi'nin onlar hakkında ne diyeceğini görecektim.

D: Ferisiler'i hiç duydun mu? (Kaşlarını çattı.) Sadukiler? (Yine telaffuzla

ilgili sorun yaşadım.)

S: Ferisiler zenginler. Onlar sözüm ona Yasa koyucular. Her ikisi de meclis üyesi, orada bütün gün oturup tartışıyorlar ve hiç bir şey halledilmiyor. Sadukiler tapınakların işletilmesi ve çıkarılacak yasalarla ilgililer. Ve onlar da Herod'la yapılmasını istedikleri şeyler konusunda tartışıyorlar. Her zaman ... birbirlerine giriyorlar. Ferisiler'in -çok zenginler ve bunu gösteriyorlar- bu diğerleri kadar dindar olmadıkları söyleniyor. ''Karalar bağlayıp dolaşıyorlar'' deniyor.

D: Samiriyeliler'i hiç duydun mu?

S: Samiriye'den olanlar mı? Evet. (Samiriye'yi çok hızlı söylediği için anlaşılması zor olmuştu.) Samiriyeliler Yakup'un oğullarının halkıydı. Hatırlayamadığım bir sebepten dolayı bir kan davası oldu. Ve onlar kardeşlerinden daha aşağı görüldüler. Bir zamanlar eşittiler ama şimdi belki de başkalarının gözünde iyi olmadıkları için aşağılanıyorlar

Sorgulama sorunsuz devam ediyordu ve Kumran'ı sorana kadar yasaklı bölgeye adım atttığımı bilmiyordum. Öğrenmek istediğim sadece kelime anlamıydı. Tepkisine hazırlıksız yakalandım. Heyecanlı bir şekilde başka bir dilde birkaç kelime söyledi.

S: Ne anlama mı geliyor? Bu konuda konuşmayacağım. Eğer anlamını bilmiyorsan, bilmene de gerek yok.

D: 'Işık' demek olduğunu duydum.

S: 'Işık' anlamına gelen terimin bir çok niteliği var. Ve eğer hangi yola ait olduğunu bilmiyorsan, bunu sorman gereksiz. Eğer senin için önemli olsaydı, bu konuda bilgin olurdu.

Bu moral bozucu olabilir, ama buna cevap vermek istemediğini açıkça

söyledi. Daha sonra yaptığım araştırmalarda, Romalılar Esseniler'i kuşattığında, Esseniler'in bu türden soruların cevabını vermektense kendilerine işkence edilmesine izin verdiklerini öğrendim. Bana basit gibi görünen bir konu, belli ki onun için büyük bir şeydi. Tabii ki o zaman bunu ve hangi soruların hassas olduğunu bilmiyordum.

D: Kumran'ın tuz kayalıkları yakınında inşa edilmesinin bir önemi var mı?

S: Bu bölgede inşa edilmesi tuz kayalıklarından dolayı değil. Burası ('Ken' enerjisi dedi gibi geldi. Net değildi.) bir enerji noktası. Bir kapı. Enerji noktalarından biri.

D: İnsanlar oranın yerleşim inşa etmek için tuhaf bir yer olduğunu söylediler. Çok ücra bir yer.

S: Yararlarından biri de o.

D: Orada hiçbir şekilde kimsenin yaşayamayacağını düşündüler.

S: (Alaycı bir şekilde) Ve Sahra'da da kimse yaşayamaz. Ama yaşıyorlar!

D: Öylesine ücra ki Ölü Deniz'in suyunu kullanamayacağınız söylendi.

S: Burada içilebilir ve kullanılabilir su var. İhtiyacımız olan şeyler var.

D: Esseni kelimesinin anlamı ne?

S: Kutsal olan.

Bana Kumran'ın anlamını sorduğumda cevap vermeyi reddedip, Esseni'yi sorduğumda tereddüt etmeden cevaplamasının sebebini merak ettim. Bu, onun itiraz ettiği şeylerin tutarsızlığını gösteriyor.

Ve yine Harriet listesindeki sorulardan sormaya başladı. ''Midraşim ya da Mişna sana bir şey ifade ediyor mu?'' Bu soru belli ki onu kızdırdı, çünkü heyecanlı bir şekilde farklı bir dilde birkaç kelime söyledi. Birçok kez onda duygusal patlamalar yaratıp, ana dilinde konuşmasına sebep olan durumlar oldu. ''Neden soruyorsun?'' dedi.

D: Yazmalarınızda Midraşim'le ilgili herhangi bir şey var mı diye merak ediyoruz.

S: (Yine bu onun sinirlenmesine sebep oldu.) Bu konuda konuşmayacağım!

D: Soru sormazsak cevapları öğrenmemize imkan yok.

S: Neden sadece kısmi bilgiye sahip olduğunuzu gösteren sorular soruyorsunuz?

D: Biz bunları duyduk ve sen bunları doğrulayabilir ya da bilgimiz dahilinde belki bize yardımcı olabilirsin diye soruyoruz. Bazen elimizde sadece ufak tefek bilgiler oluyor.

S: (Sözümü kesti) Eksik bilgilere sahip olmak tehlikeli olabilir.

D: (Bu şaşırtıcıydı.) Bunları bilmemizin bizim için doğru olmadığını mı düşünüyorsun?

S: Evet, endişe ediyorum. Kısmen bildiğiniz şeylerden bahsederken ve sadece kırıntılarını bildiğiniz bu güçlü sözleri söylediğinizde, üstesinden gelebileceğinizden fazlasıyla uğraşmak zorunda kalabilirsiniz.

Bunu beklemiyorduk, çünkü basit sorular sormanın tehlike yaratabileceğini düşünmemiştik. Söylediklerine uyacağımızı söyledik ve ne yapamamızı önerdiğini sorduk.

S: Hakkında yeterince bilgi sahibi olmadan bunun hakkında daha fazla konuşmayın. Çünkü amaçlarını desteklemek için sizi kandırabilecek kişilere bildiklerinizi söylemek çok tehlikeli olabilir.

D: Soru sormadan diğer bilgileri nasıl elde edebiliriz? Bu bilgileri aramamıza izin var mı?

S: Bilgi aramaya izin var, ama çok dikkatli olun.

D: Bize doğru bilgileri verecek kişileri bulmak her zaman kolay olmuyor.

S: Bu doğru. Ama kendinizi her zaman onlardan korumalısınız ... ve size soru

sormaya başlayanlarla çok fazla konuşmaktan kaçınmalısınız.

D: O zaman bu bilgiyi araştırmanın daha iyi olduğunu mu düşünüyorsun?

S: Onu demedim! Benim söylediğimi sen bu şekilde yorumladın. Sadece dikkatli olmanı belirttim. Ve bilgini kimle paylaşacağın konusunda tedbirli olmanı. Ve karşılığında çok az ya da hiçbir şey almamanı.

D: Pekala, bilgi almak yeterli.

S: Hayır! Bilgi çok zararlı olabilir. Çünkü onu kullanmak sana cazip gelebilir. Ve bilginin tümüne sahibi olmamak sana ve başkalarına zarar verebilir.

Bizi uyardığı için ona teşekkür ettim. Bu patlama çok ani olmuştu ve Suddi'nin sakin karakterine aykırıydı. Daha önce de bazı soruları cevaplamayı reddetmişti ama bu kadar sert davranmamıştı. Bu kadar duygusal bir reaksiyona neyin sebep olduğunu hala merak ediyorum. Bu sefer daha temkinli bir şekilde soru sormaya başladım.

D: Kabal ya da Kabala adında bir kitap duydun mu?

S: Bazılarımız onu okuduk. Evet, bu kitaptan bazı yazıları içeren parşömenler var.

D: Bu karmaşık bir kitap mı?

S: Eğer karmaşıklaştırırsan her şey karmaşık olabilir. Birçok doğa kanunlarını, dengeyi ve bunları kendi iyiliğin için nasıl kullanacağını açıklar. Kendimizi bu dünyada ve diğerlerinde, bizi çevreleyen alemlere nasıl açacağımızı anlatır.

Kabalayı kimin yazdığını bilmiyordu, ancak sahip oldukları diğer kitapların çoğundan daha eskiydi.

Sonradan, daha fazla araştırma yapma fırsatım olduğunda, Harriet'in sorusunun onu neden bu kadar kızdırdığının sebebini bulmuş olabilirim. İbrani teolojisinin üç bölüme ayrıldığını gördüm: ilki tüm İsrail oğullarına öğretilen Yasalar'dı; ikincisi, sadece hahamlara ya da öğretmenlere verilen Mişna ya da Yasa'nın ruhuydu; üçüncü kısım ise Yasa'nın ruhunun ruhu olan, gizli ilkeler içeren Kabala'ydı ve sadece Yahudiler arasındaki en yüksek inisiyelere açıklanıyordu. Midraş, Yasalar'ı basitleştirmek ya da tümüyle açıklamak için kullanılan yöntemlerden bahsediyordu. Anlaşılan bilmeden Suddi ve diğer Esseniler'in dahil olduğu gizli bir öğreti alanına geçmiştik. Belki bu, onun duygusal patlamasının ve etkili kelimeler ve bilgimiz olmayan şeyler hakkında konuşmamamız konusundaki uyarılarının sebebini açıklar.

Ölü Deniz Parşömenleri'nin tercümanları Şam Dökümanı'ndan bahsediyorlar ve muhtemelen Şam'da başka Esseni toplulukları da olduğunu düşünüyorlardı. Ama ona bunu sorduğumda, yine yasak bölgeye izinsiz girmiştim. Artık alıştığımız şekilde ‘’Bu konuda konuşmayacağım.’’ diye cevapladı. Bazı soruların sorulmasının onu rahatsız etmesi, ama benzer soruları zorluk göstermeden cevaplaması tuhaftı.

D: İskenderiye'deki Esseni grupları hakkında bir şey biliyor musun?

S: (Uzun süre durdu) Babam geçenlerde İskenderiye'ye değil ama Mısır'a giden bazı öğretmenlerden bahsettiklerini söylüyor. Ama ben bilmiyorum. (Babasına mı sordu?) Daha başkaları da var. Mısır'da olduğunu bildiğim bir grup var. İsrail ve Yahudiye, (fonetik olarak 'Tode' gibi duyduğumuz başka bir yer ama net anlaşılmadı) çevresinde birkaç tane var. Çok var. Kumran'da olan bizler belki de en büyüğüyüz ama tek biz değiliz.

Sadece Şam'da olandan bahsetmeye itiraz etmesi tuhaf geldi. Bildiği

kadarıyla diğer toplulukların da soyutlanmış olduklarını, ancak hepsinin Kumran'da olduğu gibi aynı prensiplere sahip olduklarını söyledi: bilginin toplanması ve muhafaza edilmesi. Tek başına, soyutlanmış küçük bir insan grubu olmaktan çok uzaktılar.

S: Eğer bilgiyi muhafaza edecek olsaydık ve kendi aramızda küçük bir grup olarak kalsaydık, bilgi o grupta nasıl muhafaza edilebilirdi? Eğer bizim tarafımızdan sadece korunmuşsa ve paylaşılmamışsa? O yüzden başkaları da olmalı.

D: Bazı insanlar bilgiyi paylaşmayan ya da devretmeyen son derece soyutlanmış bir grup olduğunuz düşüncesindeler.

S: Bazıları aptallar.

Bilim insanları ve Araplar daha fazla parşömen bulmak için Kumran bölgesindeki mağaraları didik didik ettiler. Bir mağarada, çökmüş bir duvarın molozları arasında nadir bir buluntu olan iki adet bakır yazma buldular. Yazmalar hep ya papirüse ya da deri üzerine yazılıyordu. Bu çok sıra dışıydı. Aslen iki buçuk metre uzunluğunda ve otuz santimetre genişliğinde kesintisiz şeritler halindeydiler ve bilinmeyen bir sebeple kesilmişlerdi. Arkeologlar, metale damgalanmış semboller buldular, bu da sıra dışı bir şeydi. Ama hava ve zaman bunları olumsuz olarak etkilemişti. Bakır öylesine oksitlenmişti ki, yazmalar tehlikeli bir biçimde, tutulamayacak kadar kırılgandı. Öylesine kırılganlardı ki, onları açmak neredeyse imkansızdı. Dört yıl boyunca onları nasıl emniyetli bir şekilde açabiliriz diye, bu sorun üzerinde kafa yordular. Nihayet, İngiltere, Manchester Üniversitesi'nden Profesör H. Wright Baker yazmaları şeritler halinde kesmek için dahiyane bir yöntem geliştirdi. Bu yöntem o kadar işe yaradı ki, tek bir harf bile kaybolmadı.

Bütün bu zahmetler buna değdi mi? Tercüme yapıldığında bu yazmaların bir define avcısının hayallerini kapsadığı anlaşıldı. Muazzam miktarlardaki gömülü hazinelerin listeleriydi. Envanter, muhtemelen yüz tondan fazla ağırlıkta altın, gümüş ve diğer hazineleri içeriyordu. Yazmalar tercüme

edildiğinde, bunların tahmini değeri 1950'lerde 12 milyon doların üzerindeydi. Şimdi daha fazla eder. Yazmalar Kudüs ve Yahudiye çölü civarında, altmış farklı gömü ya da saklama yerinin eksiksiz yol tariflerini veriyordu. Yazmaların açıklaması ve tercümeleri John M. Allegro'nun Bakır Yazmalar'ın Hazinesi (Treasure of the Copper Scrolls) kitabında verilmektedir.

Ayrıntılı bir açıklama veriyor. Gerçek bir hazinenin envanteri olup, objelerin belirtilen yerlere gömüldüğünden emindi. Tek şüphesi inanılmaz miktarlar konusundaydı. Tercümede hata yapılmış olabileceğini düşünüyordu, verilen miktarlar nefes kesiciydi. Örneğin: ''3179 talentden (bir ağırlık ölçüsü) fazla gümüş ve 385 talent altın; 165 külçe altın, 14 gümüş testi ve 619 değerli metal kap.'' Yol tarifi çok açık seçikti: ''Doğudaki surların altındaki sarnıçta, kayadan oyulmuş bir yerde: 600 külçe gümüş.'' Tüm adresler tamı tamına verilmişti. Bay Allegro, Roma savaşı bu bölgeyi harap ettikten sonra, belirtilen yerlerin çoğunu bulabilmenin muhtemelen zor ya da imkansız olacağını belirtiyordu.

Bu hazinelerin hiçbiri bulunamadı. Bakır yazma üzerindeki son kayıt, aynı envanterin başka bir kopyasının olduğu yeri tarif ediyordu. ''Tapınağın yakınındaki Havza'nın Büyük Drenajına kuzeyde bitişik olan bir çukurda'' gizlenmiştir. Bu ikinci kopya hiçbir zaman bulunamadı.

Bazı arkeologlar bakır yazmaların aldatmaca olduğu ve hazinenin asla var olmadığı sonucuna vardılar. Bunun aldatmaca olması gerektiğini söylediler, çünkü eğer Esseniler fakirlik yemini etmişlerse, bu inanılmaz miktarda serveti nereden elde edeceklerdi? Bakıra yazmak, normal papirüse yazmaktan çok daha zor olmalıydı. Böylesine bir aldatmaca yapmak, çok büyük bir zahmete girmek demekti.

Bazıları da yazmanın fiili bir hazineden bahsetmeyip, henüz çözemedikleri başka bir mesaj vermek için sembolizmi kullandığını söylüyorlar. Ben, Esseniler'in orada varoldukları yıllar boyunca bu miktarda serveti biriktirmiş olmalarının ya da başka bir kaynaktan gelen bir servetin koruyucuları olabileceklerinin mümkün olduğuna inanıyorum.

Bölgedeki Bedeviler bilim insanlarına son derece yardımcı oldular, çünkü

çölü köşe bucak biliyorlardı. İki bin yıldan fazla bir zaman içinde hazinenin bir kısmını bulmuş olmaları mümkün. Ayrıca ikinci kopya yazmalar hiç bulunamadıysa, yıllar önce birileri bulup, hazineye giden yol tarifini izlemiş olabilirdi. Esseniler'in neleri gizlediğini bulan ilk insanların, bizim modern jenerasyonumuz olmadığına inanıyorum.

Bu son seans sırasında, araştırmalarımda bulduklarımla ilgili sorular sorduğumda, 0onun bu bulmacaya bir ışık tutup tutamayacağına bakmaya karar verdim. Ama yönlendirici sorular sormadan nasıl yapabilirdim? Suddi kütüphanede üst katta bazı parşömenleri inceliyordu, yani mükemmel bir ortamdı. Belirli bir parşömeni mi incelediğini sorduğumda, artık alıştığımız bir şekilde cevapladı, ''Bu konuda konuşmayacağım.'' Sadece bunun Tevrat olmadığını söyledi. Belli bir konuda savunmaya geçtiğinde, dolambaçlı yönteme başvurmazsam, cevap almaya çalışmak faydasızdı.

D: Yazmaları deri ve papirüs dışında başka herhangi bir malzemeden yapıyorlar mı?

S: Onları yapmanın başka yöntemleri de var. Ben kopyalayıcı değilim. O yöntemleri bilmiyorum, ama evet başka yöntemler de var.

D: Hiç metalden yapılmış yazma gördün mü?

S: Evet. (Bu da belli ki tartışılması yasak konulardan biriydi. Yine şüphelenmeye başladı.) Neden soruyorsun?

D: Metalin, üzerine yazmak için tuhaf bir malzeme olacağını düşündüm. Çok uğraşmak gerektirir. Kalem ve papirüs kullanmaktan daha zor olmaz mı?

S: (Soğuk bir şekilde) Evet. (Şüpheli bir şekilde sordu:) Neden bu soruları soruyorsun?

D: Bütün bu zahmete katlanıp neden metalden yapıldığını merak ettim.

S: Onlar daha önemli bilgileri içerirler. Korunması gereken bazı şeyler var.

Daha fazla detay vermeyecekti. Bir şey eğer metalin üzerine yazılıyorsa,

bunun özel bir değer taşıdığı anlaşılıyordu. Dayanıklı olması için en sağlam malzemeyi kullanmaya çalışıyorlardı. Bu yüzden Bakır Yazma'nın aldatmaca olduğuna inanmıyorum. Arkeologlar muhteşem defineyi bulmak için iki bin yıl gecikmişlerdi.

Kumran harabelerini kazan arkeologlar herhangi bir konut alanı bulduklarına dair bir şey söylemediler. İnsanların çevredeki mağaralarda ya da belki de çadır veya kulübelerde yaşadıkları sonucuna vardılar. Ölü Deniz Parşömenleri'nin bulunduğu mağaraların bazılarında çanak çömlek, lambalar ve çadır direkleri buldular ve bunun, bir zamanlar onların orada yaşadıkları fikrini verdiği sonucuna ulaştılar. Muhteşem su sistemi olan bu harika yerleşimi kurabildiklerine göre, Esseniler'in neden mağaralarda ve çadırlarda yaşadıklarını anlayamıyordum. Bu bana mantıklı gelmedi. Bunun üzerine gitmeye karar verdim.

D: Bana daha önce çocukken yerleşimden uzakta, surların dışında, evlerde yaşadığınızı söylemiştin, değil mi? Kumran civarında mağaralar var mı?

S: Birçok mağara var.

D: Halkınızdan o mağaralarda yaşayan var mı?

S: Bir zamanlar yaşadıklarını söylediler, ama şimdi buna ihtiyaç olacak kadar çok kişi yaşamıyor. Fakat çocukken onların içinde oynardık.

D: Yani bir zamanlar daha kalabalıktı, daha çok insan vardı mı demek istedin? Ve bu süre zarfında mağaralarda mı yaşadılar?

S: Evet, başlangıçta öyleydi.

Bu, evlerin inşa edildiği ilk zamanlardaydı. Böyle olduğunu düşündüm. Böylesine harika, gelişmiş bir yerleşim varken, insanların çadır ve mağaralarda yaşamaya mecbur edilmesi gerekmiyordu.

Kazılar sırasında birçok madeni para bulundu, hatta torbalar dolusu. Bu,

bilim insanlarının harabeleri tarihlendirmelerine yardım etti. Paralar M.Ö136 ile M.Ö 37'ye kadar olan zaman dilimine aitti, Yahudiler'in bağımsızlık dönemiyle Büyük Herod dönemine kadar uzanan bir zamanı kapsıyordu. Sonra bir boşluk vardı, bu dönemle M.Ö. 4 arasında, Herod Arkelaus zamanına ait sadece birkaç madeni para bulundu. Kumran'ın yerle bir edildiği M.Ö 4'ten M.S 68'e kadar uzanan döneme ait çok sayıda madeni para bulundu.

Arkeologlar bu kanıtlara dayanarak, o döneme ait sadece birkaç madeni para buldukları için Kumran'ın 30 yıl boyunca terkedildiği kanısına vardılar. Ancak bu, Suddi'nin orada yaşadığı dönemdi ve ona göre Esseniler orayı hiçbir zaman terketmediler. Bilim insanları bile neden terketmiş olabileceklerine dair tatmin edici bir sebep bulamadılar. Yerleşimde bir depremin olduğuna dair kanıt görebiliyorlardı. (Yerleşimin çizimine bakınız.) Ve bu depremin insanların yerleşimden otuz yıl uzaklaşmasına sebep olabilecek derecede hasar verdiğini varsaydılar, ama bu sadece bir varsayım. O zamanın tarihi bilgileri konusunda detaylı bilgi sahibi olan çok eski yazarlar bile, Esseniler'in o bölgede olmadığı bir zamandan bahsetmiyorlar. Bu sadece, arkeologların kazılar sırasında bulabildikleri olgulara dayalı bir teorisiydi. Eğer Bakır Yazma'larda bahsedilen hazinelerin tümü ortadan kaybolabiliyorsa, torba dolusu madeni paralar neden kaybolmasın? Bu harabelerin meskun olduğu biliniyordu ve istila sırasında Romalılar burayı yağmaladılar. Sonradan, Kumran tamamen terk edilmeden önce, orada yaşayan başka topluluklar da oldu. Arkeologların buluşlarının benimki ile çelişmediğini, daha ziyade alternatif bir açıklama sunduğunu düşünüyorum.

Ona bu konuyu, aklına fikirler sokmadan, dikkatli bir şekilde nasıl sorabileceğimi düşündüm.

D: Suddi, insanlar yerleşim inşa edildiğinden beri hep orada mı yaşadılar?

S: Açıkla.

D: Halkınız sürekli olarak o yerleşimde mi yaşadı, yoksa oradan ayrıldıkları bir zaman oldu mu?

S: Saklanıldığı zamandan bahsediyorsun. Evet, bir süreliğine ayrıldıkları bir

dönem oldu, evet. Bundan bahsedildi.

Ama bu onun yaşamından önce olmuştu. Onun zamanında insanların yerleşimi terkettiği bir süreç asla olmadı.

Çizimde, depremin yerleşimin bir ucuna zarar verdiği ve bir kısmı hamamlardan birinin içinden geçen büyük bir çatlak oluşturduğu farkedilebilir. Arkeologlar ayrıca, özellikle kule çevresinde, hasarın bir kısmının onarıldığına dair izler buldular. Bunu sormak istedim, ancak ‘’deprem’’ kelimesini kullanmayacaktım.

D: Sen orada yaşadığın süre içinde meydana gelen herhangi bir doğal afet hakkında bilgin var mı?

S: (Düşünür gibi durakladı.) Ah! Şeyi demek istiyorsun… Ben küçükken annemin kayalıkların sallandığını söylediğini hatırlıyorum. Bir zamanlar bu yerleşimin tümü denizin içine düşecek diye çok korkuyorlardı. Ben herhalde iki ya da üç yaşımdaydım. Onunla ilgili herhangi bir şey hatırlamıyorum.

D: Yerleşime herhangi bir zarar verdi mi?

S: Bir kısmının kaydığı ve düştüğü o kısımda bir karış açıklık var.

Belli ki yarık demek istiyordu. Yarığın nerede olduğunu sordum. Katie el hareketleriyle açıklamaya çalıştı.

S: Bir düşüneyim… duvar boyunca. Duvar bu şekilde uzanıyor, kaya duvar ve o şu şekilde gidiyor. Şu köşede, hamama, toplantı salonuna ve şu bölgeye doğru. Çapraz bir şekilde geçiyor. (Sanırım bu son kelime doğruydu. Anlamak zordu.)

D: Çatlak hamamdan mı geçiyordu?

S: Evet, ama çatlak suyun sızmasına sebep olacak şekilde değildi. Onarıldı. Yerleşim halkı bunu doğal karşıladı. Bunun olacağını, biliyorlardı, bu yüzden yaşam kaybı olmadı.Onlara söylenmişti. (Psişik olarak mı söylendi demek istedi?)

D: Ama hasar, insanların terketmesini gerektirecek kadar kötü değildi, değil mi?

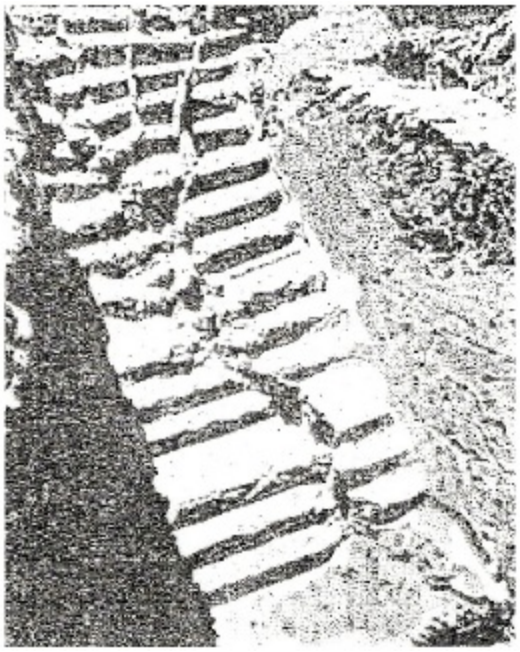
S: Onarımlar yapılırken muhtemelen bir süre yerleşimden uzak durduklarını düşünüyorum. Herhangi bir yere gitmiş olabilirler. Gidip sadece konutlarda kalmış olabilirler. Belki mağaralara gitmişlerdir. Dediğim gibi, ben hatırlayamayacak kadar küçüktüm. Sadece bana söylenenleri biliyorum. Burada olmadığım bir zamanı hatırlamıyorum.

D:Halkınızın yerleşimi uzun yıllar terkettiğini söylediklerini duydum.

S: Onların öyle düşünmesini sağladık. Eğer bizi unuturlarsa rahat bırakırlardı.

D: Ama eğer yerleşimin terkedilmiş ve korumasız olduğunu düşünürlerse, o zaman insanlar gelip sizi soymaz mıydı?

S: Bunu yapmamaları gerektiğini bilirler. Asla korumasız değil.

Hamam merdivenlerindeki yarığı gösteren Kumran harabeleri

Yine bazı gizemli koruma yöntemlerini ima ediyor gibiydi. İsa'nın yaşamı bu geçmişe dayalı olarak anlaşılabilsin diye, bütün bu bölümü detaylı olarak sundum. Orada Kumran'da yaşayan insanların bir ana hedefi vardı, o da bilginin toplanması ve korunması ve o bilginin öğrenmeye yetkin kişilere öğretilerek aktarılmasıydı. Esseniler, kendi küçük dünyalarında kapalı yaşayan, sakin ve pasif insanlar olarak görünüyorlardı. Bu şekilde gözlerden uzak, sanal bir cennetti, tamamıyla kendi kendine yeten mükemmel bir yerdi. İsrail'in o zamanki standartlarına göre inanılmaz derecede moderndi. Ne zaman birileri surların dışına çıksa, dış dünyadakilerle kendi yöntemleri arasında keskin bir karşıtlık olduğunu gördüler ve bu yüzden de soyutlanmış olmayı tercih ettiler. Ama onları anlamayanlar onlardan şüphe duyuyor ve korkuyorlardı, bu yüzden kılık değiştirerek kendilerini saklıyorlardı. Kumran'ın konumu da korunuyor ve sadece çok az kişi tarafından biliniyor gibi görünüyordu. Kervanların bile yerleşimin gerçek amacını bilip bilmediklerini merak ediyorum. Toplumun belli kısımlarına yabancıların girmesine de izin verilmiyordu. Gerçi Suddi, amaçlarından birinin de bilgilerini insanlara aktarmak olduğunu söylemişti. Sanırım bu, eğitim alıp

sonra kendi bölgelerinde yaşamak üzere ayrılan kırmızı bantlı öğrenciler tarafından ustaca yapılıyordu. Bu bölümün, İsa'yı bu ortam ve çevrede göz önünde canlandırmayı kolaylaştırdığını düşünüyorum.

Bu bölüm Katie'nin hiçbir şekilde bilmediği bir kültür hakkında doğruluk ve detay konusundaki müthiş kapasitesini sergiliyor. Bazıları onun da Esseniler ve Kumran hakkında benim okuduğum kitapları okumuş ve böylece benim sorularıma hazırlanmış olabileceğini ileri sürebilirler. Onun araştırma yapmadığını biliyorum; bu konuyla hiç ilgilenmiyordu. Hiçbir zaman ne tür sorular soracağımı bilmiyordu. Bu bölümdeki bilgiler herhangi bir kitapta yok. Bu bölümde, Ölü Deniz Parşömenleri'nin tercümeleriyle ilgili, Suddi'nin bile aşina olmadığı şeyler vardı. Kütüphanedeki tüm parşömenleri okumadığı ya da onun yaşam süresinde onların adı başka olabileceği için bu normal olabilir. Eğer Katie ayrıntılı bir aldatmaca yapıyor olsaydı, her konuda doğru olduğunu sağlama alır ve çevirilere aşina olurdu. Katie'nin deneyimlediği transın derinliğinin, bunun hileli olmasını imkansız kıldığına inanıyorum. Suddi'nin kişiliğine kolayca girip çıkabildi ve kelimenin tam anlamıyla, onu ziyaret ettiğimiz üç ay boyunca, her bakımdan, bu uzun zaman önce yaşamış insan oldu.

Burada hikayemizle alakası olduğuna inandığım, Josephus'dan bazı alıntılar eklemek istiyorum. ''Ayrıca aralarında (Esseniler'in) , genç yaştan itibaren Kutsal Metinler'i ve peygamberlerin deyişlerini öğrenmiş, gelecekte olacak olayları önceden haber vermeyi üstlenmiş kişiler var ve tahminlerinde yanılmaları çok nadir oluyor.''

''Acı çekmeyi küçümserler ve metanetle acının üstesinden gelirler. Ölüm, eğer onurla bağlantılıysa, onu uzun bir yaşamdan daha iyi görürler. Romalılar'la olan savaş, her durumda zihinlerinin kararlılığını yeterince kanıtladı; Yasa koyucuya (Musa'ya) küfretmeye ya da haram olan şeyleri yemeye zorlanmak için işkenceye maruz bırakılmış, asılmış, yakılmış, sıkıştırılmış ve her türlü işkence aletine tabi tutulmuş olsalar da, yine de bunların ikisini de yapmadılar; onlara eziyet edenleri bir kez bile pohpohlamadılar ya da gözyaşı dökmediler, ama işkence edildikleri sırada gülümseyerek ve işkence edenlerle alay ederek, yakında ruhlarını geri alacak kişiler olarak, neşeyle ruhlarını teslim ettiler.''

Esseniler ''Kardeşlik'ten hiçbir şeyi gizlemeyeceğine, hayatı tehlikede olsa bile kendilerine ait olan hiçbir şeyi onlardan olmayanlara ifşa

etmeyeceğine yemin etmek zorundaydılar. Ve daha ötesi, öğretileri kimseye, kendine verildiği biçimden farklı bir şekilde nakletmeyeceğine yemin ederlerdi. ‘’

Bu, benim zaman zaman bilgi almakta zorlanmamı ve bilgi alabilmek için dolambaçlı yollara neden başvurmam gerektiğini açıklıyor. Bir şekilde bilgileri alabildiğim için şaşkınım. Onu, yaşamındaki katı, temel bir kuralını, hipnoz altındaki insanların yapmayacağı bir şeyi, ihlal ettirmek için uğraşıyordum. Ahlak kurallarına aykırı hiçbir şeyi yapmazlar. Ama bunlar Katie’nin değil, Suddi’nin ahlak kurallarıydı. Bu, Katie’nin Esseniler’le ne kadar yakından özdeşleştiğini ve nasıl tümüyle Suddi’ye dönüştüğünü gösterir. Ayrıca küçük bir çocukken Suddi’den bilgi almanın neden daha kolay olduğunu da açıklıyor. Henüz yemin etmemişti ve masum haliyle, yasak olan herhangi bir şeyi ifşa ettiğinin farkında değildi. Öyle ya da böyle, bir şekilde aldığımız bilgiler için minnettar olmalıyız. Bu da Katie ve benim aramda kurulmuş olan güven bağının bir başka örneğidir. Bu bilgilerin başka hiçbir koşulda açıklanabileceğini sanmıyorum.

1864 de yayınlanan, Esseniler ve Kabala adlı kitabında Ginsburg, bu gizliliğin olağanüstü olmadığını, ‘’Çünkü Ferisiler de, kendilerine göre, Yaratılış’ın tarihinde ve Ezekiel’in vizyonunda yer alan kozmogoni (Evrenin doğuşu *Ç.N.) ve teozofinin gizemlerini, kendi düzenlerinde sürekli olarak inisiye edilenler dışında, rastgele herkese söylemezlerdi.’’ der. Esseniler’de bu öğretileri biliyorlardı. (14 ve 15. bölümlere bakınız.) Josephus, ‘’Onlar, eskilerin yazılarını incelerken olağanüstü büyük çabalar harcarlar ve hem ruh hem de beden için faydalı olanı seçerler.’’ der.

Ginsburg: ‘’Belli ki, mucizevi tedaviler ve şeytan çıkarma üzerine bilimsel eserler yazmış olan Süleyman’ın eski kitaplarını incelemişlerdi.’’

Filo: ‘’Orada üçlü kural ve tanım kullanırlar: Tanrı sevgisi, erdem sevgisi ve insan sevgisi.’’ İsa’nın öğretileriyle olan benzerliğine dikkatinizi çekerim.

1800’lerdeki yazarlar, Essenizm’in Eski Ahit’in derin dini içeriğinden ortaya çıktığını söylediler. Esseniler’in Vahiysel ekole ait olduğunu, eski

peygamberlerin halefleri olarak ve peygamberlik ekolünü oluşturan bir unsur olarak kabul edilmeleri gerektiğini söylediler. Eski Şark, Fars ve Keldani düşüncelerininin bir kısmını benimsemişler ve Yahudi dini görüşleriyle harmanladıkları bazı uygulama ve kurumları da beraberlerinde getirmişlerdir. Esseniler, din ve bilimi uzlaştırmayı amaçlamışlardır.

14. BÖLÜM

Parşömenler ve İncil Hikayeleri

Topluluğun etkinliklerinden biri, dünyanın başka bölgelerine göndermek için parşömenlerin yazılması ve kopyalanmasıydı. Bir nevi yayın merkeziydi.

S: Bilginin kaybolmaması için bize, kayıtları saklama sorumluluğu verildi. Kütüphanede yapılan bu. Sonra parşömenleri alınır ve en azından bazılarının kalması umuduyla, korunmaları için birçok ülkeye ve birçok yere gönderilirler. Burada çok parşömen var. Parşömenlerde bütün hikayeler, farklı mahkemelerin yazışmaları, geçmiş ve günlük yaşamlar var. İnsanin bunların hepsini okumayı ömrü yetmez.

D: Toplumunuzda bu parşömenlerin başka nerelerde saklandığını biliyor musun? Başka kütüphaneler de var mı?

S: Vardır diye tahmin ediyorum. Benim bilmeme imkan yok. (Eski şüpheciliği geri geldi.) Neden bilmek istiyorsun?

Merak ettiğimi ve okumayı sevdiğimi söyleyerek geçiştirmeye çalıştım. Ellerinde olmayan bir şey varsa, nereden arayacağımı bilmek istediğimi söyledim. Kurnazlığım onu ikna edemedi. ‘’Onları okuyabilecek misin?’’ diye sordu. Hızlı düşünmeliydim. Ona, eğer okuyamazsam benim için tercüme edecek birini her zaman bulabilirim dedim. Bu da çalışmadı.

S: Çok az kişinin parşömenleri görmesine izin veriliyor. Görmek için bir sebepleri olmalı.

Bu beni şaşırtttı, çünkü bugün bizim kütüphanelerimizde olduğu gibi, herkesin onlara bakabileceğini düşünmüştüm.

S: Parşömenleri açacak kişi neden bakmak istediğini bilmek ister. Eğer herkes bu bilgiye herkes sahip olursa, kötülük için kullanılabilirler.

Seans esnasında o dönemde konuşulan dillerden bahsedilmişti. Çoğunluğun Aramice konuştuğunu sanıyordum.

S: Hayır, ayrıca İbranice, Arapça, Mısır dili de konuşuyorlar. Romanca. Pek çok farklı dil var.

Romanca'ya atıf yapması beni şaşırttı, çünkü günümüzde bunun, çingenelerin kendi dillerine verdiği ad olduğunu biliyordum.

S: Onlar göçebedirler. Onların İsrail'in kayıp kabilelerinden ikisi olduğu söyleniyor. Ne kadar doğru olduğunu bilmiyorum.

D: Romalılar hangi dilde konuşuyorlar?

S: Latin Vulgate. Bazıları Yunanca konuşuyor. Ayrıca Aramice'nin de birçok lehçesi var. Gelinen her küçük şehrinki farklı. Her birinin kendini ifade etme şekli var. Benim lehçem sanırım, Celile lehçesi.

Suddi diğer lehçeleri anlayabiliyordu ama bazen zor oluyordu. Bu farklılıklar ayrıca Aramice'nin okunuşunu da etkiliyordu.

S: İfade etmenin o kadar çok yolu var ki, yazmanın da bir o kadar farklı yolu var. Eğer çok aşina değilsen, orada kesinlikle olmayan bir şeyi okuyor olabilirsin. Anlayacağın, işte böyle, benim için bir şey ifade eden bir kelime, senin için farklı bir anlama gelebilir. Harfin yapısında nasıl

olduğuna bağlıdır. Ayrıca konuşmada da, sesin konuşulduğunda nasıl duyulduğuna bağlı. Birçok şey ifade edebilir. Beş, altı, yedi anlamı olan birçok kelime var. Hepsi farklı ve çeşit çeşit.

Harflerin değil, seslerin kelimeleri oluşturduğunu söylediği diğer seans da bunu destekliyor. Ben onu, sembollerin sesleri temsil ettiği bir tür stenografi gibi görüyorum. Eğer birçok farklı lehçe vardıysa, konuşan kişiye göre kelimelerin farklı sesleri olurdu. Yazma işlemini yapan kişi sembolleri kendi konuştuğu dile göre yapardı. Bunu bir İranlı'ya sordum ve kendi dilinde bir kelimenin tamamiyle farklı anlamlar taşıyabileceğinin doğru olduğunu söyledi. Mesela, aynı kelime: aslan, musluk ve süt anlamına geliyor, her biri diğerinden tümüyle farklı. O kelimenin hangi anlamı taşıdığını nasıl anlıyorsunuz diye sordum. İçinde kullanıldığı cümleye bağlı diye cevapladı. Bunu ve noktalama işaretlerinin on beşinci yüzyıla kadar icat edilmediğini göz önüne alırsak, bu dillerden tercüme yapma işinin nasıl bir kabus olduğu açıkça görülüyor.

D: Eğer biri senin parşömenlerini okusa, onlardan farklı anlam çıkarabilir mi?

S: Evet, bu oldukça mümkün, kastettiğinden tamamen farklı anlam çıkarabilir.

Aslında semboller aynı olduğu halde, eğer parşömenin yazıldığı lehçeyi bilmiyorsa, okuyucu farklı bir hikaye çıkarabilirdi. Yazan kişinin gerçek anlamda ne demek isteğini nasıl anlayabileceklerini merak ettim.

S: Ona bir bütün olarak bakmalısın ve yazılanların birbirine nasıl uyduğunu anlamanın formülünü bulmalısın. Eğer bir kelime bir bölümde bir anlam ifade etmiyorsa, o zaman onun anlamı başka ne olabilir onu bulman gerekir.

Bu, İncil'deki bazı hikayelerimizin neden orjinalinden farklı olabileceğini açıklıyor. Tarih boyunca yapılan birçok tercüme sırasında birisi farklı bir

kelime ekleseydi, hikayenin orijinal olarak nasıl okunması gerektiğini bilmek zor olurdu.

D: Parşömenlerinizden bazıları İbranice mi?

S: Evet, onlar dünyanın bütün dillerinde yazılı.

D: İbranice'de de hatalar yapılıyor mu?

S: Evet, İbranice'de hata yapmak Aramice'deki kadar kolay. Kelimelerin birçok anlamı var.

İbranice'de harfler kullanılıyor, ama sesli harfleri kullanmıyorlar, sadece sessiz harfler kullanılıyor, pek çok kelime olması mümkün.

Tüm bunlar yazarın işini çok zorlaştırıyor. Bir hata yapsa, bu, tüm hikayeyi değiştirebilir ve bu sadece bilgisizlikten bile kaynaklanabilir.

S: Ya da korkudan, evet. Ben bilim insanı değilim. İnsanların mantığını bilmiyorum.

Bu bilgiyi göz önünde bulundurarak, Parşömenler ve Tevrat'tan hikayeleri Suddi'nin versiyonu olarak sunacağım. Bizim modern İncil'imizle arasında çok farklılıklar var. Bunların ona öğretmenleri tarafından öğretildiğini unutmamalıyız, yani bunlar gerçek olarak gördükleridir. Ama o orijinallerinin olduğu zamana daha yakındı, o yüzden kim bilir? Bunları üzerinde düşünülecek şeyler olarak kabul edin.

D: Bugün sizin bazı öğretilerinizin de içinde olduğu bir kitabımız var, ama birçok insan tarafından yazılmış olduğu söyleniyor. Kitabın farklı bölümleri için isimler var. Bir tanesine Yeşaya demişler.

S: Evet, Yeşaya bir peygamber. ''Kitap'' diyorsun, bu kitap değil, Tevrat'tan

bir kısım. Yeşaya peygamberden bahsediyor. Ezekiel ve Deborah ve Benyamin var, Musa ve Ruth'un hikayesi ve başka bir sürü var. (Deborah benim aşina olmadığım İncil'deki karakterlerden biriydi.) Bu, İsrail'in yargıçlarıyla ilgili bir bölüm. O da bunlardan biriydi. Yasa koyuculardan biriydi. Yüksek bir görevde bir kadının olması, İsrailliler için çok sıra dışı bir durumdu. Ve birçoğu bir kadın tarafından yönetildikleri gerçeğine katlanamıyordu. Çok bilge bir insandı. Onun hikayesi Tevrat'ta yer almıyor, bazı parşömenlerde var.

İncil' de Deborah'dan Yargıçlar'ın 4üncü ve 5nci bölümlerinde çok az bahsediliyor.

Yaratılış (Genesis) olarak adlandırılmış bölümü duyup duymadığını sordum, ama o ismi bilmiyordu. Ona bu bölümde dünyanın nasıl oluşturulduğunun anlatıldığını açıkladığımda, ''Kuruluşu mu demek istiyorsun? O sadece Başlangıç'' dedi. Mısır'dan Çıkış'ı (Exodus) da bilemedi, ama Musa'nın hikayesi vardı ve onlar için önemliydi. Günümüz Yahudi dininde kullanılan Tevrat'a yabancıyım, ama kendi Tevrat'ında hangi bölümlerin olduğunu sordum.

S: Tevrat yasaları ve kehanetleri içeriyor. Ve esas olarak İbrahim'in zamanından itibarendir. Ondan önce ne olduğuna dair çok az bilgi var. Hikayeler Tevrat'ta değil, parşömenlerde var. İbrahim'le ilgili olan yaratılış noktasından başlar ve o, insanların (İsrailliler) lideridir ve ordan devam eder.

D: Musa'nın hikayeleri ile mi biter?

S: Hayır, peygamberlerle biter. Peygamberlerin bazıları Tevrat'ta var, bazıları da sadece parşömenlerde. Ama onları bir araya getirmek iş. Her şeyi taahhütlerle birleştirmeye çalışıyorum.

D: Tevrat'taki son peygamber kim?

S: Bir düşüneyim. Zekeriya (Zechariah) olduğunu sanıyorum. Bütün hikayeler bir parşömende olsa sanırım daha kolay olurdu.

Cevabı dinleyici grup arasında gülüşmelere yol açtı.

S: Hepsi bir parşömenin üzerinde yazılmış olsaydı, o çok büyük bir parşömen olurdu. Kaldırılamayacak kadar büyük.

Onun hikaye anlatma yeteneğini tesadüfen keşfetmiştik. Suddi'ye bu tür bir bilgi sormak aklıma gelmemişti. Aşağıdaki hikayeler esasen yazıların arasında serpiştirilmişti ve üç ay boyunca yapılan seanslarda rastgele ortaya çıktı. Onları bağlam dışında okunmak üzere bu bölümde birleştirdim. İncil'imizin yıllar içinde birçok değişikliğe uğradığı bilinen bir gerçek olduğu için, aşağıdakiler burada kabul etmek isteyeceğimizden daha fazla gerçek olabilir. En azından önyargıyla okumayın.

SODOM VE GOMORRA

Ona Ölü Deniz, ya da onun deyişiyle ''Ölüm Denizi'' hakkında sorular soruyordum. Kumran toplumu, bu su kütlesinin kenarındaki kayalıklarda yer alıyordu. Hakkında duyduğum tek şey, çok tuzlu olduğu ve canlı yaşamı barındırmadığıydı. Bu tuhaflık gerçekten hiçbir zaman tatmin edici bir şekilde açıklanmamıştı. Verdiği cevap beni çok şaşırttı.

S: Evet, bazen katran, reçine ya da zift kokusu var. Güneyine doğru zift çukurları olduğu ve bunun denizin bir parçası olduğu söyleniyor. Ve Ölüm Denizi'nde hiçbir şey yetişmez. Kenarlarda birkaç bitki var.

D: Bu yüzden mi ona Ölüm Denizi diyorsun?

Ölüm Denizi

S: Gomorra ve Sodomon bu kıyılarda yok edildiği için böyle deniyor. Ve bu, bize onu hatırlatmak için.

Çabucak Harriet'e baktım ve onun da benim kadar şaşırmış olduğunu gördüm. Kesinlikle beklenmedik bir şeydi. İncil'deki hikayesini duymuştuk, ama bu iki kötü şöhretli şehrin Ölü Deniz'le ilişkilendirildiğini bilmiyorduk. İsimlerin, bizim onları duymaya alıştığımız şekliyle tersine çevrilmesine ve Sodom'un farklı telaffuzuna dikkat edin. Bunların hiçbirinin telepatik olarak bizim zihinlerimizden gelmediği açıktı.

D: Öyle mi? Biz hep o ismin, orada bir şey yetişmediği anlamına geldiğini düşünmüştük.

S: (Müdahale etti) Bu yüzden orada bir şey yetişmiyor.

D: Bu şehirler nasıl yok edildi?

Suddi soğukkanlı bir şekilde ''Radyasyon'' dedi. Yine hazırlıksız yakalanmıştım ve bize nasıl olduğunun hikayesini anlatabilir mi diye sordum.

S: Doğru yoldan ayrıldıkları ve bunun Yahweh'in hoşuna gitmediği söylenir.

Doğruluk yoluna dönmeleri için defalarca uyarıldıklarında gülüp geçmişler. Ve Lut'un bu şehirlerde olduğu, ailesini alıp burayı terketmesini, kendilerinin korunacak olduğunu söyleyen iki büyük varlık tarafından ziyaret edildiği söylenir. Lut buna üzülüyor, çünkü her şeye rağmen burası onun şehriydi ve kötü olsalar da bunlar onun insanlarıydı. Ama ona bu insanların kurtarılmaya değer olmadıkları ve tekrar, yeniden baştan başlamalarını söylediler. Böylece iki kızını ve karısını alıp burayı terketti. Karısının geri dönüp şehre baktığını ve bu yüzden, yıkıma baktığı için öldüğü söylenir.

Tuzdan bir sütuna dönüşmesiyle ilgili iyi bilinen bir hikayeyi hatırladım ama Suddi, onun ölümüyle ilgili geriye dönüp baktığında yıkımı görmesi dışında olağan üstü bir şey olmadığını söyledi.

*S: Bu şehirlerin bulunduğu yerlerde, zift ve katran çukurları var ve yüksek ısıya sebep oluyor. Göklerden yıldırımlar düştü. Ve bunlara çarptığında, yıkımın daha güçlü olmasına sebep oldular. (ya da bu yağmur olabilir miydi? (ilginç bir tanım farkı.)('reign=güç olarak daha büyük olmak' kelimesi kullanılmış, yazar bunu benzer şekilde söylenen 'rain=yağmur' ile karşılaştırmış. * Ç.N.) Ve ... patlamaya sebep oldu. Şehirler buna teslim oldular ve hiçbir şey kalmayana kadar suya battılar.*

D: O halde tüm bunların olmasına Yahweh'in mi sebep olduğunu düşünüyorsun?

S: Bu onun seçimiydi, evet.

Bu, üzerinde araştırma yapmayı geciktirmemem gereken bir konuydu. Merakımı tetiklemişti. Sodom ve Gomorra hakkında bilgi araştırmamın Esseniler'in hikayesini tehlikeye atmayacağını düşündüm. Bununla ilgili bilgileri ansiklopedimde kolayca bulabildim. Hatırlanması gereken şey, daha önce bunu araştırmak için ilgimizi çekmemiş olması, bir bağlantı olduğunu düşünmememizdi.

Arkeolojik ve İncil'deki deliller, Ovanın Beş Şehrinin Siddim Vadisi'nde bulunduğunu destekliyor (bunlardan ikisi Sodom ve Gomorra). Ürdün Nehri-Ölü Deniz Vadisi'nin güney ucunda yer alan bu bölge, bir zamanlar verimli bir vadiymiş. Bölgenin ilk işgalcileri, vadinin eski tercümelerde 'balçık çukurları' diye geçen, asfalt kuyuları ile dolu olduğunu keşfettiler. Eski ve modern yazarlar, Ölü Deniz'in çevresinde, özellikle de güney kesiminde, asfalt (Yunanca) ve bitüm (Latince, 'zift') olduğunu doğrulamaktadırlar. Eski çağlarda buna Tuz Denizi ve Asfaltit Gölü deniyordu. Güneybatı köşesinde, modern Arapların Jebel Usdum dediği, yoğun kristal tuzdan oluşan alçak bir dağ olan, Sodom Dağı yükselir.

Jeologlar tarafından yakın zamanda yapılan incelemeler asfalt sızıntısının yanı sıra petrolün de olduğunu ortaya çıkardı. Ayrıca uranyumun da olabileceğini tahmin ediyorlar, ama bunun çıkarılmasının çok zor olacağını düşünüyorlar. Eski yazarlar, Deniz'den kötü kokular ve is çıktığını yazmışlardı. O kadar

güçlüydü ki metalleri karartıyordu. Modern jeologlar bunun, geçmişte yaşamış insanların bilemeyeceği doğal gaz olduğunu söylüyorlar. Sodom ve Gomorra'nın yıkımının olası bir açıklamasının, petrol ve gaz buharlarının yıldırım düşmesi sonucu tutuşmuş olabileceği ya da bir depremin ocak ateşlerini devirerek patlamaya sebep olabileceği olduğunu iddia ediyorlar. İncil'de, İbrahim'in, Ova'dan yükselen dumanı ''bir ocak dumanı gibi'' ''bir ocak dumanı gibi'' gördüğünü söyler; bu, petrol ve gazın yanması tanımına uymaktadır. Ayrıca bu bir atom patlamasına da uymaktadır.

Deniz seviyesinden 393 metre aşağıda olan Ölü Deniz'in yüzeyi, dünyada bilinen en düşük yeryüzü seviyesidir. Deniz daha sonra maksimum 399 metre derinliğe iner ve herhangi bir denizden altı kat daha fazla tuzludur, bu da onu dünyanın en tuzlu yeri yapar. Bu eşsiz bir jeolojik doğal olaydır. Dünyanın su altında olmayan başka hiçbir parçası, deniz seviyesinden 100 metreden daha derinde değildir. Bu sularda kesinlikle hiçbir şey yaşamaz.

'Tarih olarak İncil' kitabında (The Bible As History), Werner Keller'a göre, o bölgedeki araştırmalarda tuhaf bir şey bulundu. Su kütlesi inanılmaz derecede derin olmasına rağmen, güney ucu sığdır, derinliği 15-20 metreyi geçmez. Güneşin ışıkları doğru yönden geldiğinde, suyun altında ormanların

ana hatları görülebilir. Suyun yüksek tuz içeriği sayesinde korunmuşlardır. Bu, Sodom ve Gomorra'nın yok edilmesinden önce bölgenin yemyeşil ve verimli bir ova olduğunun kanıtıdır. Bu bölgedeki şehirlerin sular altında kaldığına inanılıyor ve bu da o bölgenin neden daha sığ olduğunu açıklıyor.

Havada tuz var ve çevredeki her şey (insanlar da dahil) tuz tabakası ile kaplanıyor. Bu da Lut'un karısının tuza dönüşmesi hikayesinin bir açıklaması olabilir. Patlama olduğunda, şehirlerin yakınındaki tuz dağından muazzam miktarda tuz havaya saçılmış olabilir.

Orada neler olduğuna dair kendi düşüncelerimi söylemek istiyorum. Şehirlerin batması ve bölgenin sonsuza kadar cansız ve ıssız hale gelebilmesi için, doğal bir atom patlamasının gerçekleştiğine inanıyorum. Bu aynı zamanda denizin inanılmaz derinliğini de açıklayabilir mi? Bölgedeki uranyum ve diğer uçucu kimyasalların varlığı bunu mümkün kılar. Yazar Erich Von Daniken'a göre, bölgede radyoaktivite ölçümü için Gayger sayacı ile hiç bir okuma yapılmamış olması da ilginçtir.

Ama bu, Lut ve ailesini uyarmaya gelen iki varlığın görünmesini açıklamaz. Eğer bu doğal bir fenomen olsaydı, bunu önceden nasıl bildiler? Yıldırımın patlamayı tetiklemesinden ziyade, uzaydan bir araçtan lazer ışınları ile ateşlenmiş olabileceği öne sürüldü. Ufku geniş biri, geleneksel açıklamaların dışında birçok olasılık düşünebilir.

Bu zaman dilimini araştırmak için yeni bir alan açılmıştı. Suddi bize daha fazla hikayeler anlatıp düşünmemiz için yeni yollar açabilirdi.

DANYAL

Ateşli fırının hikayesini sorduğumda, onu bilmediğini söyledi. Sonra ona aslanların inine atılan birini bilip bilmediğini sordum.

S: Danyal'dan bahsediyorsun. Onun hikayesi parşömenlerde yazılı. Bilge bir adam ve bir peygamberdi. Halk onun bu kral üzerindeki etkisinden korkuyordu. Yahudi olduğu ve onlar gibi inanmadığı için onu aslanlara

attılar. Ve oradan sağ olarak çıkınca korktular, çünkü onun Tanrı'sının gerçek Tanrı olduğunu biliyorlardı. Bir meleğin gelip, aslanların ağzını kapattığı söylenir. Ben daha ziyade Danyal'ın aslanlarla konuştuğunu düşünüyorum. Bu mümkün! İnsan hayvanlarla konuşabilir. Onlar da Tanrı'nın yaratıkları değil mi?

DAVUT

Suddi bir keresinde bana kendinin Davut hanedanlığı soyundan geldiğini söylemişti. Ben de Davut'la ilgili bir devi içeren bir hikaye duyup duymadığını sordum.

S:Câlût'dan bahsediyorsun. Söylenene göre Câlût (Goliath)… bir ordunun başındaydı. Sanırım Filistin ordusu. Ve halkı … bir düşüneyim, kral kimdi? Galiba Saul kraldı ve savaştaydılar. İsrail ordusu her gün dışarı çıkıp, yeniliyordu ve bu lider Câlût yüzünden birçok insan ölüyordu. Dışarı çıkıyor, herkese meydan okuyordu ve kazanıyordu.

D: Gerçekten bir dev miydi?

S: Birçok insana göre daha iri olduğu söylenebilir. Filistinlilerle beraberdi, ama Filistinli değildi. Diğer bir deyişle, başka bir yerdendi. Davut'un onunla vuruşup öldürmeye karar verdiği ve onu öldürdüğü söylenir. Söylenene göre sapanını kullanmış. Onun çoban olduğu ve kurtları sapanla öldürme konusunda hünerli olduğu söylenir. Eğer iyi bir nişancıysan, onunla kurtları ve çakalları koyunlardan uzak tutabilirsin. Böylece fazla koyun kaybetmezsin. Davut erkekliğin eşiğindeydi. Sanırım on dört yaşındaydı. Bu ona, yapabileceğinin söylendiği bir şeydi. Sen haklıysan ve onlar haksızsa, birini bu şekilde yenmek zor değil. Bu durumda bir kişinin bu kadar çok insanı öldürmesindense, öldürmeyi durdurmak için bir kişiyi öldürmek daha doğrudur. Bu şekilde yazılmış.

YUSUF

S: Yusuf'un hikayesi Tevrat'tan değildir. Farklı annelerden birçok erkek kardeşi olduğu söylenir. Ama aynı anneden, bir tane kendinden küçük erkek kardeşi varmış. Belki de o en küçüğüydü, hatırlamıyorum. Bunu uzun zaman önce okudum. Kardeşleri tarafından köle olarak satıldığı söylenir, çünkü, babaları ona daha fazla ilgi gösterdiği için kardeşleri onu kıskanıyordu. Çünkü o ... bir düşüneyim. Evet. Hatırladım, annesinin en küçük çocuğuydu ve annesi onu doğururken ölmüş. Ve o çok sevdiği eşiymiş. Bu yüzden bu, nasıl denir…? herhalde şımartılmış. Ona çok şey verilmiş ve kardeşleri bunu çok adil bulmamışlar. Ve bu yüzden, babası ona kollu bir ceket hediye etmiş ve o ...

Bir dakika! İncil hikayemizde babası ona çok renkli bir ceket verdi der. Sözünü kestim, ''Neli ceket?''

S: Kollu ceket. Kolları olan bir cübbe. Genellikle cübbelerin kolu olmaz, sadece açık bir giysidir. Neyse, bu cübbe yeni ve güzeldi ve bu yüzden kardeşleri onu kıskandı, cübbeyi ondan almaya karar verdiler ve o da, ''Hayır! Bunu bana babamın verdiğini biliyorsunuz''dedi. Ve bu konuda tartıştılar, sonra onu bir kuyuya attılar. Sanırım onu kuyunun içine indirdiler. Hatırlamıyorum. Ve, ''Babama geri dönmesine izin veremeyiz. Ona ne yaptığımızı anlatır.'' dediler. Böylece onu öldürmeye karar verdiler. Aynı anneden olan kardeşi, ''Hayır, hayır. Bunu yapamayız. O bizim kardeşimiz. Bunu yapmamamız gerektiğini biliyorsunuz.'' dedi. Onu Mısır'a gidecek olan köle tacirlerine satmaya karar verdiler, böylece onu artık görmeyeceklerdi. Ve onu sattılar.

D: Kardeşler babalarına ne dediler?

S: Ceketi geri getirdiler ve sanırım cekete kuzu kanı sürmüşlerdi. Bir aslanın saldırısına uğradığını ve artık onun yaşamadığını, ondan geride kalan bulabildikleri tek şeyin bu olduğunu söylediler.

D: Köle tacirleri onu sattıktan sonra ne oldu?

S: Efendisi onun ne kadar zeki biri olduğunu anlayınca, onu… düşüneyim, sanırım onu muhasebeci olarak çalıştırmaya başladı,(Bu kelimenin doğru olduğunu varsayıyorum. Tuhaf bir şekilde telaffuz edilmişti.) ve mülklerinin sorumluluğunu verdi. Efendisinin karısı Yusuf'a göz dikmişti ve o da, '' Hayır, hayır, hayır'' diyordu. Kadın, onun efendisi ile arasını bozdu ve efendisi de onu hapse attı. Şimdi bir düşüneyim… Firavun'un gözden düşmüş bir danışmanı vardı ve o da oradaydı, rüyalar görüyordu. Yusuf rüyalardan anladığı için, onların ne anlama geldiğini ona söylüyordu. Ve böylece Firavun'un danışmanı hapisten çıktığında, ona kendisini unutmamasını söyledi. Ve zamanı geldiğinde o da hatırladı. Firavun bir rüya gördüğünde, Yusuf akla geldi. Rüyayı yorumlamak için Firavun'a götürüldü ve rüyayı yorumladı. Bunu yaparak Mısır'ı kurtardı, çünkü Mısır'da yedi yıl bolluk ve yedi yıl kıtlık oldu. Buna hazırlıklı olan tek yer Mısır'dı ve çevredeki bütün ülkeler açlıktan ölüyorlardı. Ailelerinin yiyeceği kalmayınca, o (Yusuf'un babası) oğullarını (Yusuf'un kardeşlerini) Mısır'a yolladı. Ve Yusuf'un onların Mısır'da olduğunu öğrendiği ve onları hırsızlıkla suçladığı söylenir. Aynı anneden kardeş olduğu, en genç kardeşini onunla bırakmalarını söyler. Ve onlar Yusuf'u tanıyamazlar, çünkü o çok değişmiştir.

D: Aradan çok yıl mı geçmiş?

S:Evet, ve … bir düşüneyim. Böylece kardeşler eve geri döner ve babalarına onlarla birlikte gelmesi gerektiğini, ya da benzer bir şey söylerler. Hatırlamıyorum. Neyse, sonunda karşılaşırlar ve herkes olan biteni kabul eder. Ama mükemmel bir insan olan Yusuf onları affeder ve babaları da onları affeder. Mısır'da birlikte yaşarlar. Ailenin Mısır'a taşınma hikayesi bu. Bu çok uzun bir hikaye ve bizim tarihimizin bir parçası.

ADEM VE HAVVA

Suddi daha önce Adem ve Havva'dan bahsetmişti, bu yüzden ona bu hikayeyi sordum.

S: Evet, erkek ve kadının yaratılış hikayesi. Adem, dünya yeni olduğu zaman

onun toprağından yapılmış. Ve Tanrı Adem'in kendini yalnız hissettiğini ve diğer parçasına ihtiyacı olduğunu anladığı zaman, kaburga kemiğinin çıkarıldığı söyleniyor. Ben bunu göremiyorum, erkekte de kadındaki aynı sayıda kaburga var. Ama neyse, onun kaburga kemiği alınıyor ve ona ruh arkadaşı, diğer yarısı olsun diye kadın yapılıyor.

D: Kaburganın anlamı ne acaba?

S: Nihai eş olan kadın senin bir parçan ve bir bütünün parçasıdır.

D: Sence bu sadece bir hikaye mi, yoksa gerçekten…

S: (Sözümü kesti) Bilmiyorum. Orada değildim!

Bu yerin adının Cennet olduğunu söyledi. Ona Cennet Bahçesi'ni sorduğumda o adı duymadığını söyledi.

D: Adem ve Havva hayatlarının tamamını Cennet'te mi geçirdiler?

S: Efsaneye göre, Tanrı'nın kendinde gizli tutmak istediği şeyi, yani utanç bilgisini Tanrı'dan almaya çalıştıkları için kovuldular. Bilgi ağacından yediler, ki bu çok ilginç. Yaşam ya da bilgi arasında seçme şansın olsaydı, neden bilgiyi seçesin? Kaç kişi sonsuz hayatı seçmezdi? (Anlamadım ve açıklamasını istedim) İki ağaç vardı. Bir tanesi bilgi ağacıydı ve diğeri yaşam ağacıydı. Bu yüzden, neden bilgi ağacının meyvesini yediklerini söylediler? Birçoğu sonsuza kadar yaşamak istemez mi? Bu bana çok ilginç geliyor. Belki ben biraz akılsız olmayı tercih ederdim. Eğer sonsuza kadar yaşarsan, o süre içinde bilgelik kazanma şansın daha fazla olur.

Onun bu tuhaf felsefesi beni güldürdü, ama mantıklıydı. Ona ağaçların neye benzediğini sordum.

S: Onlar türünün tek örnekleriydi ve devasa büyüklükteydiler. Onların nardan yapıldıklarını duymuştum. Ama tabii, yine, bu da bir efsane.

D: Hikayende onları bu ağacın meyvesini yemeleri için kışkırtan bir şey var mı?

S: Yılanın kadını kışkırttığı söyleniyor. Efsaneye göre, kadınların doğum sırasında acı çekmesinin sebebi, kışkırtıldığında buna karşı direnmemesi. Ben buna inanmıyorum, çünkü kadınların acı çekmesi gerekmiyor. Bu, erkeklerin bu hikayeye eklediği bir şeydi sanırım. Dünyaya bir yaşam getirmek neden acı getirsin ki? Tabii ki acı çekmek zorunda değiller! Anneye acı çektirmeden, bu dünyaya bir çocuk getirmenin birçok yolu var. Arındırıcı ve sakinleştirici nefesi öğrenirsen ve ... bu nefes çalışmasını devam ettirirken, dikkatini mümkün olduğunca bedeninde olmakta olan şeylerden uzaklaştırırsın. Ve acı yerine sana sakinleştirici ve güzel gelen bir şeye odaklanırsın. Vücut sakinleştikçe çocuğun doğumu o kadar kolay olur. (Modern Lamaze yöntemlerine çok benziyor.)

D: Kadınlar bunu yapmak için eğitiliyorlar mı?

S: Bunu nasıl yapacakları öğretilen kadınlar var ve tabii ki genellikle eşleri yanında olan kadınlar da var. Ama ben bir çocuğun doğumunda bulunmadım.

D: Yılandan bahsettin. Bunun gerçek bir yılan olduğunu mu kastediyorsun?

S: Bazıları onun düşmüş ışık varlıklardan biri olduğunu söylüyor. Ruhunu yılanın içine soktu. Bununla ilgili birçok efsane var ama ben buna inanmıyorum. İnsanın kendi çöküşünü açgözlülük ve şehvet edinerek yarattığına inanıyorum. Ne kadar fazla olursa, daha fazlasını istersin. Ve insan Cennetten düşüşünü kendi yarattı. Yılanın kışkırttığını söylemek, o yılanın senin daha aşağı olan bir parçan olduğunu söylemekten daha kolay.

D: Meyveyi yediklerinde ne oldu?

S: Cennetten kovuldukları söylenir. Giysileri olmadığını farkettiler ve bu da

dünyaya utancı getirdi. Ve insanlar o zamandan beri sürekli olarak kendilerini örtmeye çalışıyorlar. Senin tapınağın olan bedeninde utanç olması hiç iyi bir şey değil. Bu sana Tanrı'nın yaşamını geçirmen için verdiği bir şeydir. Ona iyi davranmalısın ve bir ömür boyu dayanmasını sağlamalısın. Ve Tanrı vergisi olan bu armağandan utanmak büyük bir günahtır.

Bedene bir tapınak olarak atıfta bulunması, İsa'nın Yeni Ahit'teki yorumlarına benziyordu.

D: Ama siz bedenlerinizi örtüyorsunuz.

S: Ama saklamıyoruz. Bizim çocukken, doğduğumuz günkü gibi dolaşma özgürlüğümüz var. Bu kabul edilebilir. Bedeninin açıkta olması ayıp bir şey değildir. Birinin seni kıyafetsiz görmemesi için kaçıp saklanmazsın.

D: Bazı toplumlarda bu hiç uygun görülmez.

S: Ve onlar genellikle en çok sorunlu olanlardır.

Bu, Kumran'daki günlük kadın erkek bir arada yapılan banyoları açıklıyordu. Kabul gören bir şeydi. Bir ışık varlığın düşüşünden bahsetmişti ve aklıma ilk gelen, cennetten kovulan melek olan Lucifer'di. Ama onun hakkında hiçbir hikaye duymamıştı. Bunun yanı sıra baş melek Mikail'i biliyordu.

S: Mikail'i biliyorum. Mikail'in Tanrı'nın sağ kolu olduğu söylenir. O buraya hiç gelmemiş olan varlıklardan biridir. Ondan uzaklaşmaya hiç cüret etmediği için hep Tanrı'yla beraberdi. Ve o yüzden şimdi o, Yaratılış gününde olduğu kadar mükemmeldir. O Tanrı'nın elçisi gibidir. Eğer Tanrı biriyle konuşmak isterse, belki doğrudan kişiyle konuşmak değil ama, o zaman bazen Mikail ya da Cebrail'i yollar. (Hızlı telaffuz etti.)

D: O seninle nasıl konuşuyor?

S: Düşünceyle. Nasıl olabilir ki?

D: Yani onu aslında görmüyorsun?

S: Görebilenler var. Görmeye ihtiyacı olanlar var. Onu duyan herkesin, her zaman bunu bilmesi gerekmiyor. Sana ya da bana farklı görünebilir. Belki bazen altın ışığa sarılmış gibi görünür ya da bazen bir güneş ışını gibi ortaya çıkar veya genç ya da yaşlı bir adam gibi görünebilir. Her şey onu nasıl gördüğünle, onun ne tür bir görüntüsüne ihtiyacın olduğuyla ilgili. Başka şeyler de olabilir. Henüz gelmeyen birçoğu var. Bunu yapmak isteyip istemediklerine karar vermemiş olan birçok kişi var. Arkalarına yaslanıp seyredenler.

Adem ve Havva'nın hikayesine geri dönerek, o zamanlarda dünya da devlerin olduğuna dair bir hikaye duyduğumu söyledim.

S: Öyle söylendi. Nesilden nesile aktarılan hikayelere göre, Adem, Tanrı'nın nihayetinde nasıl görünmesi gerektiğine karar verdiği gibiydi. Daha önce yaratılan ve mükemmel olmayan birçokları vardı ve bu yüzden onu değiştirdi. Geçmiş zamanlarda şimdi olmayan birçok şey vardı. O yüzden bu çok mümkün.

D: Tuhaf hayvanlarla ilgili birçok efsaneler var. Sence efsaneler buradan mı kaynaklanıyor?

S: Öyle duydum. Bu büyük bir olasılık.

15. Bölümde, dünyanın yaratılışıyla ilgili hikayede bununla ilgili daha fazlası bilgi var.

RUTH

Suddi'yle çocukken konuştuğum bir seansta, ona en çok hoşuna giden hikayenin hangisi olduğunu sormuştum. ''Ruth'u seviyorum.'' dediğinde şaşırmıştım. Bunun bir çocuk için oldukça tuhaf bir seçim olduğunu düşünmüştüm. Aklıma İncil'den bir gencin beğenebileceği bir çok hikaye geliyor. Ona bunu anlatabilir mi diye sordum ve sonrasında ortaya çıkan başlı başına bir fenomendi. Genellikle danışanın konuşmaya devam etmesi için hipnotistin birçok soru sorması gerekir. Öylesine gevşerler ki, her zaman doğal bir uykuya dalma ihtimalleri vardır. Bu bana hiç olmadı, ama bir olasılık. Katie 'transa' girdiğinde hep konuşkandı. Ama bu sefer, Suddi bu hikayeyi yedi buçuk dakika boyunca kesintisiz bir şekilde anlattı. Ben hikayenin devam etmesi için hiç soru sormadım ya da teşvik edici hiç bir şey yapmadım. Eğer benzer durumlar olmuşsa, sanırım bu bir çeşit rekordur. Bu da Katie'nin kendini diğer kişilikle nasıl yakından özdeşleştirdiğinin başka bir örneği.

Suddi, bilgisini paylaşmak isteyen bir çocuğun şen şakrak çoşkusuyla, hevesle anlattı.

*S: Naomi'nin, kocası ve iki oğluyla hayatlarını kazanmak üzere (çalışmak?) Moab (tek hece olarak telaffuz ediliyor) diyarına (Şimdi Ürdün'ün olduğu yer *Ç.N.) gittikleri söylenir. Bu diyarda, bu iki oğul belli bir yaşa geldiler ve evlenmeye karar verdiler. Parşömenlerde, kendi toplumumuz dışından, dışarıdan eş almamamız gerektiği söyleniyor. Ama rahiple konuştular ve o da onlara, onların (kadınların) Yahweh'i tanrıları olarak kabul ettikleri sürece evlenmelerine izin verileceğini söyledi. Böylece evlenmek üzere eşlerini seçtiler ve evlenecekleri kişiler iki kız kardeşti. Biri Ruth'du ve diğer kız kardeşin adını şu an hatırlamıyorum.*

Neyse! Aradan birkaç yıl geçti ve halk arasında büyük bir salgın hastalık baş göstermişti. Naomi'nin kocası ve iki oğlu hastalandı ve öldüler. Naomi yanına sahip olduğu birkaç şeyi alarak, kendi vatanına, halkının yanına, İsraile'e geri dönmeye karar verdi. Kızlarına onların daha genç olduklarını, evlenip, orada kendi halklarıyla kalmalarını söyledi. Ve Ruth'un kız kardeşi ailesinin evine geri dönmeyi kabul etti. Ama Ruth, ailesinin evinden ayrıldığında, artık onların kızı olmadığını ve

Naomi'nin onun ailesi olduğunu söyledi.

Bu yüzden, o nereye giderse, Ruth'da onunla gidecekti. Ve Naomi, ''Hayır, hayır, bunu yapamazsın. Bu görülmemiş bir şey. Bizim halkımız farklı'' deyip durdu. Ve Ruth, ''Ben de senin halkın gibi Yahweh'e itaat etmiyor muyum?'' dedi. Ve o da '' Evet '' dedi. ''Ve ben de aynı yasalara uymuyor muyum?'' ''Evet'' dedi Naomi. ''Bu yüzden ben de sizden biriyim.'' dedi Ruth. Ve böylece yalnız gitmektense, çok zor bir yolculuk olacağı için birlikte gitmeye karar verdiler. Ve birlikte gittiler. Ülkeye vardılar. Oraya vardıklarında, tabii ki herkes Naomi kocasız kaldığı ve adlarını sürdürecek oğulları olmadığı için yas tutup ağladı. Naomi kendi evine geri döndü. Çok fakir değillerdi, ama yiyecek ve başka şeyler için çok fazla paraları yoktu. Ve bir süre bu şekilde yaşadılar.

Naomi'nin Boaz adında, toplumunda lider olan bir kuzeni vardı. Davut'un soyundandı, çok önemli, dürüst ve iyi bir insandı. Birçok tarlanın sahibiydi ve Naomi, Ruth'u hasat sonrası kalan ekinleri toplamak için bu tarlalara gönderiyordu, buna izin veriliyordu. Ve bunun dikkat çekeceğini bilerek, Ruth'a bunun iyi bir şey olduğunu söyledi. Fakir olsalar bile, fakirliğini göstermek soyu rezil etmek demekti. Kuzenleriyle aynı kasabada yaşamaları ve tarlaya arta kalan ekinleri toplamaya gitmek zorunda olmaları… Bu şekilde dikkat çekeceklerdi. Bu durumdan bir şeyler çıkmasını umuyordu. Ya da belki, birçok insan Naomi'nin bunu bildiğini ve bu sebeple gerçekleşmesini sağladığını söyler.

Her neyse! Ruth tarlalara gitti ve toplanan ekinlerden arta kalanları toplamaya başladı, gözetmenler onu caydırmaya çalıştılar ve o da kanunlara göre bunu yapmaya hakkı olduğunu söyledi. Çünkü geride kalanlar yapraklardı. Bu Boaz'ın dikkatini çekti ve onun kuzeni ile evli olduğu için kuzeni sayıldığını öğrendi. Bu yüzden onlar aileydiler. Ve onların yaşadıkları sorunları görünce, bunu yapmak zorunda kalmamaları için evlerine bir sürü yiyecek yolladı. Şimdi, Ruth evlenmek isterse, onunla evlenmek zorunda kalacak olan daha yakın bir kuzen vardı. Çünkü çocuksuz ölen erkeğe en yakın erkek akraba eğer bekarsa, ölen akrabanın karısı ile evlenmesi bir kanundur. Ve Ruth'un Moab'lı (Eski zamanlarda

Ölü Deniz'in doğusunda yaşayan bir halk) olması ve dışarıdan biri olması fikrine katlanamıyordu. Ama ayrıca Boaz'ın Ruth'u kendisine istiyor olabileceği düşüncesi de onu rahatsız ediyordu. Bu yüzden kararsızlık içindeydi.

*Eğer onu eş olarak alacağını söyleseydi, akrabası olan ve kendilerinden olmayan biri ile beraber olacaktı. Ama eğer Boaz'ın onu almasına izin verirse, Boaz'ın bunu istediğini biliyordu. Yani karar veremedi. Ve böylece meydan okuma başladı. Hakimin karşısına çıktılar. Ya onu karısı olarak kabul edecekti ya da Boaz'a sandaletlerini verecekti. (Levirat evliliği *Ç.N). Yani pazarlıkta anlaşmaya varıldı ve bu meydan okumanın bitirilmesine karar verildi. Yasallaşması için sandaletlerini Boaz'a verdi. Bu yüzden herkesin önünde ayıplandı.*

Bunu yapamadı … Boaz'a nispet yapmak için bile, üzerinde bu kadar yaygara koparılmış bir eşi almasına imkan yoktu. Ve o yabancıydı, farklıydı, bunun gibi şeyler. Yani böylece yaşadılar ve aile oldular. Ruth ve Boaz'ın beraberliğiyle Davut Hanedanlığı kuruldu. Onlar çok önemliler. Onlar benim halkım, ailem. Ve oğulları oldu… bir düşüneyim. O … Davut onların torunuydu, oğullarının oğlu. Ve böyle devam ediyor.

Yedi buçuk dakika kesintisiz konuşmasının tamamı buydu.

D: Neden senin en çok sevdiğin hikaye bu?

S: Benim ailemin hikayesi. Bu, bizim ailemizin başlangıcıydı. (Soyu, aile ağacı)

D: Ruth bu karara memnun oldu mu, ya da parşömenlerde bu konuda bir şey diyor mu?

S: Evet mutlu oldu, çünkü söylenene göre, bunun bir parçası olarak, kendi seçiminin Boaz olduğunu anlaması için, Ruth gidip kendini Boaz'a tanıtmış. Bu aynı zamanda her şeyin bir parçasıdır. Ve birlikte ekmeği böldüler ve karar verildi. Sonra hakların kamu tarafından feshi yapıldı.

D: Yani, eğer Naomi ile birlikte oraya gelmeseydi, asla onunla

tanışamayacaktı.

S: Tanışırdı. Öyle ya da böyle tanışırlardı.

D: İnsanların bir araya gelmesi önceden belirlenmiş bir şey mi?

S: Ödenmesi gereken hesaplar varsa, iyi yada kötü, ödenmesi gerekir. Ve bu yüzden bu tür şeyler olur. Ve onlardan dersimizi almalıyız. Olanlara karşı gelmemeyi öğrenmeliyiz, çünkü bu çok fazla ıstırap ve acıya sebep olur. Durumlardan en iyi şekilde yararlanır ve onlardan ders alırsak, elde edilecek inanılmaz güzellikler vardır.

D: Sadece onunla savaşma ve kabullen.

S: Evet.

15. BÖLÜM

Musa ve Ezekiel

Musa'nın hikayesi ünlüydü ve Musa'nın Yasa'larını içeren Tevrat'ın üstadı ve öğretmeni olduğundan Suddi için de önemliydi. Üç ayrı seans boyunca bu hikayenin birçok parçasına ulaştım. Bunları bir araya getirdim ve birbiriyle uyumlular. Suddi'den elde ettiğim, Musa'nın İncil'de anlatılan herhangi bir hikayesinden daha garip farklılıklar içeriyorlar, farklı ama oldukça mantıklı.

En başından itibaren bizim İncil versiyonumuz gibi değildi. Pazar Okulu'nda bize, bebek Musa'nın İbrani bir anneden doğduğu ve Firavun'un kızı tarafından bulunana kadar sazların içinde bir sepette gizlendiği, sonra da onun tarafından sarayda kendi çocuğu gibi yetiştirildiği hikayesi öğretildi. Suddi'nin anlattığı şekliyle Musa'nın hikayesi aşağıdadır.

S: Annesi Mısır'da bir prensesti.

D: Onun bir İbrani kadından doğduğunu anlatan bir hikaye duyduk.

S: Hayır! Babası İbraniydi. (Sesinde kızgınlık hissediliyordu.) Bu, daha sonraki yıllarda, İbrani bir babanın İbrani çocuğu olmasından dolayı, onu korumak için ortalıkta dolaşan bir hikayeydi. Musa Firavun'un kızının oğluydu.

D: Bu neden örtbas etmeleri gereken bir şeydi?

S: Çünkü o dönem Mısır'daki İbraniler'in hepsi köleydiler. Musa asil bir

soydan olmasına rağmen, onun Yusuf'un hanedanlığından olduğu söylenir ve yine o da Mısır'da İbrani bir köleden olmaydı. Sanırım bu hikaye, çocuğun bulunduğu hikayesi, prensesi koruma amaçlıydı. Nehirde içinde sazlar olan bir teknede bulunduğu söylenir. Gerçek bu değil.

D: Firavun Ailesinde mi yetiştirildi? Daha sonra orayı terketmesini gerektiren bir şey oldu mu?

İncil'deki hikayeye göre, büyüdükten sonra kazara katil oldu. Firavun bunu öğrenince Musa'yı öldürmek istedi ama Musa onun gazabından kurtulmak için çöle kaçtı. Ve yine Suddi'nin versiyonu aynı fikirde değildi.

S: Terketmeye zorlanmadı. Babasının bir köle olduğunu öğrendi. Ve babası köle olduğu için o da bir köleydi. Ve kendi halkıyla birlikte yaşayacağını söyledi. Bu, karşılaşacağı olaylara dayanabilmesi ve sağlam kalabilmesi için ona verilen eğitimin bir parçasıydı.

D: Bizim hikayelerimiz biraz farklı gibi görünüyor. Biz onun çöle kaçtığını duyduk.

S: Firavun'un karısı olan Prenses Nefertari'ye aşık olma cüretini gösterdiği için çöle gönderildi. Bu yüzden çöle gönderildi. Bu, köle olmaya karar verdikten sonraydı. Eğer hala Prens Musa olsaydı, o zaman çöle gönderilmezdi. Ramses, Nefertari'nin Musa'yı sevdiğini biliyor ve kıskanıyordu. Bu yüzden, birini çöle göndermenin onu öldürmek olduğu sonucuna vardı. Bu şekilde Musa'dan kurtulacağına inanıyordu. Yahweh'in ona yardım ettiğini bilmiyordu.

D: Vahşi doğadayken kaderini nasıl öğrendi? (Bizim bildiğimiz, Tanrı'nın yanan çalıdan onunla konuştuğu hikayesini düşünüyordum.)

S: Bilmiyorum! Ben orada değildim! Melekler tarafından ziyaret edildiğini duydum. Kendini içsel varlığına açtığını duydum. Birçok hikaye var.

Birçoğunun bununla ilgili olduğunu düşünüyorum… artık buna dayanamıyordu. Özgür ve mutluydu ve halkı Mısır'da köleydi.

D: Bizim hikayemizde yanan çalıdan bahsediyor.

S: Tanrı'nın onu yanan bir çalı olarak ziyaret ettiği bu hikayeyi duydum. (İç çekti) Bu bana oldukça garip geliyor. Tanrı neden çalılarından birini basit bir ölümlünün dikkatini çekmek için yaksın ki? Sadece ''Ben Yahweh'im. Beni dinle.'' demez miydi? Ben Musa'nın ruhuna konuştuğunu ve Musa'nın da onu dinlediğine inanıyorum. Bazı insanlar kişinin içinde Tanrı'nın sesini duyabileceğine inanmakta çok zorlanıyorlar. ''Evet, Tanrı benimle konuştu'' demek için, dıştan gelen bir ses olmalı diye düşünüyorlar. Tanrı'yı duymak için kişinin sadece kalbini açması yeterlidir ve O, her nefeste, her an oradadır. Sadece dinlemek gerek.

Elbette çoğu insan, bunun bu kadar kolay olmadığını düşünerek kabul edemez. Kızıl Deniz'le ilgili bir hikayesi var mı diye sordum ve bunun bizim bildiğimizle aynı olup olmadığını merak ettim.

S: Kim bilir? Kızıl Deniz'i geçtikleri zamanı mı soruyorsun? Bazı anlatımlarda denizin ayrıldığı söylenir, ama bu doğru değildi. Gerçek şuydu, sadece denizi geçtiler. Bir yetenekleri vardı… Nasıl anlatabilirim? Herkesin düşünce ve çabaları sayesinde, enerji onları yukarı kaldırdı. Öylesine yükseltti ki ayakları bile ıslanmadı denir.

D: Yani suyun üzerinde ya da suyun yukarısında mı yürüdüler demek istiyorsun?

S: Evet. Bazıları adım attıklarında suyun ayrıldığını ve ıslanmadıklarını söyler. (Bunu tatminkar bir şekilde açıklayamadığı için sinirlendi.) Suda yürümek için enerjiyi suyun üzerine aktarmak ya da nasıl açıklamak istersen, doğada bu mümkün. Bu doğaya aykırı değil. Sadece güç uyguluyorsun, yüzeyin katı olması için enerji veriyorsun. Anladın mı? Bir denizi ikiye bölmek tamamen doğaya aykırıdır. Enerji yasaları ile bir şey

yaptığında, her zaman enerji ile hareket etmelisin. Ona karşı çıkmak, başka bir şeyin bozulmasına, büyük bir zarara ve hasara yol açar. Bizim toplumumuzda enerjiyi bu şekilde nasıl kullanacağımız öğretiliyor. İnançla her şey mümkün. İnanmalısın.

D: Ama denizi geçen birçok insan vardı. Hepsinin inandığını mı düşünüyorsun?

S: Hayır. Ama bunu başarabilmek için yeterince insan inandı ve diğerleri de onları takip etti. Ama Firavun'un adamlarının bunu yapmak için ne inancı ne de yeteneği vardı ve bu yüzden bir adım attılar ve öylece… güm, denizin dibine indiler.

Onun için bu kadar açık ve basit olan bu şeyi anlamamış olmama rağmen, Musa ile bağlantılı olan başka bir gizeme geçtim : Ahit Sandığı

S: Musa'nın Tanrı ile olan ahitinin sandığıdır, evet. Bu… bunu nasıl açıklayabilirim? Yahweh ile iletişim kurmak için bir kanal. İletişimin bir parçasıdır. Aynı zamanda enerji değişiminin bir parçasıdır. Dünyanın ve evrenin sırlarını barındırdığı söylenir.

D: İçinde On Emir'in saklandığı söyleniyor.

S: Evet, kitaplar orada, ama dediğim gibi o iletişim için, Yahweh'le bağlantı kurmak için. Bir zamanlar çok daha büyük olan bir şeyin parçası. Ve bazı sırları saklamamıza izin verildi. Bu şekilde her şeyin sırrını öğrenebilirsin. Sandığın sırlarını Leviler saklıyor. Harun'un (Aaron) oğulları.

D: Sandık şimdi nerede? Hala duruyor mu?

S: Koruma altında. Onlar (Leviler) sırları kendi aralarında sakladılar. Babil zamanında ya da daha sonra, gücü istedikleri gibi eğmek isteyen krallar ve imparatorlar tarafından sandığın birçok kez ele geçirildiği söylenir. Böyle yaptıkları için krallıkları yıkıldı. Ve sandık birçok kez yeniden saklandı. Ve yine saklanıyor. Bu bir hediyeydi. Bilgi, bunu inşa etmeleri

için Musa ve Harun'a verildi. Daha sonra Yahweh, aslında insanın henüz buna hazır olmadığını anladı. Ve bu yüzden insanların bundan korunması lazım. Enerji fazlasıyla büyüktü.

D: Sandık yok edilebilir mi?

S: Hayır, asla. Sadece Tanrı'nın bir eylemi yada iradesiyle olur. Leviler tarafından korunmaktadır.

D: Hep sandığın tehlikeli olduğunu duydum.

S: Kötü amaçlı ve kalbi temiz olmayanlar için tehlikeli, evet. İnsanı öldürür. Bunun enerji seviyesi öyle yüksek ki, kalbini ya da zihninin çalışmasını durdurabilir. Öldürebilir.

D: Yahweh bu yüzden mi insanlığın buna hazır olmadığını düşünüyor?

S: Çünkü yıllar boyunca insanoğlu, istediğini yapmak için onu kendi amacına uydurmaya çalıştı. Ona sahip olanın dünyayı yöneteceği söylenir. Bu yüzden saklanıyor.

D: İnsanlık hiç bunun için hazır olacak mı?

S: Ben kimim ki bunu bileyim? Sadece umut edilebilir. Bununla birçok insanın öldürüldüğü söyleniyor. Bir zamanlar Süleyman Tapınağı'nın iç mabedindeydi. Ama onun gücü neredeyse mabedi yok etti ve oradan da alınıp, saklandı.

D: Sence Ahit Sandığı'nın Kızıl Deniz'i geçmeleriyle bir alakası var mıydı?

S: O zaman sandık yoktu. Kırk yıl dolaşıldıktan sonra yapıldı. Tabletleri ve Yasa papirüslerini saklamak için daha sonra yapıldı. Musa dışını yaptı, Kaloo enerji kaynağını getirip içine koydu.

D: İnsanlar hikayeleri çok fazla değiştirdiler. Bizim hikayelerimiz sizinkiyle aynı değil.

S: Ne zaman biri bir masal anlatsa, buna birazcık kendisinden de ekler denilir, evet.

İncil versiyonunda, Kızıl Deniz geçildikten sonra, İbraniler'e gündüzleri bir duman bulutu ve geceleri de bir ateş bulutu tarafından yol gösterildiğini söyler. Suddi bu hikayeyi hiç duymamıştı.

S: Musa'nın asasının üzerinde parlayan büyük bir kristal olduğu söylenir. Ve bu ... gidilecek yönü gösteriyordu.

Bu da başka bir sürprizdi. Onun hikayesine göre, eğer doğru yönde hareket ediyorlarsa kristal parlıyordu ve yoldan saptıklarında ise parıltı sönüyordu.

S: Yolculuğun bir bölümünde, uzun süre dolaşmalarının sebebinin Musa'nın inancını kaybedip, yönlendirildiği yol yerine insanların istediği yönde gitmeye başladığı için olduğu söylenir. Şüpheleri vardı. Yaptıklarını yapmasına olanak sağlayan yüce inancını kaybettiği söylenir. Ve muhalifler, ''Hayır, hayır bizi yanlış yönlendiriyorsun. Bizim istediğimizi yapacaksın. Buraya gideceğiz.'' diyorlardı. Bu, yollarını kaybettikleri zamandır. O zaman artık kaybolduklarını bildiği gerçeğine ve halkının ölmekte ve acı çekmekte olduğuna dayanamadığı söylenir. Eğer halkını kurtarırsa yine O'nu takip edeceğini söyleyip Yahweh'e dua etti. Ve O'nun tekrar Musa'ya yol gösterdiği söylenir.

Çölde dolandıkları zaman, insanların mucizevi bir şekilde yiyecek ve içecek bularak hayatta kaldıklarını anlatan hikaye de var.

S: Manna'nın ağaçlarda yetiştiği söylenir. Manna ekmek gibidir derler, bu yüzden ona manna denir. Çölde tohumları olan çalılar vardır. Kırılıp

açıldıklarında içlerinde bir şey var… nasıl açıklayabilirim? Yemesi çok güzel, yaşamı devam ettirir. Bunları yiyerek hayatta kaldıkları söylenir. Ben bu çalıları hiç görmedim, asa ile yere vurarak su çıkardılar, böylece içecekleri oldu.

D: Musa'nın asasının olağanüstü özellikleri mi vardı? Birçok mucizeler gerçekleştirmek için kullanılmış.

S: Musa bu asayı buldu. Onun su ve başka şeyler bulabildiği söylenir, ama herhangi bir asa, doğru kullanılırsa bunları yapar. Kristalin ona nesiller boyu aktarılan bir miras olduğu söylenir. İbrahim onu yanında götürmüştü ve nesillerden nesillere geçti. Ve Yusuf onu Firavun'un ülkesine, Mısır'a götürdü. Ve daha sonra esaret başladı. O zaman babadan oğula geçti. İbrani olan babasının ,o erkek olarak doğduğunda, kristali ona verdiği ve bir süre bunu boynunda taşıdığı söylenir. Bu Yahweh'e ait bir şeydi, o yüzden korunuyor.

D: Sence Musa bunun ne kadar güçlü olduğunu biliyor muydu?

S: Ben Musa değilim. Bilemem. (Güldük) Yusuf Mısır'a ilk geldiğinde, İbraniler'e büyük ölçüde saygı gösterildiği söylenir. Ve sonra o kadar çoğaldılar ki Mısırlılar'ın birçoğu onları kıskandı. Ve birçoğu köle yapıldı. Ve denizi geçip, Musa'yı takip eden insanlar bu kölelerdendi. Bunlar, onların soyundan gelenler, Yusuf kavminin soyundan gelenlerdi.

D: Musa Firavun'u insanları salmaya nasıl ikna etti?

S: Firavun onun kardeşiydi. Birlikte büyüdüler. Onu farklı yöntemlerle ikna etmeyi başardı ve bazıları büyüyle yaptığını söyler. Onlara veba bulaştırdı.

Çocukluğumdan beri Mısır salgınlarını duymuştum ve onların hep büyüleyici olduğunu düşünmüştüm. Mısır'dan Çıkış (Exodus) 7-12 de bahsediliyor. Belki bu, onların anlamlarını Suddi'nin bakış açısından öğrenmek için bir fırsat olabilirdi. İncil'de on tanesinden bahsediliyor:

1. Nehir suyu kana dönüşüyor.
2. Kurbağalar
3. Bitler
4. Sinekler
5. Kıran, hayvanlarda salgın hastalık
6. Çıban
7. Ateşle karışık dolu
8. Çekirgeler
9. Karanlık
10. İlk doğan çocuğun ölmesi (Pesah /Hamursuz Bayramı geleneğinin başlamasına sebep olmuş.)

D: Salgınlar gerçek miydi?

S: Evet birçoğu gerçekti. Musa çok zeki bir adamdı. Son salgınlarda gökyüzünün karardığı ve suların kırmızı aktığı söylenir. Gökyüzü karardığında, yukarı akıntının… volkanın patladığının ona haber verildiği söylenir. (O kelimeyi bulmakta zorlandı.) Ve suların kırmızıya dönmesi korkusu? Bir-iki gün içinde bunun olacağını biliyordu, çünkü nehrin yukarısında toprağın rengi kırmızıydı. Ve bu nehre ulaşırsa, nehir kırmızı akacaktı. Bu ona bildirildi. Sözde çekirgeler falan vardı. Hepsinin olup olmadığını bilmiyorum. Bazı belli şeylerin olacağından haberdar edildiklerini biliyorum

D: Çok zeki bir adammış. Öyleyse, bunların birçoğu aslında Yahweh'in gazabı değil miydi?

S: Hayır, sonuncu hariç, değildi. Pesah'ın başlangıcı olan. Sonuncusu öyleydi. Bu, Yahweh'in bir ölüm meleğinin gönderileceğine söz vermesi üzerine yapıldı. Bu, benim bildiğim Tanrı'ya benzemiyor, intikam alan bir tanrı. Ama, Nuh'la konuşup, gemi yapmasını söyleyen ve dünya yüzündeki tüm insanları öldüren de, benim tanıdığım Tanrı'ya benzemiyor. Bu benim

Tanrım'mış gibi gelmiyor bana, ama bunlar bize anlatılanlar. Çıban salgınından bahsedilir. Bunun farelerin yol açtığı ölüm olduğu söylenir. Sanırım Mısırlılar'ın hastalıktan ölmesine karşın, İsrailliler'in sağlıklı kalması, kapı girişlerini boyamalarıyla ilintili. Sanırım kendilerini ... buna bağışık sandılar.

D: Evet, hikayede kapı girişlerini boyadıkları ve bunun da Ölüm Meleği'nin oraya uğramadan geçmesini sağladığını söylüyor.

S: Söylenen bu. Ayrıca evin etrafına çeşitli otlar astıklarını duydum.

D: O zaman sen, bunun farelerin taşıdığı bir hastalık olduğunu ve belirtisinin de çıbanlar olduğunu mu düşünüyorsun?

S: Evet, bana söylenen bu. Bizim öğretmenlerimiz böyle düşünüyor, bu ihtimalin daha doğru olduğunu.

D: Sadece ilk doğanları hasta edip öldürüyordu.

S: Hayır, sadece ilk doğanlar değil. İlk doğanlar ve Mısır'ın yarısını öldürdü. Musa'nın Firavun'a, ilk doğanların hastalıktan öleceğini söylediğinden bahsediliyor. O, herkesin ilk doğanını öldüreceğini söylemedi. Sadece bunu gördüğünü ve bunun olacağını söyledi. O lanet etmedi, sadece önceden haber verdi.

D: Bizim hikayemiz bunu, Yahweh'in, Firavun'un insanları serbest bırakması için yaptığından bahsediyor.

S: Bence insanla olduğu kadar Yahweh'le de ilgisi var. Ama Musa, biraz ön bilgiyle çok şey yapabildi.

D: Onun büyü de kullandığını söyledin değil mi?

S: Bazı insanlar bu şekilde adlandırırdı, evet. Gerçekleşmeden önce ne olacağını görebilmek.

D: Toplumunuzda bu yeteneğe sahip üstatlar olduğunu zaten söylemiştin. Musa bu konuda eğitilmiş bir üstat olabilir mi?

S: Bu çok mümkün. Babasının inançlı bir rahip olduğu söyleniyor ve tabii annesi de Mısır'ın prensesiydi. Sadece İbrani rahipler tarafından değil,

ayrıca Mısır rahipleri tarafından da eğitildi. Yarı Mısırlı'ydı, neden bu konuda eğitilmiş olmasın?

Açık fikirli bir insanı orijinal bir fikirle tanıştırmak harikadır. Hayatım boyunca sorgulamadan kabul ettiğim şeylere birdenbire yeni bir ışık altında bakıyordum. Fikir çok radikaldi, ama Mısır'daki salgınları bu şekilde açıklamak mümkün müydü? Suddi, nehrin yukarısındaki kargaşadan dolayı kırmızı aktığını söyledi. İncil suyun koktuğunu ve insanların onu içemediğini söylüyor. Bu volkanın nehre kükürt püskürtmesinden kaynaklanmış olabilir miydi? Herhangi bir taşra sakini, bu doğal kimyasalın kuyu suyunu içilmez yapacağını söyleyebilir. Ve kükürtlü su kesinlikle kokar.

Kurbağalar nehirden kaçıp ülkeyi istila ettiler. Bu da meydana gelmiş değişikliklerden kaynaklanmış olabilir. Hayvanlar doğaya karşı çok hassaslar. Bütün kurbağalar ölünce, Mısırlılar onları kokuşmuş öbekler halinde yığdılar. Böylece sinekler ölü kurbağalara üşüştükleri için, veba doğal olarak meydana gelmiş olabilir. Karanlığın volkan patlaması sonucu olduğunu söylemişti, bu da ateşle karışık doluyu açıklar. Bu fenomenin volkanik patlama sırasında olduğu biliniyor.

Suddi, insanların ölümüyle sonuçlanan ve Pesah bayramını başlatan vebanın, farelerin sebep olduğu bir hastalık olduğunu söyledi. Bu da bit salgınını açıklıyordu, çünkü pirelerin kara veba mikrobunu taşıdığı bilinmektedir. Hayvanlarda oluşan hastalıklar ve insanlarda çıbanlar olarak görülen belirtilerin hepsi birbiriyle ilişkili olabilir. Çekirge salgını doğal bir oluşum ya da volkan patlamasının atmosferi altüst etmesi sonucu olabilir. Bütün olanların anlam ifade etmeye başlaması ve olası kabul edilmesi düşüncesi ve Suddi'nin bize bunları anlatana kadar aklımıza gelmemiş olması tuhaf.

İbraniler köleydiler ve onların yerleşkeleri geri kalan Mısırlılar'ınkinden ayrıydı. Ölüm Meleği geçip gidene kadar evlerinde kalarak kendilerine

karantina uyguluyorlardı. Hastalık taşıyan farelerden ve enfekte olmuş insanlardan uzak tutuldular. Bu, her türlü detaylandırmaya açık, ilginç bir düşünce.

D: Musa Emirler'i ilk ne zaman aldı? Bu çölde dolaştıklarından sonra mıydı?

S: Evet, önce Yahweh'in sesini duydu ve Sina dağına doğru gidiyordu. Dağa çıktı ve orada Tanrı ile iletişim kurduğunu ve bu Yasalar'ı Tanrı'dan aldığı söylenir.

D: Sence gerçekten Tanrı ile konuştu mu?

S: Evet, dağdan indiğinde, dağa çıkmadan öncekinden daha farklı bir insan olduğu söyleniyor. Bence çok farklı biriydi. Bilgiye ve daha fazlasına açıktı.

D: Tanrı ona Emirler'i nasıl verdi?

S: Emin değilim. Yazılıydılar. Bazıları Tanrı'nın eliyle yazıldıklarını söylüyor. Sanırım bizim parşömenleri yazan bazı insanlarımız gibi. Bilgi onlar vasıtasıyla geliyor. Parşömenlere yazdıklarında, yazdıkları onlara doğal olarak geliyor, düşünmüyorlar. Sanırım bu şekilde oldu. Kil tabletler üzerine oyulmuşlardı. (Kumran'da yazı pratiği yapan öğrencilerin kil tabletleri kullandıkları gibi.) Dağdan aşağı Tanrı'nın yasalarıyla geldi ve kendisinin parladığı, hatta çevresinin bile parıldadığı söyleniyor. Ve aşağı indiğinde, insanlar Baal ve Durue'ye (fonetik) altın heykel yapmışlar, emirlerin çoğunu zaten çiğnemişlerdi. Onlara olan kızgınlığından tabletleri paramparça ettiği ve sonra gidip tekrar yazdırdığı söylenir. Tanrı'dan etkilenip, bunun görkemiyle, insanların bu kadar aşağılık olmasına dayanamadı. Bunu anlayamadı ve onların Tanrı'nın hiçbir sözünü haketmediğini düşündü. Musa öfkeli biri olarak bilinirdi deniyor, bu yüzden muhtemelen doğruydu.

D: İnsanlar neden Baal'ın altın heykelini yaptılar?

S: Kırk yıl boyunca çöllerde dolaştıktan sonra, birdenbire oturup istediklerini yapmak için zamanları olmuştu ve biraz manyaklaştılar. Harun insanlarla beraberdi. Ama Harun'un iradesi abisi kadar güçlü değildi ve o daha

esnekti.

D: Musa dağda uzun zaman mı kaldı?

S: Hatırlamıyorum. Sanırım bir yıl, ama emin değilim.

İncil'de, Musa'nın insanların tavırlarından dolayı çok öfkelendiğini, sadece tabletleri parçalamakla kalmayıp, öfke patlamasıyla kendi halkından binlercesini katlettiğini söyler. Suddi aynı fikirde değildi. Tabletleri parçaladığında Musa'nın öfkesinin geçtiğini söylüyor.

S: Onlar üzerinde yetkisi yoktu. Onlar kendilerini yönetiyorlardı. Tabletleri yeniden yazdı. Onları almak için tekrar dağa gidip gitmediğini bilmiyorum. Ama bu sefer insanlar daha hizaya gelmişlerdi. Ve daha sonra kendilerine vadedilen toprakları buldular. Musa'nın o topraklara girmesine izin verilmediği ve daha öncesinde öldüğü söylenir. Bunun sebebi, onun şüpheleri ve başkalarının isteklerine uymasıdır. Şüphe duyduğunda, Yahweh'in ona verdiği öncüyü (kristal) takip etmedi. Kendisinin buna hazır olmadığını, bunun için zamana ihtiyacı olduğunu gösterdi. Bu topraklara girenler yeni bir nesildi. Bunlar çölde dolaşan o insanlar değildi. Sanırım topraklara girenler arasında asıl gruptan sadece Harun vardı. Musa'ya ait birçok hikaye var, o çok bilgeydi.

EZEKİEL

Ezekiel ve onun tuhaf görünüşü hakkında çok şey yazıldı, bu yüzden bunun Suddi'ye sorulacak iyi bir İncil hikayesi olduğunu düşündüm. Bununla birlikte, ya birbirine yakın oldukları için ya da belki orijinalleri bizim hikayelerimizdekinden daha benzer olduğundan, Ezekiel ve İlyas'ın hikayelerini karıştırmış olabileceğini hissediyorum.

S: Ezekiel. Peygamberlerden birinin adıdır. Onun hikayesi bazı parşömenlerde var. Ezekiel bir peygamberdi, bilge bir adam ve öğretmendi. Tuhaf biriydi, yaşamının çoğunu tek başına yaşayarak geçirdi, birkaç öğrencisi vardı. Ve yaşamının ilerleyen zamanında, doğrudan Tanrı'nın yanına alınacağı için, ona ölmeyeceğinin bildirildiği söylenir. Bu bana abes geliyor. Gerçi başkaları tarafından ziyaret edildiği ve götürüldüğü söylense de, ben bunların Tanrı'nın gönderdiği birileri olduğuna inanmıyorum.

''Başkaları'' ile ne demek istediğini anlamadım.

S: Bize benzeyen başkaları var, ama aynı değiller. O, bunlar tarafından ziyaret edildi. Onlar dünyadan değil, başka yerdenler, ama nereden oldukları bize söylenmedi. Bize sadece, bilindiği kadarıyla her zaman ziyaretçilerin olduğu söylendi. Ve bazıları daha kutsal, daha seçilmiş, her neyse. Bu özelliklerin ne olduğundan emin değilim. Ama bazıları ziyaret ediliyor ve bazıları da götürülüyorlar. Ancak bazıları da deneyimlerini anlatması için burada bırakılıyorlar. Müritlerinin onun şeyle… ayrıldığını gördüğü söylenir, sanırım ''ateş arabası'' terimini kullandılar. Onlara arabaymış gibi görünmüş olabilir, ama bu arabadan çok, eskilerin uçan makinalarından birine benziyordu. Ateş püskürtmüş olabilir, bilmiyorum. Farklı türleri vardı.

Belki de Ezekiel'in UFO'da görüntüsü olduğu konusunda spekülasyon yapan yazarlar gerçekten çok aşırı düşünüyor olmayabilirlerdi!

S: Ve o gitti. Kendisi mi onlarla gitmeye karar verdi yoksa onlar mı onu istediler, bilmiyorum. Bir daha ondan haber alınamadı denir. Benim bunu bilmem mümkün değil. Bu parşömeni iyi bilmiyorum, Yasalar'dan biri değil. Ben bunu çocukken duydum ve okudum.

Geçmişin uçan makinaları ile ne demek istediğini merak ettim.

S: Çok uzun zaman önce, havada kuş gibi dolaşan makinalar yapılmıştı. Bu bilgi öğrenildi ve onu kullandılar. Anladığım kadarıyla bu bilginin çoğu artık kaybolmuş. Hala bu bilgiye sahip olan bazı insanlar, üstatlar var, ama artık kullanılmıyor. Bununla ilgili bilgiler kütüphanede var. Sırlar öğretisinin bir parçası. Bu bilgiyi kullanmamak daha iyi.

D: Bu makinaların nasıl çalıştıklarını biliyor musun?

S: Hayır, bilmiyorum. Merkezi odak için bir şey kullandılar. Bunun dışında ben ... yani bu benim konum değil. Başkaları ile konuştuklarımdan öğrendiğim biraz bilgim var. Eski zamanlarda Babilliler'in bu bilgiye sahip olduğu söyleniyor. Ne kadar doğru olduğunu bilmiyorum. Bize bu bilgiyi veren Kaloo'ydu. Diğerleriyle iletişimleri kesilmeden önce Kaloo bu makinaları yapabiliyordu. Birçok muhteşem şeylere sahiptiler, ama onları kullanma yeteneği kaybolmuştu. Kaybolmasa da, kullanılmamasının daha iyi olacağına karar verildi, çünkü bunlar çok fazla zarar verip, tahribat yarattılar.

D: Eğer halkınız bu bilgiye sahipse, gerekirse bu uçan makinaları yapabilirler mi?

S: Gerekirse, muhtemelen yapabilirler. Ben mühendis değilim. Bilmiyorum.

Onların tanımını yaptı: ''Farklı şeylerden yapılıyorlardı. Bazısı ahşaptan, bazısı metallerden, bronzdan, altından, tuhaf metal karışımlarından yapılıyordu. Bazıları çok küçüktü ve bazıları da oldukça büyüktü.''

Yolculuk için kullanıldıklarını sanmıştım, ama ona bunların amacını sorduğumda yine beni şaşırttı. Soğukkanlı bir şekilde cevapladı.

S: Onları savaşta kullandılar. Ayrıca yolculuk için de onlardan yararlanılıyordu. Ancak onların esas hünerinin, bunlarla uzak

mesafelerdeki düşmanları yenmek olduğu biliniyordu. Bu araçlara yerleştirilen silahlar vardı.

D: Düşmanların da bu tür makinaları var mıydı?

S: Hepsinin değil. Çoğunun yoktu.

D: Hikayende bu bilginin geri alınmasının sebebini anlatan bir şey var mı?

S: (Sakin bir şekilde) Dünya yerle bir edilmişti. Büyük bir felaket oldu. Tam olarak ne tür bir felaket olduğunu bilmiyorum. Adeta doğa güçleri isyan etmiş ve dünya patlamıştı.

Bu beklenmedik ifadelerle beni şok edip, şaşırtmaktan asla vazgeçmedi.

D: Sence buna, bu makinalarla süregelen savaşlar mı sebep oldu?

S: Bilmiyorum. Orada değildim.

Kaloo'nun bu savaşa katılan halklardan biri olduğunu ama diğerlerinin kim olduğunu hatırlamadığını söyledi. Bu savaşın dünyanın sadece bir kesimiyle mi sınırlı olduğunu merak ettim.

S: Hayır birçok bölgede savaşıyorlardı. Çok büyük bir kargaşa vardı.

Bu bende çok rahatsız edici bir his uyandırdı. Şu an dünyada olup bitenlere çok benziyordu. Tarih kendini tekrarlıyor olabilir miydi? Bu yıkım gerçekleştikten sonra, Kaloo'nun dolaşmaya başladığını söyledi, yani herkes yok olmamıştı.

S: Hayır, ama geride kalanlar umarım çok daha akıllıdır. Bilgi kazandıkları için, öğrenmeyi sürdürmelerine ve bunu yapma becerisine sahip olmalarına izin verilmiş. Ancak buna, bir daha kendilerini ve kendileriyle birlikte diğerlerini de yok etmemeleri koşuluyla izin verilmiş. Bu

yasaklanmıştı. Bilgiler bir gün güvenli bir biçimde yeniden kullanılabilmek umuduyla korunuyor.

D: Bu insanlar nasıl kaçtılar?

S: Bilmiyorum. Hikayede bu belirsiz. Bunun olacağına dair bilgileri vardı. Yıkım başlamadan önce yıkımın başladığı yerin uzağına gönderildiler.

D: Sence birileri bu uçan makinaların herhangi birini hiç bulabilecekler mi?

S: Bu mümkün. Metal uzun zaman dayanabiliyor. Bunlardan bazıları mutlaka bir yerlerde vardır.

D: Sence herhangi biri onların bu şehirlerini bulabilecek mi?

S: Bilmiyorum. Bize onların geldikleri yer şurasıdır biye belirli bir yerden bahsedilmedi.

Ezekiel'in İncil hikayesi hakkında sormak bana hazırlıklı olmadığım bir sürpriz getirmişti.

16. BÖLÜM

Yaratılış, Yıkım ve Kaloo

YARATILIŞ

Adem ve Havva'nın hikayesini anlatırken, dünyanın Yaratılışı hikayesine de değindi. Bunun üzerine gitmeye karar verdim.

S: Evet, Oluşum. Bu Tevrat'dan değil, daha öncesinden. Başlangıçta sadece karanlık olduğu söylenir. Her şey karanlıktı ve boşluk vardı. Ve Tanrı bunu görünce, bu boşluğu doldurmak için bir şeyler yapılması gerektiğine karar verdi. Orada hiç bir şey yoktu, orası boştu. Ve Tanrı, orada bir şey olmalı, burası boş, ben de boşum dedi. Bu yüzden bütün bu gelenler O'ndan geldi. Ve karar verildiğinde… anında orada bir şey oldu, kütleler oluştu. Sanki bunların gerçek olması için büyük bulutlar oluşup, bir araya geliyor gibiydi. Ve bir süre, bu şeylerin oluşumu bu şekilde devam etti. Daha sonra ne olacaktı, evet, yıldızlar ve gezegenler. Bu, Tanrı'nın bir parçasıydı. Belirli cisimler oluşuyordu, gezegenler, yıldızlar ve farklı şeyler. Ve bu iyi bir şeydi. Ama yine boşluk vardı, bir bütün olamama duygusu. Böylece bunların üzerine varlıklar koymaya karar verdi. Ve bu varlıkların neye benzeyecekleri konusunda verilmesi gereken birçok karar vardı. Birçok deneme ve değişiklikten sonra, nihayet O orada hayvanların olmasına karar verdi.

D: Kararları alması için kimse O'na yardım etti mi ya da her şeyi Kendisi mi yaptı?

S: Başkaları da vardı. Elori, hepsi, herkes. Bunu iyi anlatamıyorum. (İç çekti) Elori değil, Elorhim, hepsi bir. Özde her şey, herkes birlikte.

D: Ben hep Yahweh'in birey olduğunu düşünmüştüm…

S: (Sözümü kesti) Yahweh… O bizimdir. Diğerleri başkaları için neyse, o da bizim için O. Bizimle ilgilenen ve bağlantılı bireydir. Başka … tanrılar var, sizin adlandırdığınız şekilde. Diğer varlıklar Yahweh'le birlikte çalışıp, ona yardım ettiler. Onlar bir bütündür, birliktedirler. Onlar bir bütünün parçasıdır. Birdirler, ama ayrılar. Hepsinin kendi alanı var, ama birlikte yapmaları gereken şeyler söz konusu olduğunda, bunu bir bütün olarak yapıyorlar. Birlikte olduklarında, orada bütünlük, tamlık var. Zaman zaman birlikte çalışmalarına izin verilir. Ancak hangisinin hangi bölgeye ayrıldığı konusunda karar verildiğinde, artık kendi başlarına olurlar.

Her şeyden önce tek Tanrı kavramı değişmez. Suddi, Yahweh'in Elorhim'in bir parçası olduğunu ama onların üzerinde olmadığını söyledi. Üzerlerinde kimseye ihtiyaçları yoktu, ''Onlar''. Yani, deyim yerindeyse, hepsinin kendi bölgesi vardı, ama gerekirse birlikte de çalışıyorlardı.

D: Yahweh öncelikli olarak bizim gezegenimizle mi ya da güneş sistemimizle mi yoksa sadece insanlarımızla mı ilgileniyor?

S: Hepsiyle. Bütün galaksimizle.

Anlatmaya çalıştığı bu zor konsept benim kafamı karıştırıyordu, bu yüzden sözü değiştirip ona, gezegenlerin üzerine yerleştirilecek şeylerle ilgili verilen kararlar hakkında sordum.

S: Değiştirilen çok şey vardı. Oraya birçok şey yerleştirildi ve sonra onun tam anlamıyla olmadığına karar verildi. Tamamlanamayınca değişiklikler yapıldı. Böylece onlar artık yoktular. Hepsinin uyumlu olacağını, bütün olacağını ve orayı tamamlayacağını görmeleri gerekiyordu.

Sanki deneme yapılıyormuş gibiydi. Farklı yolları denediler ve eğer işe yaramıyorsa yok edildiler.

S: Ya da değiştirildiler, evet. Bazıları doğru fikirlerdi ama mükemmel değillerdi. Bu yüzden değiştirildiler ve farklı şekilde yapıldılar. Ve O bunların artık iyi olduğunu görünce, çocuklarının orada nasıl bir deneyim yaşayacağını görme arzusu duydu.

D: Çocukları derken ne demek istiyorsun?

S: (Anlatacak kelimeleri bulmakta zorlandı.) Melekler… o anda oluşmuş ruhlar… Bak, o an hiçbir şey yoktu ve sonra onların biçimlendirilmiş parçaları ve daha küçük ışık varlıklar ve ruhlar oluştu.

Sanki her şey boşluktan yaratıldığında, öyle muazzam bir enerji patlaması oldu ki, bu patlamada küçük kıvılcımlar uçuştu ve bu küçük kıvılcımlar bireysel ruhlar ya da onun deyimiyle ‘’melekler’’ oldular. Bu yüzden hepimiz aynı anda yaratıldık.

S: Ve bunlar meraklıydılar ve bu varoluşta yaşamanın nasıl bir şey olduğunu denemeye karar verenlerdi. Dünya çorak değildi, üzerinde yaşam ve bir şeyler vardı. Ağaçlar yaratılmıştı, su ve toprak vardı ve … onlar ayak basmadan önce yapılanları sonsuza kadar anlatmaya devam edebiliriz. Her şey, ‘’Bakalım ne yaratabiliriz ve nasıl güzelleştirebiliriz.’’ dönemindeydi. Ve bu uzun bir süre devam etti.

Belli ki bu, dünya geliştikten ve üzerine yaşam yerleştirildikten sonra olmuştu. Ruhlar bu yeni deneyimi merak etmeye başladıklarında, hayvanlar alemi halihazırda şekillendirilmişti ve ilkel insanlar vardı.

S: Yeryüzünde varlıklar vardı. Bunlar, ruhların bir zamanlar içlerine girdikleri varlıklardı. Bedenler nihayet oluşup geliştiğinde, buna benzer bedenlere girdiler, bu şekilde oldu. Önce cesur ve meraklı olan birkaç tanesi birer birer geldiler. Sonra daha fazlası geldi. Bir zaman sonra dünya çok kalabalık oldu ve bu, burada çok fazla kötülüğün olduğu zamanlardan bazılarıydı. Çünkü bu bedenlerdeki varoluş onları doğru yoldan öylesine saptırmıştı ki, artık mükemmel değillerdi ve artık sorunları, özürleri ve başka şeyleri vardı.

D: Peki, Elorhim bu ruhları dünyaya gönderdiğinde onlara izin…

S: (Vurgulayarak sözümü kesti) Ruhlar buraya konmadı. Bunu deneyimlemelerine izin verildi. Bu, onların seçimiydi. Asla zorlama olmadı. Dünyaya bağlı olmadıkları sürece her şey çok güzeldi. Oldukça uzun bir zaman, istediklerinde bedenden ayrılabiliyorlardı, böylece bu, onların doğru yoldan sapmasını önlüyordu. Bedenden ayrılmalarına izin verildiği o zamanlarda, beden (içinde ruh olmadan) nefes alabiliyordu ve genellikle form olarak varlığını sürdürebiliyordu. Bu dünyevi varoluş deneyimlerini yaşamamış diğer ruhlarla iletişim kurduklarında, onların ne olduklarını, ne kadar güzel olduklarını gördüler ve bir kez daha bu güzelliklere ve diğer şeylere dönüştüler. Bu iletişimi ve diğerleriyle iletişim kurma, gerçekte ne olduklarını bilme yeteneklerini kaybettiklerinde değiştiler. Bu yeteneği kaybettiklerinde değişmeye ve deforme olmaya başladılar.

D: Eğer beden deformeyse, bu, bedenin başa çıkması gereken olumsuz bir güç mü?

S: Hayır, hayır. Bununla alakası yok. Deforme olan bazı insanlar çok güzeldir. Belki de engelli oldukları için kendilerini geliştirmek istiyorlardır. Belki bir kolu kullanamıyorlar ve bunu telafi etmek için,

daha üstün olmak istiyorlar. Ve bu yüzden onlar, oturup sadece, ''Ah, benim kolum böyle! Ah, bana yardım et, yardım et!'' diyenlerden daha üstünler, çok daha güzeller ve daha fazla mükemmelliğe yakınlar. Anladın mı?

D: Evet, daha fazla uğraşmaları lazım ama bu uğraş sayesinde gelişiyorlar.

S: Evet, eğer bunu başarırlarsa, çok daha fazla gelişiyorlar.

Şimdi anladık ki, deforme olmuş fiziki bir bedenden değil, deforme olmuş ya da sapmış bir ruhtan bahsediyordu.

D: O zamanlarda insanlar daha mı uzun yaşıyorlardı?

S: Nasıl yaşamasınlar? Çünkü bedenden her ayrıldığında, beden kendini şarj ediyordu ve bedene daha fazla enerji girebiliyordu, bu yüzden sadece kendileri istediklerinde bedeni terkettiler. (Öldüler?)

D: Bu bedenden ayrılma, bizim uyku sürecimize mi benziyor?

S: Birazcık. Bazı insanlar var, uyuduklarında bunları yapabiliyorlar. Hala istediğinde yapabilenler de var. Bu çok çok büyük bir yetenektir. Tümüyle aynı değil. Farklı. Daha fazla kontrol gerektiriyor.

Bu beden dışına çıkma deneyimine benziyordu. O eski zamanlarda bu, bedeni gençleştiriyor ve böylece beden şimdi olduğundan daha uzun yaşıyordu.

D: Yahweh ve Elorhim yaratım yaptıkları zaman, yaşamı sadece bir gezegene, bizimkine mi koydular?

S: (Kızgın bir şekilde sözümü kesti) Hayır! Bu bölgede birçok yerde yaşam olduğu söyleniyor. Yaşamı farklı biçimlerde koydular, evet. Bir zamanlar

ayın da atmosferi olduğu ve canlı olduğu söylenir, şimdi tahrip edilmiş ve ölü. Bu konuda fazla bilgim yok, sadece duyduklarım.

D: Eğer yaşam varsa, bir gezegenden diğerine ziyaret yapılıyor mu?

S: Eğer bunu yapmak onların yararına olacaksa, yapılmasına izin veriliyor. Genellikle, başkaları için tehlikelilerse, yapmalarına… nasıl diyebilirim?… evet, iletişim kurmalarına izin verilmiyor.

D: Kimler tehlikeli sayılıyor?

S: Kendilerini yok edecek insanlar başkaları için de tehlikeli olurlar. İnsanoğlu bunu yaptı! İnsanlık kendini farklı yollarla defalarca yok etti. İnsanların yaptığı bu korkunç şeylerden dolayı, Tanrı neredeyse var olan her şeyi yok edecekti. İnsan öldürür. Hayvanlar belli sebepler dışında başka hayvanları öldürmezler. Başka bir insanı sebepsiz yere öldüren yine insandır.

D: Hep Yahweh'in insanlığı yok ettiğine dair hikayeler duyduk. Sence bunu yapan insan mıydı?

S: Tanrı masumları bile öldürebilecek kadar peşin hükümlü mü? Hayır. Bu insanların yüzünden oldu. Suçunu üstlenmektense Yahweh'in üstüne atmak daha kolay değil mi?

D: Bize insanlığın dünyayı tahrip ettiği bir zamanı örnek verebilir misin?

S: Kaloo'nun bu yüzden dolaştığı söylenir, çünkü dünya yüceltilmiş ve değişmişti. Yetki ve güç kullanmanın benim anlayamadığım birçok yöntemi var, ama bu ben anlamıyorum diye asılsız değildir. Gücü kendi bencil amaç ve araçları için kullanmak istediler. Onlar kendileri için iyi olmayan şeyleri, bazı zevkleri ve buna benzer farklı şeyleri arayan insanlardı. Kendilerini yok ettiler ve kendilerinin yok olmalarına sebep oldular. Gereğinden fazla enerji kullanarak ve bunu kötü şeyler için kullanarak, doğanın doğal dengesini bozdular. Bir boşluk yaratıldığını biliyorum ve etkime olan yerde onu takip eden bir şey de olmalıdır. Bu yüzden, hep aldılar, aldılar, aldılar, ama sonrasında bir geri çekilme olmalıdır. Dünya gücünü geri çektiğinde, büyük bir hasar verilmiş olmalı. Ve yıkıma sebep olan bu güçtü.

D: O zaman, bunun onların sebep olduğu bir şeydense doğal bir şey olduğunu mu düşünüyorsun?

S: Evet, ama bu, onların yarattığı bir şeydi. Onlar sebep oldular, çünkü uyarılmışlardı. Onlara bunun olacağı söylenmişti ve bu yüzden başlarına dert açtılar.

İnsan bunun ekoloji ve çevresel sorunlarla alakası olup olmadığını merak ediyor.

NUH

Nuh ve gemisiyle ilgili İncil'deki açıklamalar her zaman favorim olmuştur ve bu konuda onun ne diyeceğini merak ediyordum.

S: Evet, tufanla ilgili mi? Güçlü bir umut taşıdığından, bu, en çok beğenilen hikaye olabilir. Ne kadar karanlık görünürse görünsün, bir şeylerin devam edeceğini gösterir. Nuh'un mükemmel bir insan, çok iyi bir adam olduğu söylenir. Ve Tanrı bunu gördü, onun doğru ve iyi olanı koruduğunu bildiği için memnun olmuştu ve bütün oğulları Yahweh'in yolunu izliyordu.

D: Yahweh neden büyük tufanı çıkardı?

S: Yine, bunun da, daha çok dünyaya karşı sürekli savaşma durumu olduğuna inanıyorum. Ayrıca, bunun muhtemelen daha her şey oturmadan önce olduğunu duydum. Ya da, yaklaşık olarak güç patlamasının olduğu o zamana denk geliyor. Bunun sebebi güç patlaması olabilir. Denizler değişime uğrayınca, o zaman su, yağmur ya da onun gibi farklı şeyler olarak birçok şekilde her yere gitme eğiliminde olmaz mı? Bütün bunların kırk gün kırk gece yağan yağmurlardan olduğunu düşünmüyorum. Bu olamaz. Bu süre boyunca yağmur yağmış olabilir, ancak oradaki karaların değişmesiyle, denizlerin bir yerde yükselip başka yerde alçalmasıyla alakalı olduğuna inanıyorum. Sanırım bu süre zarfında,

sellere sebep olan yağmurun yanı sıra başka değişiklikler de oldu. Ve Nuh'un … bir düşüneyim, temizlerden yedişer tane ve … temiz olmayanlardan ikişer tane aldığı söylenir. Alınan hayvanların yedisi temiz ve ikisi temiz olmayandı. Eğer bir hayvan… yenmiyorsa, o zaman onlardan sadece bir çift alınmıştı, sonradan üreyebilsinler diye.

Ondan temiz ve temiz olmayan hayvanların açıklamasını yapmasını istedim.

S: Bir düşüneyim. Temiz olanların geviş getiren, çatal tırnaklı (yarık toynak) oldukları söylenir. Eğer biri ya da diğeri yoksa, o zaman temiz değiller. Mesela domuz yarık toynaklı ama çiğniyor, geviş getirmediği için temiz değildir. Öküzde ikisi de var, öküz kesilip yenebilir. Koyunda da ikisi de olduğu için yenebilir. Ama deve, geviş getirdiği halde toynakları yoktur. Daha ziyade tabanı var. Yarık ama tamamen farklı ve bu yüzden yenmez. Atın hiç yarık toynağı yok ve o yüzden temiz değil ve eşek de öyle. Nuh'a temizlerden yedişer tane alması söylenmişti, böylece yiyecekleri olacaktı ve yenebilen hayvanlar devam ederek (üremeye), aç kalmayacaklardı. Ölçüleri ona verilmiş olan büyük bir … (kelimeyi bulmakta zorlandı.) gemi hazırladı. Bunları hatırlamıyorum. Hayvanların çağırılmaları gerekiyordu ve geldiler, seçimler yapıldı ve gemiye götürüldüler. Tabii ki herkes güldü, çünkü, çölün ortasında bu kocaman gemiyi inşa ediyordu. Ona ''Delisin'' dediler. O da onlara, uyarılmaları gerektiğini, Yahweh'in bunu söylediğini, bu gazabını bildireceğini söyledi. Ve tabii, masal filan anlattığını söyleyip ona güldüler. İşte, bunu kendilerinin yaptığını anlayamadılar. Bunun onların yüzünden olacağını… Tanrı eğer bu kararı vermişse, bunun olacağını bile anlamak istemediler. Uyarılmalarına rağmen, bunu gözardı etmeyi seçtiler. Nuh oğullarını, karısını ve oğullarının eşleriyle, onların çocuklarını aldı. Orada olan ne varsa, sığdırabildiği kadarını aldı. Tedarikler yapıldı. Tahıl ve onun gibi şeyler depolandı. Yaklaşık iki ay dönümü orada olduğu söyleniyor. Altmış gün… hayır, elli sekiz gün.(Yine burada ay takvimi kullandıklarını gösteriyor.) İşaretler vardı. Önce güvercin dışarı salındı ve geri döndü. İkinci kez bir karga gönderildi ve geri dönmedi, onun bir şey bulduğunu anladılar. Ve

sonra yine güvercin gönderildi ve bir çalı parçasıyla geri döndü, ne olduğundan emin değilim, ağzında bununla eşine geri döndü. Böylece onun bir kara parçası bulduğunu anladılar. Ve bu noktayı bulmayı başardılar, çok yüksek bir dağdı ve karaya varmışlardı. Sonra medeniyet inşa etmeye başladılar. İlk yaptıkları, kurtuldukları için Yahweh'e teşekkürlerini sunmak oldu, çünkü her yerde yıkım olmuştu.

Anlam taşıyan gökkuşağının neden hikayeye dahil edilmediğini merak ediyordum.

D: O sırada başka önemli bir şey oldu mu?

*S: Bir şey yüzünden Ham'ın (Nuh'un oğlu*Ç.N) çocukları kovuldu. Hatırlamıyorum, bir şey yaptılar ve Nuh bundan hoşlanmadı.*

Gökkuşağım nerede? Yahweh'in bunu bir daha asla yapmayacağına dair bir işaret göstermeye söz verdiğini ima ettim, ama Suddi'nin versiyonu olan hikayede böyle bir şey yoktu. Sonunda ben söyledim.

D: Hikayelerimizin biraz farklı olduğunu görüyorum. Bizde gökkuşağı hikayesi var. Gemi karaya geldiğinde, Yahweh gökyüzüne gökkuşağını koydu ve ‘’Bu benim sözüm. Bunu bir daha asla yapmayacağım.’’ dedi.

S: Bu kulağa çok hoş geliyor ama ben bunu bilmiyorum.

D: O zaman gökkuşağının nereden geldiğine ait bir hikayeniz yok, değil mi?

S: (Güldü) Oradaydı! Bilmiyorum. Hiç sorgulamadım. Bazıları onun Tanrı'nın hoşnut olduğunun işareti olduğunu söylüyor, Yahweh'in gülümsediğini. Bu çok güzel.

Bu arada tufanın neden meydana geldiğini hatırladım. Bu, insanların artık birlikte konuşmalarına son verildiği zamanın bir bölümüne denk gelir. Bu bilgi kaybolmuştu ve güç kapatılmıştı. Ve bu yüzden dünya

üzerinde büyük bir şaşkınlık yaşanıyordu. Tek bir kişi gibi konuşuyorlardı, düşünmek bir diğerinin bilmesi demekti. Ve bu yetenek, onların yaptıklarından dolayı kaybedildi. Düşündüler, birbirlerine ‘’Eğer bu harika şeyi yaparsak Yahweh kadar muhteşem olabiliriz ve hatta bir yolunu bulup ondan daha muhteşem olabiliriz, daha çok güce sahip olabiliriz.’’ dediler. Ve bu yüzden, bu yetenek kayboldu ve yerini kafa karışıklığı aldı. Yahweh bu gücü onlardan aldı ve insan hayret içinde donakaldı, çünkü şimdiye kadar birbirleriyle başka hiçbir şekilde konuşmamıştılar, bu büyük bir kayıptı. Sonra insan ağzıyla, kelimelerle konuşmayı öğrendi. Daha önce buna gerek yoktu.

Bu hikaye tanıdık geldi. Belki de bu, Babil Kulesi hikayesinin nereden geldiği ve neyi ifade etmesi gerektiğiydi. Yanlış kullanıldığı için telepati güçlerinin kaybedilmesi.

D: Bu yetenek kaybolmadan, uzak mesafelerdeki insanlarla iletişim kurabiliyorlar mıydı?

S: Evet, sanki yanındaymışlar gibi. Bu yetenek geri alındı çünkü insan kibirli olmuştu ve yapmaması gereken bir çok şeyi yapıyordu… doğanın kanununu altüst ediyordu. Ve bu yüzden de büyük yıkıma sebep oldular. Bu yüzden bu yetenek kaybedildi. Dünyanın, yüzeyindeki insanları adeta püskürtmek istercesine patladığı söylenir.

Bu felaketin Suddi’nin daha önce bahsettiği, Kaloo’nun dolaşıp durmasıyla bağlantılı olan felaketin aynısı olup olmadığını merak ettim.

S: Bilmiyorum. İşte, bizim bilgimiz geçmişten bize parça parça, kırıntılar

halinde geliyor ve biz bunu bir araya getirip, ''Pekala, bu ne?''diyoruz. Yani ipuçlarının hepsi tam değil. Ve bizim yapmaya çalıştığımız da bu. Her şeyi bir araya getirip bütünleştirmek.

D: Bütün parçaları bir araya getirip hikayenin bütününü anlayabilecek miyiz diye bakıyorsunuz. Bu yüzden çok ilgimi çekiyor. Kitaplar bir dilden diğerine çevrilirken bir çok şey eklenip çıkarılıyor biliyorsun.

S: Bazen kasıtlı yapılıyor.

D: Biz de bu yüzden merak ediyoruz, çünkü bizim kitaplarımızda farklı yazılmışlar.

S: Ne demek istiyorsun? O kitaplar… ne onlar? Tanrı'nın sanat eseri olan Tevrat'taki gibi olması gerekiyorsa neden çok farklı olsun? Neden farklı olsun?

D: (Yine hızlı düşünmem gerekiyordu.) Yani, anlayacağın, benim yaşadığım zamanlarda, farklı diller konuşuluyor. Ve bir şeyi bir dilden diğerine çevirdiklerinde, kelimeler değiştiriliyor ve anlam değişiyor. Bizim … nasıl denir …? tercüme? Bu bir şeyi bir dilden…

S: Sözümü kesti) Evet, başka dile değiştirmek, evet, evet. Belki onu yazan insanla da alakalı olabilir mi?

D: Olabilir. Ne demek istediğimi anlıyorsun çünkü senin zamanında da farklı diller var.

S: Evet, insanlar artık tek dil konuşmuyorlar. Bunun sebebi insanların çok zarar vermiş olması.

D: Benim geldiğim yerdeki bazı insanlar yanlış fikirlere sahipler.

S: Hikayelerin her anlatılışında, hikayenin daha uzadığı söylenir.

D: Ve yeniden anlatıldığında birçok hata yapılıyor. Öğrenecek çok şey var, değil mi?

S: Öğrenmeyi bırakmak ölmek demektir.

GÖZCÜLER VE KALOO

Suddi bilgilerinin çoğunun gizemli Kaloo tarafından onlara verildiğini zaten söylemişti. Ama ben acaba başka kaynaklardan da gelmiş olabilir mi diye merak ediyordum. Bu Harriet'in çok ilgilendiği bir konuydu. Suddi'nin toplumun belirli yönleri hakkındaki koruyucu tutumuyla, herhangi bir bilgi alamama ihtimalimiz vardı, ama yinede denemeye değer olduğunu düşündüm.

Onunla yaşlı bir adam olduğu zamanda konuşuyorduk.

Harriet: Sen ya da sizin halkınız hiç başka bir dünya ya da gezegenden varlıklarla temas kurdunuz mu?

S: Evet.

Bu sürpriz olmuştu, çünkü bu soru karanlığa kurşun sıkmaktı. Suddi çocukken aynı soru sorulduğunda, ışık noktalarından (Yıldızlar*Ç.N.)gelebilmenin nasıl mümkün olabileceğini anlayamadı.

S: Onlar bizim yaptıklarımızı koruyan Gözcüler'dir. Bizim bilgiyi koruma ve barışı sağlama çabalarımızdan memnunlar.

Cevapları kaçamaktı. Farklı yollarla iletişime geçildiğini söyledi ve bazen de şahsen. Yerleşime gelip gelmediklerini sorduğumda yine temkinli davrandı. ''Bu konuda artık konuşmayacağım! Tartışılacak bir konu değil.'' dedi.

Böyle olduğu zamanlarda o konuda soru sormaya devam etmek faydasızdı. Onun koruma ihtiyacı, Katie'nin sorularımı cevaplamasını her

seferinde bastırıyordu. Bazen cevaplar farklı ifadeler kullanarak ya da sorunun etrafında dolaşarak alınabiliyordu. Ama bu konuda bir daha asla konuşmadı. En azından hayatta olduğu sürece.

Danışanım ruh halindeyken, yaşamlar arasındaki ‘’ölü’’ denilen evredeyken, ondan çok bilgi edinebildim. Bunların çoğu başka bir kitapta anlatılacak. Burada sadece bu konuyla ilgili olanları anlatacağım. Suddi'nin ölümünden sonra, Katie bu evredeyken, bunun, Gözcüler hakkında daha fazla bilgi alınabilecek doğru bir zaman olduğunu düşündüm. O evredeyken asla bu kadar ketum olmadı. Kendi kültüründe izin verilmediği için, konuşamadığı bazı konulara cevap almak istediğimi söyledim.

K: Hala bilinmemesi gereken çok şey var.

D: Asla bilinemez mi?

K: Hayır, sadece şu anda bilinemez. Kazanılan çok bilgi var, ancak korunması gereken şeyler de var.

D: Peki, bunu anlarım. Ama diğer insanlara aktarılması gereken önemli bazı şeyler olduğunu düşünüyorum.

K: (Katı bir şekilde) Neyin önemli olduğuna sen karar veremezsin. Eğer izin verilirse cevaplayacağım.

Hayattayken korumacı olmasını anlıyorum, çünkü korumaya yemin ettiği şeyler vardı. Ama diğer taraftayken de koruyucu bir tutum alacağını düşünmemiştim.

K: Bu tarafta olanların paylaştığı bilgiler, sizin tarafta yoldan sapmış olanların elinde olursa çok tehlikeli olur.

D: ‘’Gözcüler’’ terimini hiç duydun mu?

K: Evet, Gözcüler dışarıdan, diğer dünyalardan olanlar, bu dünyada bellek olduğu sürece onlar da oldu. Onlar bir bütün olarak ve umutla… insanlığı inceliyorlar. Bizim başarmamızı istiyorlar. Bizim doğru yolu bulmamızı istiyorlar. Ama bir ihtimal bulunamazsa diye buradalar.

D: O zaman başka dünyalarda da yaşam var, öyle mi?

K: Neden olmasın? Bunun Tanrı'nın tek yaşam noktası olduğunu söylerken tüm evrenin kibrine mi sahipsin? Bütün gökleri ve var olan her şeyi yarattığını ve şimdi, bu önemsiz gezegende, yaşam yaratmak istediği tek yerin burası olduğuna mı karar verdin? Bu olabilecek en büyük kibirdir.

Sakinleştikten sonra, Gözcüler'i anlatmaya devam etmesini istedim. Çok bilgili bir şekilde konuştu.

K: Gözcüler tamamen iyi niyetliler. Kimseyi incitmek istemiyorlar. Aynı şekilde yüce gönüllü olan başkaları yok demek istemiyorum. Başkaları da var. Ama Gözcüler bizim korumamızdır, adeta emniyet sübabımızdır. Eğer biz kendimizi tümüyle yok etmeye kalkarsak, onlar bunu engellemek için ellerinden geleni yaparlar. Çünkü biz bu dünyayı yok edersek, bu tüm evrene yansımaz mı? Bir kitleyi yok ettiğinde bu yankı yapar… sonsuza kadar.

D: Bu Gözcüler herhangi bir gezegende enkarne oluyorlar mı?

K: İnsan sayılabilecek formlara sahipler, evet. Bizim dünyamızda bunu çok kez yaptılar. Ancak onların farkına varmak için çok özel bir insan olmak lazım. Onlardan yayılan ışıklara, etkilere açık olan kişiler onları fark edebilirler. Çünkü deyim yerindeyse, kopyaları çok iyidir. Varlıkların içinde oldukları formlar reprodüksiyondur. Onlar tümüyle insan değiller. Ama bunun yanı sıra, insanların daha normal kabul edeceği formlara girenler var. Evet, bedenleri var. Sadece enerji varlık değiller. Öyle olanlar var, ama onlar Gözcüler öyle değiller.

D: O zaman bizim gibi bebek olarak bir bedenle başlamıyorlar mı?

K: Gözcülerden bedenlerde doğmuş olan ruhlar var, ama o zaman onlar da senin gibi insanlar, belki daha yüce gönüllü ruhlardır.

D: Enerji varlıklardan bahsettin, onlar farklı mı?

K: Evet, onlar artık fiziksel bedene ihtiyacı olmayanlar.

Birçok kitapta ‘’ışık varlıklar’’ terimini gördüm. Bunun onlar için verilmiş başka bir ad olabileceğini söyledi.

K: Bazıları Oluşumun başından beri Tanrı’nın yanından hiç ayrılmamış ruhlar. Bazıları o mükemmelliğe yeniden ulaşmış olanlar. Bazılarıysa, insanların anlama kapasitesinin çok ötesindeki dünyalardanlar. Onlar öylesine gelişmişler ki, insanları, insanların amipleri gördüğü gibi görüyorlar.

D: Sence biz hiç o gelişmişliğe ulaşabilecek miyiz?

K: (İç çekti) Mevcut yollarla bu olmayacak.

D: Bu diğerleri de Yahweh’e saygı duyuyorlar mı?

K: Hepsi Yahweh’e saygı duyuyor. Tanrı her şeydir ve her şey Tanrı’dır.

D: Gözcülerin herhangi özel bir yardım etme yolu var mı?

K: Eğer bir kişiyi etkileyebilirlerse, o da belki ... bir ülkeyi etkileyebilir. O zaman iyi bir şey yapmış olurlar. Amaçlarına ulaşmış olurlar. Bu şekilde barışı korumaya yardımcı olurlar. Nasıl söyleyebilirim…? Bir bakıma dengeyi sağlayıp, bozulmamasına yardımcı olurlar.

D: Senin ve benim gibi ruhları var mı?

K: Tüm ruhlar aynıdır.

D: Başka hangi dünyalardan geldiklerini biliyor musun?

K: Birkaç gruptan geliyorlar, ama bu benim aktarmama izin verilen bir bilgi değil.

Belli ki diğer tarafta da sansüre uğruyordu. Ama onların bizim galaksimizden geldiklerini ancak bizim güneş sistemimizden olmadıklarını itiraf etti. Üzerine insanlar yerleştirildiğinden beri dünyayı izliyorlardı. Güneş

sistemimizdeki olası yaşam biçimlerini sordum.

K: Evet, burada bizim dışımızda da yaşam var, ama belki de bunlar, her zaman sizin düşündüğünüz türden yaşam formları değiller.

Belki Kumran'a ne olduğunu görüp bana söyleyebilir diye, onu M.S 70 yılı civarına götürmeye çalıştım. M.S. 68 yılında yıkıldığı varsayılıyordu ve neler olduğu konusunda bilgi edinebilirim diye düşündüm. Ama o tarihte o, dinlenme yerinde, olanları unutmaya çalışıyordu.

İnsanlar öte dünyaya göç ettiğinde, genellikle orada bulunan okullara giderler. Ama bir dizi zor yaşamları olmuşsa ve o anda okula gitmek istemiyorlarsa, bir süreliğine dinlenme yerine giderler. Bir kişi orada olduğunda, sesleri çok uykulu gelir ve iletişim kurulamaz. Bu yerden ''Ölümün Ötesi'' adlı kitabımda bahsedilmişti. Ruh hiçbir şekilde rahatsız edilmeden sadece dinlenmek ve uyumak ister. Orada birkaç yıl ya da birkaç yüzyıl kalan kişiler oldu. Son yaşamlarının ne kadar yoğun geçtiğine ya da neyi unutmak istediklerine bağlıdır. Onlar okuldayken geçen zaman gibi orada olduklarında geçen zamanın önemi yoktur. Ama dinlenme yerinde olduklarında, soru sormak faydasızdır.

Bu yüzden bu sefer farklı bir taktik denedim, çünkü Kumran'a ne olduğunu merak ediyordum. Katie'yi dinlenmeye gitmeden hemen öncesine götürdüm. Bazen öte tarafa geçtikten sonra, kişinin eğer isterse ileri bir zamanı görme yetisi olabiliyor. Belki benim için daha ileri bir tarihe bakabilirdi.

D: Senin görüş açınla, ileride olacak birçok şeyi görebilirsin. Halkınla uzun bir süre boyunca çok sıkı bir bağın vardı. Merak ediyorum, Kumran'a ne olacağını görebiliyor musun?

K: Birçoğu öldürülecek ve yerleşim Romalılar tarafından istila edilip, yağmalanacak. Çünkü artık oraya ihtiyaç kalmadı.

D: Esseniler bunun olacağını biliyorlar mı?

K: Evet ve orada kalmak onların seçimi. Bilgilerin gizlenmesine yıllar önce başlanmıştı. Bilgilerin çoğu saklandı, daha sonraki bir tarihte gün ışığına çıkma zamanı gelene kadar, başkalarının eline geçmemesi gereken bilgiler. Sonra zamanı geldiğinde bilgiler ortaya çıkarılacak.

Birçok mağarada parşömenler bulunduğunda olan buydu. Kelimenin tam anlamıyla, onun da söylediği gibi, ''gün ışığına'' çıkmışlardı. Peki ya bulunamayan diğer önemli şeyler? Kütüphanedeki gizemli objeler: maket, yıldız gözlemcileri ve kristal? Maketin muhtemelen oradan alınıp gizlenmiş olacağını söyledi ama emin değildi.

Eğer birileri onu bulduysa, ne amaçla kullanıldığını herhalde bilemezler diye düşündüm. Sadece çubuklar ve bronzdan yapılma toplar olarak görülecekti. Maketi parçalarına ayırmak, iyice düşünülerek verilmiş bir karar olmalıydı, çünkü bunu yaptıklarında, onu tekrar başlatmayı bilen kimse olmayacaktı. Ama herhalde Romalılar'ın eline düşmesindense onu saklamak daha doğruydu. Çok uzun yıllar önce Kaloo bunu onlara verdiğinde, korumaya yemin ettikleri şeylerden biri de oydu. Tüm bu kararları vermek herhalde zor olmuştur, çünkü bir devrin sonuna geldiklerini, bir kapının kapatılması gerektiğini biliyorlardı. Düşünebildikleri tek çözüm, belki bir gün, bir yerde, birilerinin onları bulup, onların Esseniler için ne kadar önemli olduklarını anlayabileceklerini umarak, değerli eşyalarını saklamaktı. O zaman doğal güçlerin ve yağmacıların zarar vereceğini bilerek, bu riski göze almış olmalılar.

Kristali sorduğumda Katie'nin bedeni aniden kontrol edilemez bir şekilde sarsıldı. Bu fiziksel tepkiyi anlayamadım, ama o ''Gitti! Nakledildi. O bölgede değil. Başka bir ışık kaynağına yerleştirildi'' dedi. O vakit bununla ne demek istediğini sormak aklıma gelmedi, ama şimdi başka bir gezegene götürülüp götürülmediğini merak ediyorum. Bu sorunun onu neden rahatsız ettiğini sordum. Başka birini dinliyormuşçasına durakladı.

K: Bunun zamanı değil diyorlar.

D: Pekala, bir tahminde bulunmak istiyorum. Sence Gözcüler gelip, bazı şeyleri almış olabilirler mi?

K: Mümkündür.

D: Evet, onların bir daha bulunmaması için bu iyi bir seçenek olabilir. Bütün bu şeyler yok olmuşsa, ileride insanlar bu topluluğun gerçekte ne kadar gelişmiş olduğunu asla bilemeyecekler.

K: Belirli bir zaman sonra, dünya bunu duymaya hazır olduğunda bilecekler.

D: Kumran'ın tahrip edilmesinden sonra, bu insanlardan geriye kalan kimse olacak mı?

K: Evet, başka bir yere gidecekler. Bazıları bu bilgilerle hayatta kalacak. Diğerleri ise gerektiği zaman yeniden uyandırılmak üzere sadece hatıralarla yaşayacaklar.

Acaba bizim yaptığımız bu deneyle uyandırdığımız hatıraları mı kastediyordu?

Gizemli Kaloo hakkında bilgi alabilir miyim düşüncesiyle onlar hakkında sormaya başladım.

K: Onlar senin tahmin ettiklerin. Onlar sizin zamanınızda ''Atlantis'' olarak adlandırdığınız yerdenler. Bu isim farkı kısmen de, Atlantis olarak adlandırılan yerden bahsedildiğinde, o kıtada sadece bir tane değil birçok hükümetin, birçok ülkenin olduğunun farkında değiller. Kaloo bütün bu halklardan oluşan bir grup değil. Onlar sadece bir parçasıydı.

D: Onlara ne olduğunu biliyor musun?

K: Hala dünyada yaşayanlar var. Onlar, korunmakta olan bazı sırların koruyucularıdır. Birçok şeyi koruyorlar. Bunların bilgisi yeniden ortaya çıkacak.

D: Ülkelerine ne oldu?

K: Doğanın kanunlarına uymadıkları için büyük bir yıkıma uğradı. Ama bilge kişiler bunun olacağını biliyorlardı ve insanlık kıvılcımı sönmesin diye bilgileri kurtarmak için uğraştılar.

D: Felaket doğal bir fenomen miydi?

K: İnsanlığın kendisine yaptıklarına karşı haykıran doğanın bir bileşimiydi.

D: Suddi hayattayken sanki büyük bir patlama olduğundan bahsetmişti.

K: Kısmen bir patlama oldu, bu, olanların bir kısmıydı. Doğanın dengesini kötüye kullandılar. Doğadan eğer çok fazla çekersen ve bunu yenilemezsen dengesizlik yaratırsın, yani olan budur. Birçoğu bunun olacağı konusunda önceden uyarıldı ve bölgeyi terkettiler. En azından bir kısmının hayatta kalması umuduyla, bazıları hava araçlarıyla, bazıları deniz yoluyla terkettiler.

D: Nihai yıkıma herhangi bir şekilde bir kristal mi yol açtı? (Başka yazarlar bunu öne sürmüşlerdi ve ben de kontrol etmek istedim.)

K: Evet, sebeplerden biri bu. Birden fazla sebep vardı. Bunlardan bazıları aşırı yükleme, yanlış kullanım, gücün yanlış yönlendirilmesiyle alakalı. O kadar çok ki, sonunda başladığı yere geri dönmek zorunda. Her etkinin bir tepkisi vardır. Bunu göz önünde bulundurmadılar.

D: Suddi bana bir savaş olduğunu ve hava araçları kullandıklarını söylemişti.

K: Kullanıldı, bu da bitişin bir parçasıydı. Ama bahsettiği savaş ... henüz olmadı.

Bu beklemediğimiz bir şeydi, şok olmuştuk. Tüylerim diken diken olmuştu. Savaşla ilgili kısmı kasetten yazıya aktarırken, bu beni huzursuz etti. Suddi'nin anlattığı savaş koşulları günümüzdeki duruma çok benziyordu. Tarih kendini tekrar ediyor gibi gelmişti, bu da beni rahatsız etti. Aşağıdaki

ifadeler de bu duyguyu güçlendirdi.

D: Suddi neden bunun geçmişte olduğunu düşündü?

K: Bilgi karışıklığı.

D: Bilginin onlara kırıntılar halinde geldiğini söyledi. Ama geçmişteki hava araçlarından bahsetti.

K: Evet, geçmişte hava araçları vardı. Ama onun bahsettiği savaş henüz gerçekleşmedi. Bir taraftan geçmişte varolan savaş araçlarından ve bir taraftan da olacak bir kehanetten bahsediyordu. Bilginin sadece parçalarına sahip olunduğunda olan bu. Bildiğini sanıp ve bu konuda yargıda bulunanlar onu çarpık biçimde uyarlarlar. Bu, onların düşüncesine uyar ve bu yüzden de doğru olmalıdırlar.

D: Bize bu bilgiyi vermenize izin var mı bilmiyorum, ama bu savaşın ne zaman olacağını bize söyleyebilir misiniz?

K: Onun bahsettiği savaşın, kehanetin, gerçekleşmesinin gerekmediğini birçok insan anlayamıyor. Bu bir kehanettir ve kehanetler değişebilir. Eğer yeterince varlık buna doğru enerji verirse, bunun gerçekleşmesi gerekmez. Gerçekleşene kadar hiçbir şey kesin değildir.

D: Gözcülerin yardım etmeye çalışabileceklerini söyledi.

K: Onlar yardım etmeye çalışıyorlar, ama bir avuç insanla binlerce insanın işini yapamazlar. Bu felaketi önleme arzusu insanlardan gelmeli. Olabileceklerden haberdar olmalılar. Kehanetlerin gerçekleşmesine izin verildiğinde neler olacağını bilmeliler. Eğer doğru bir şekilde sunulursa, en azından zihinlerde tohumları büyütürler.

D: Suddi'den bilgi almak neden bu kadar zor? Eğer bu çok önemliyse, daha fazla işbirliği yapması gerekir.

K: Her varlığın yaşadığı zamanda bir kişiliği vardır. Bu yüzden her birinde kökleşmiş olan alışkanlıklar da orada olur. Şu anki halinle biri sana, sana öğretilmiş her şeye aykırı olan bir şey yapmanı söyleseydi, bunu

yapmazdın. Bu yüzden ondan bunu isteme. Çünkü bu güven duygusunu alıp kötüye kullanırsan onu incitirsin.

İKİNCİ KISIM

İSA'NIN YAŞAMI

17. BÖLÜM

Kehanetler

Bu regresyon bilgilerinin sunulabileceği birçok yol vardı. Aslında Mesih'in yaşamında geçen olaylar, bu konu üzerinde çalıştığımız üç aya yayılmıştı. Onları bu bağlamda bırakabilir ve Suddi'nin yaşamını kronolojik sırayla yazabilirdim. Ama bulguların muazzam zenginliği arasında, İsa'nın hikayesinin etkisinin azalacağını, kaybolacağını düşündüm. Bence Mesih'in yaşamı bu yüzden çok önemli. Bu hikayenin bağımsız olması gerektiğine inanıyorum, bu yüzden onunla ilgili kısımları bir bölümde toplamaya karar verdim.

Kendi başına tek bir kitap olabilirdi, ama o zaman da sunmaya çalıştığım temelden yoksun olurdu. O ıssız toplulukta yaşamın nasıl olduğunu ve Esseniler'in kişiliğini ve bilgeliğini okurların bilmesini istedim. İsa'nın yaşamı bu geçmişe dayanılarak sunulduğunda, onun yaşadığı, öğrenim gördüğü bu ortam konusunda bu şekilde daha iyi bir fikir sahibi olabiliriz. Ve en savunmasız olduğu yıllarında maruz kaldığı bazı bilgileri ve inanışları görebiliriz. Yaşamının eksik kısımları ancak bu şekilde yeniden vurgulanabilir. Sadece o zaman yeni bir ışık altında görülebilir ve umarım ne kadar mükemmel bir insan olduğu anlaşılabilir.

Daha önceki bölümlerde, bazı Hristiyan inanışlarının ve ritüellerinin doğrudan Esseniler'den geldiği gösterildi, bilhassa vaftiz ayini ve kupanın elden ele geçirilmesi. Ölü Deniz Parşömenleri tercüme edildiğinde, bu iki

ritüelden Esseniler'in günlük yaşamlarının bir parçası olarak bahsedilmişti. Tercümeleri inceledikten sonra, birçok yazar bu konuda yorum yaptı. Bu olgular ve Katie'nin hatırladıkları arasındaki benzerlik beni şaşırttı ve bu benim asla kuşku duymadığım bir şeydi. Suddi'nin hayatını yeniden yaşarken, Katie'nin gösterdiği doğruluk karşısında bir kez daha şaşırdım.

Ginsburg, kitabında, bir Esseni'nin topluluk içindeki farklı gelişim aşamalarında ilerledikçe, kişinin ulaşabileceği en yüksek seviyeye geldiğini söylüyor. ''O noktada Kutsal Ruh'un tapınağı olur ve kehanette bulunabilir. Her şeyden önce kehanetin kişiye bağışlanması, bilgeliğin ve dindarlığın en yüksek meyvesi olarak kabul edildi. Daha sonra kişi tekrar mucizevi tedaviler gerçekleştirme ve ölüleri diriltme yeteneğine sahip olduğu aşamaya ilerlerdi.''

Sanırım bu paragraf İsa'nın bu yetenekleri nerede öğrenmiş olduğu konusunda şüphe götürmüyor. Bana öyle geliyor ki, bu çalışmalar Sırlar Üstadı'nın öğretileri arasındaydı. Daha çok Tevrat ve Yasalar konusunda eğitim alan Suddi, bu konularda çok az eğitilmişti. Ama İsa'nın farklı üstadlardan her şeyi öğrenmesi gerekiyordu.

Parşömenler günümüzde hala inceleniyor, ama tercümeler başladıktan hemen sonra, verilen raporlar durduruldu.Neden? Eski yazmalarda ne buldular ki dünyanın bilmesini istemiyorlar? Hristiyanlığın İsa'nın aracılığıyla yaratılmadığı, ancak yaşamlarını tüm insanlığı sevmeye ve gelecek nesiller için bilgiyi korumaya adayan, görünüşte kendini inkar eden bu erkek ve kadınların öğretilerinden doğduğu bulgusuyla, Hristiyan dünyasının şok olacağından mı korkuyorlardı? Bu fikri ilk kez ortaya atan ben değilim. Bulguları inceledikten sonra, diğer birçok yazarın da aynı sonuca varması beni şaşırtmıştı.

İlklerden biri, 1600'lerde Eski ve Yeni Ahit Bağlantılı adlı kitabı yazan Dean Prideaux'ydu. Kendi zamanındaki insanların, Hristiyan dini ile Esseniler'in belgeleri arasındaki uyumdan dolayı, Mesih ve takipçilerinin Esseniler'den budaklanmış bir mezhepten başka bir şey olmadığı sonucunu çıkardıklarını söyledi.

1863'te, Graetz Yahudiler'in Tarihi adlı kitabının üçüncü cildinin ikinci

baskısında, İsa'nın Essenizm'in temel özelliklerini sahiplendiğini ve ilkel Hristiyanlığın Essenizm'in uzantısından başka bir şey olmadığını yazmıştı.

Yine Ginsburg'ün 1863 yılındaki kitabından alıntı yapıyorum: ''Kendilerine gerçek Evanjelik Hristiyan diyenler, birinin diğerini doğurduğu söylenmesin diye, Essenizm ile Hristiyanlık arasındaki her türlü benzerlik görüntüsünü yok etmeye çok isteklidirler.''

Bağlantının çok açık ve gerçek olduğu fikri, Ölü Deniz Parşömenleri hakkındaki kitapların yazarları tarafından giderek daha fazla ortaya çıkarıldı. Bir yazar, teologların çoğunun bunu bildiğini ve sadece rahip olmayanların bu konuda bilgisiz olduğunu ifade etti.

National Geographic'in 1958 Aralık ayı sayısında, Ölü Deniz Parşömenleri'nin bulunması ve tercümesi hakkında detaylı bir makale vardı. Ondan alıntı yapıyorum: ''Esseniler'in inançları ve adetleriyle ilk Hristiyanlar'ınki arasında bazı çarpıcı paralellikler vardır… tüm inançlardan alimler bu paralelliklerin farkındadırlar. Bunlar olgusal gerçeklerdir.''

Yine de, bu harika grup hakkında bilinen her şey Kumran kazıları ve eski yazarlardan elde edilmiştir. Umarım benim bulduğum bilgiler de başka bir kapı açarak, onların yaşamlarına ve inançlarına ilk kez bakmamıza izin verir. Bu, sessiz bir harabede bulunan bu kalıntı ve eserlerin ayıklanıp, tarihlendirilerek elde edilmesi imkansız bir bakıştır. Bilim insanlarının bu kitabı, bu gizemli insanları ve İsa'nın onlarla olan ilişkisini anlamak için değerli bir araç olarak kullanmalarını umuyorum. Belki de sonunda tüm hikaye açığa çıktı ve İsa, eskisinden daha harika ve görkemli bir şekilde ortaya çıkıyor. Onu, sevgi dolu öğretmenlerinden birinin gözünden görüldüğü biçimde, yaşayan, nefes alan bir insan olarak takdir edebiliriz.

D: Kehanetlerin tanımlanması üzerine zaman harcadığını söyledin. Ne demek istediğini açıklar mısın?

S: Tevrat'ta birçok kehanet vardır. Yarısından fazlası onun doğumu üzerinedir. Mesih'in geleceğini söylüyorlar. Biz onun geleceği zamanı

bilmeli ve onu tanıyabileceğimizi göstermeliyiz. Gelecekte bunu anlayabilecek diğer insanlarla paylaşabilmek için, bu bilgiyi saklamak bize düşer. Bunun nasıl olacağını araştırıyoruz … kimin hanesinden geleceği söyleniyor. O benim hanemden olacak. Davut Hanedanlığı'ndan olacak. Ve Davut'un şehrinde, Beytüllahim'de doğacak. Başkaları tarafından hor görülüp reddedileceği söyleniyor, çünkü o Nasıra'dan gelecek. Ve Nasıra'dan asla iyi bir şey çıkmaz.

D: Neden? Nasıra'nın nesi var?

S: Bir zamanlar acımasızlar ve canilerden başka hiç kimse orada yaşamıyordu.Ve oradan iyi bir şey çıkmaz denir.

D: O zaman neden oradan geleceğini düşünüyorsun?

S: Çünkü kehanet öyle diyor.

D: Kehanetleriniz bunun ne zaman olacağını söylüyor mu?

S: Zamanın yakın olduğu, çok yakın olduğu söyleniyor.

D: Doğacak mı yoksa sadece görünecek mi?

S: Bir kadından doğacak.

D: Ebeveynleri hakkında bilgi var mı?

S: Anneyi gördüklerinde tanıyacakları söyleniyor.

D: Peki ya baba?

S: Sadece onun Davut'un kabilesinden olacağı söyleniyor.

D: Bizimle paylaşabileceğin başka bir şey var mı?

S: Öncesinde ortamı hazırlamak için İlyas'ın gelmesi gerektiği söylenir.

D: Ne demek istiyorsun?

S: O yeniden doğacak. O yolu açacak. Kulak verenlere Mesih'in geldiğini bildirmek için.

D: Onun kim olarak yeniden doğacağını biliyor musun?

S: Bilmiyorum.

D: Peki Mesih, o da başka birinin yeniden doğuşu mu olacak?

S: O Musa ya da Adem, aynı şey.

D: Bana Esseni tarikatının ne zamandan beri orada olduğunu söyleyebilir misin? Kurulalı ne kadar zaman oldu?

S: İlk Esseniler'in Yahudi bile olmadığı, Ur'un adamları olduğu söylenir. Çok eskidendi. Bazı kehanet bilgilerini ve haç sembolünü getirdiler.

D: Bu Esseniler'in kullandığı sembollerden biri mi?

S: Evet.

D: Ne tür bir haç bu? Çok çeşitli haçlar gördüm ve hepsi farklı şekildeydi.

S: İki kısa kolu var, üstünde bir halka var ve aşağı doğru gidiyor.

D: Bazı haçların tüm kolları eşit uzunlukta.

S: Bu öyle değil. (Mısır'ın yaşam sembolü olan Ankh'a benziyordu.)

D: Sembolik olarak neyi temsil ediyor?

S: Kurtuluşun simgesidir.

D: Bunu açıklayabilir misin?

S: Kehanetler gerçekleştiğinde bunun anlaşılacağı söylenir.

D: Kurtuluş bana bir şeyden kurtulmayı ifade ediyor. Kim ya da ne kurtarılacak?

S: Bir şekilde Mesih'in kaderi ile ilgili. Tüm bunlardan emin değilim.

18. BÖLÜM

Beytüllahim Yıldızı

Beytüllahim Yıldızı (Star of Bethlehem) konusunda çok fazla tartışma ve anlaşmazlık oldu. Çoğu onun hiç varolmadığını, mit ya da efsane olduğunu düşünüyor. Bazılarıysa onun yıldızların veya gezegenlerin son derece nadir olan kavuşumu olduğunu düşünür. Kavuşma, iki ya da daha fazla gezegenin gökyüzünde yollarının kesişmesi ve bizim dünyadan baktığımızda onu, tek bir büyük yıldızmış gibi görmemizdir. Tarih boyunca bu çok kez oldu, ama İncil'de anlatılan büyüklükte olması çok nadir. Tarih Olarak İncil kitabında Werner Keller, birçok uzmanın Satürn ve Jüpiter'in Balık takımyıldızında M.Ö.7'de kavuştuğunu söylediğini yazar. Çin kayıtları da ayrıca, M.Ö.6'da parlak bir novadan (Uzakta patlayan bir yıldızdan, bize ulaşması milyonlarca yıl sürebilen ani ışık patlaması) sözeder.

O sıralarda Akdeniz bölgesinde ortaya çıkan parlak kuyruklu yıldızların eski kayıtları da vardır: Örneğin Halley kuyruklu yıldızı M.Ö.12 de göründü. Bir çok açıklamalar sunuldu, hatta yıldızın gerçekte dünya dışı bir uzay gemisi olduğu söylendi. Eski tarihleme sistemindeki birçok yanlışlık sebebiyle, İsa'nın Hristiyan takviminin başlangıcı olan M.S. 1'de doğmadığı

bilinen bir gerçektir. Bu anlaşmazlıkla ilgili kesin olan tek şey, Beytüllahim Yıldızının ne olduğundan ve ne zaman göründüğünden kimsenin emin olmadığıdır.

Katie ile çalışırken bunların hiçbirini kesinlikle düşünmemiştim ve ortaya çıkmasını umduğum en son şey buydu. Bu olay Suddi ile daha yeni karşılaştığımız ve ben onun kim olduğu hakkında bilgi almaya çalıştığım ilk seansımızda oldu. Böylesine muhteşem bir etkinliğe katılmamıza izin verildiği için son derece onur duyuyorum. Sadece yaşamında önemli bir güne gitmesini söylemiştim. Bu, danışanı herkesin hayatını oluşturan sıkıcı şeylerde boğulmasını önlemek için verilen rutin bir telkindir. Onları önemli bir güne taşımak, yaşam hikayesini ileriye taşımanın bir yoludur. Bir kişi için önemli olanın, bir başkası için önemli olması gerekmez ve bu da onun açıklamalarına geçerlilik katar. Yani ona, kendisi için önemli olduğunu düşündüğü bir güne gitmesini söylediğimde, anlattıkları aklıma gelebilecek en son şeydi. Ona ne yaptığını sordum.

Babasıyla birlikte olduğunu ve yıldızları seyrettiklerini söyledi. Sıra dışı bir şey değildi, ama ses tonu farklıydı. Sesindeki sessiz heyecan, hayret ve hayranlık duygusu, beni bunun normal bir gece olmadığı konusunda uyardı.

Birkaç derin nefes aldı ve ‘’Bu her şeyin başlangıcı. Benim bunu görebilmem… Tüm istediğim buydu. Bir kehanetin gerçekleşmekte olduğunu bilmek.’’ dedi. Katie (Suddi olarak) ellerini önünde kavuşturdu ve bedeni heyecan doluymuş gibi görünüyordu. Suddi devam etti, ‘’Bu gece dördü bir araya geliyor.’’

Suddi’nin babası ona, Mesih geleceği zaman göklerden bir mesaj verileceğini söylemişti. 3. Bölüme bakınız. ‘’Dört köşeden yıldızların birlikte yükseleceği ve hepsi bir araya geldiğinde, bunun onun doğum anı olacağı söylendi.’’

Suddi ile birlikte birçok Esseni de vardı ve muhtemelen Kumran’ın yukarısında ‘’tepelerdeki bekleme noktasından’’ bunu izliyorlardı.

Heyecanını güçlükle bastırabiliyordu, ‘’Bunu hayal bile edemezdim!’’ Sesinde aşırı bir hayranlık vardı, adeta fısıldıyordu. Ne gördüğünü anlatmasını istedim.

S: Sanki gökler açıldı ve bütün ışıklar aşağı, üzerimize doğru parıldıyor. Gündüz güneşi gibi! Çok parlak! Onlar… bir araya geldiler. Henüz birleşmediler, o yüzden olacağından daha da büyük.

Yıldızların birleşmek için hareket ederken nasıl göründüklerini göstermek için, baş parmakları ve işaret parmaklarını birleştirip büyük bir halka yaptı. Çok sıra dışı bir şey gördüğü belliydi.

Heyecanı bulaşıcıydı ve sesi tüylerimi diken diken etti. Bu, onun gördüklerini görebilmeyi çok istediğim birçok zamandan sadece biriydi, ama Suddi’nin görgü tanığı olarak anlatımı, ikinci en iyi olanla yetinmemiz gerekecekti. Görünüşe göre dört yıldız hep birlikte bir noktaya geliyordu.

S: Ve birleştiklerinde, o anda ilk nefesini alacağı söylenir.

D: Nerede doğacağını biliyor musun?

S: Beytüllahim’de. Kehanetler öyle diyor.

D: Seninle birlikte olan diğer insanların tepkisi ne?

S: Herkes neşe içinde. Bu… herkes yan yana. Neşe dolular ve … etrafımızda dolaşan enerji. Sanki tüm dünya beklenti içinde nefesini tutmuş gibi.

Sesi duyguyla titriyordu. Son derece olağan üstü bir şeye tanık olduğuna dair hiç şüphem yoktu.

D: Ne yapmayı planlıyorsunuz? Mesih’i bulmaya çalışacak mısınız?

Bu astral fenomenin ne anlama geldiği bilgisine sahip herhangi birinin, doğal olarak gidip onu görmek isteyeceğini sanıyordum. Bu hikayeyi öğrenmek gerçekten önemli bir ilerleme olacaktı. O zamanlar Mesih'i tanımak için daha sonra çok zamanım olacağını bilmiyordum.

S: Hayır. Onlar gelecek.
D: Kehanetlerde onu kimin bulacağı söyleniyor mu?
S: Başkalarının onu bulacağı söylenir ve sonra onlar oradan ayrılacaklar.
D: Yani Beytüllahim'e gidip, onu bulmaya çalışmayacak mısınız?
S: Hayır, çünkü yakında başlayacak olan karanlık yıllar olacak. Sonra o bize gelecek. Biz onun gelişine hazırlanacağız.
D: Onun sizin halkınıza geleceği kehanetinde mi bulunuldu?
S: Evet, bu biliniyor.
D: Sizin toplumunuzda eğitim mi alacak?
S: Bizden eğitim almaktan ziyade, onun içinde olanın uyandırılması gibi olacak.
D: Ve sizin onu uyandırma yeteneğiniz mi var?
S: Sadece deneyebiliriz.

Bu, Suddi'nin bize İsa hakkında ilk elden bilgi verebileceğinin ilk işaretiydi. Bunun önemini tamamen anlıyordum ve her nereye götürürse götürsün onu takip etmeye niyetliydim. Suddi yıldızların birbirine yaklaşmasını izlerken, Katie derin derin nefesler alıyordu. Yılın hangi zamanı olduğunu biliyor musun diye sordum.

S: Senenin başlangıcı. Yeni… yıla daha yeni girdik…

Burada, şimdi sonbaharda gerçekleşen Yahudi yeni yılının başlangıcı olan

Roş Aşana'dan (ya da onun deyimiyle Roş Şofar'dan) söz ediyor olabileceğini varsaymak ilginçtir. Uzmanlar, M.Ö.7'de Satürn ve Jüpiter'in üç kavuşumu olduğunu söylüyorlar ve birçok değişkeni göz önünde bulundurarak, yıldızın 3 Ekim'de gerçekleşen kavuşum olabileceğini düşünüyorlar, bu da onların yeni yılının başlamasından kısa bir süre sonraya denk geliyordu. Tabii bu soruları sorarken onların yılının bizimkinden farklı olduğunu bilmiyordum ve bizim bahar dediğimiz mevsimde mi olduğunu sordum. ''Evet, yeşerme mevsimi yaklaşıyor.'' diye cevapladı.

D: Herod'un kaçıncı yılı şimdi?

S: Yirmi yedinci yılı, sanırım, bilmem…

Konuşmamızı bitirip, onu yalnız bırakmamızı ve gitmemizi ister gibiydi. Seyrettiği şeye öylesine dalmıştı ki, benim sorularımdan rahatsız oluyordu sanki. Sabırsızlanarak, '' Görmüyor musun ? Öylesine … güzel ki!''dedi. Bu sözler duygu doluydu. Ayrıca bizim görmememize de şaşırmış gibiydi.

D: Yıldızlar kavuştuğunda özel bir şey yapacak mısınız?

S: Seyredeceğiz ... ve o bizim kralımız olduğu için saygı gösterisinde bulunacağız.

Yıldızlar bariz bir biçimde yavaş hareket ediyordu, bu durum epey uzun sürebilirdi, bu yüzden onu hızlandırarak yıldızların bir araya geldiği zamana götürdüm ve ne yaptığını sordum.

S: Burada olmamızı bize bahşettiği için Yahweh'e şükrediyorum. Ve tüm kehanetlerin gerçekleştiği bir zamanda yaşadığımız için bunun büyük Ya (?) onuru olduğunu biliyoruz. Hazırlanmak için elimizden gelenin en iyisini yapmaya çalıştığımızı bilmesini kendisine söylüyoruz. Çünkü bu,

bize lütfedilmiş büyük bir onurdur. Ve değersiz olduğumuzu bilsek de, o onura yükselmeyi umut ediyoruz.

Ellerini önünde kavuşturmuştu ve yukarıda söyledikleri bir dua gibiydi. Artık dördü de bir araya geldiği için, yıldızları bir kez daha tarif etmesini istedim.

*S: Bir ışın var … bu, kuyruk gibi. Aşağı doğru ışık halinde geliyor. Doğrudan yıldızdan akan bir odak noktası gibi. Ve söylenene göre o bu ışıkta doğacak. (Ya da kelime taşımak mıydı? (ışığı taşımak gibi. *Ç.N.) Burada ilginç bir tanım farkı var ve spekülasyona yol açıyor) (İngilizce kelimeler born: doğmak - Bore-bear: taşımak *Ç.N.)*

Suddi, Beytüllahim'den yaklaşık seksen kilometre uzakta olduklarını, bu yüzden ışık huzmesinin dünyada değdiği noktayı tam olarak göremediklerini söyledi.

D: Artık hepsi bir araya geldiği için ışık şimdi daha mı parlak?

S: Sanki ışığın çoğu odaklanmış gibi. Artık etrafa saçılmıyor, sadece belli bir noktada var. Çok büyük bir dolunay parlaklığında.

Ona yeni bir soru sormaya hazırlanırken, Katie'nin dudaklarının dua edermişçesine kıpırdadığını farkettim. Adeta Suddi'yi dizlerinin üzerine çökmüş, ellerini yukarda yıldıza doğru kavuşturmuş olarak, içten duygularla dua ederken görebiliyordum.

D: Sesli olarak söyleyebilirsin. Bu anı seninle paylaşmak isteriz.

S: Hayır! (Vurgulayarak) Hissiyatımı başkalarına mı söyleyeyim? Hissiyatımı Yahweh'e söylüyorum.

Birkaç dakika saygıyla sustum ve bitirmiş gibi görünene kadar devam etmesine izin verdim. Onu başka bir sahneye geçmesi için acele etmedim. Bu son derece çarpıcı bir an olmalıydı, her damlasının tadını çıkarmasına izin verdim.

D: İlyas'da yeniden geldi mi?
S: O da doğdu. Birkaç ay önce. Babasını biliyoruz, çünkü bizden biri.

Böylece bu kehanet gerçekleşmişti. Yeni Ahit'te, o zamanın insanlarının Vaftizci Yahya'nın İlyas peygamberin reenkarnasyonu olduğu gerçeğini kabul ettiğini doğrulayan bu kehanete birçok atıf var. İsa kalabalığa Yahya'dan bahsederken: Matta 11:10,14 '' Bu o, kendisi için yazılmış olan. İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum; O önden gidip senin yolunu hazırlayacak. Eğer kabul edecekseniz, gelecek olan İlyas odur.''

Meleğin Zekeriya'ya Yahya adında bir oğlu olacağını söylediğini Luka 1:17 de görüyoruz: ''Babaların yüreklerini çocuklarına döndürmek, söz dinlemeyenleri doğru kişilerin anlayışına yöneltmek ve Rab için hazırlanmış bir halk yetiştirmek üzere, İlyas'ın ruhu ve gücüyle Rab'bin önünden gidecektir'

D: Bu çok heyecan verici bir an olmalı. Bizimle paylaştığın için sana gerçekten teşekkür ederim. Böylesi güzel bir şeyi görebilmek, insan yaşamında bir kez olabilecek bir şey.
S: Hayatta bir kezden daha fazlası, sonsuza dek bir kez olabilecek bir şey bu.
D: Doğru. Eğer sen bizimle konuşmasaydın, paylaşılmasına asla izin verilmeyecek bir şey.

O kadar muazzam bir deneyimdi ki, Katie uyandığında, bu anıyı hatırlayacağını düşündüm. Onu şimdiki zamana geri getirip, uyandırdığımda, Suddi'nin gördükleriyle ilgili hiç bir şeyi hatırlamaması biraz üzücüydü. Ona bu hatırayı uyandığında hatırlaması için telkin yapmayı çok isterdim. Ama çalışmamızın başında, bu deneyimlerin geçmişte, ait oldukları yerde kalması gerektiğinin daha doğru olduğuna birlikte karar vermiştik. Normal günlük yaşamımızda, bu kadar çok farklı yaşamın bilinçli hatıralarını taşımanın ne kadar kafa karıştırıcı olacağını hayal edebiliyor musunuz? Günlük yaşamdaki işlerimizi devam ettirmek son derece zor olurdu diye düşünüyorum. Katie'nin daha sonra kısacık sahneleri hatırladığını söylediği zamanlar oldu. Ancak bunlar, hepimizin deneyimlediği, gece uykusundan uyandığımızda yavaş yavaş unuttuğumuz rüyalara benzer.

19. KISIM

Mecusiler ve Bebek

Suddi'nin yaşamında ilerlemiş ve onun Nasıra'daki kuzenlerini ziyaret ettiği bir zamana gelmiştik. Meydanda oturmuş çeşmede oynayan çocukları seyrediyordu. Daha iyi anlayabilmek umuduyla, Beytüllahim Yıldızı fenomeni hakkında Suddi'yi daha fazla sorgulamak istedim. Ayrıca İsa'nın doğumu hakkında da bilgi almayı umuyordum.

D: Seninle daha önce konuştuğumda, Mesih'in gelişiyle ilgili tüm kehanetleri bildiğini söylemiştin ve onu arıyordunuz. Mesih neden bu kadar önemli?

S: O önemli, çünkü dünyaya ışığı getirecek olan o. Umutsuz olanlara umut getirecek, umut verecek. Bize ve başkalarına maneviyatımızı nasıl kazanabileceğimizi gösterecek.

D: O zaman çok özel bir insan olacak.

S: Bir çocuk olmasına rağmen çok özel bir insan.

D: Onu gördün mü?

S: Bir kez gördüm, ebeveynleri bize gelip yardım istediğinde. Herod'un planlarını biliyorlardı ve kaçmak zorunda kalmışlardı. Yolculuklarını güvenli bir şekilde yapabilmeleri için onlara eşyalar toplandığı sırada günlerce bize sığındılar.

D: Herod'un planının ne olduğunu biliyor musun?

S: Son iki yıl içinde doğan bütün çocukları öldürmek. Çünkü Mesih'in doğduğu söylendi ve onu bu şekilde ağına atıp yakalayacağını ve endişelerinden kurtulacağını düşündü.

D: Herod Mesih'in doğduğunu nereden öğrendi?

S: Mecusiler gelip sarayda mola verdiklerinde öğrendi. Yanlışlıkla, eğer bir kral doğduysa, kesinlikle sarayda doğmuş olacağını düşündüler. Herod'la konuştular ve Herod onlardan Mesih'in doğduğunu, Yahudiler'in Kralı olacağını öğrendi. Ve Herod buna tahammül edemedi. Bu yüzden bilgeler saraydan ayrıldığında, bu fermana uyulmasını emretti. Çünkü eğer Yahudiler'e bir Kral doğmuşsa, o zaman kendisi Yahudi Kralı olarak bilindiği için, artık kral olamayacaktı.

D: Eğer Mecusiler bunu bilseydi herhalde saraya gitmezlerdi diye düşünüyorum.

S: (İç çekti) Bu onların kaderiydi. Bunun olacağı yazılmamış mıydı? Çok, çok uzun yıllar önce bu öngörülmüştü ve bu sebeple bunu herkes biliyordu, böylece buna hazırlıklı olacaktık. Nasıl ki hepimizin kendi kaderimizi izlememiz gerekiyorsa, onlar da kaderlerini izliyorlardı.

D: Bazı insanlar Bilgeler'in Herod'a, Mesih doğduktan çok sonra geldiğini söylediler.

S: Hayır, çünkü Mecusiler Mesih'e gittiğinde, o hala doğduğu yerdeydi. Oradan ayrılmamıştı.

D: Kaç bilgenin geldiğini biliyor musun?

S: Üç taneydiler. Ur halkındanlardı.

D: O Babil'de bir şehir değil mi?

S: Barçavya (Barchavia fonetik olarak). Bu sizin Babil dediğiniz yerin başka bir ismi. Ur, bir ülke veya herhangi bir yerden ziyade halka verilen isim. Onlar Ur'dan. Bu onların kökeni.

D: Anladım. Birçok farklı hikayeler duydum. Sen orada olduğun için doğrusunu bilirsin.

S: Herod'la konuştuklarında yanlarında değildim. Ama bunu duydum ve

doğru olduğunu biliyorum.

D: Mecusiler orada olmalarının zamanının geldiğini nasıl bildiler?

S: Göklerde önceden bildirilmişti. Gezegenlerin ve yıldızların bir araya gelmesiydi ve bunu kendilerine rehber olarak kullandılar. Yıldızı gördüler ve ne olduğunu biliyorlardı.

D: Bir keresinde seninle konuştuğumda, Mesih'in doğduğu gecede bir yıldız gördüğünü söylemiştin.

S: (Duygusal bir şekilde) Evet.

D: Sence Mecusiler de aynı yıldızı mı gördüler?

S: Herkes aynı yıldızı gördü.

Beytüllahim Yıldızı'nı oluşturmak için hangi gök cisimlerinin bir araya geldiğini bulmaya çalıştım. Suddi'nin muhtemelen çeşitli gök cisimlerinin isimlerini bileceğini düşündüm.

S: Onlar için farklı isimler var ve farklı ...(doğru kelimeyi arıyordu) takım yıldızlarının da isimleri var. Tek tek yıldızlar olarak isimlendirmek yerine, bu şekilde isimlendirilmelerinin sebebi var. Bir araya gelen yıldızların tek tek isimleri olduğu söyleniyor, ama ben bilmiyorum. Bu benim iyi bildiğim bir konu değil.

D: Bunlar normalde gökyüzünde olan yıldızlar mı?

S: Evet. Sadece bir araya gelerek büyük oldular. Sanki göklerde yolları kesişmişti.

D: Bazı insanlar, onun gökyüzünde daha önce hiç görülmemiş tuhaf bir yıldız olabileceğini söylediler (olası novayı ima ediyordum).

S: Hayır, o zamanda, bunun için yaratılmış bir yıldız değildi. Bunu birçok farklı şekilde açıklamaya çalışan birçok insan var. Roma'nın düşmek üzere olduğu konusunda tanrıların uyarısı olduğunu söylemeye çalıştılar. Kuyruklu yıldız olduğu söylendi. Göklerin açıldığı ve parladığı yerlerde

ışık noktaları vardı dendi. Bunun için birçok açıklamalar var. Ama bu, gelenin oğlu olduğunu ve bunu bizim anlamamızı sağlamak için Tanrı'nın bir işaretiydi.

Bu tür şeylerin imkansız olduğunu söyleyen çok insan var ve inanç olmazsa her şey imkansızdır. Ama insan inandığında, her şey mümkündür. Bunu kendi gözlerimle gördüğüm için bundan şüphem yok. Tek bildiğim, bir araya geldiklerinde ışığın gölge oluşturacak kadar büyük olduğudur. Ve ışık, oturup uzun süre ona bakamayacak kadar güçlüydü. Bu, insanlığın bilinen hafızasında daha önce hiç gerçekleşmemiş bir şeydi. Ben kimim ki Tanrı'nın işini yapma tarzını yargılayayım? Mecusiler'in - muhtemelen dördüncüsü de vardı deniyor. Her bir Mecusi'nin bir yıldızı takip ettiği ve bir noktada karşılaştığı söylenir.

D: Beytüllahim'de buluşana kadar birbirlerini tanımadıklarını mı kastediyorsun?

S: En azından kısa bir seyahat mesafesi içinde olana kadar tanışmıyorlardı. Yıldızlar neredeyse bir araya geldiğinde karşılaştılar. Hepsi farklı yönlerden geliyordu. Ve bir tanesinin asla başaramadığı söylenir, çünkü her yıldız için bir bilge adam vardı.

D: Dördüncüye ne olmuş olabileceğini biliyorlar mı?

S: Biliniyorsa da ben bilmiyorum.

D: Dört ayrı ülkeden mi geldikleri düşünülüyor?

S: Çok uzak ülkelerden geldikleri söylenebilir, evet, dört ayrı çıkış noktası.

D: Hangi ülkeler olduğunu biliyor musun?

S: Bu konuda konuşulmadı, hayır.

D: İnsanlar, eğer bu bilgeler yıldızı uzak ülkelerde görmüşlerse, aynı yıldızı görmüş olmaları zor ve onlar Beytüllahim'e gidene kadar yıldız görünmez olurdu diyorlar.

Bu argümanlardan biriydi. Eğer yıldız tek bir parlak bir ışık olsaydı, dünyanın kavisinden dolayı görülemezdi.

S: Bu doğru. Masallar her anlatılışta daha da uzar. Ama onlar birlikte büyüyen yıldızları takip ettiler, çünkü ne olacağını biliyorlardı. Ve yüzlerce yıldır tam da bu olayı gözlemliyorlardı. O yıldız bir olduğunda, her yerde ... görüldü.

D: Mecusiler de kehanetleri biliyor olmalılar, ya da en azından yıldızları okumayı biliyorlardı.

S: Bizim kehanetlerimizin çoğunu verenlerin Urlar olduğu söyleniyor. Ayrıca İbrahim'i de bize onlar verdi.

O gece görünen birleşik yıldız aşırı derecede parlaktı ve sonrasında neredeyse bir ay boyunca gökyüzünde görülebildi, ancak gündüz ışık görülmüyordu.

S: Sadece bir gece odak noktasıydı. O ... bunu nasıl açıklayabilirim? Işık tam olarak aynı değildi. Sanki başlangıçta bir araya geldikten sonra, yeniden ayrılıyorlar ve kendi yollarına devam ediyorlardı, bu yüzden giderek daha az parlak oldu. Evet, ışığın tamamen kaybolması bir ay sürdü.

İnsanlar genellikle Herod'un neden iki yaş ve altındaki tüm erkek çocukların öldürülmesi emrini verdiğini merak etmişlerdir. Bazıları bunun Mecusiler'in ülkelerinden Beytüllahim'e yolculuklarının bu kadar uzun sürdüğünün kanıtı olduğunu söylüyor. Ama Suddi'nin versiyonuna göre bu doğru olamazdı. Suddi, Mecusiler'in bebek hala doğduğu yerdeyken onu

bulduklarını söyledi.

İncil'in birçok yoruma açık olduğunun farkındayım, ama sanırım Herod bir süre Mecusiler'in çocuğun nerede olduğu bilgisi ile kendine dönmelerini bekledi. Sonrasında herhalde onları bulması için askerlerini göndermiştir. Bütün bunlar zaman alacaktı. Mecusiler'in ülkeden ayrıldığını öğrendiğinde, öfkeyle çocuğun ''ağından kaçmaması için'', iki yıllık süre içinde doğmuş olan tüm çocukların buna dahil edilmesini ilan etti.

D: Mesih'e nasıl hitap ediyorsunuz?

S: (Tereddüt etti) Ona hiçbir şekilde hitap etmiyoruz.

D: Henüz ismi yok mu?

S: İsmi var, ama onun ismini söylemek, ölümünü ilan etmek olurdu ve onun korunması lazım.

Bu beklenmedik bir şeydi. Belli ki eğer insanlar onun adını bilselerdi, bu Herod'un ya da askerlerinin kulağına gidebilir ve o zaman kimi arayacaklarını bilirlerdi. Görünüşe göre, Herod çocukları öldürürken onu da öldürdüğünden emin olmalı ki, artık bu konuda endişe etmeye gerek duymuyordu. Ama Esseniler, kimliğini açıklama zamanı gelene kadar gizli kalması gerektiğini düşündüler. Bu tedbir benim bilgi almam konusunda sorun yaratabilirdi. İncil versiyonuna benzer bir şeyler elde etmeyi umarak, ona Mesih'in doğumuyla ilgili herhangi bir hikaye duyup duymadığını sordum.

S: Doğum hikayesini biliyoruz. Beytüllahim'de doğdu, bilinmesi gerekenin hepsi bu. Kehaneti gerçekleştirdi. Daha sonraki bir tarihte nereden çıktığı bilinecek olan başka bir kehaneti gerçekleştirecektir. Ve bundan dolayı bir şüphe olacak. Çok fazla konuşmak aptalca olur.

Belli ki Nasıra'dan asla iyi bir şey çıkmadığına dair daha önce bahsettiği kehanete atıfta bulunuyordu. Hala bir tür bilgi için ısrar ediyordum,

Suddi'nin 'Bakire Doğumu'nu duymuş olabileceğini düşündüm. Onun doğumuyla bağlantılı sıra dışı şeyleri bana anlatması, Mesih'in yaşamını kesinlikle tehlikeye atmazdı.

S: Eğer bu sıra dışı kabul edilebilirse, bir mağarada doğdu.

Bu tuhaftı ama İncil'in Kayıp Kitapları'nda İsa'nın doğduğu yerin bir mağara olduğuna dair birçok referans var. Beytüllahim'deki antik Doğuş Kilisesi, İsa'nın doğum yeri varsayılan, kutsal yeraltı odası ya da mağaranın üzerine inşa edilmiştir. O günlerde mağaralar aynı zamanda ahır olarak da kullanılıyordu.

S: Onun doğumuyla ilgili birçok hikaye var. Gelecek yıllarda daha fazlası olacak. Ama bu konu daha sonra bilinecek. Tam olarak nerede doğduğunu bilmek, ebeveynlerinin kim olduğunu söylemek anlamına gelir. İnsanların izi bulunabilir. Onları arayabilir ve eğer haklarında yeterli bilgin olursa onları bulabilirsin.

Elbette bu mantıklıydı. Saklanmak için Esseniler'e geldiklerini varsaydığım dönemde, Herod hala onu bulmaya çalışıyordu, o zaman muhtemelen artık ülkede bile değillerdi. Görünüşe göre, yapılacak en güvenli şey doğduğu ülkeyi terketmekti. Ama o benim sözümü papağan gibi tekrarladı, ''Bu güvenli olurdu.'' Ona herhangi bir ismi ifşa ettiremeyeceğim belliydi. Belki bir sonraki şey ebeveynlerinin tanımını istemeyi denemekti.

S: Annesi sadece bir çocuktu. Belki on altı yaşındaydı, daha büyük değil. Böylesi bir güzellik ve dinginliğe ancak hayranlık duyulabilirdi. Baba

daha yaşlıydı, çok dindar bir adamdı. Karısını çok severdi; bunu bakışlarından anlayabilirdin. Başka yaşamlarda çok kez birlikte olmuşlardı.

D: Bebekte sıra dışı bir şey var mıydı?

S:(Sesinde büyük bir hayranlık vardı.) Onun güzel gözleri. Ve onun en sakin çocuk olduğu gerçeği. Sana baktığında sanki evrenin tüm sırlarını biliyormuş ve bunun keyfini çıkarıyormuş gibiydi.

D: O zaman normal bir çocuktan farklıydı, değil mi?

S: Normal bir çocuk nasıl olur, nereden bileyim? (Doğal bir cevap, Suddi bekardı.) Hepsi ağlıyor, emziriliyor ve altlarının temizlenmesi gerekiyor.Ne söylenebilir? Sanki her şeyi izliyordu… Öğrenmek, her şeyi aynı anda deneyimlemek istiyordu.

Suddi onu görmüşse, bunun onun için son derece duygusal bir deneyim olacağını ve her şeyi hatırlayacağını varsayıyordum.

D: Çok güzel gözleri olduğunu söyledin. Gözleri ne renkti?

S: Asla aynı renk değildiler. Bir bakışta griydi ve bir dahaki sefer mavi ya da yeşil. Emin olunamıyordu.

D: Saçları ne renkti, ya da saçı var mıydı?

S: Kızılın açık bir tonuydu, sarımsı kızıl.

Bu, Çocuk Mesih'in bilinen resmine uymayan tuhaf bir cevaptı. Onun hep esmer ya da en azından kahverengi saçlı olduğu varsayılır. Ancak bu tanım, Jess Steam'in kitabı, Bir Ruhu Arayış'ta (Search For A Soul) Taylor Caldwell'in verdiği tarif ve Edgar Cayce'nin yazılarıyla örtüşmektedir.

Mesih korunmak için Esseniler'e geldiğinde sadece küçük bir bebekti, ama Suddi onu tekrar göreceğinin kaderinde olduğunu biliyordu. Bu da, daha fazla bilgi edinebileceğimizin olumlu bir göstergesiydi.

Taktik değiştirdim ve Vaftizci Yahya hakkında sorular sormaya karar verdim. Belki onunla ilgili fazla koruyucu olmaz ve dolambaçlı yollardan bilgi edinirim diye düşündüm.

D: İlyas'ın geri döneceği ve Mesih'ten birkaç ay önce doğacağına dair bir kehanetten bahsettin. Sizin onun babasını bildiğinizi, çünkü sizden biri olduğunu söyledin. (Suddi başı ile onaylıyordu.) Babasının bir rahip olduğunu duydum, ancak hangi dine mensup olduğunu bilmiyorum.

S: Roma dinleri hep vardır, ancak Romalılar'ın her zaman işlerine gelene inandıkları söylenir. O, Tanrı'nın rahibiydi. Bundan başka din yoktur. O bir haham değildi. Tapınakta görev yapıyordu.

Tapınak ve sinagog arasında fark olduğundan gerçekten habersizdim. İncil'de her ikisinden de söz edilir, ancak bize bunların farklı yerler olabileceği ve farklı işlevleri olabileceği öğretilmemiştir. Suddi'nin bu farkı açıklaması 5. Bölümde anlatıldı.

D: Çocuğa ne olduğunu bana söyleyebilir misin?

S: Çocuk ve annesi bizimle. O da tehlikede, çünkü Herod'un öldürmeyi istediği çocuklar kategorisinde. Babası öldürüldü. Ne yazık ki bu emir nüfus sayımının akabinde verildi, bu yüzden doğan bebekleri biliyorlardı. Ve onun evine gidip, ''Çocuğun nerede?'' diye sorduklarında, o ''Bilmiyorum'' diye cevapladı.

D: Bebek evde miydi?

S: Hayır. Anne çok mutsuz. Ona direnip, onun da bizimle geldiğinden emin olmalıydım diye düşünüyor. Babayla konuşmuş ve o yaşlı bir adam olduğunu ve Tanrı'ya olan görevi gereği öleceğini söylemiş. Bu, onun

dileğiydi.

D: Nereye gittiğini biliyor muydu?

S: Kime gittiğini biliyordu, nereye gittiğini bilmiyordu.

D: Zaten bilse de herhalde söylemezdi.

S: Hayır, ölecekti ve öldü.

Mesih'in yaşamı ile ilgili elimizdeki en eksiksiz kayıt olduğundan, Katie'nin verdiği bilgilerin doğrulanması ya da yalanlanmasını İncil'le yapabileceğimizi varsayıyordum. Mukaddes Kitap'taki açıklamalarda birçok boşluk ya da yarım kalmış hikaye bulmak beni şaşırttı. Buna tipik bir örnek, Zekeriya ile ilgili. İncil'de ondan Yahya'nın babası olarak bahsediliyor, ancak ona ne olduğu anlatılmıyor. Onun öldürülmesi hikayesini, İsa Mesih'in Kova İncil'inde ve İncil'in ‘‘uydurulmuş Kayıp Kitapları'ndan'' biri olan ve James tarafından yazıldığı varsayılan, Protevangelion'da dürüstçe anlatılmış.

Bu hikayelerde Elizabeth'in bebeği alıp tepelere kaçtığını okuduğumda, kafamda parlak bir ışık çaktı. ‘'Tabii tepelere kaçtı'', diye düşündüm. ‘'Kucağında bir çocukla, hangi kadın çöllerde dolanabilir? Nereye gittiğini başından beri biliyordu. Güvende olacağını bildiği, tepelerdeki Esseni yerleşimine doğru gidiyordu.'' Derin transtayken Katie'nin anlattığı bu hikayenin bu kadar anlamlı olması ve İncil'de yarım kalmış ve sallantıda olan eksik şeyleri tamamlaması son derece şaşırtıcıydı.

Şu ana kadar Suddi, bebeğin İlyas'ın enkarnesi olduğu dışında hiç bir isim vermemişti. Babasının adını bilip bilmediğini sordum. Bunu bilmek istediğimi çünkü, onun çok cesur bir adam olduğunu düşündüğümü söyledim.

S: Şu anda bunun da bilinmesi doğru değil. Bu çocuk da tehlikede değil miydi? Bu sebeple babanın adını vermek çocuğun da adını vermek olur.

Yasaklı konulara çok yaklaştığımda, bir korku ve gizlilik belirtisi

gösteriyordu. Korumaya şeref sözü vermiş olduğu çok şey vardı. Bilgi vermesini sağlamanın yollarını bulmam gerekiyordu. Daha önceki bölümlerde görüldüğü gibi, bu koruyuculuk onda derin bir biçimde kökleşmişti. Ama şimdi Mesih ve Yahya'yı herhangi bir tehlikeden koruması gerektiği neredeyse saplantı haline gelmişti.

D: Ama artık onlar bebek değiller, değil mi?

S: Onlar şimdi çocuklar. Birkaç yaşındalar.

D: Bu çocuğun (Yahya) sizin yanınızda olduğunu söyledin. Diğer çocuklardan daha farklı görünüyor mu?

S: (Gülümseyerek) Bir aslan gibi vahşi. Güçlü biri ve herkese tam olarak ne düşündüğünü bildiriyor. Aynı fikirde olmaları gerekmiyor, ancak onun bakış açısını bilmek zorundalar.

D: (Güldüm) Afacan mı?

S: Hayır, iyi bir evlat. Kuzenine (İsa) çok benziyor. Sadece o daha hareketli ve babası gibi güçlü. Kuzeni daha sakin ve narin.

D: Onun da saçları aynı renk mi?

S: O kesinlikle çok daha kızıl. Saçları kafasının etrafında ateş gibi parlıyor.

D: Bazıları sizin ülkenizde yaşayanların koyu renk tenli, siyah saçlı olduğunu düşünüyor.

S: Bunu size söyleyenler, belki sadece güneyden ya da başka bir bölgeden gelenlerle tanışmışlardır. Ama burada (Nasıra'da) yaşayanların çoğu, açık renk tenli, sarı saçlı ve açık renk gözlüler. Güneyden gelen yabancılarla çok fazla evlilik var. Bu yüzden bunlar giderek kayboluyor. Sarı ya da kızıl saçlı doğan çocuklar azalmaya başladı. Artık kahverengi ya da koyu renk saçlılar.

D: Peki, bu çocuğun, yani Mesih'in, yaşamında ne olacağına dair başka kehanetler de var mı?

S: Bilgiyi yayacağı ve dünyanın acısını omuzlarında taşıyacağı söylenir. Ve onun çekeceği ıstırap bizi kurtaracak.

Yaşamımız boyunca ‘’kurtarılacağız’’ ifadesini duyduk. Bunun Suddi’nin zamanında ne anlama geldiğini merak ettim. Neyden kurtarılacağız?

S: Kendimizden. Şimdiki haliyle, görüldüğü haliyle, kişinin her zaman, deyim yerindeyse, çabalamaktan vazgeçerek merdivenin üst basamağını elde etmesi gerekir. Bunun yanı sıra, ilahi aracılıkla ve yardım ya da lütuf isteyerek merdivenin basamaklarını daha kolay çıkarsın. Ben bunu iyi açıklayamıyorum. Babam çok daha iyi açıklıyor.

D: Pekala, kişi kurtarıldı ve merdiveni çıktı, bunun reenkarnasyonla, yeniden doğuşla ilgisi var mı?

S: Evet, yeniden doğmak için. Ruhun mükemmelliğe ulaşması için, evet. Çünkü insanın yeniden doğması gerektiği söylenir. Bazı kehanetlerde bu var.

D: Mükemmelliğe ulaşmak için mi?

S: Cennete ulaşmak için.

D: Peki, sana duyduğum bir şeyi söyleyeyim ve sen de bana ne düşündüğünü söyle. Bazıları kurtarıldığımızda günahlarımızdan kurtulacağımızı ve cehenneme gitmeyeceğimizi söyler.

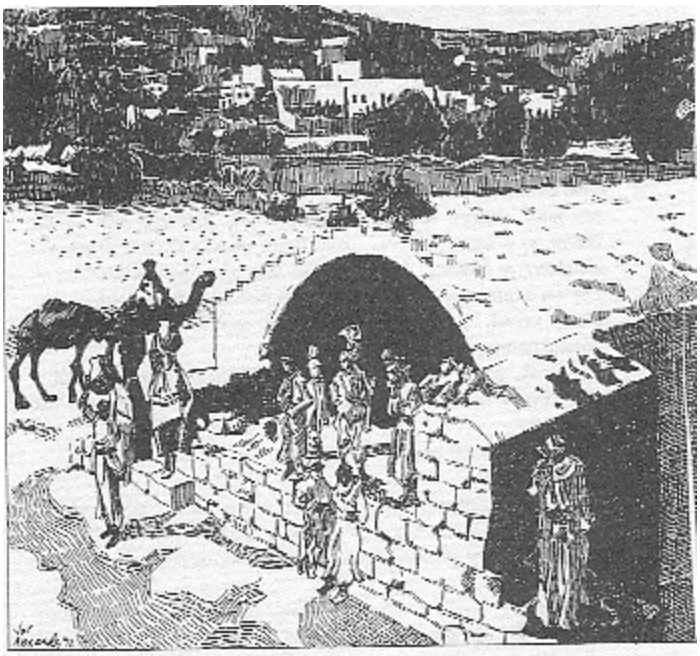
S: (Sözümü kesti) Kendi yarattığından başka cehennem yoktur. O, senin öngördüğün, yansıttığın görüntüdür. Bu her zaman böyle bilinir. Meydana gelen ıstırabın çoğu bundandır. Yani öldüğünde, çektiğin acı, kendi ihtiyacın ya da acı çekme arzundur. Her şeyi mükemmel yaratan Tanrı, kendisi için bu kadar korkunç bir şeyi neden yaratsın ki? Bu bana mantıklı gelmiyor.

D: Seni cezalandırmak için cehenneme göndereceği söyleniyor.

S: Seni senden başka kimse cezalandıramaz! Sen kendinin yargıcısın.

‘’Başkalarını yargılama ki, kendin de yargılanmayasın’’ demiyor mu? Başkalarını yargılama diyor, kendini yargıla demiyor. Sen kendi kendinin yargıcısın. (bundan çok emin görünüyordu.)

D: Ben her zaman Tanrı’nın iyi ve sevgi dolu bir Tanrı olduğuna inandım. O böyle şeyler yapmaz, ama diğerleri benimle aynı fikirde değiller.

St Mary's Well in Nazareth

Nasıra’daki Aziz Meryem Kuyusu

20. BÖLÜM

İsa ve Yahya: Kumran'da İki Öğrenci

Başka bir seansta Suddi'ye ders verirken rastladım. Yine, bu olağan dışı bir durum değildi, ancak cevap vermekte tereddüt edince özel bir durum olduğunu farkettim. Daha önce de birçok kez gördüğüm bir gizlilik vardı. Soru her zaman, onda yerleşmiş olan bu korumayı nasıl aşabileceğimizdi. Yalnızca iki öğrencisi olduğunu itiraf etti ve özenle verdiği cevaplardan bu öğrencilerin kimler olabileceğini hissettim. Sorularımın cevaplarını alabilmek için dikkatli bir şekilde ilerlemem gerekecekti. Onlara ne öğrettiğini sordum.

S: Yasa'yı öğretiyorum. (Durakladı ve şefkatle gülümsedi.) Bu bana çok tuhaf geliyor. Benden daha iyi bilen birine Yasa'yı nasıl öğretebilirim? (Nazik bir kahkaha attı.)

D: Öğrencilerinden mi bahsediyorsun?

S: Evet, onların birinden bahsediyorum.

Şimdi kime öğrettiğini bildiğimden emindim. Ama bunu itiraf etmesini nasıl sağlayabilirdim?

S: İkisi de çok zeki. Biri ateşli bir mizaça sahip, diğeri ise orada oturup bana

bakıyor. Ve bazen öyle bir konu ortaya atıyor ki, sanki sen bunu ilk kez duyuyormuşsun gibi kendini aptal hissediyorsun. Ve buna yeni bir ışık altında, farklı gözlerle bakıyorsun.

Şaşırdığımı, çünkü bir çocuğun bir öğretmene ne öğretebileceğini merak ettiğimi söyledim.

S: Bir çocuk yetişkinlere çok şey öğretebilir. Nasıl sevmeyi, nasıl açık olmayı, başkalarından menfaat sağlamayı beklemeden onları nasıl sevebileceğini öğretebilir.

Onun öğrettiklerinden bir örnek vermesini istedim ve Suddi aşağıdakileri söyledi.

S: O çok iyi bir gözlemci. Her şeyi, öğrenmek istercesine izliyor. Bir bitki büyüdüğünde, kendisinin ne zaman dal vereceğini, ne zaman çiçek açacağını ve ne zaman tohum vereceğini bildiğini söyledi. Ve bitki tüm bunları yapmayı herhangi bir rehberlik almadan biliyor. Deyim yerindeyse, sanki bunları içgüdüsel olarak biliyor gibi. Yani, tıpkı bitkilerin temel şeyleri bildiği gibi, insan da bir şeyleri öylesine bilebilir. Çünkü insan daha gelişmiş bir yaratık, daha gelişmiş şeyleri bu şekilde bilebilir ve bu şeyleri yaşamına ve davranışlarına yön vermek için kullanabilir. Ben onun anlattığı gibi anlatamıyorum. Kelimeleri çok güzel kullanıyor.

D: Sana söyledikleri, senin düşünemeyeceğin şeyler mi ?

S: Bunların düşünülemeyecek şeyler olması şart değil. Ama o, senin açıkça görebilmen için tozları ve örümcek ağlarını temizleyen bir bahar soluğu gibi. Belki de ilk kez görebilmen için.

D: Sıra dışı bir çocuk olmalı. Öğrencilerin çok mu yaşlı?

S: Henüz Barmitzvah'larına gelmediler. On iki buçuk yaşındalar.

Yahudi gelenekleri hakkında bilgim olmadığı için, çocuk on iki yaşına geldiğinde Barmitzvah'nın kutlandığını sanıyordum ama Suddi bunun on üç yaşındayken olduğunu söyledi. Onlara ne öğrettiği konusunda biraz daha bilgi almak istiyordum. Yasa derken Tevrat'ı mı kastediyordu?

S: Tevrat'ın bir parçasıdır, ancak Yasa Musa'nın bize verdiği yasalardır. Mükemmel ve doğru yolda olmak için, yapmamız gereken günlük şeyler. Bunlar bir bakıma kılavuz bilgilerdir. Tevrat'ın sadece bir parçası. Yani bir bölümü gibi.

D: Önemli olan bazı yasalardan kısaca söz eder misin?

S: Bütün beslenme kuralları var. Diğer şeylerin yasaları ... tabii ki Emirler var. Anneni, babanı onurlandır ve Şabat gününün kutsallığını devam ettir. Zina, günah işlemek, hırsızlık, ya da şehvet, bunlardan hiçbirini yapma. Bunlar Yasa'nın bir parçası. Çalıştırdığın insanlara nasıl davranacağın var. Bazı şeylerle nasıl başa çıkabileceğin... mesela, eğer kocan ölürse, o zaman kimin karısı olursun. Bu tür yasalar var. Günlük yaşamla ilgili her şey Yasa'da yazılı. Sonra başka şeylerle ilgili ... örneğin, bir köleye ne kadar süre sahip olabilirsin. Köleler ve azat edilmişlerin yasaları ve bu türden gereksiz şeyler.

D: Gereksiz şeyler derken ne demek istiyorsun?

S: Köleler yoksa, neden onlarla ilgili yasalar olsun?

Bu doğruydu. Kumran'da hiç köle yoktu. Ama Suddi, gereksiz olmasına rağmen, bunları öğrenmenin gelenek olduğunu söyledi. Tabii ki surların dışında yaşayan birinin bunu bilmesi önemliydi. Ondan köle ve azat edilmişler yasasını açıklamasını istedim.

S: İbrani biri yedi yıl sonra artık köle olmuyor. Yasa'ya bağlı kalıp bu köleyi özgürleştirmek ve özgür bir insan yapmak zorundasınız, belirli koşullar altında olunmadığı sürece. Bunda farklılıklar var, ama çok az. Çok karmaşık ve çok alakalı, ama temeli bu.

D: Esseni yasaları Tevrat'dan farklı mı?

S: Onları Esseni yasaları olarak düşünemeyiz. Onlar doğanın kanunlarıdır. Tezahür yasası. Arzu etmek ve sonra onun gerçekleşeceğini ve ihtiyacının karşılanacağını bilmek. Bu yasalar doğanın temel yasalarıdır. Ayrıca bu da öğretiliyor, ama onlara bunları öğretecek başka insanlar var. Kişinin yaşam amacı her neyse, benliğinin her parçasından nasıl yararlanacağı. Sonunda ulaşılacak hedefin ne olduğu. Bu hedefe ulaşarak yaşamından tatmin olmak.

D: Esseni inanışları Tevrat'ta yok mu?

S: Orada yok değil. Herkesin görmesi için orada yasalar var. Ama onları görmek için özel bir dikkat gösterilmiyor.

D: Yani, zaten birçok insan için onlar sadece kelimeler. Gerçekten anlamıyorlar.

S: Ama bunlar Tanrımız RAB'bın sözleridir. Yani kutsaldırlar, onların ... insanların Tanrı'nın varlığını inkar ederek günlük yaşamlarını nasıl devam ettirdikleri beni aşar ve böyle çok insan var. Onlar için büyük üzüntü duyuyorum, çünkü onlar gözleri olmayan birinden daha kör bir yaşam sürerler. Çünkü onlar ruh gözlerini kapatmışlar.

Öğrencilerin isimlerini öğrenmek için tekrar denemeyi düşündüm. Tereddüt etti ama sonunda cevapladı, ''Genç Benjoseph ve Benzacharias.'' Nihayet başarmıştım. Onu oyuna getirdiğimi anlamamıştı. Bana Mesih'in ve Yolu-hazırlayanın isimlerini söylemedi, ama öğrencilerinin isimlerini vermekte sakınca görmedi, çünkü benim bu ikisini bağdaştıramayacağımı düşünüyordu. Bu isimlerin onların kimliğini bulmak için yeterli olduğunu fark edemezdi. Anlaşılan bir ismin önündeki ''Ben'' eki ''oğlu'' anlamına

geliyor ve Joseph (Yusuf) ve Zacharias (Zekeriya) isimleri, İsa ve Yahya'dan bahsettiğini açıkça gösteriyordu. Babalarının isimlerinin önemini bildiğimi ve arasındaki bağlantıyı kurabileceğimi bilmesi mümkün değildi. Artık koruyuculuk engelini aşabileceğim isimleri biliyordum. Bir sır verdiğini fark etmeden öğrencileri hakkında serbestçe konuşabilecekti.

Bunların babalarının isimleri olduğunu söyledi. İki isimleri vardı: ''Sizin ifade ettiğiniz şekliyle, evet, bu onların ikinci isimleri.'' Yine de ilk isimlerini vermeyi reddetti. Sorun değildi. Bana yeterince bilgi verdiğinin farkında değildi.

D: Bu öğrenciler uzun süredir mi sizde eğitim görüyorlar?

S: Belki sekiz yaşından beri, evet. Yaklaşık beş yıldır, dört ya da beş yıldır.

Artık Benjoseph hakkında sorular sorabilecektim ve benim Benjoseph'le Mesih'in aynı kişi olduğunu bildiğimden habersiz olduğu için cevaplayacağını biliyordum. Bu yöntem etkili olmuştu.

D: Benjoseph size gelmeden önce nerede yaşıyordu?

S: Öğrenmek için bir süre Mısır'da ve oradan daha uzaklarda kaldı.

D: Bazı insanlar bir çocuğun o yaşta kendi başına düşünemeyeceğini ve hiçbir şey öğrenemeyeceğini söylüyorlar.

S: Çünkü onlara zekaları varmış gibi davranılmıyor, dolayısıyla onların düşünce ve özümleme güçlerini göstermelerine gerek yok. Bir çocuğun ilk yedi yılının onu insan yapan şey olduğu söylenir. O çok sıra dışı bir öğrenci. Evet, bu yüzden onun eğitildiğini söyleyebilirim. Kuzeniyle birlikte uzaklardaki birçok yeri görmeye gittikleri söyleniyor. Bunu bilmiyorum. Onları bu konuda sorgulamadım. Buna hakkım olmadığını düşünüyorum.

D: Hangi kuzeniyle birlikte gittiğini biliyor musun?

S: Annesinin kuzenlerinden biri. Emin değilim. Sanırım Benjoseph'in kuzeni.

Onun da adı Yusuf.

Annesinin onun o kadar uzaklara gitmesine izin vermesine şaşırmıştım, ama Suddi annesinin de onlarla birlikte gittiğini söyledi.

D: Annesi de şimdi sizinle birlikte mi yaşıyor?

S: Hayır, o kendi evinde yaşıyor. Bir zamanlar bizim yerleşimde yaşıyorlardı, ancak ilgilenmeleri gereken başka çocukları var. Ve günlük yaşam içinde yapılması gereken çok şey var. Onun bizim bilgimizden ve öğretilerimizden yararlanacağını hissettiler. Ziyaret etmek için sık sık buraya geliyorlar. Ve aynı sıklıkta o da evine gidiyor. Nasıra'da yaşıyorlar. Birkaç günlük bir yolculuk. Belki ayda bir onu görmeye geliyorlar ve sonra o onları görmeye gidiyor. Böylece bağlantıları kesilmemiş oluyor.

D: Bu çocuklara öğrettiğin tek şey Yasa'mı?

S: Evet, ama buradaki bütün öğretmenlerden eğitim alıyorlar. Matematik öğreniyorlar, yıldızları, kehanetleri, gizemleri öğreniyorlar. Onlara öğretebileceğimiz her şeyi öğreniyorlar.

D: Sence iyi öğrenciler mi?

S: Evet, öyle olduklarını söyleyebilirim.

Onlardan ne zaman bahsetse, sesinde hep sevgi vardı. Onlar Suddi'nin tek öğrencileriydi. Zamanını sadece onlara öğretmeye adamıştı, nitekim Kumran'daki Bilgeler onların eğitimini çok önemli bir proje olarak görmüş olmalılar.

21. BÖLÜM

İsa ve Yahya:
Eğitimlerinin Tamamlanması

İsa ve Yahya on dört yaşındayken, onların sertifikalarını yazdığı sırada Suddi ile karşılaştım. ‘’Buradan ayrılmaları gerekiyor. Bu da onlara öğretip, sınav yaptıktan sonra, artık yeterli Yasa bilgisine sahip oldukları ve birincilikle tamamladıkları anlamına geliyor. Artık kendileri de öğretebilirler.’’

Bu noktada, bir bloknot ve keçeli kalem çıkardım ve ondan sertifikaya yazdıklarının bir kısmını bloknota yazmasını istedim. Özellikle de öğrencilerinin isimlerini yazmasını istedim. Ama, ‘’İsimlerini öğrenciler kendileri yazacaklar. Onların imzalaması gerekiyor.’’ dedi. Gözlerini açtı, kalemi aldı ve meraklı bir şekilde ona baktı. Katie normalde solak olduğu halde, kalemi sağ eliyle aldı. Belli ki kalem Suddi için tuhaf bir objeydi ve hangi ucunu kullanacağını anlamak için ucuna dokundu. Sonra kağıda sağdan sola doğru, bana göre karalamaya benzeyen bir şeyler yazdı. Ne yazdığını sordum.

S: Esas olarak bu, öğrencilerin Yasa’da bir numara olduklarını onayladığımı herkesin bilmesi için. Böyle devam ediyor, bu bir parçası.

D: İyi öğrenci miydiler?

S: Çoğunlukla. Zaman zaman hararetli tartışmalar oldu. Ama genellikle iyi çocuklardı.

D: Bu tartışmalar çocuklar arasında mıydı yoksa seninle miydi?

S: Çoğu zaman ikisi arasındaydı.

D: Öğretileri mi kabul etmediler?

S: Öğretilerle aynı fikirde olmadıklarından değil. Bazen birbirlerinin öğretilerle ilgili yorumlarına (Bu kelimeyi söylerken zorlandı) katılmadılar.

D: Sen hiç onlarla tartıştın mı?

S: Hatırladığım kadarıyla hayır. (Gülümsedi.) Benjoseph, hiç tartışmadı. Sadece bana bakardı. Belli bir konuda kendi bakış açısını anlamadığımı hissederse, anlamlı bir şekilde bakardı. Adeta ''Anlamadığını bilsem de, yine de seni affediyorum.'' der gibi. Ve öylece son bulurdu. O zaman kim tartışmayı düşünebilir ki?

Bütün bu yıllar boyunca Suddi'nin tek öğrencileriydiler. ''Sınıflar çok küçük tutuluyor, böylece öğretilen her şeyi öğrendiklerinden emin oluyoruz. Daha fazla kişi olsa dikkat bölünür. '' Suddi, bu dönemde Nasıra'ya çok fazla seyahat etmemişti çünkü onların eğitimi her şeyden daha önemliydi. Onlar gittikten sonra başka öğrencisi olmayacaktı.

D: Ben hep öğretiyorsun sanıyordum.

S: Hayır, öğrenciler arasında zaman oluyor. Başka çalışmalar , başka şeyler yapmak için. Bir süreliğine dışarı çıkma vaktim geldi. Dünyada neler olup bittiğini görmek için. Ara vermenin ... zamanı geldi. Dışarı çıkıp başkalarıyla konuşmalıyım ki, olup biten güzel şeyleri öğrensinler. Ve onlara umut ve umarım biraz da bilgi vermenin, olayların sebeplerini söylemenin zamanı geldi.

D: Bunu insanların evlerine giderek mi yoksa kasabalarda halka açık yerlerde mi yapacaksın?

S: Bazen her iki şekilde de. Bizler onların öğretmenleri olacağız. Sadece bir

kişi varsa, bir kişiye öğretirsin. Eğer öğrenmek isteyen çok insan varsa, o zaman da onlara öğretirsin ... bütün isteyenlere.

Öğretimin çoğu ağızdan ağza yapılırdı, çünkü ‘’İnsanların çoğu bu türden herhangi bir yazıyı ya da bir şeyi okuyamıyorlar.’’ Bu, İsa’nın Yeni Ahit’te havarilerine yapmalarını söylediği şeye çok benziyordu. Bu fikir, büyük olasılıkla Essenilerin uygulamasından geliyordu.

D: Kadınların da sizden öğrenmesine izin var mı?

S: Tabii ki! Bu, erkekler kadar kadınlar tarafından da anlaşılır. Neden olmasın?

D: Çünkü Yahudiler’in kadınların sinagoga bile girmesine izin vermediklerini duydum.

S: Varoluş konusunda çok dar görüşlüdürler.

D: Esseni kadınları da eğitmek için hiç dışarı çıkıyorlar mı?

S: Yerleşimde olduğu şekilde kabul edildikleri bir topluluğa gitmek gerekmedikçe, genellikle sadece okulda öğretiyorlar. Çünkü onların oraya gitmesi, mesela benim gitmemden daha tehlikeli olabilir.

D: Dışarıda herhangi bir muhalefetle karşılaşmayı bekliyor musun?

S: Evet. Gidip asla geri dönmeyen insanlar var. Romalılar söyleyeceklerimden hoşlanmayacaklar. İktidardaki insanlar her zaman peygamberleri sevmezler. Çok popüler değiller. Kitlelere umut vermek, belki de kitlelerin kontrol edilme bağlarını kesmek olabilir. Ve kontrolü kaybettiklerini hissederler, bu da onları korkutur. Sorunun bir parçası da bu.

D: Ayrıldığında nereye gideceksin?

S: Bu konuda bana henüz bilgi verilmedi.

İsa hakkında daha fazla bilgi istedim, ya da Suddi'nin ona seslendiği şekliyle Benjoseph.

D: Benjoseph'in kız ya da erkek kardeşleri var mı?

S: Var - bir düşüneyim - altı erkek kardeşi ve sanırım üç kız kardeşi var. O en büyükleri.

D: Derslerin dışında başka herhangi bir konuda eğitildi mi?

S: Babası gibi marangoz.

D: Topluluğunuzda ne tür marangozluk yapılıyor?

S: Ev yapan ev marangozları var. İçerideki mobilyaları yapanlar var. Tapınakların inşasına yardım edenler var. Farklı türleri var. Onun en çok yaptığı şey mobilya ve çok güzel şeyler yapıyor. Burada çeşitli ağaçlar var. Bir de dışarıdan getirilmesi gerekenler var. Ne amaçla kullanmak istediğine bağlı. Ahşap mobilya var. Mesela tapınak yapmak için ... ağaç kullanılmaz, ağaçtan olmaz. Tapınak tuğla ve mermerden yapılır.

D: Sence iki çocuğun kişilikleri nasıldı?

S: İkisi çok farklı kişilikler. Benzacharias (Yahya) çok coşkulu, çok canlı. Yaşamdan ve yaşamın tadını çıkarmaktan çok mutlu oluyor. Benjoseph de (İsa) ... yaşamdan çok zevk alır, ama belki de daha sakin bir şekilde. Vahşi, egzotik ve gösterişli kaplan zambağını zambakla karşılaştırmak gibi, çok sessiz ve çok küçük çayırların zambağı ile. Kaplan zambağı nasıl egzotik tarzda güzelse , diğeri de kendince öyle.

Suddi'nin bu karşılaştırmayı kullanması dikkate değer, İsa bir çok kez Vadi Zambağı (inci çiçeği) olarak adlandırılmıştır. Bunun Suddi'nin bahsettiği çayır zambağı olduğunu sanıyorum.

D: Benjoseph üzgün mizaçlı mı?

S: Hayır, o neşeli bir çocuk. Her şeyden haz alır. Sanki yeni uyanmış gözlerle bakıyor ve her şeydeki ihtişamı görüyor.

D: Kaderinden haberi olup olmadığını biliyor musun?

S: (İç çekti) Biliyor. Çok sakin bir şekilde kabul ediş içinde. (Daha derin bir iç çekti) Ama bu … nasıl açıklanabilir? Belki de ne olacağını biliyor, ama tavrı ''bekleyelim ve görelim'' gibi ve günü birlik yaşıyor.

D: O zaman gelecekte neler olabileceğini bilmesi onu rahatsız etmiyor mu?

S: Ben onun bilinci değilim. Gerçekten onu rahatsız edip etmediğini bilemem.

Bu konu Suddi'yi rahatsız ediyor gibiydi, o yüzden çocukların Kumran'dan ayrıldıktan sonra nereye gidecekleri konusunda bilgi almaya karar verdim.

S: Emin değilim. Kendi yolculuklarına çıkacaklar. Yolları öğretmenler tarafından belirlendi. Bilgeler biliyor. Onlar bu konuda bilgi sahibidirler, ama bu bilgi onların yolu hakkında.

D: Peki, başka bir ülkeye mi gidecekler yoksa bu bölgede mi kalacaklar?

S: Başka yerlere seyahat etmeleri çok mümkün.

D: Sence ebeveynleri de onlarla birlikte gidecek mi?

S: Benjoseph'in annesi muhtemelen gidebilir, ama bu şüpheli. Benzacharias'nın annesi bizimle yaşıyor. Ama o kuzenleriyle seyahat edecek. Muhtemelen yine Benjoseph'in annesinin kuzeniyle birlikte gidecekler.

Bu, İsa'nın küçük bir çocukken ilk yolculuklarında birlikte seyahat ettiği kişiydi.

D: Uzun bir süre için mi gidecekler?

S: Kim bilebilir? Karar Yahweh'in.

D: Sence çocukları bir daha görebilecek misin?

S: (Üzgün) Bir tanesini asla göremeyeceğim. Diğerini göreceğim. Benzacharias ile yollarımız bir daha kesişmeyecek. Bu bana şimdi bildirildi. Biraz üzgün hissediyorum, ama bu onun kendi kaderi ve benim de kendi kaderim var.

Belki de sorum önseziyi tetikledi. İsa'nın hikayesini daha fazla takip edebileceğimizden ve okuldan ayrıldığında onu gözden kaybetmeyeceğimizden hep umutluydum. Şimdi Suddi içgüdüsel olarak onu tekrar göreceğini bildiği için bunun mümkün olabileceği ortaya çıktı.

22. BÖLÜM

İsa'nın Seyahatleri ve Meryem

Suddi'nin tekrar İsa ile birlikte olduğunu gördüğümde, o yaklaşık on yedi yaşındaydı ve yine Kumran'da eğitim görüyordu. Benzacharias yerleşime geri dönmemişti ama kuzenleriyle beraberdi. Bunun ne anlama geldiğinden emin değilim, İsa'nın erkek ve kız kardeşleri de onun kuzenleri olduğundan, Nasıra'da Meryem ve Yusuf'la birlikte kalıyor olabilirdi. İsa sertifikasını alıp gittiğinde artık Esseniler'den ders almak zorunda kalmayacağını düşünmüştüm.

S: Bu doğru, zorunda değildi. Burada olması aslında ders almak için değil, soruları tartışmak ve bir şeyler hakkında konuşmak için. Birkaç yıllığına ayrıldı, seyahatler yaptı ve geri döndü. Bize bazı sorularla geldi ve onlarla ilgili yönlendirme istiyor. Bazı kehanetlerin anlamlarının ne olduğu konusunda soruları var. Ayrıca bazı yorumlar hakkında da. Yoruma çok açık olan birçok yasa var ve biz bunlara farklı açılardan bakıyoruz. Mesela onu bir anlamıyla alıp bakıyoruz ve sonra acaba başka bir şey de ifade edebilir mi diye düşünüyoruz. Ve bunun sonucunda ne olabilir diye inceliyoruz.

D: Bu güzel, ona kendi başına düşünmesini öğretiyorsunuz.

S: Evet, bazı şeyleri sorgulaması için. Hiçbir şeyi asla göründüğü gibi kabul etmemek lazım ... seyahatlerinde birçok öğretmenin insanların anlayacağı bir şekilde konuşmadığını farkettiğini söyledi. Bu konuda endişeli. Ne

konuştuğunu anlamaları için insanlarla konuşmanın bir yolu olmalı diyor. Bilgiler onların günlük yaşamlarından bildikleri şeylerle kıyaslanırsa, bu şekilde belki mesajı anlayabilirler. Doğayı seyrediyor ve en basit şeylerde bile dersler görüyor, benim asla göremeyeceğim şeyler. (Örnek vermesini istedim.) Büyüyüp çoğalan tuhaf bir bitki var. Büyüdükçe köklerinden bir filiz hızla uzuyor ve köklerinden diğer bitkiler de çıkabiliyor. Büyüyen dalları eğilip dışarı doğru bükülüyor ve tekrar toprakla temas ettiğinde kök salıyor ve yeni bir filiz çıkıyor. Bunun insanın yaşam döngüsüne iyi bir örnek olduğunu söyledi. Bitkinin köklerinden yeni bitkiler çıkarması insanın yeniden doğuşları yaşaması gibi. Ve dalların eğilerek o şekilde yeni bitkiler çıkarmasının, insanın yeni yaşamlar için geldiğinde, ailesi ve çocuklarının o şekilde gelerek, onun o yaşamında yeni bir aile kurmasına benzediğini söylüyor. Buna verdiği birçok örnekte daireler kullanıyor. Örnek olarak başka bir bitkiyi verdi, birçok katmandan oluşmuş bir bitki (soğana benzer). Bunun farklı varoluş düzlemlerini gösterdiğini söyledi. Bitkinin en ortasındaki katların daha ince ve birbirine yakın olduğuna dikkat çekti. Eğer kişi her katmanı farklı bir düzlem olarak görürse, en sınırlı ve küçük olduğu merkezin, fiziksel dünya gibi olduğunu görebilir. Düzlemlerde yukarı ve dışa doğru gidildiğinde, her seferinde kişinin anlayış ufku genişler ve daha fazlasını görür ve anlar.

Suyu izlerken de bulduğu başka bir örnek var. Denizden gelerek kıyıya vuran bir dalganın nasıl biraz moloz toplayabileceğine dikkat çekti. Ve bu moloz geri bırakıldığında, neredeyse tamamen eskiden olduğu yerde oluyor, sadece çok az bir yana kaymış durumda. Ve böylece birikinti yavaş yavaş kıyıdan aşağı doğru gidiyor ve dalgalar tarafından alınıp geri bırakılıyor. Bunun bizim yaşam döngümüz gibi olduğunu söyledi. Bir noktadan başlayarak yaşam döngümüzden geçip ve sonra öldüğümüzde, dalga tarafından alınıp tekrar başka bir yaşamda toplanmak gibi. Ruhun yeniden yerleştirilir ve gitmek istediğin yerin biraz ilerisindedir.

D: Bu mantıklı. Ayrıca bunun ne kadar yavaş olduğunu gösterir.

S: Evet, çok yavaş bir işlem. İnsanın çok sabrı olması ve bunun üzerinde titizce çalışması gerekir.

İsa mesel kavramını geliştirmeye başlamış gibi görünüyordu. Bunlardan bazılarının onun zamanında yaşamış ortalama bir insanın anlayamayacağı kadar karmaşık olup olmadığını merak ediyorum. Büyük olasılıkla başlangıçta kilisenin şiddetle karşı çıktığı reenkarnasyona atıfta bulunduğu için, bunlardan İncil'de bahsedilmez. İncil'de yer alan meseller, onun öğretilerini basitleştirmeye devam ettiğini ve referans olarak sıkça doğadan örnekler verdiğini gösterir.

D: Yasanın ruhuna bağlı mı kalıyor yoksa bu konuda yorumu daha mı geniş?
S: O, sevginin insanın uyması gereken tek yasa olduğunu anladığı için, yorumunda daha geniştir. Ve sonrasında tüm diğerleri sönük kalır. Bunu ona biz öğretmedik. Bu sonuca kendi içsel ... nasıl derim? ... ruhuyla konuşarak ve bazı konularda ne düşündüğüne karar vererek geldi. Sevgi öğretilemez. O sadece büyümesi gereken bir şey. Ve yine, ben çok net bir şekilde açıklayamıyorum. Bahsettiği tek kısıtlama, diğer insanlara ve canlılara zarar vermekle ilgili olan kısıtlamalardır. Diğer canlılara fiziksel zarar vermemek ve aynı zamanda onlara zihinsel olarak da zarar vermemeye çalışmak. Düşüncenin gücünü biliyor. Bir şeyi yeterince güçlü bir şekilde düşünürsen, gönderdiğin titreşimler onun gerçekleşmesine sebep olur ve o bunun farkında. Kalben kötü düşünmemek önemli.
D: Yaptığı seyahatlerde nereye gitti?
*S: Nereye gitmedi ki? Bildiğimiz kadarıyla dünyanın çoğunu gezdi. Amcası Yusuf'un da (Arimathaea'dan (Antik Filistin'de bir kasaba *Ç.N.) onunla birlikte gittiği söylenir.*

Daha önce Suddi'ye İsa çocukken ona kimin eşlik ettiğini sorduğumda, nesi olduğundan pek emin görünmese de kuzeni Yusuf olduğunu söyledi. Bu

bir çelişki değil, dürüst bir hata olabilir. Suddi, Meryem'in bir akrabası olduğunu bilmesi dışında, Yusuf'un nasıl bağlantılı olduğunu bilmeyebilirdi. Hikayenin bu noktasından sonra ondan İsa'nın amcası diye söz etti.

D: Annesi de onunla gitti mi?

S: Seyahatlerin bir kısmında beraberdi, ama sonra İsa'nın kardeşleriyle birlikte evde kalmak zorunda kaldı. Babası evde kalıyor ve işini yapmaya devam ediyor. O, Yusuf, çok mükemmel bir insan. Çok iyi bir adam, ama çok gerçekçi.

D: Anne ve baba arasında böylesine fark olması garip görünüyor.

S: Neden garip? Olaylara dengeli bir bakış sağlar. Bir tanesi fazlasıyla başka bir boyutta yaşıyor ve diğeri de burada ve şimdide yaşıyor.

D: Benjoseph'in erkek veya kız kardeşlerinden herhangi biri de onun ilgilendiği şeylerle ilgileniyor mu?

S: Onun kadar değil. Aslında hepsi onu seviyor ve onun ilgilendiği konularla ilgililer. Ama o onları çok aştı. Bütün kardeşler birbirinden farklı değil mi?

Daha önce yaptığımız bir seansta Suddi, Mesih doğmadan önce annesinin Esseniler tarafından bilindiğini söylemişti. Onun kim olacağını nasıl bildiklerini merak ettim.

S: Eğitilmek ve kaderinin kendisine bildirilmesi için, yaşlı bilgeler tarafından seçildi. Kim olacağı doğduğundan itibaren biliniyordu. Ebeveynleri bizdendi.

Edgar Cayce'nin bir kitabında, Meryem'in birçok genç kız arasından seçildiğini okumuştum. Bir sonraki soruları bunu düşünerek sordum.

D: Onu başkaları arasından mı seçtiler?

S: Mesih'in annesini nasıl seçebiliriz? Bu bize bağlı değil. Bu Yahweh'e kalmış. Ama bizim bilmemize izin verdi, böylece onu eğitelim ve belki de bu yolunda ona rehberlik edelim diye. Bilgeler kim olduğunu biliyorlardı, onu seçmediler. Doğum haritaları muhtemelen uyabilecek olan başkalarının da olduğu söyleniyor, ama bu konuda araştırma yapıldı ve karar verildi ... benim düşünebildiğim, verilen en belli başlı karar bu. Haritası okundu ve nihayetinde ne demek istendiği anlaşıldı. Ben bunu iyi anlatamıyorum.

D: Ah, bence harika bir iş çıkarıyorsun. Harita nasıl yapıldı?

S: Doğduğunda yıldızların bulunduğu noktalar ve sen yaşarken onların izlediği yol ile ilgili olduğu söylenir. Bunları ben oluşturmuyorum, o yüzden onlar hakkında çok az şey biliyorum. Bu konunun üstadı Bengoliad'dır (fonetik). Derslere gittiğimizde, bana yıldızları izlemeyi öğretmeye çalıştıklarını hatırlıyorum. Bu konuda iyi değilim, bu benim çalışma alanım değil.

D: Ama haritasından bu şekilde seçildi, değil mi?

Hayal kırıklığına uğramaya başlamıştı. Tam olarak ne demek istediğini anlamak konusunda iletişim sorunu yaşıyorduk.

S: Hala anlamıyorsun! Onu biz seçmedik. Bu yolda ona yardım edebilmemiz için, onun kim olduğunu öğrenebilmemiz için bu bilgiye sahip olamamıza izin verildi. (Düşünüp tasarlayarak, bir çocukla konuşuyormuşçasına.) Haritaların yorumlanması, karar verilmesi ile ilişkili olan tek şeydir. Yaklaşık aynı zamanda doğmuş, o kişi olması muhtemel birkaç kız vardı. Ve bu yüzden nihai yorum gerçekleşti. Bu, onun Mesih'in annesi olacağı anlaşıldığı zamandı.

Bu konuyu bırakmamın daha doğru olacağını düşündüm, yeniden Benjoseph konusuna döndüm.

D: Yaşamında neler yapacağını biliyor musun?

S: (Üzgün) Evet. O çok özel.

D: Bizimle paylaşabilir misin?

S: Bunu paylaşmak bana düşmez. Zamanla belli olacak.

D: Sence yeniden seyahate çıkacak mı?

S: Bunu bilmemin imkanı yok. Şimdi burada, bizimle yaşıyor. Seyahatlerinin şimdiye kadar farkına varmadığı çok şey konusunda gözünü açtığını söyledi. Ve bu harika, çok iyi oldu.

D: Neden başka ülkelere seyahat etti?

S: İnsanları tanımak için. Ticaret yaptıkları söylendi ki, bu doğru. Ama ayrıca çok şey öğrendiler, insanlarla konuştular, onların yaşam ve başka şeyler konusundaki fikirlerini öğrendiler.

D: Sence ülkelerin dini liderlerine gitmiş olabilir mi?

S: Bunu söylemek bana düşmez. Onu sorgulamadım.

Beş yıl sonra, Bethesda'daki kız kardeşi ölmeden önce onu görmeye gittiğinde Suddi ile konuştuğumda, bir kez daha İsa'dan bahsetmişti. (bkz. 12. Kısım)

D: Son zamanlarda Benjoseph'den haber aldın mı?

S: Yakın zamanda almadım, hayır. Seyahat ettiği söyleniyor. Bilmiyorum. Eğer dönmüşse, uzun bir süre için değildir.

D: Peki Benzacharias? Ondan haber aldın mı?

S: Dünyayı dolaştığı ve taraftarlar topladığı söyleniyor.

D: Onun yol gösterici ya da hazırlayıcı olması gerekiyor, doğru muyum?

Derin derin kaşlarını çattı. Bunu bilmem onu rahatsız etmiş gibi

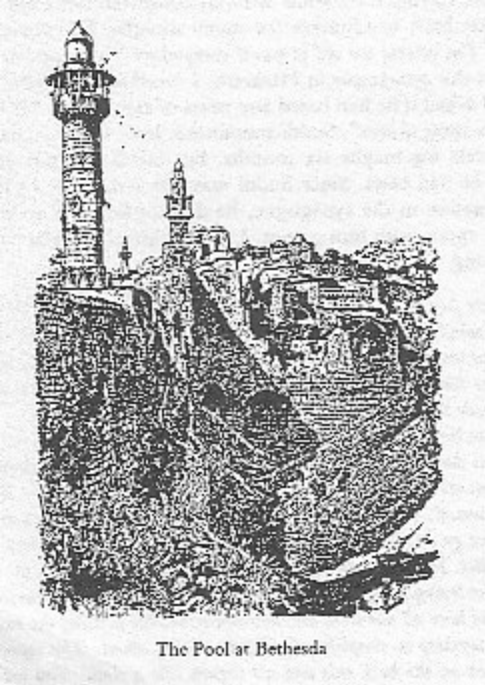
görünüyordu. ‘’Sana bundan bahsetmedim!’’

D: Yani, biri bahsetti. Bana bunu söylemediğini mi düşünüyorsun?

Derhal savunmaya geçti ve soğuk bir şekilde, ‘’Hatırlamıyorum.’’ dedi.

D: Pekala, bunun bir sır olması gerektiğini biliyorum, ama kimseye söylemeyeceğiz. Sanırım o bunu henüz insanlara haber vermeye hazır değil, değil mi?

S: Hayır. Hazırlanmak için taraftarlar, bilgi ve güç topluyor.

The Pool at Bethesda

Bethesda’daki Havuz

23. BÖLÜM

İsa'nın Hizmeti Başlıyor

Suddi'yi tekrar yaşamında daha ileri bir tarihe, önemli bir güne götürdüm. Bir süredir Nasıra'da kuzenleriyle birlikte kalıyordu. Aylardır Kumran'a geri dönmemişti. Sesi yorgun geliyordu, ''Her yere seyahat edemeyecek kadar yaşlanıyorum.'' dedi. O ve kuzenleri Nasıra'daki sinagogdaydılar. Benjoseph'den bir haber alıp almadığını sorduğumda hoş bir sürprizle karşılaştım. ''Dinlemeyi beklediğimiz kişi o.'' dedi. İsa seyahatlerinden döneli belki altı ay olmuştu, ama Suddi onun nereye gitmiş olduğunu bilmiyordu. Suddi sinagogdaki cemaatin sadece bir üyesi olduğu için onunla konuşup konuşamayacağını bilmiyordu. Olup biteni anlatmasını istedim.

*S: Şimdi Tevrat'ı okuyor. Ve Kutsal Yazılar'dan bahsederken, (doğru kelimeyi bulmaya çalışıyor) ... onları anlayabileceğimiz şekilde tanımlıyor. Tanrı'nın Kurtarıcı'yla ilgili verdiği vaatleri okuyor. Ayrıca Ezra'yı (Ezra Kitabı *Ç.N.) ve İsrail'in yeniden büyük bir ulus olacağına dair verilen sözleri okuyor.*

D: Bunu daha önce de yapıyor muydu?

S: Yapıyordu. Kişi Barmitzvah'ya ulaştığı andan itibaren, sinagogda konuşmasına ve Tevratı okumasına izin verilir. Ama bu olağandışı. Çoğu

kez sinagogda tartışmalar olur. Bu gece kimse tartışmıyor. İnsanlar çok sessizler. Dinlemesi çok kolay, güzel bir sesi var ... Ayrıca farklı evrenler ve yaşamlarımızın nasıl birbirine bağlı olduğu hakkında zor bir kavramı açıklamaya çalışıyor. Anlattığı konuyu basitleştirmek için goblen örneğini kullanıyor. Goblene arkasından baktığında bir kumaş gibi dokunmuştur. Ön yüzüne baktığında resimler var, bir hareket var. Kumaş gibi dokunduğu arka tarafı evrenlerin yapısı gibidir. Ve desenin görüldüğü ön yüzü ise, evrenleri etkileyen yaşamlarımızdır. Bazıları anlıyor ve bazıları da anlamıyor olsa da, onların bunu anlamalarını sağlamaya çalışıyor.

Mucizelerini ne zaman gerçekleştirmeye başladığını merak ediyordum. İnsanların onda sıra dışı veya değişik olan bir şey fark edip etmediklerini sordum.

S: Birçoğu onun çok nazik ve sakin olduğunu biliyor. Eğer bir ihtiyaçları ya da sorunları olursa, ona gittiklerinde onları dinleyeceğini biliyorlar.

Bu sahneyi anlatırken Suddi'nin sesi çok sakindi. Benjoseph, Suddi'nin onu dinleyenler arasında olduğunun farkında değildi. Loş ışıklı sinagogun arka ya da yan tarafında, diğerleriyle birlikte dinleyen yaşlı öğretmeni adeta görebiliyordum. Ve oradaki tüm insanların içinden belki de sadece o, bu adamın kim olduğunu ve hizmetine başlarken önünde ne korkunç bir kaderi olduğunu biliyordu.

İsa'nın fiziki tanımı, gri gözlü, açık kızılımsı sarı saçlı ve kısa sakallı bir adamdı. O zamanın ortalama erkeğinden biraz daha uzundu, çok inceydi, ''ince yapılıydı''. Yahudi erkeklerin günümüzde bile sinagogdayken giydikleri uzun kıyafet olan, açık mavi renkli bir cübbe giyiyordu ve üzerine de dua şalı (tallit *Ç.N) takmıştı. Bu, başa ve omuzlara şal gibi örtülür. ''Gözleri delici bir bakışa sahip. Canlı bir şeymiş gibi bakıyorlar.''

D: Onun hakkında ne düşünüyorsun?

S: (Sesinde gurur ve sevgi vardı.) Çok memnunum. Çok iyi bir insan olduğunu düşünüyorum. Sanırım başaracak.

D: Ona öğrettiğin dersleri iyi öğrendiğini düşünüyor musun?

S: Ona hiçbir şey öğretmedim. Sadece olanları görmesi için gözlerini açtım.

D: Onu son gördüğünden bu yana değişmiş mi?

S: Daha huzurlu olmuş. Yavaş akan çok derin bir nehir gibi. Yüzeyin altında neyin aktığını bilemezsin.

Belki şimdi Suddi bana Benjoseph'in diğer adını söyler diye düşündüm. Eğer dünyaya açılmışsa, artık onu bu kadar yakından korumaya gerek yoktu.

S: Yeşu (Yeshua), adı bu.

İsmi doğru anlayabilmek için birkaç kez tekrarlattım. Fonetik olarak 'Yes-uah' , ilk hecede kuvvetli bir vurgu vardı.

D: Bu gece oradan ayrılmadan önce onunla konuşacak mısın?

S: (Usulca) Sanmam. Sadece onu bilmek yeterli diye düşünüyorum. Sadece konuşmasını duymak istiyorum. İyi yetişmiş ve belki de ona yardım etmişimdir.

Bu kitabı yazmayı bitirdikten sonra, ilk 1887'de yayınlanmış, Drs McIntoch ve Twyman tarafından yazılmış Archko Volume adlı az bilinen bir kitapla karşılaştım. Bu yazarlar, Vatikan Kütüphanesi'nde, İsa zamanında Roma'ya gönderilen yazılı raporları bulmuşlar ve bunları orijinal dilinden tercüme ettirmişlerdi. Bunlardan biri, Suddi'nin onun hakkında söylediği her şeye şaşırtıcı bir şekilde uyan bir İsa tasvirini içeriyordu.

‘’Sadece bir insan olmasına rağmen, onu diğer insanlardan ayıran bir şey var. O annesinin kopyası, ama annesinin pürüzsüz ve yuvarlak yüzüne sahip değil. Saçları, onun saçlarından biraz daha sarımsı, ancak bu daha ziyade güneşten kaynaklanıyor. Uzun boylu ve omuzları biraz çökük; çehresi ince ve esmer tenli, gerçi bu, güneşe maruz kalmaktan. Gözleri iri ve açık mavi, daha ziyade donuk ve ciddi. Kirpikleri uzun ve kaşları kalın. Burnu bir Yahudi’nin burnu. Aslında bana kelimenin tam anlamıyla eski Yahudiler’i hatırlatıyor. Cennet ve ilahi konularda bir şeyler konuşulduğunda konuşkan olup, gözleri tuhaf bir parlaklıkla aydınlanıyor, aksi takdirde konuşkan değil. Bu özelliğine rağmen İsa, asla hiçbir soruyu tartışmaz. O konuşmaya başlar ve gerçekleri açıklar ve anlattıkları öyle sağlam bir temele dayanır ki, hiç kimse onunla tartışmaya cesaret edemez. Böylesine bir hükmetme ustalığına sahip olmasına rağmen, rakiplerinin görüşlerini çürütmekle gurur duymaz, ama onlar için her zaman üzülüyor gibi görünür. Onun, Yasa’nın yazarları ve ileri gelenleri tarafından saldırıya uğradığını gördüm ve onlar bir ustanın yanında dersini öğrenen öğrencilere benziyorlardı.’’

İsa ayin bitiminde sinagogdan ayrıldıktan sonra ebeveynlerinin evine gidecekti. Suddi onunla konuşmayı düşünmediğinden, muhtemelen daha fazlasını öğrenemeyecektik. Bu yüzden Suddi’yi yaşamında beş yıl daha ileride, önemli bir güne götürmeye karar verdim. Nasıra’da bir arkadaşıyla konuşuyordu.

S: Yeşu’dan haber aldığını, insanlara vaaz vermeye başladığını ve görüşlerini yaydığını söyledi. Konuşmaya başladığı bu birkaç ay içinde bile, bir mucize gerçekleştirmesi umuduyla çok sayıda insanın onun söylediklerini dinlemeye geldiği söyleniyor. Onun içinde akan güçlerin çok kuvvetli olduğu bilinmektedir. Sadece cübbesine dokunan cüzzamlı bir adamı iyileştirmiş deniyor. Onu iyileştiren şeyin adamın inancı olduğunu söylemiş. Ve bu kadar büyük bir inanca sahip olan böyle bir insan, nasıl olur da insanlığın bir parçası olabilir. Bu yüzden iyileşti. Ayrıca göremeyen, kör insanlar vardı ve görmeye başladılar deniyor. Gerçekleştirdiği söylenen çok mucize var. Benim emin olduğum tek kişi cüzzamlı olan. Bir arkadaşım bunu gördü. Sadece onun cübbesine dokunmanın onu yaşatacağına inandığını ve inancının bunu

gerçekleştirdiğini söyledi.

D: Bu, onun Yeşu'ya inancı çok büyük olduğu için mi gerçekleşti?

S: Onun Tanrı'ya olan inancı büyük olduğu için.

D: Olanları bu şekilde mi açıklıyorsun, ya da açıklayabilir misim?

S: Nasıl yapıldığını biliyorum, ama bunu açıklamak farklı bir şey. İyileştirmek için enerji vermek ... enerjinin kabul edilmesi bunun bir parçası ... bu kabul edilmeli ve ayrıca bunun gerçekleşeceğine inancın olması gerektiği söylenir. Yani böylece, adamın inancı onun iyileşmesini mümkün kıldı.

D: Adam enerjiyi kabul etmeye istekli olduğu için bu gerçekleşti. O zaman bunun, Yeşu'nun kendisinin yaptığı bir şey olduğunu düşünmüyorsun, öyle mi?

S: O bir kanaldı. Bunu daha iyi açıklayamıyorum. İyileştireceği kişiyi sık sık düşünür ve meditasyon halindeyken enerjisinin bir kısmını ona aktarırdı. Ve bazen bunlara bakan insanlar aktarılan enerjiyi görebilirlerdi.

D: Bu gördükleri neye benzer?

S: Mesela elinden, kişinin vücudunda etkilenen kısıma giden ışık parıltısı gibi görünür. Ve auraları, normalde aurayı göremeyen insanların onların auralarını görebileceği kadar ışıltılı bir şekilde birlikte parlar.

Bu, eski resimlerde İsa'nın etrafında resmedilen ışık halkasını açıklıyor. En eski yapılmış resimlerde, vücudunun etrafında tümüyle bir ışık halkası gösterilirken, daha sonrakilerde sadece başının etrafında bir ışık halkasıyla gösterilmiştir. Bu, mucizelerini gerçekleştirirken bu enerji alışverişleri sırasında aurasının aydınlandığını gören insanların anlattıkları hikayelere dayanıyor olmalı.

S: Bu yüzden önce meditasyon yaparlar. Kişi iyileşmek istediğini söyler ve enerjiye açık olmak için zihnini trans haline getirir. Çünkü eğer direnirse

bu gerçekleşmez. Bundan daha iyi açıklayamıyorum.

D: Yeşu herhangi bir dirençle karşılaşıyor mu?

S: Dolaşarak sevgiyi yaymaya çalıştığı için, bundan memnun olmayanlar olduğu söyleniyor. Bağnaz olanlar memnun değil. ''Ben Mesih'im, beni izleyin, sizin kralınız olayım'' demesini istiyorlar. Ve böyle dese, anında silaha sarılırlardı. Ama o bunu asla söylemeyecek.

D: Sevgiyi telkin ettiğini mi söylüyorsun? İnsanlar arasındaki karşılıklı sevgi mi, Tanrı'ya olan sevgi mi?

S: Komşular arasındaki, kardeşler arasındaki ve yabancılara duyulması gereken sevgiden çok söz eder. Birini sevmek, bu sevgiyi başkalarıyla paylaşmak, Tanrı'yı başkalarıyla paylaşmaktır. Tanrı sevgidir. O, içindeki boşluğu dolduran her şeydir. Sevgiyi birbirinizle paylaşmak, yapabileceğiniz en harika şeydir, çünkü böylece Tanrı'yı paylaşıyorsun. Karşılık beklemeden, isteyerek, kendinden başkalarına veriyorsun. Bu, mesajın bir parçası. İnsanlar Rab Tanrı'nın günlük varoluşta bir yeri olduğunu kabul ettiler. Ve bunu birbirleriyle paylaşmayı, bu mesajla daha da yakınlaşmayı öğreniyorlar.

D: İnsanların onun, sadece ''Ben Mesih'im'' demesini istediklerini söyledin. Sence o Mesih'mi?

S: (Vurgulayarak) O Mesih!

D: O bunu biliyor mu?

S: Evet. Bu ona çok küçüklüğünden beri öğretildi, kim olduğu ve ne olacağı. Ama bunu duyurmak ... o zaman onu deli ya da kafir ilan edebilirler. Onlara insanoğlu olduğunu söylüyor.

D: O ne demek?

S: Hepimiz gibi o da bir insanın ve Tanrı'nın evladı. Bunu çok iyi açıklayamıyorum. Benim Tanrı'nın oğlu olduğum gibi, o da Tanrı'nın oğlu, ama onun kaderinde benim getireceğimden daha büyük bir ışık

getirmek var. Nihai kaderine benden daha yakın. Ben çok uzağım, ama o hepimizin ulaşmaya çabaladığı o noktaya geldi. O, mükemmelliğe en yakın olandır. Hepimiz Tanrı'nın oğulları ve insan oğluysak, ondan ne farkımız var? O derslerini öğrenmiş ve izlediği yolunda bitişe gelmiştir.

D: Yani bunun, onun mükemmel olduğu anlamına mı geldiğini düşünüyorsun?

S: Mükemmel olacak. Bu ışığı insanlara vermek için bir kez daha gelmek onun seçimiydi. Geri dönmek zorunda değildi.

D: Bu yaşamdan sonra bir daha geri döner mi?

S: Dönecek diye söylendi, ama ne amaçla olduğunu bilmiyorum.

D: Benzacharias'dan haberin var mı?

S: Ürdün'de olduğu ve çok insanın onu dinlediği söyleniyor. Ve o, söylediği gibi, belki de yüce olanın burada olduğu haberine insanların kalplerini ve kulaklarını mümkün olduğunca açmak için çölde haykıran bir sestir. Bağnaz insanlar gibi, onu çekici bulan çok insan var, çünkü o ateşli. O çılgın bir adam. Onun yolu farklıydı ve onu uzun yıllardır görmedim.

D: Sence değişmiş midir?

S: Hayır, o hep çok ateşliydi.

Biz konuşurken uzun bir süredir sol dirseğine masaj yapıyordu ve ona sebebini sordum. Ekleminin ağrıdığını söyledi. İç çekerek,''Ben çok yaşlı bir adamım'', dedi. ''Çok az zamanımın kaldığını söylediler.'' 'Öksürük hastalığına' yakalandığını ve temelli olarak Nasıra'da kuzenleriyle birlikte kaldığını söyledi. Kolunun onu gerçekten rahatsız etmeyeceğine ve fiziksel bir rahatsızlık hissetmeyeceğine dair telkin yaptım.

D: Yaşamın boyunca çok şey gördün. Benjoseph ve Benzacharias'a eğitim verebilmen harikaydı.

S: Evet çok iyi oldu.

Şimdi kral kim diye sordum. Birinci Kral Herod'un öldüğünü ve şimdi Herod Antipas'ın kral olduğunu ama hiçbir şeyin düzelmediğini söyledi. ''Aksine bu çok daha kötü.'' Her ikisi hakkında da konuşmaktan hoşlanmıyordu; bu konu hoşuna gitmiyordu.

Başvuru kaynakları, Herod'un halefi olarak Archelaus'dan bahseder. Antipas'tan bahsetmezler. Suddi başka bir kardeş olarak Philip'ten bahsetti, ancak Archelaus'tan hiç bahsetmedi. Bunun çelişkili ve tuhaf olduğunu düşündüm. Elbette İncil'de bununla ilgili bir şeyler olmalıydı. Hem Harriet hem de ben İncil'i her zamankinden daha fazla okumaya başlamıştık ve Katie'nin hatırladıklarıyla tarih yeniden yaşanırken, İncil'den çok fazla bilgi ediniyorduk. Ama İncil'de Archelaus'un Herod'un halefi olduğu söylenirken, Antipas'tan bahsedilmiyordu. İsa'nın doğduğu zamanki kral ve ölümü sırasındaki krala hep Herod denmişti. İncil'de, İsa'nın zamanındaki krala sadece dörtler erki (tetrarch- Antik Roma'da ülkenin dörtte birini yöneten kimse * Ç.N.) olan Herod denir. Katie, Antipas adını nereden buldu? Araştırmalar yine onun haklı olduğunu ortaya çıkardı.

Büyük Herod din olarak Yahudi'ydi, ancak Arap kanına sahip bir Roma vatandaşıydı, bu da insanların onun tarafından yönetilmelerine karşı duyduğu kızgınlığın bir kısmını açıklayabilir. Suddi'nin dediği gibi, ''Yunan mı yoksa Yahudi mi olduğuna karar veremiyor ve bu sebeple her ikisinde de iyi değil.'' Ayrıca son derece acımasızdı. M.Ö. 36'da, 37 yaşındayken kral oldu ve M.Ö.4'te öldü. Kendi ailesinden bazılarını öldürmüştü, ama sağ kalanlardan üç oğlu hükümdarlığı sürdürmek için seçilmiştiler. Bunlar Archelaus, Antipas ve Philip'ti. Roma hükümeti tarafından, ülkenin üçü tarafından birlikte yönetileceğine karar verildi. Ve onlar 'dörtler erki' denilen şey olacaktı.

Bazen bir Roma eyaleti bölümlere ayrılır ve bir dörtler erki ya da ''küçük krallardan'' her biri bir bölümü yönetirdi. En yaşlı olan Archelaus'a Yahudiye'deki en geniş bölge verildi ve vali (ethnarch) ilan edildi. Antipas ve Philip, krallığın geri kalan kısmında dörtler erki yapılmıştı. Ama

Archelaus Roma'yı kızdırdı ve M.S. 6'da ülkeden kovuldu. O zaman Yahudiye doğrudan Roma savcıları tarafından yönetilen üçüncü sınıf bir eyalet oldu (mali işleri yöneten veya vali olarak görev yapan bir memur tarafından.) Bunların en ünlüsü elbette Pontius Pilate idi. Philip o sırada Kuzey Filistin'i yönetiyordu. Sorun yaratmadığı için, devam etmesine izin verilmişti. Archelaus sürgün edildikten sonra, onun yerini Antipas aldı ve Yahudiye'nin büyük bölümünde dörtler erki oldu. Herod adını benimsedi ve Yahya'nın kafasının kesilmesi ve Mesih'in ölümü sırasında iktidarda olan oydu. Katie'nin o dönemin tarihiyle ilgili bu sıra dışı isimleri - eğer gerçekten orada olmasaydı- nasıl bilmiş olabileceğine hayret ediyorum.

Bu seansın son bölümünde Suddi'nin sesi yaşlı, yorgun ve üzgün geliyordu. Onun İsa hayatta olduğu sürece yaşamış olmasını umuyordum. İsa'nın yaşamı hakkında daha fazla bilgi almak istiyordum. Böyle bir şans kaç kez gelebilir? Ama şimdi, İsa hizmetine başlarken Suddi'nin ölebileceği ortaya çıkmıştı. Çarmıha gerilme hikayesini öğrenmeyi umuyordum. Ama nasıl? Suddi Nasıra'daydı, seyahat edemeyecek kadar hastaydı ve İsa oldukça uzakta olan Kudüs'te çarmıha gerildi. Suddi yaşasaydı bile, oraya seyahat edebileceği şüpheliydi. Yani hikaye bitmeden Suddi ölecekmiş gibi görünüyordu. Belki başka bir yolu olacağını umdum. Olmasa da şu ana kadar aldığımız bilgiler için minnettardım.

Suddi'yi ileri bir zamana, 50 yaşına götürdüm. Muhtemelen kuzenlerinin evine yakın olan Nasıra'nın üst kısmındaki tepelerde oturuyordu. Sesi çok bitkin geliyordu.

S: (İç çekti) Çok yaşlıyım. Elli bir oldum… öyle bir şey, belki elli iki. Çok yorgunum. Çok yaşlı bir adamım.

O yaşın yaşlı olduğunu kabul etmek benim için zordu, ama sanırım onların kültüründe öyleydi. Ona, onu yaşlı biri olarak görmediğimi söyledim.

S: Ama öyle! Birçok insanın daha öncesinde öldüğü bir yaş. Yaşlı bir adamım. (İç çekti)

D: Tepelerde ne yapıyorsun?

S: Uzak değil. Uzağa yürüyemem. İletişim kuruyorum. Evrenle temas kurmaya ve yaşamım üzerine düşünmeye çalışıyorum. Yakında öleceğim. Bunu biliyorum. Belki bir yılım var. Artık hava … nefes alamıyorum. Göğsüm ağrıyor… ve çok öksürüyorum. Bu yüzden biliyorum ve gerçekten çok yorgunum.

D: Zamanının bitmek üzere olması seni rahatsız ediyor mu?

S: Neden etsin? Bu çok mantıklı değil. Bu aptallık. Bu deneyimden bir şeyler öğrenip, bir başkasını başlatıp devam etmek doğrusu değil mi?

Sesi o kadar depresif geliyordu ki, konuyu değiştirmek istedim ama bu seçtiğim konu da onun keyfini kaçırmıştı.

D: Benzacharias'tan haber aldın mı?

S: O öldü. Herod tarafından hapse atılmıştı … ve kafası kesildi. (Bunun hakkında konuşmaktan hoşlanmamıştı.)

D: Neden hapse atıldı?

S: İsyana tahrikten. Onların peygamberlere karşı ve yanlış olduğuna inandığı şeyleri tavsiye etti. Bu … devlete ihanet gibi, ama bu sadece Tanrı'ya ihanet.

Katie derinden öksürmeye başladı. Ona gerçek bir fiziksel rahatsızlık hissetmemesi için telkinde bulundum.

D: Herod'un dindar bir adam olduğunu düşünmemiştim. Benzacharias'ın verdiği vaaz onu neden endişelendirdi?

S: Herod neye inandığını kendi de bilmiyor. Bu onun inancı ve sınavıdır.

D: Ve Herod bu yüzden mi onu hapse attırdı?

S: O ve onun neler yapabileceğinden korktuğu için. Onun çok destekçisi vardı.

D: Tam olarak neyi vaaz ediyordu?

S: Bahsettiği şeyler Mesih ve onun gelişiyle alakalıydı. Tüm günahlarla yüzleşmek gerektiğini söylüyordu. Hatalı olduklarını kendilerine itiraf etmeleri gerektiğini. Bunu yapmak, özgürlüğe doğru verilen savaşın yarısıdır. Onunla konuşabilmek için onu hapse attırmak Herod'un fikriydi, ama onun başını kestirenin Herod'un fahişesi olduğu söyleniyor.

D: Bir kadının neden bu kadar önemli bir şey hakkında söyleyecek sözü olur ki?

*S: Gerçeği anlattı ve gerçek eninde sonunda başkalarına ulaşmalıdır. (6. Bölümde Herodius'a yapılan atıflara bakınız.) Herod'un inanmaya başladığı söylenir. Ve bu yüzden, Benzacharias onun hakkında, onun alçaklığı ve onların sürdüğü yaşam hakkında çok konuştuğu için, Herodius gücü kaybetmekten korktu. Herod'un Benzacharias'ın söylediklerine inanmasından ve yaptığının yanlış olduğuyla yüzleşmesinden korktu. Eğer bununla yüzleşseydi, onu (karısını *Ç.N.) bırakmaz mıydı? Ve böylece o da gücünü kaybederdi.*

Katie durakladı. Suddi rahatsızlık duyuyor gibiydi. ''Nefes almakta … çok zorlanıyorum. Hava yok.'' Katie'nin fiziksel semptomlardan kurtulması için ileri bir tarihe götürmeye karar verdim.

Bu arada, bu fiziksel tepkileri deneyimlemenin bilinçli kişilik üzerinde herhangi bir etkiye sebep olduğu bir durumla hiç karşılaşmadım. Danışman her zaman başka bir yaşamdaki ölümüyle ilişkili herhangi bir hastalığını

hatırlamadan, kendini hep iyi hissederek uyanır. Bütün bunlar diğer kişilikle tamamen geçmişte kalır.

24. BÖLÜM

Çarmıha Gerilme Hazırlığı

Katie'yi rahatsız edici fiziksel semptomlardan kurtarmak için ileri bir tarihe götürdüm. Saymayı bitirdiğimde gülümsüyordu ve konuşmaya başladığında sesi artık bitkin ve yorgun gelmiyordu.

S: Arkadaşlarımın arasındayım. Kız kardeşimle beraberim.

D: Ha? Kız kardeşin ölmemiş miydi?

S: Ölümden bahsediyorsun. Ölüm diye bir şey yok. Sadece varoluşun başka formları var.

D: Neredesin?

S: Onların bedenimi hazırlamasını seyrediyorum.

İlk regresyon yapmaya başladığımda ve öldükten sonra biriyle konuşabildiğimi keşfettiğimde, bu oldukça şaşırtıcıydı. Ama o zamandan beri bunu o kadar çok yaptım ki, eğer bu kadar tuhaf bir şeye sıradan denilebilirse, artık bu benim için sıradan bir şey oldu. Seanslar sırasında hipnotize edilen kişinin kendinin ölmüş olduğunu farkettiğinde üzülmediğini gözlemledim. Genelde hipnoz altındaki kişiden çok odada seansı izleyenleri rahatsız ediyordu. Tanıklar, kişi kendi cesedini gördüğünde şiddetli bir tepki, öldüğüne itiraz etmek ya da en azından duygularının değişmesini bekliyor. Doğal ve huzurlu ölümlerde hiç travma görülmez. Ancak kişilik, bedene ne olduğunu öğrenebileceği kadar bir süre orada kalmak ister. Her şeye rağmen o bedenle bir bağlantı oluşuyor. Gömülmeyi ya da ne yapılacaksa onu izledikten sonra başka bir şeye geçmeye hazır olurlar.

Ölümden sonra kişiliğin çok az değişiklikle, bozulmadan kalması da

izleyenler için şaşırtıcıdır. Artık göçüp gittikten sonra, ölülerle konuşmaya oldukça alıştım, ancak odadaki diğer insanların bunu anlaması çoğu zaman zor oluyor. Ruhtan çok fazla bilgi edinebilineceğini keşfettim. Ancak bu bilginin kalitesi, o ruhun evrimine ya da gelişimine bağlı. O anda yine, size ancak o zaman bildiklerini anlatırlar.

Suddi, kuzenleriyle birlikte yaşadığı sırada Nasıra'da öldüğünde elli üç, elli dört yaşındaydı. Sevdiği Kumran'a dönmek yerine neden onlarla kalmayı tercih ettiğini merak ettim.

S: Görevim bitmişti. Artık orada kalmak için büyük bir amacım yoktu. Beni orada tutacak bir ailem yoktu.

Onun bu ifadesini yanlış anlamıştım. Onu orada tutacak, ona bakacak kimse yok diye düşündüm. Elbette, Esseniler gibi insancıl bir toplum, son günlerinde onun bakımını sağlarlardı.

S: Hayır, orada beni tutacak ailem yoktu derken, ailem artık orada değildi demek istiyorum. Bu sebeple bağlarım neredeyse kopmuştu.

Bu doğruydu, tek kız kardeşi ölmüştü. İsa ve Yahya'nın eğitimi üzerinde o kadar yoğun çaba harcamıştı ki, belki de geri dönüp başkalarına eğitim vermek istemiyordu.

S: Bir süre seyahat ettim. İnsanlarla konuştum ve onların kehanetler hakkındaki düşüncelerini dinledim. Yaşamları boyunca hazırlandıkları zamanın geldiğini onlara haber verdim. Ve umarım, yaptığım bu çalışmalarda birkaç insanı aydınlatabilmişimdir. Birkaç tohum bıraktım,

büyümelerini umarım.

D: Yani, bazen insan sadece onu umut edebiliyor.

Daha önce Suddi'ye hastalığının ne olduğunu sorduğumda ''öksürük hastalığı'' demişti. Şimdi, öldükten sonra sorunun ne olduğunun tümüyle farkındaydı.

S: Akciğerlerin tamamını tüketmiş olan kanserli bir ur vardı.

Besbelli bu, aşırı öksürüğe, ağrıya ve nefes almada zorluğa sebep olacaktı, bu yüzden o günkü terimle bunu ''öksürük hastalığı'' olarak doğru bir şekilde tanımlamıştı.

D: Buna neyin sebep olduğunu biliyor musun?

S: Kim bilir? Toz? Ölümümün sebebinin bu olacağı önceden seçilmişti. Gelişmeme yardımcı olmak için.

D: Sahi? Belli bir şekilde ölmenin bir önemi var mı?

S: Evet. Günlük yaşamda onunla başa çıkmayı öğrenmek, onunla birlikte yaşayıp ve onunla ölmenin nasıl olduğunu anlamak.

Ölmeden önce çok ağrısı vardı ancak ağrıyı kontrol edebiliyordu, ''Zihnini kullanarak ve enerjileri manipüle ederek.''

D: Bu güzel, ağrı çekmek zorunda kalmadın, çünkü bu tür şeyleri yapmayı biliyordun. Birçok insan bu zihin yöntemlerini bilmiyor.

S: Çoğu insan zihninin derinliklerinde bunu biliyor. Sadece kendilerini bu bilgiye kapatmışlar ve bu da büyük bir trajedi. Meditasyon yaparak

yeniden kazanılabilir. Sende var olan o bilgiye kendini açarak. O bilgi kavramak için orada, ama kendini bilgiye açmalısın. Kendi içinden başlamalısın. Kendini açmak üzere bu kararı vermelisin, o zaman bilgi sana gelmeye ve büyümeye başlar.

D: Başka bir deyişle, bunu istemeleri gerekiyor değil mi?

S: Evet, aynı şifanın da içten gelmesi gibi. Bu bilgiyi aktarmanın zamanı geldi. İnsanlar eğer tohum için hazırsa, tohumlar büyüyecektir. Bu onlara kalmış.

Bedeninin hazırlanmasını izliyordu. Bedenine ne yapılacağını sordum.

S: Yakılmasını istediğim için yakılacak. Nasıra surlarının dışında yakılacak ve küllerim yerleşime götürülecek. Orada dört bir yana dağılacaklar.

Suddi hikayemiz bitmeden öldüğü için hayal kırıklığına uğramıştım. İsa'dan önce öldüğüne göre bu, hikayemizin bittiği anlamına mı geliyordu? İsa'nın geri kalan yaşamını öğrenmeyi yürekten istiyordum. Bu eşsiz ve yaşamda bir kez karşılaşılabilecek türden bir fırsattı, ancak daha fazla bilgiyi nasıl elde edebileceğimi bilmiyordum. En azından Suddi'nin ölümünden hemen önce onun hakkında ne bildiğine dair sorular sorabilirdim.

D: Sen ölmeden önce Yeşu'dan hiç haber aldın mı?

S: İnsanlara öğretiyor ve hala halka ışık tutmaya çalışıyordu. Onu dinleyen çok insan var. İnsanlara hizmet ediyor. Onlara sevgiyi anlatıyor ve bu anlayışı başkalarına aktarmayı umut ediyor.

D: İnsanlar bunu nasıl karşılıyorlar?

S: Ne konuşulursa konuşulsun, sadece konuşuldu diye her şeye inanacak insanlar her zaman vardır. Bir de düşündükleri için inananlar var. Sonra

onun kim olduğundan şüphe edenler var. Ve '' Bu adam bütün bu bilgeliğe nasıl sahip olur?'' diye soruyorlar. Onun ailesinden bahsediyorlar. Onun bir prens olmadığını konuşuyorlar. Hiçbir şeye sahip olmayan basit, fakir bir adam olduğundan. Ve ''Onun muhteşem elbiseleri nerede?'' diye soruyorlar. Mal, mülkün insanı yaratmadığını, ancak insanın mal mülkü yarattığını anlamadılar. Bir insanın hiç bir şeyi olmayabilir, ancak eğer başkalarına karşı iyi, anlayışlı ve merhametliyse, bir ülkeye sahip olan ama bu değerlere sahip olmayan bir kişiden daha zengindir.

D: Ama onun aldığı harika eğitimden habersizler, değil mi?

S: Evet. Nasıl eğitim aldığı bilinmeyecek. Eğitmek değil, ancak ... doğru yolda olduğunu göstermekti. Ona kendini göstermek, yaptığı şeye inanmasını sağlamaktı.

D: Bu neden gizli tutulacak?

S: (İç çekti) Farklı dinler ve başka şeylerle ilgili sorunlardan dolayı, biz bunun sır kalmasını isteyen bir topluluğuz. Ve onun eğitilmiş olması unsuru önemli değildi. Önemli olan onun tanınmasıydı. Bu bilgilere sahip olması, önemli olan bu.

D: O bu bilgiyle mi doğdu yoksa bu onun Yeşu olarak yaşamında öğrendiği bir şey mi?

S: O bilge olarak doğdu, ama yaşamı boyunca biriktirdiği tüm bilgilerle doğmadı. Birçok okulda eğitim aldı. Esseni topluluğu da onlardan biri. Öğrencisi olup dinlediği ve öğrendiği nice topraklar, nice öğretmenler vardı. Ona birçok farklı yol ve yöntem gösterildi. Ve karşılığında o da başkalarına kendi yaşamlarındaki doğru yollarını gösterdi.

Daha önce Suddi, İsa'nın bilgi arayışı sırasında amcasıyla yaptığı seyahatlerde, bilinen anlamda tüm dünyayı gördüğünü söylemişti. Ayrıntılı

olarak bu ülkelerin hangileri olduğunu bilmek istedim.

*S: Fenikeliler'in kuzeyde gittikleri ticaret merkezleri vardı. Cathay'a (Çin'in eski adı *Ç.N.) doğru ve onun üzerinden gidilen yollar vardı. Hindistan'a gitti ve onların bilge insanlarıyla görüştü. Mısır ve o bölgedeki başka ülkelere gitti. Ayrıca Britanya olarak bilinen kıyılarda da eğitim aldı. Başka ülkelere de gitti mi bilmiyorum. İnsanoğlunun bildiği yerlerin çoğuna gitti.*

İsa'nın amcası, Arimathaea'lı Yusuf (Arimathaea antik Filistin'de bir kasabaydı *Ç.N.) esas olarak kalay ve diğer metallerin tüccarıydı. Grupları bu bahaneyle seyahat etti, ancak onlar İsa'nın kendileriyle başka amaç için gittiğini biliyorlardı. ''Başka insanların fikirlerini anlamak ve aynı zamanda onlara bir fikir vermek için.'' Bu yolculuklarında bazen annesi de ona eşlik ederdi.

Suddi onun adının 'Maria' gibi bir şey olduğunu söyledi. Babası Yusuf, annesinden çok yaşlıydı ve Yeşu yirmili yaşlarındayken ölmüştü. ''Oğlunun erkeklik çağına geldiğini gördü ve onun görevi buydu.''

Arkadaşlarım benden Yusuf'un ölümü hakkında bilgi almamı istediler. İsa'nın hizmetinin başlamasını geciktiren sebebin bu olup olmadığını merak ettiler. Belki de İsa'nın, Meryem'in bu geniş aileyi büyütmesine yardım etme sorumluluğunu üstlenmesi gerekiyordu.

S: Onun küçük kız ve erkek kardeşleri yok muydu? O kadar da küçük değillerdi. O sırada Yusuf (amca?) ve diğerleri yardım etti. Aile işinin devam etmesini sağlayan, yardım eden birçok marangoz vardı, bu şekilde gelir elde ediyorlardı. Ve zaman zaman Yeşu'da eve geri dönüp yardım ediyordu.

D: O sürekli orada olmadığı için kız ve erkek kardeşlerinin ona hiç kırgınlık

hissedip hissetmediğini biliyor musun?

S: Kardeşleri onun yapacağı çok şey olduğunu ve bunu başarmak için çok fazla zamanı olmadığını bilerek yetiştirildiler. Bu kadar anlayışlı ebeveynler tarafından yetiştirilen çocuklar nasıl yanlış anlayabilir? Durumu kabul ettiler. Harika bir sevgi vardı. Yeşu'yu tanıyıp da sevmeyecek hiç kimse olamaz. Bu imkansız.

D: Yeşu tüm bu diğer ülkelere seyahat edebilirken, neden hizmetine başlamak için kendi ülkesine geri döndü?

S: Çünkü o zamanlar burası Doğu ile Batı'nın ortasında buluşma yeriydi. Bu yüzden bilgi, bu merkezi noktadan çok insana yayılabilirdi. Ve bu biliniyordu.

D: Bulunduğu bu diğer ülkelerde hiç takipçisi var mıydı?

S: Onun bilge düşüncelerini dinleyen çok sayıda insanın olduğu söylenir.

D: Geri döndüğünde tehlikede olacağını bilmiyor muydu?

S: Evet. Çok genç yaştan itibaren nasıl öleceğini biliyordu. Kabul edilmesi en zor olan kısım da budur. Bu ön bilgiyle bile, yine de insanları çok seveceğini bilmek, onlar için kendinden vazgeçmektir.

D: Evet, sana ne olacağını bilmemek başka bir şey. O zaman onu kontrol edemezsin. Ama o biliyor ve yine de her şeye rağmen yapmaya istekliydi. Bu çok zor. Hani mucizeler yarattığına dair hikayeler var ya. O hikayeler doğru mu?

S: Evet, mucizeler doğru bir terim. Mucize denilebilecek şeyler var. Bir anlamda mucizevi değiller. Çünkü herkesin bu yeteneği var. Bu, doğuştan ve kalıtsaldır. Kişi disiplinliyse ve zamanı varsa, bu yeteneği geliştirebilir. Kişi meditasyon yapıp, zihinsel disipline sahip olmalı, böylece benzer şeyleri yapabilir. Mükemmel yeteneğe sahip olmanın yanı sıra, ruhsal düzlemlerle ve kendisiyle uyum içindeydi ve bunların birleşimi 'mucize' dediğimiz şeyleri gerçekleştirmesine yardımcı oldu. Doğanın ve evrenin yasalarını kullanıyordu. Bu yasaları bildiği için, başkalarının mucize

olarak gördüğü, ancak her insanın yapabilme gücüne sahip olduğu şeyleri yapabildi. Bunları yapabilmek için, kendini gücün kanalı olmaya açmalısın. Bunu kullanmak için bilgin ve isteğin olmalı. O sadece çok açık bir kanaldı.

D: Bunların nasıl yapılacağı ona öğretildi mi?

S: Evet öğretildi. Büyürken aldığı eğitiminin bir parçasıydı. Ve o büyük bir örnek olacağı için, bu yeteneklerini çok hassas bir noktaya kadar geliştirmeyi başardı. Onun öğretmenleri kurşunu altına çevirmek ya da objeleri yükseltmek gibi şeyler yapabiliyorlardı. Ama o daha iyilerini yapabilirdi, mesela ölmüş birini yeniden canlandırmak, suyu şaraba çevirmek gibi, ya da her neyse. Yeteneklerini hasta olan kişiler üzerinde kullanarak, onların enerjilerini dengeleyip, iyileşmelerini sağlardı.

D: Suyu şaraba nasıl çevirebildiğini merak ediyorum.

S: Açıklaması zor. Birlikte çalışan birkaç yeteneğin birleşimi gibi. Yaptığı her şeyde evrenin doğal yasalarını uyguluyordu. Sadece, dünyevi düzlemde uyguladığı bazıları, genellikle spiritüel düzlemde geçerlidir. Bunlar dünyevi düzleme de uygulanabilir, ancak buna yardım edecek ve bunu kanalize edecek bir insan gibi, bir aracıya sahip olmak gerekir.

D: Yaptığı bu mucize diye adlandırılan şeylerden herhangi birini duydun mu?

S: Her gün o kadar çok şey yaptı ki, hepsini sıralayamam. Ama genel olarak sağırları, topalları, körleri iyileştirmek gibi, bu türden şeyler yaptı. Bunu kullanabilmek için sadece bilgin ve isteğin olması lazım. O çok açık bir kanaldı. İnsanlara sadece seslenerek, onları bu taraftan alarak, bedenlerine geri çekti. İnançla her şey mümkün. Kişi sadece bunu yapabileceğine inanmalıdır.

D: Ama insan bir kez bedeni terkettiğinde, beden bozulmaya başlamaz mı?

S: Belli bir süre sonra bozulur. Bunu altı ay önce .... ölmüş birine yapamazsın. Ama gerçekleştiğini duyduğum bütün vakalarda, hepsi yeni ölmüşlerdi, belki yanlışlıkla dünya değiştirmişlerdi. Belki de beden, olmaması gereken bir zamanda yaşam fonksiyonunu yitirmişti, bu bilinmeyen bir şey değil. Bunu, onların yaşam döngüsünün dengesini

bozmak için yapmıyordu. Ama bir sebeple yaşamlarının erken bitirildiği o durumlarda, onların henüz borçlarını ödeyemediklerini görebiliyordu. Ve eğer o zamanda bu yaşam borçlarını ödeyebilirlerse onlar için daha iyi olurdu. Geri dönüp borçlarının o bölümünü ödeyebilmeleri için onlara yeniden yaşam verdi. Ölüp ve vakti gelmediği için, daha sonra mezarında dirilen insanları duymadın mı? O sadece onları geri yönlendirmek için oradaydı.

Bu, büyük ölçüde, şimdilerde giderek artan sayıda bildirilen, ÖYD'lere (ölüme yakın deneyim) benziyordu. Bunlar insanların resmi olarak (tıbben) ölmüş ilan edildiği ve ardından mucizevi bir şekilde yeniden dirildikleri durumlardır. Günümüzde bu, genellikle gelişmiş tıbbi müdahaleden kaynaklanmaktadır.

D: Bunun şaşmaz bir sistem olduğunu düşünmüştüm. Ölmen gerektiğinde ölürsün ve bu konuda asla hata yapılma şansı olmaz diye.

S: Her zaman işlerin ters gitme olasılığı vardır. Çok sık değil. Bazen bu, aynı zamanda öğrenilmesi gereken ders de olabilir. Bu yüzden, kendilerini burada olan bilgiye uyandırabilmek için diğer taraflara gitmelerine izin verilir.

Suddi, Yeşu'nun ölmüş insanları birkaç kez geri döndürdüğünü söyledi ve ben de ona bu özel durumları sordum.

D: Bunlar tanıdığı insanlar mıydı yoksa ona yabancılar mıydı?

S: Bazılarını tanıyordu, bazen de yabancılardı. Bölük komutanının kızını tanımıyordu. Bu Romalı komutanının kızı çok hastaydı. Kızına yardım edebilecek bir peygamber olduğunu duydu ve bir hizmetçisini Yeşu'ya gönderdi. Bu, iki günlük bir yolculuktu. Hizmetçi ona, ''Lütfen gel, lütfen acele et, o çok hasta .'' dedi. Ve Yeşu'da ''Bir dakika bekle, önce burada

yapmam gerekeni bitirmeliyim.'' dedi. Yeşu aslında kumandanın evine gitmek için acele etmedi. Oraya vardığında çok geçti ve kız ölmüştü. Yeşu onun yaşamının henüz bitmemiş olduğunu gördü, hala çok yaşam borcu vardı. Böylece, Romalı komutana, ''Merak etme, o şimdi sadece uyuyor'' diyerek kızın bedenine yeniden can verdi. Sonra oradan ayrıldı. Kız normal bir süre uyudu ve sonra uyandı, artık iyileşmişti. Sonra başka bir tane var, kuzeni Lazarus. Dul annesinin tek oğluydu. O da geri döndürüldü. Ama henüz ölme vakti gelmemişti, yapacağı çok şey vardı ve Yeşu bunu biliyordu.

D: Bir kez mezara konulduktan sonra artık bir şey …

S: (Araya girdi) Mezar kapatılmamıştı. Kapak konmamıştı. Bu ülkede bedeni hazırlamak için yaptıkları tek şey vücuda kutsal yağlar sürmek. Bazıları bedeni ateşe atar. Ancak çoğu zaman beden sadece kutsal yağlarla yağlanır, çarşaflara sarılır ve mezara ya da her neyse oraya yerleştirilir.

D: Hala bedene geri dönebilmesi için en fazla ne kadar zaman geçebilir?

S: Birkaç gün. Belki en fazla iki gün. Sonrasında ruhun bedene geri dönmesinden çok daha fazlasının restorasyonu gerekir.

D: Bizim duyduğumuz mucizelerden biri- sen biliyor musun bilmem- bir çok insanı doyurması.

S: Sadece birkaç balık ve somun ekmekle onları doyurması mı? Evet, bu yine cömertliğin doğal yasasıyla yapılır. İhtiyacınız varsa ve onun orada olacağına inanıyorsanız, orada olacaktır.

Birkaç şeyi birçok insan arasında bölüştürebilmek bana kesinlikle doğal bir yasaymış gibi gelmedi. Suddi bunu açıklamaya çalışırken bana karşı sabırlıydı.

S: Ama bunun olacağına inanmalısın ve olur. Onu bölebileceğine inanıyordu ve hepsi ona inandı. Gerçek bir balık mıydı yoksa buna inanıp o şekilde mi doydular bilmiyorum.

Bu, ilginç bir görüşü ileri sürüyor. İnsanlar İsa'nın yaptığı şeye yeterince güçlü bir şekilde inanıyorsa, yiyeceğin üç boyutlu maddesel bir gıda olup olmaması önemli değildi. Bu bir illüzyon olabilirdi. Esas olan yemek yediklerine inanmış olmaları ve böylece açlıklarının giderilmiş olmasıydı. Psikolojik bir şekilde gerçekleştirilmiş bile olsa, amaç buydu. İnsanların İsa'nın yaşamıyla ilgili merak ettikleri birçok soru vardı ve bu, öğrenmek için iyi bir fırsat gibi görünüyordu. ''Bazıları çok tuhaf bir şekilde doğduğunu söylüyorlar. Bununla ilgili bir şeyler biliyor musun?'' diye sordum.

S: Sadece bir mağarada doğduğunu ve yukarıda bir araya gelmiş bir yıldız olduğunu biliyorum. Bu onun doğumuyla ilgili, tek sıra dışı olaydı.

İncil'de, İsa'nın doğumundan sonra bir yalağa yerleştirildiğinden bahseder, yalağın nerede olduğunu söylemez. Günümüzde bile Beytüllahim civarındaki mağaralar hala hayvan ahırı olarak kullanılmaktadırlar. Suddi doğumla ilgili önemli bir durumdan bahsetmemişti ve ben bunu irdelemeden bana söyleyeceğini ummuştum. O söylemeyince ben sormaya karar verdim.

D: Bazıları annesinin bakire olduğunu söylüyor. Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?

S: Bu aşina geliyor, ancak doğru değil. Annesi de diğer kadınlar gibi bir kadındı, tıpkı babasının da erkek olduğu gibi.

D: Pekala, elimizdeki hikaye annenin bakire olduğu ve babanın da insan olmayıp Tanrı olduğunu söylüyor.

S: Hepimiz Tanrı'nın çocuklarıyız. O, bu düşünceye diğer insanlardan daha açıktı ve bilginin ortaya çıkma zamanı gelmişti.

D: Eğer bu doğru değilse, insanlar sence neden böyle bir hikaye anlatsınlar?

S: İnsanlar belli yönlere daha fazla dikkat çekmek dışında, neden bir şeyler

söylerler?

Belki havarileri hakkında bir şeyler öğrenebilirim diye düşündüm.

D: Onunla birlikte olan belirli takipçileri var mı?

S: Sayıları değişir. Başlangıçta ana grupta otuz kişi vardı ve sadece takipçisi olan daha fazla insan vardı. Kendisinden öğreneceklerini umarak onlara öğretmenlik yapıyordu. Ama bazılarının çok kuşkuları var, onlar sadece insan. Havarileri de mucizeler gerçekleştirebilir, çünkü onun nezaretinde öğreniyorlar. Kişinin bu şeyleri almaya açık olmasına yardım etmek için meditasyon egzersizleri öğretmek ve bu yetenekleri geliştirmek eğitimin bir parçasıdır. Bu şeyleri öğrenmek için tepelerde yalnız başlarına çok zaman harcıyorlar. Bazen kadınların sayısı biraz daha fazla olsa da, hem kadın hem erkek takipçileri var, çünkü kadınlar daha iyi gelişiyor. Onlar bu tür şeylere erkeklerden daha açıklar.

Kilise tarihinde neden kadın havarilerden bahsedilmediğini anlamak için hayal gücünü kullanmak gerekmiyor. Başlangıçtaki kilise kesinlikle erkek odaklı ve erkek egemendi.

D: Bu havariler onunla her yere gidiyorlar mı?

S: Onlara öğrettiklerini başkalarına öğretmeleri için onları göndermedi mi? Onların bu yoldan gitmeleri gerekir.

D: Kadın öğrencilere ne oldu?

S: Onlar çok aktifler. Yeşu öğrencilerini ikişerli gruplara ayırdı. Kadın öğrenciler de gruplara ayrıldı. O'nun öğretilerini ve bu yetenekleri yaymak üzere onların kendi öğrencilerine sahip olmaları için dünyanın her yerine gönderildiler.

D: Kadınların bu şekilde seyahat etmeleri ve bu güçlere sahip olmaları onlar için tehlikeli değil mi?

S: Onları genelikle bir kadın bir erkek olarak çiftlere ayırdı.

D: Peki. Erkek egemen dünyanın nasıl olduğunu biliyorsun, kadınların bu tür şeyleri yapmasını kabul etmiyorlar.

S: Evet, o bunu biliyordu ve kadınları bunu anlayamayanlardan korumak istedi. Ve böylece öğrenciler çiftler halinde gönderildiler. Genellikle yıldız haritalarına göre eşleştirildiler. Onu, gittiği çoğu yerde takip eden on iki kişi vardı. Ancak öğrencilerinin ayrılabilmelerini ve kendi başlarına daha güçlü olmalarını istiyordu, aksi takdirde ona bağımlı olmaya devam edeceklerdi. Bu, öğrencilerin güçlerini geliştirebilmeleri için en doğrusuydu.

D: Bu kişilerin isimlerini biliyor musun?

S: Birkaç tanesini tanıyorum… Peter diye çağırılan Simeon (Simon) var. Ha … Benzebedee'nin(Benzebedi) iki oğlu var, Bartholomew (Bartalamay), Mathias (Matta) ve Judas(Yehuda) var. Birkaç tane daha var, onları … çok iyi tanımıyorum. Bize burada onların ne yapacakları bildiriliyor. Bize biraz gösteriliyor.

Benzebedee'den İncil'de Zebedee (Zebedi) olarak bahsediliyor, James (Büyük Yakup) ve John'un(Yuhanna) babası. Ancak İncil, James ve John'un babalarını balıkçı teknesinde bırakarak havari olduklarını söyler. Bundan sonra Zebedee'den bahsedilmez. Suddi'nin babalarından ismiyle bahsedip, daha iyi tanınan çocuklarından isimleriyle bahsetmemesi ilginç. Bartholomew daha az tanınan havarilerden biridir. Ve Mesih'in ölümünden sonrasına kadar İncil'de Mathias'ın adı bile geçmiyor. Peter iyi tanınır, ancak Suddi ona farklı telaffuz edilen bir adla hitap etti: Simon yerine ''Simeon' dedi. Adı daha az bilinen öğrencilerden bahsetmesi önemli, Suddi'nin anlattıklarına geçerlilik katıyor.

D: Sence bütün bu takipçileri onun öğrettiği gibi yapacaklar mı?

S: (Üzgün) Hayır. İçlerinden birkaçı çıkıp konuşacak. (iç çekti) Onu tanıdıkları için erdemli olduklarını hisseden bazıları yaşam yollarını bulduklarına inanarak yaşayacaklar. Bu çok üzücü, çünkü onlara öğrettiği bu değildi… Ve tabii bir de Iscariot var … çok huysuz olma eğiliminde ve

diğer öğrenciler arasında popüler değil.

Burada yine ona Judas (Yehuda) yerine İscariot demesi ilginç. Judas'dan öğrencilerinden biri olarak bahsetmişti, ancak iki tane Judas vardı. Diğerini İscariot diyerek ayırt etti. Diğer zamanlarda ondan bahsettiğinde adının telaffuzu ''İscariot''gibi gelmişti.

S: O hain olarak biliniyor. Bu eylemi yaparken başkalarına alet olmak onun kaderidir.

D: Kime ihanet edecek?

Hikaye hakkında sürekli hiçbir şey bilmiyormuşum ve olaylardan habersizmişim gibi davranmak zorunda kaldım. Bu şekilde Suddi'nin hikayeyi aşırı etkilenmeden, kendi tarzında anlatacağını hissettim. Katie'de hikayeyi biliyor olsa da (herkes gibi), anlattıklarında dikkate değer farklılıklar var. Ve bunlar bilinçli olarak yapılamayacak farklılıklardır.

S: Yeşu'ya ihanet edecek. Diğer insanların onun kim olduğunu öğrenmesi için Yeşu'ya baskı yapmayı umuyor. Çünkü onlar (takipçiler) O'nun seçilmiş kişi, Mesih olduğuna inansalar da, o hiç bundan bahsetmedi. Diğerleri ondan öyle bahsettiler. Ve İscariot onun kendisini ilan etmesini arzu ediyor, ki o bunu yapmayacaktır. İyi bir insan olup olmadığına ve Tanrı'nın başkalarını bu yolda yönlendirmek için onu seçip seçmediği konusundaki kararı, her zaman başkalarının takdirine bırakacaktır, böylece onlar da Tanrı ile bir olacaklardır. İscariot içtenlikle Yeşu'nun bir tanrı olduğuna inanıyor. Ve O bir tanrı olduğu için, '' Bu ölümlülere durmalarını emredin'' demeliydi ve bu yüzden yapmaları gerekiyordu.

İscariot'un Suddi'nin bahsettiği Zealotlar'dan biri olması mümkün olabilir. Bu kesinlikle onların düşünce tarzıydı.

D: Sence İscariot durumu zorlamaya çalışacak mı?

S: Bu onun doğasında var. Bunun olmayacağına inanıyor. Yeşu'nun kim olduğunu açıklaması gerekiyor diye düşünüyor. Ama bu olmayacak.

D: Bu ihanet İscariot için kötü bir şey olarak mı görülecek?

S: Bu, olması gereken bir şey. Bu, olacak olan. Ama en kötüsü, onun olacağını düşündüğü şey olmayacak. Ve bunu fark ettiğinde kendi canına kıyacak. Bu, ne yazık ki biliniyor, çünkü bu çok büyük bir hata.

Anlaşılan intihar, İsa'ya ihanet etmekten çok daha kötü bir eylemdi.

D: Neden canına kıyacağını düşünüyorsun?

S: Çünkü kendisinin günahsız bir adamı öldürmenin bir parçası olduğunu anlayacak ve buna katlanılamaz. Ama onu kınamıyoruz. Bu onun kendi kararı.

D: Ona nasıl ihanet edeceğini biliyor musun?

S: Hayır bilmiyorum. Ama o gün yaklaşıyor, yakında olacak. Yeşu yakında bizimle burada olacak (Öldükten sonra diğer tarafta) Bunu biliyoruz, nasıl bilmeyebiliriz? Her ne kadar mukadder kılınmış olsa da, arkana yaslanıp bunun olmasını izlemek çok zor. İnsanlığı kurtarmak için bunun olması gerektiğini bilmek çok acı veriyor. Başkalarına bu yolun mümkün olduğunu göstermek için. Bu yolun onlara da açık olduğunu ... Olacakları düşünüyorum ve yaşamımın artılarını, eksilerini değerlendiriyorum. Gücümü topluyorum ki ... orada olayım. (Üzgün bir şekilde ve zorlanarak..) Herkes gibi benim de bundan ders almam gerekiyor, umarım dersimi alırım ... Ama güçlüyüm.

Rahat bir nefes aldım ve sessizce teşekkür ettim. İsa çarmıha gerilmeden Suddi ölürse, hikayenin geri kalanını öğrenemeyeceğimizi düşünmüştüm. Eğer Suddi bunu öbür taraftan izleyebiliyorsa, şimdi bu mümkünmüş gibi göründü. Beklenmedik ama hoş bir gelişmeydi.

D: Ruhsal aleminizde bunu izleyecek başkaları da olacak mı?

S: Bence çok büyük bir kalabalık izleyecek. Harika bir ders olacak. Fedakarlık dersi, bu onun seçimiydi. Bunu biliyoruz. Bu seviyeye ulaşmak, kişinin kendini bu yola koymasıdır.

D: Eğer yaşamı boyunca onu yakından takip ettiyseniz, duruşması sırasında orada olmak istersiniz diye düşünmüştüm.

S: Bu onun değil, bizim yargılanmamız!

D: Sanki ne olacağını biliyormuş gibi konuşuyorsun.

S: Çarmıhta ölecek.

D: Çarmıha gerilmek suçlular ve caniler için değil mi?

S: Suçluymuş gibi muamele görecek. Ve onların gözünde suçlu, çünkü onları sorgulamaya cesaret ediyor. Kendi içlerine bakmaları için meydan okuyor ve onlara göre bu büyük bir suçtur. Çünkü kaç kişi ruhuna bakıp da orada olanla yüzleşebilir? Ayrıca, onun başkalarının söylediği kişi olduğuna inanan çok insan var. Onun İsa Mesih olduğuna. Buna inanıyorlar, ama sevgiyi öğrettiği için şüphe ediyorlar. Nefret etmememizi öğretiyor. Ve Tanrı'nın ebedi hükümranlığının kazanılmasının yolu savaş değil. Ama bunu anlamıyorlar. Eğer çok baskı yapılırsa, çıkıp ''Ben Tanrı'nın oğluyum ve bu yüzden bana bunu yapamazsınız'' demesini umuyorlar. Ama bunun uzun zamandır söylendiğini ve tekrar tekrar söylendiğini, bunun onun kaderi olduğunu görmüyorlar. Bunu göremiyorlar.

Bu çok duygusal bir konuşmaydı, kelimeler üzerinde çok fazla vurgu vardı. Böylesine yumuşak ve nazik bir insanın yaşamına çarmıhın üzerinde son verilmesinin korkunç bir yöntem olduğunu düşündüm.

S: Birçok insan yaşamlarını korkunç biçimlerde sonlandırıyor ve kimse onları düşünmüyor. Çünkü o kişi önemli biri değil, tanıdıkları biri değil, kendileri değil. Onlar, günahsız, kıskançlık ya da nefretten uzak, sadece

sevgiyle dolu biri olduğu halde, bunun böyle insanların da başına geldiğini anlayacaklar.

D: Vazgeçebilir mi? Seçme şansı var mı?

S: Kaderinin bu olduğunu hep biliyordu. Bu seçimi yapmanın zamanı şimdi değil, daha önceydi (bedene girmeden önce). Karar verildikten sonra dönüşü yok. Bir bütün olarak ... bunun üstesinden gelebilecek yeterince güce sahip olmak için yardım isteyebilir ve bu güç ona verilecektir.

D: İnsanların ona İsa demesi ne anlama geliyor?

S: Kurtarıcı demek, Tanrı'nın yaşayan, vücut bulmuş hali demek.

D: Ama hepimiz Tanrı'nın vücut bulmuş hali değil miyiz?

S: Ama hepimiz bunun farkında mıyız? Madde bedende yaşarken, kaçımız kendimiz olan, yani gerçek benliğimiz olan derindeki ruhumuzla bağlantı kuruyoruz? Kaçımız onun önüne atılan baştan çıkarıcı şeylerle ve onun sahip olduğu her şeyle yaşayarak günlük varoluşu devam ettirebiliriz? ''Dur, hayır, bunu yapmayı reddediyorum!'' diyebilirdi.

Ama o bunu yapmadı. Bu yüzden o bizden farklıdır. Benim o kadar cesaretim olmazdı. O hepimizin olabileceği kişidir. O, hepimizin, olmak için çabalaması gereken kişidir. Bu mümkün. Yol'un kendisi olduğunu söyledi. Eğer gözlerimizi ve kalplerimizi açabilirsek, bunu görürüz. (Durdu, ardından derin bir iç çekti.) Ama izlemek zor olacak. Günahsız, lekesiz birinin, bizlere izlenecek yolu göstermek için kendini feda edeceğini bilmek. Bunu izlemek her zaman zor değil midir? Seni tanımamış, seni hiç görmemiş bile olsa, birinin sadece insanlığı sevdiği için kendini feda edeceğini bilmek. Ve senin bu fedakarlığa layık olmadığını bilmen. Bunu kabullenmek zor değil mi? İnsanlık çağlar boyunca aynı hataları yaptı. Zaman zaman devam etmesine rağmen asla gerçek anlamda değişmiyor. Ve O bize gelişmenin mümkün olduğunu gösteriyor. Kaçıp kurtulmak ve sevginin özgürlüğüne ve bilgisine ulaşmak için, büyümek gerek. O bize bunu gösteriyor, nasıl ki başka şeyleri yapmak

bizim içimizde varsa, bunu yapmak da onun içindedir.

D: Korkarım bunu neden yaptığını asla anlamayacak birçok insan olacak.

S: Yeşu'nun bütünlüğünü anlamıyorlar. Onu bütünüyle kavramak onlara çok fazla geliyor, bu yüzden de onu kısıtlamaya çalışıyorlar. Ama insanlar anlayacaklar. Belki dünyevi düzendeyken değil, o insanken anlamayabilirler. Ama biz burada biliyoruz ve öğreniyoruz.

Diğer taraftaki Suddi'nin görüş açısından çarmıha gerilme hikayesini öğrenebileceğimiz ortaya çıkmıştı. Ama bu hikayenin aceleye getirilemeyecek kadar önemli olduğuna inanıyordum. Bütün bir seansı buna ayırmak niyetindeydim. Ayrıca kasetin ya da sürenin bitmesi riskini de almak istemedim. Olabildiğince fazla zaman ayırıp, mümkün olduğunca fazla ayrıntıya girmeyi düşündüm. Bunun büyük bir dönüm noktası olduğunu hissettim, belki de insanlık tarihindeki en unutulmaz ve tartışmalı olayları, bir görgü tanığının anlatımı ile elde etmek için ender bir şansa sahip olabilirdik. Onun anlatacakları, bize aktarılanlarla eşleşecek miydi? Daha önceki bölümlerde Suddi'nin hikayesinin kabul edilmiş olanlardan farklı olduğunu zaten gördük.

25. BÖLÜM

Çarmıha Gerilme ve Yeniden Diriliş

Ertesi hafta seansı başlattığımızda karışık duygular içindeydim. Çarmıha gerilme hikayesini öğrenebileceğimizi umuyordum; bu deneyin en tepe noktası bu olacaktı. Ayrıca bu, birçok insan için de önemli olacaktı. Ama belki de bu bilgiye sahip olmamıza izin verilmeyeceğinden endişeliydim. Bilinçaltı çok etkili koruyucu bir mekanizmaya sahiptir. Deneğe zararlı olacağını varsaydığı hiçbir şeyi deneyimlemesine izin vermez. Bir kişi yüzleşemeyeceği bir şeyi görür ya da duyarsa, derin bir transta bile olsa hemen uyanacağı, hipnozda bilinen bir gerçektir.

Bunun olduğunu gördüm. Sevgili arkadaşının böylesine korkunç bir şekilde ölümünü izlemek gibi travmatik bir olayla bilinçaltının nasıl başa çıkacağını bilmiyordum. Bu koruyucu sistemi bastıramayacağımı biliyordum ve denemek bile istemezdim. Bilinçaltını bunun güvenli olduğuna ikna etmek için, uzun süredir devam eden birlikteliğimize, aramızda oluşan ve kademeli olarak büyüyen güvene inanmam gerekecekti. En büyük endişem, danışanımın iyiliğidir ve onun korunuyor olması her zaman son derece önemlidir.

Katie bunların farkında değildi ve ne olacağını öğrenmek için heyecanlanmıştı. Böylece anahtar kelimeyi söyledim ve zahmetsizce alışmış olduğu trans haline geldi… ve başladık.

Onu zamanda geri götürüp Suddi'nin yaşamına getirdim ve Suddi'yi ölümünden sonra gittiği ruh alemine geri döndürdüm. Bir hafta önce kaldığımız yerden devam ettik.

D: Üçe kadar sayacağım ve tüm bunların olacağı zamana gideceğiz. Eğer olanları bilecek durumdaysan, bana neler olduğunu anlatmanı istiyorum. Mümkünse izlemeni ve bu bilgiyi bizimle paylaşmanı istiyorum. Eğer olanları izlemek ve paylaşmak için dayanma gücün varsa, bu deneyimden çok şey öğrenebileceğimizi düşünüyorum. 1, 2, 3, tüm bunların olacağı zamandasın. Bana neler olduğunu söyleyebilir misin?

Suddi'nin bu olaylara tanıklık edip edemeyecek durumda olduğundan emin değildim. Dayanabilirse yapacağını söyledi, yani bunun ne kadar zor olacağını biliyordu. Bu zor zamanı izleyebilecek miydi yoksa vaz mı geçecekti? Saymayı bitirdiğimde, hiç tereddüt etmedi, adeta hemen bilgi vermeye girişmişti.

S: Romalılar'ın her bayramda bir mahkuma özgürlüğünü bahşetmek gibi bir geleneği var. Ve Pontius Pilate, Yeşu'nun söylendiği gibi kötü biri olduğuna inanmıyor. Ruhunun derinliklerinde bunun yanlış olduğunu, çok büyük bir yanlış olduğunu biliyor. Bu yüzden ona ve Barabbas'a seçenek sundu, tabii Barabbas'ın ne kadar çok insanı öldürdüğünü biliyordu, elbette onu değil Yeşu'yu affedecekti.

Hemen bilgi vermeye başlamazsa, sinirlerinin bozulup bunu anlatamayacağını hissettim.

D: Barabbas katil miydi?

S: Evet

D: Sanki Yeşu hapsedilmiş gibi konuşuyorsun.

S: Evet, içeri alınmıştı. Sanhedrin (''San-had-rin'' olarak telaffuz ediliyor.) tarafından. Ve onu sorguladıktan ve kutsal olan şeyler hakkında kötü konuşmaktan kendilerince suçlu bulduktan sonra, kararın Roma'ya kaldığına karar verdiler. Çünkü başkalarının Mesih olduğunu söylediği birini öldüremezlerdi. O zaman bu, insanların ortalığı kasıp kavurmasına sebep olacak, başlarına iş açacaktı. Bunun yerine, onu devrim başlatmaya çalıştığı için Romalılar'a vereceklerdi. Takipçilerini Roma'ya karşı kışkırttığını söyleyeceklerdi.

Anlaşılan o zamanki politika buydu. İsa, takipçiler edinene kadar bir tehdit olmamıştı. Daha öncesinde radikal ya da çılgın bir adam olarak ciddiye alınmamıştı.

D: Bunu yapanlar kimlerdi?

S: Sanhedrin. (Bu kelimeyi çok garip telaffuz ettiği için anlamak zordu.) Sanhedrin. İsrail'in yasama kurulu. (İsrail kelimesini de farklı telaffuz etmişti)

D: Bunu yapmak için yetkileri var mı?

S: Evet. Bu, Roma yasalarının onlara hala izin verdiği şeylerden biriydi.

D: Daha önce İscariot'un ihanet edeceğini söylemiştin. Bunun olup olmadığını biliyor musun?

S: Rahiplere gidip, Yeşu'nun nerede olacağını söyledi. Ve … onu sattı.

D: Bunu yaptığında karşılığında bir şey aldı mı?

S: Bir torba gümüş aldığı söyleniyor. Bilmiyorum.

D: Peki şimdi Yeşu mu Barabbas mı serbest bırakılsın diye, seçimi halka mı bırakacaklar?

S: (Bu onun için çok duygusal bir konuydu) Evet. Ama toplanan kalabalığın içinde Sanhedrin'in (Yasama kurulu) Barabbas'ı seçmeleri için para verdiği çok insan var.

D: Anladım. İnsanların Yeşu'yu seçmesini engelleyecekler.
S: Başka seçim yok. Seçemezler, çünkü … bu onun kaderi.
D: Bu insanlar, Sanhedrin, ondan korkuyorlar mı?
S: Onun diğerlerinin dediği kişi olabileceğinden korkuyorlar.
D: Onun serbest kalmasını göze alamıyorlar mı? Bunu mu demek istiyorsun?
S: Hayır, göze alamazlar.
D: Bu yüzden mi toplanan kalabalıktaki insanlara para verdiler, kalabalığı kışkırtmak için mi?
S: İsmi söylemeleri için. Adı en güçlü şekilde haykırılan kişinin serbest bırakılacağı söyleniyor.

Suddi'nin bunu derinden hissettiği açıktı. Sesi çok duyguluydu. Devam edebilmesini umuyordum.

D: Peki, devam edelim ve ne olduğunu öğrenelim. Bize olanları anlatmanı gerçekten çok istiyorum. Birçok insan bundan çok şey öğrenecek. Eğer seni rahatsız ediyorsa objektif bir gözlemci olarak izleyebilirsin.

Çok sevdiği birine neler olduğunu izlemenin onu şimdiden çok rahatsız ettiğini görebiliyordum. İsa'nın fiili olarak çarmıha gerilmesini izlemesinin onun için daha da travmatik olacağından korkuyordum. Sadece, bu bilgiyi başkalarıyla paylaşma arzusunun, hissedebileceği herhangi bir tepkiyi gidereceğini umuyordum. Katie'nin etkilenmemesi için ona sakinleştirici telkinlerde bulunmaya devam ettim.

D: Üçe kadar sayacağım ve zamanda ilerleyeceğiz, 1, 2, 3, şimdi ne oluyor?
S: Karar verildi … bu akşamüstü o ve başka iki kişi çivilenecek … çarmıha gerilerek … çarmıhta ölecekler. Suçluları, katilleri ve hırsızları

öldürmenin geleneksel Roma yöntemi. (Bu zor oldu, ama devam etti.)

D: Görünüşe göre o kategoriye dahil olmamalıydı, değil mi?

S: (Fısıldadı) Hayır. Hiç kimseye zarar vermedi. Ama onun tüm dünya için şehit olacağı söyleniyor.

D: Yanında bunu izleyen başkaları da var mı?

S: Burada çok kişi var.

İncil'de, bu olduğu sırada, mezarların açıldığından ve ölülerin ruhlarının birçok insan tarafından görüldüğünden bahseder. Suddi'yle birlikte diğer taraftan izleyen ruhları görmüş olabilirler miydi? Bu büyüklükteki duygusal bir olay, insanların psişik algılarını yükseltmiş olabilirdi.

S: Ve dünya düzleminde bunu… dehşet içinde izleyen yüzlerce insan var. Çünkü onu seviyorlar. Bunun yapılabileceğine inanmıyorlar. Bunun olmasına izin verileceğine inanmıyorlar.

Sesi aşırı duygu yüklüydü. Ağlamanın eşiğindeydi. İsterse tarafsız bir şekilde izleyebileceği konusundaki telkinlerime rağmen, bunu tümüyle hissediyordu. Her hareketini yakından izleyebilmek için objektif olarak devam etmem gerekiyordu. Eğer bunun, kaldırabileceğinden çok fazla olduğuna dair bir işaret olsaydı, Katie'yi derhal trans halinden çıkarırdım. Hikayeyi öğrenmek asla danışanın iyiliğinden ödün vermeye değmez.

Genelde konuyu izlemeye kendimi öylesine kaptırırım ki, daha sonra kasetleri yeniden dinleyene kadar seansın duygusal etkisi benim için belirgin olmaz. O zaman ben de söylenmiş olanların yoğun önemini hissediyorum.

D: Şu an onun ne hissettiğini biliyor musun?

S: Çok sakin. Kendini acının çoğundan ayırmış durumda. Bunu bilmek biraz

rahatlatıyor … çok acı çekmiyor.

D: Böyle bir yeteneğe sahip olması iyi. Kendine bunu yapanlara karşı bir şey hissediyor mu?

S: Ne yaptıklarını bilmediklerinin farkında olarak, onlara karşı büyük bir sevgi duyuyor.

Gözyaşlarının eşiğinde gibiydi. Buna tanık olduğuna dair kafamda hiçbir şüphe yoktu.

D: Devam edip bize ne olduğunu anlatmak ister misin? (Ona karşı çok nazik olmaya çalıştım, bunun ne kadar zor olduğunu biliyordum.) Eğer bazı kısımlardan bahsetmek zor olursa, o kısımları atlayabilirsin. Dediğim gibi, bu çok önemli bir olay ve tüm dünya bunu bilmeli. Buna katılıyorsun, değil mi? (Duygusal bir şekilde ‘’Evet’’ diye cevapladı.) Bu olanların bütün zamanlarda bilinmesi gerektiğine inanıyorum.

S: Sokaklarda haçı taşıyor. Çok ağır, düşüyor. (Bunu sanki adım adım izliyormuşçasına usulca söyledi.) Yan taraflardaki birkaç insan onun kalkmasına yardım ediyor. Askerler onlardan birine yükü taşıması için ona yardım etmesi gerektiğini söylüyor.

D: Askerlerden biri mi yoksa halktan biri mi bunu yapacak?

S: Yardım etmesi için kalabalıktan biri seçiliyor.

D: Seçilen kişi bu konuda ne hissediyor?

S: Onun yükünü kaldırmak için her şeyi yapar. Bir şekilde ona yardım ettiğini bilmek onun için büyük mutluluk.

D: Kalabalık bu konuda ne düşünüyor?

S: Gözyaşları içindeler. ‘’Neden kendini kurtarmıyorsun?’’ diye alay eden birkaç kişi var. Ama çoğunluk, başkaları ne derse desin, bu adamın … çok güzel bir insan olduğunu biliyor. (Derin bir nefes aldı.) İnsani zaafları olmayan biri. Bizi çevreleyen günlük sorunların üstesinden geldi … Çarmıhı koydular, onu üzerine yatırdılar ve kolları bağlandı. Ve

bacakları… Ve sivri uçlu demirler … etine giriyor. (Birkaç derin nefes aldı.) Sanki dünya tepetaklak oluyor gibi görünüyor. Daha önce berrak olan gökyüzü şimdi kapkaranlık. Ve karanlık büyüyor. (Derin nefesler alıyor) Çarmıhlardaki diğer iki kişi de dahil hepsini havaya kaldırıldılar. Merkezi bir yerde. Bu noktada şehrin çoğu bunu görebilir. Herkes görsün diye çarmıhları şehrin dışında bir yerde diktiler.

D: Neden hava bulutlandı ve kararıyor? Bu sizin bulunduğunuz taraftan mı yapılıyor?

S: Sanki dünya haykırıyor … Bu yapılmamalı diye! (Derin derin nefes alıyor.) O … Tanrı'mızın onu affetmesini istiyor.

D: Neden? O bir şey yapmadı ki.

S: (Uzun bir süre durakladı, sonra fısıldadı.) Bilmiyorum. Sonra, ona bunu yaptıkları için, Tanrı'nın onları affetmesini istiyor. Ne yaptıklarını bilmedikleri için. (Derin bir nefes alırken uzun bir süre durakladı.)

D: Diğer çarmıhlardaki iki kişi gerçekten suçlular mı?

S: Evet. Ama biri onunla konuştu. Ne dediğini tam olarak bilmiyorum ama diğeri onu azarladı. Ona gerçekten iyi bir adam tanımadın mı diye sordu. Ve Yeşu ona baktı, bugün kendisiyle beraber olacağını söyledi … onun aleminde.

D: Bu ne anlama geliyor?

S: O burada olacak. Yani, her zaman böyle olmuyor ama o - ben bunun şeyle alakalı olduğuna inanıyorum … yaşamının son anlarında bile olsa, olan biteni anlamıştı.

D: Çarmıhtayken bedende bir farklılık var mı? Onun ya da çarmıhın üzerinde bir şey var mı?

İsa'nın şimdiye kadar görmüş olduğum tüm resim ve heykelleri aklıma gelmişti.

S: Üzerinde ''Yahudilerin kralı budur'' yazan kaba bir levha var.

Diğerlerinde onların adlarını ve işledikleri suçları yazıyor.

D: Diğerlerinin üzerinde ne yazdığını görebiliyor musun?

S: (Durdu, okuyor gibiydi.) İsimden emin değilim. Sağ taraftakinde ... hırsızlık, başka bir adamın bazı şeylerini çaldığı yazıyor. Ne olduğunu bilmiyorum. Evinden çalmış ya da öyle bir şey. Ama diğeri adam öldürmüş.

D: İsa hangisine onunla beraber olacağını söyledi?

S: Hırsıza.

D: Peki Yeşu'nun bedeni? Farklı bir şey var mı?

S: Çarmıha çivilenmeden önce omuzlarına attığı bir pelerin… ve kafasının üzerinde dikenli taç vardı. Ama çarmıha gerildiğinde bunlar çıkarıldı.

D: Çarmıhtayken kafasında dikenli taç yok mu? (Resimlerde hep vardır.)

S: Hayır ... Ve askerler çarmıhın dibindeler. Oyun oynuyorlar, kura çekiyorlar. Suçluların kişisel eşyalarını kimin alacağının bu şekilde kararlaştırılması da geleneğin bir parçası. Kurayı kim kazanırsa kıyafetleri ya da neyi varsa kazanıyor. Günün erken saatleri olmasına rağmen, gökyüzü neredeyse zifiri karanlık. Ama, onun ... ruhunun gücü hala parlıyor. Sanki etrafında ışık kıvılcımı var gibi. Bu askerlerden biri, Şabat olduğunu bilerek ... öldüğünden emin olmak için hırsızlardan birine mızrağını fırlatıyor.

D: Şabat olduğunu bilerek derken ne demek istiyorsun?

S: Suçlular çarmıha ne zaman konulursa konulsun, ölü bedenleri hep Şabat'ta çarmıhtan indirilir. Bu yüzden, çarmıha gerilmek genellikle çarmıhta ölmek anlamına gelir ve bu da günler sürebilir. Ve indirilmelerine izin verilmeden önce öldüklerinden emin olmaları lazım.

D: O zaman onları öldürüyorlar mı?

S: Çünkü hava kararıyor ve Şabat alacakaranlıkta başlar.

Gerçekte henüz Şabat değildi, çünkü hava her zamankinden erken kararmıştı.

D: Anladım. Onları öldürmek zorundalar. Cesetler Şabat günü çarmıha asılı bırakılamaz mı? Doğru mu anladım?

S: Evet. (Aniden) O öldü! Bedenini terketti!

D: Ne? Askerin onu da mı öldürmesi gerekti?

S: Hayır. O anda kafası öne düştü, bedenden ayrıldığı anda. Şimdi merak ediyorlar, kimsenin bu kadar çabuk ölebileceğine inanamıyorlar. Onun da bir yanına mızrak attılar ve yavaş yavaş kan akıyor.

D: Öldüğünden emin olmak mı istiyorlar?

S: Evet.

D: Ruhu fiziki bedeninin yakınında mı?

S: Annesi oradan uzaklaşırken onun yanında duruyor. Onun yanında olduğunun farkında.

D: Onun varlığını mı hissediyor yoksa onu görebiliyor mu?

S: Bilmiyorum, ama onun yanında olduğunun farkında.

D: Sizin düzleminizde mi kalacak?

S: Bir süreliğine, çok uzun değil ama. Yapılması gereken şeyler var ve sonrasında devam edecek.

D: Bedene ne olacak?

S: Şimdilik hala çarmıhta asılı ... Dünyanın titrediği söyleniyor, ama ben bilmiyorum. Çok korkunç bir şey olduğunu bildikleri için dehşet içinde kaçışan insanlar olduğunu biliyorum. Onlar dünyanın sallandığını söylüyorlar.

D: Sen bunu hissedemiyorsun, değil mi? (Kafasını salladı) Peki, zamanda ilerleyip bedenine ne olduğunu söyler misin. Görebiliyor musun?

S: Yusuf (Yosef diye telaffuz etti) Herod'dan bedenini alması için ona izin vermesini istedi. Herod'da onu, Pilate'ye yolladı ve o izin verdi.

D: İzini neden Herod vermedi?

S: Yusuf'a kendisinin izin veremeyeceğini söyledi. Çünkü o Romalılar tarafından öldürüldüğü için onlarındı.

D: Bu Yusuf, onun amcası mı?

S: Evet ve Pilate ona bunun için izin veriyor. İsa'nın bedenini çarmıhtan indiriyorlar ve mezara koyuyorlar.

D: Kimin mezarına koydular?

S: Yusuf'un. Onu hazırlatmıştı.

D: Kendisi için mi hazırlattı?

S: Hayır, Yeşu için.

D: O zaman bunun olacağını biliyor muydu? Sence Yeşu ona söylemiş midir?

S: Söylemeye gerek yok, çünkü bunun olacağını herkes biliyordu.

D: Bedene ne yapıyorlar?

S: Kutsal yağlar sürüldü, tütsü yakıldı ve çarşafa sarılıp lahite yatırıldı. Ve mezarın kapısı taşla kapatıldı.

D: Mezar kapatıldı mı?

S: Evet.

Aşırı duygusallık bitmişti. En zor kısım, sevgili arkadaşının canının yakılmasını, aşağılanmasını ve öldürülmesini izlemekti. Artık sesi normale dönmüştü.

D: Başka bir şey oldu mu?

S: Önümüzdeki üç gün boyunca bir şey olmayacak. Buna gerek yok. Sonra kaybolacak.

D: Beden mi kaybolacak demek istiyorsun?

S: Evet ... Bunu yapmanın yolları olduğunu biliyorum, ama yönteme aşina

değilim.

D: Tam olarak ne demek istiyorsun? Bedenin öldüğünü kastettiğini sanıyordum.

S: Beden öldü , ama artık ona ihtiyaç olmadığı için, bunu … olmamış gibi yapmanın yolları var. Ben yöntemini bilmiyorum. Daha iyi açıklayamıyorum.

D: Sahi? Bu senin de anlayamadığın bir şey mi?

S: Bunu sadece üstatlar biliyor.

D: Yani başka bir deyişle, beden ortadan kayboluyor mu diyorsun?

S: Evet, adeta yapılmış … olduğu toprağa dönüyor ve artık yok gibi oluyor.

D: Senin bulunduğun yerdeki üstatlar mı, yoksa dünya düzlemindeki üstatlar mı bunu yapıyor?

S: Benim bulunduğum yerdeki üstatlar.

D: Bunu neden yapıyorlar? Bedenin neden ortadan kaybolması gerekiyor?

S: Çünkü kehanetlerde ölümünün üçüncü gününde dirileceği daha önceden söylenmişti. Ve dirilebilmesi için, gömüldüğü yerin boş olduğunu göstermeleri gerekir. Ve beden buradan normal yoldan alınamaz. Onlar … (arkadaşları) bir şey yapmak üzere bedene ulaşamazlar.

D: Bunu Yeşu kendisi yapmadı mı? Bedeninin yok olduğu zaman o nerede?

S: O onların yanında, bunu yapmalarına yardım ediyor.

D: Onun gücüyle üstatların gücü mü birleşiyor?

S: Evet, diğer üstatlarla beraber.

D: Bunu yapmak çok karmaşık olmalı. Yapabilmek için çok ileri düzeyde olmak gerekir herhalde.

S: Başkalarının da yardımıyla yapılıyor. Bu yöntemi bilmiyorum. Ben o aşamada değilim.

D: Ve bedeni öylece ortadan yok ettiler. Bu doğru bir tanım oldu mu? (Anlamaya çalışıyordum.)

S: Evet, artık orada olmaması için.

D: Artık beden yok. Peki Pilate ya da herhangi biri emin olmak için korumaya …

S: (Sözümü kesti) Evet, mezarın dışında nöbetçiler vardı, çünkü onlar da bu kehaneti biliyordu. İnsanların onun Mesih olduğundan bahsettiğini biliyorlardı ve orada nöbetçiler vardı.

Bu belli ki, çağlar boyunca yanlış yorumlanmış bir şeydi. Sanırım yapmaya çalıştıkları, fiziksel bedenin uzay ve zamanın ötesine geçebileceğini göstermekti.

Mezar tamamen kapatılmış ve önüne nöbetçiler yerleştirilmişti, böylece bedenin normal yollardan çalınıp götürülmesi mümkün değildi. Bedenin yalnızca olağandışı, doğaüstü yollardan yerinden alınabileceğinin gösterilmesi gerekiyordu. Boş mezarın vereceği dersin bir kısmı da, daha yüksek güçlerin var olduğunu ve onun bunlardan biri olduğunu kanıtlamak olmalıydı.

D: Kehanetin onun yeniden dirileceği olduğunu söyledin. Bu gerçekleşecek mi?

S: Evet! Nasıl olmaz! O şimdi daha önce olduğu gibi. Bu esas itibariyle dirilmek değil mi? Çünkü o topraktan ve kilden yapılmış bedenden dirildi ve şimdi eskiden olduğu gibi.

D: Sanırım insanlar, bedenin kendisinin dirileceği anlamına geldiğini düşünüyorlar. Daha önce Lazarus'dan bahsettiğin gibi.

S: Ama Lazarus yine insan varlıktı ve bir bedende yaşıyordu. Oysa Mesih olarak anılan o, ölümden sonra da devam edildiğini gösterdi. Sadece bedene geri dönebileceğimizi söylemek için değil, çünkü bunun olabileceği daha önce gösterildi. Ama devamlılığın olduğunu göstermeliyiz. İnsan bedeninin varlığı sona erdikten sonra da varoluşun devam ettiğini.

D: Sanırım insanlar kehanetin bu olduğunu düşünüyor: bedenin fiziksel olarak yeniden dirileceğini.

S: İşte bu yüzden beden yok edilmeliydi! İnsanlar başka varoluş biçimi olduğunu bilsin diye.

D: O zaman ne oldu? İnsanlar bedenin kaybolduğunu öğrendiler mi?

S: İşte, geleneğe göre, birkaç gün sonra cesedin yeniden kutsal yağlarla yağlanması gerekiyor. Bunu yapmak için annesi ve kuzeni mezara geldiler.) Ve bunun için onu (mezarı) nöbetçilerin gözetiminde yeniden açtılar. Ve mezarın boş olduğunu gördüler.

D: Başka bir kadınla birlikte gelen annesi miydi?

İncil'de İsa'nın annesinin onun mezarına gelen kadınlardan biri olduğundan bahsetmez. Çeşitli bölümlerde, okunulan versiyona göre, Mecdelli Meryem ve James'in annesi olan öteki Meryem'den bahseder.

D: Beden orada birkaç gün yattıktan sonra ona tekrar bakmak zor olmalı. Bunu yapabilmek büyük bir sevgi gerektirir, değil mi?

S: Ve bu sevgiyi bir anneden başka en iyi kim gösterebilir?

D: Peki mezarı kim açtı?

S: Askerler açılmasına yardım ettiler.

D: Orada cesedi göremeyince ne düşündüler?

S: Tabii ki birinin onların engelini aşıp içeri girdiğini ve cesedi çaldığını söylediler. Ne söylenebilir ki? Üzerinde kan olan çarşaf hala oradaydı. Ve her şey bırakıldığı gibi duruyordu.

D: Ve önüne kapatılan taş kırılmamıştı (mühür), değil mi?

S: Hayır.

D: Annesi bedenin kaybolmuş olduğunu görünce ne hissetti?

S: Onun gitmiş olduğunu ve devam etmek üzere hazırlandığını biliyordu.

D: Yeşu diğer tarafa geçti mi yoksa orada mı kaldı?

S: Bir süre kaldı, çünkü ona inananlara gidip ‘’Umutsuzluğa kapılmayın. Her şeyin olması gerektiği gibi olduğunu bilin, vaazlarımda dediğim gibi.’’ demesi gerekiyordu. Gerçeği söylediğini onlara bildirmesi lazımdı. Ve bunu yapması için kendinin var olduğunu … onlara göstermeliydi.

D: Sanki onlarla konuştuğunu söylüyorsun. Onu görüp, duyabiliyorlar mıydı?

S: Evet, çünkü bu yeteneğe sahipler. Birçoğu onu gördü ve duydu.

D: Sence onu fiziksel bir insan olarak mı gördüler?

S: Evet, ama … daha farklı. Dünyevi bir bedenin içinde olmaktan ziyade daha çok ışık varlığa benziyordu. Belki uzanıp da dokunabileceğin bir şey değildi, çünkü elin onun içinden geçerdi.

D: Peki onu görebildiler mi?

S: Evet. Bunun doğru olduğunu anladılar.

D: Ruhsal bedeninde hala herhangi bir iz var mı? (Çivileri çaktıkları yerleri düşünüyordum.)

S: Evet, ona yapılanlar bir süre yansıyacak. Bu, onlara bunu kanıtlamanın bir yoluydu. Onun söylediği kişi olup olmadığına dair şüpheler vardı.

D: Şüphe edenler mi vardı?

S: İnsanlarda az da olsa şüphe olmaması mümkün mü? İnsanın doğasında var.

D: O yüzden hala çivi izlerinin görüntüsü ile göründü diyebilir miyiz? Kim olduğunu ispat etmek için mi?

S: Evet.

D: Onu başkaları da gördü mü? Birçok hikaye duyduk. Bazılarında fiziki bedeniyle göründüğü ve dünya üzerinde yürüdüğü söyleniyor.

S: Onu bildikleri haliyle değil, gerçekte olduğu gibi gördüler.

D: Başka bir deyişle, fiziksel bedeni tamamen yok edilmişti.

S: Evet, elle tutulur bir şey yoktu.

D: Küle dönmüştü, bu daha mantıklı.

Görünüşe göre meleğin ve yuvarlanarak itilen taşın hikayesi, daha sonra askerler tarafından kendilerini kurtarmak için uydurulmuş bir örtbas etme olabilir. Yıllar boyunca dolaşan hikayelerde, yeniden dirilişin gerçek mucizesinin saklandığı görülüyor. Bana göre bu mucize, fiziksel bedenin çözülmesi ve ruh bedenin ortaya çıkmasıydı. Pek çok kişi tarafından görüldüğü için, ölümden sonra yaşamın devam ettiğini kanıtlamayı umuyordu, çünkü artık fiziksel bedeni yoktu. Bu ana noktanın, yıllar içinde bu konu etrafında gelişen dini dogmada bulanıklaşmış ve karıştırılmış olduğu görünmektedir. Suddi haklıydı, ölü ilan edildikten sonra, yüzlerce insan bedenine geri dönmüştü. Bu fenomen, kilisenin iddia ettiği kadar özgün değil. Belli ki üstatlar da fiziki bedenin önemsizliğini göstermeye çalışıyorlardı.

D: Işık varlıklardan bahsetmiştin. Bu ne demek? Fiziksel bedeni terkettiğinde kişinin doğası bu mudur?

S: Tekrar geri dönme ihtiyacının ötesinde olanların, bazılarımızın. Bir sonraki adımı tekrar Tanrı ile birlikte olmak olanların. Onlar bizi yönlendirmede bir çok şekilde yardım edenler ve yol gösterenlerdir.

D: Yeşu'ya ne oldu?

S: Neticede diğerleriyle beraber olmak için geri döndü. Üstatlar ve Tanrı'mızla beraber olmak için.

D: Bu olanları izleyen kimse var mı?

S: Annesinin orada olduğu söylenir. Göz kamaştırıcı bir ışık olduğunu ve sonra bunun kaybolduğunu gördüler.

D: Diğer düzleme geçti. Bu şekilde söylenebilir mi?

S: Evet.

D: Yeşu şimdi nerede? Şu an senin olduğun düzlemde mi?

S: O üstatlarla beraber. Burada değil. Ben o seviyeye yakın değilim.

D: Bunun hangi seviye olduğunu biliyor musun?

S: En azından dokuzuncu seviye. Onuncu seviyeye çok yakın.

D: Toplam kaç seviye var?

S: Onuncusu mükemmellik seviyesi.

D: Eğer o seviyedeyse, senin onu şimdi görmen mümkün değil. Doğru mu?

S: O bizim seviyemize gelmediği sürece hayır.

D: Anlıyorum … İnsanların onu gördüğüne dair hikayeler duyduk.

S: Şüphem yok.

D: Dünyayı terkettikten çok yıllar sonra demek istiyorum.

S: Ama bizim için bir yıl sadece an gibi, bu yüzden bunun olmaması mümkün mü?

D: Peki dünyadaki insanların kendisini görmesine izin verir mi?

S: Eğer isterse. Eğer bu kişi için yapılması gereken bir şey varsa ve onun hala şüpheleri varsa. Kendini o kişilere göstermez mi? Onlara inandıklarının doğru olduğunu bilmelerini sağlamak için.

D: O kişinin inanç sistemine göre, bu ona yardımcı olsun diye mi?

S: (Bizim anlamamızı sağlamaya çalışırken hayal kırıklığı yaşıyordu.) Çok zorlanıyorum. Bu kişinin yaşadığı gerçekliği yaymak ve bunu başkalarına anlatmak gibi yüce bir görevi varsa, ona kendini göstermez mi? Böylece inandıklarının doğru olduğunu anlasınlar diye.

D: Diğer seviyede belki meşguldür diye düşünmüştüm. Bu tür şeyler için yeryüzüne asla gelmez sanmıştım.

S: İnsanları umursamasaydı, daha önce de buraya gelmezdi.

D: Bize çarmıha gerilerek öldürülmesinin sebeplerinden bahseder misin? Bizim zamanımızda veya bizim buna baktığımız yerde, onun bizim günahlarımız için öldüğü söyleniyor. Bu konuda bazı anlaşmazlıklar var. Kendi eylemlerimizden kendimiz sorumlu değil miyiz?

S: (iç çekti) Bu çok önemli bir soru.

D: Sanırım birçok cevabı var.

S: Bu cevaplar üzerinde birçok etki var. Başkaları tarafından alay konusu olmak için çarmıha gerilmeliydi. Tekrar yaşadığında, bunun üstesinden gelebildiğini ve bizim de bunu başarabileceğimizi göstermesi gerekiyordu. Bu, hem kendi alması gereken dersler için, hem de başka amaçlar için deneyimlemesi gereken bir şeydi. Kendisinin çok mükemmel olmadığı,

başkalarının onu varsaydığı kadar mükemmel olmadığı. Cezaları çekmeye istekli olduğunu ve bizimde onlardan korkmamamız gerektiğini gösteriyordu. Ve yaptıklarımızın bedelini ödediğimizde, o zaman onun üstesinden gelebiliriz. Onun arkasında yatan mantığın bir kısmı bu. Bunun insanlar tarafından da yapılabileceği, insanların da böyle şeyler yapabileceği.

D: O zaman, dünyadaki bütün insanlarının günahları için öldüğünü söylemeleri mantıklı mı?

S: Başka birinin günahları için nasıl ölebilir? Herkes günahının bedelini kendisi öder. Bu sefer değilse, belki bir sonraki, hatta daha sonraki seferde. Ama nihayetinde, başkalarının yaşamasına sebep olduğunuz şeyleri, kendiniz de yaşamalısınız.

D: O halde onun yaşamı, ölümü diğer insanların günahlarını silmeyecek mi?

S: Yürürlükte olacak bir lütuf yasası var. Ama bu, sizin günahlarınızın bedelini ödediği için değil, ancak onu belki değerli ya da Tanrı'nın elçisi olarak kabul ettiğiniz içindir. Ve lütuf yasası Tanrı'nın size olan sevgisiyle ilgilidir, o günahlar yüzünden öldüğü için degil.

D: O zaman insanlar bunu yanlış yorumluyorlar, değil mi?

S: Büyük ihtimalle. İnsanlar birçok şeyi yanlış yorumluyorlar.

D: Biz de onun gibi olmaya çalışmalıyız. Ancak bu, ona taparak takip etmemiz gerektiği anlamına gelmez. Yapmamız gereken bize gösterdiği yoldan gitmektir. Doğru mu diyorum?

S: Doğru. Bunu yapabildiği için, o neredeyse tapılma noktası oldu. Ve bunun yapılabileceğini gösterdi. Bu yüzden ona tapmak değil, hayran olmalıyız. Tanrılaştırmamalıyız, çünkü hepimiz Tanrı'nın bir parçasıyız.

D: Sence ona tapılmasını ister miydi?

S: Hatırlanmak istiyor, ama belki de birçok kişinin onu hatırlayacağı şekilde değil. Esas olarak o, insanların kendini bir rehber olarak görmesini ister, daha fazla aydınlanmaya yönlendiren, daha fazla güç elde etmelerine yardımcı olan bir ruh rehberi. Algılarında daha spiritüel olmalarına yardımcı olmak için. Kendisini esas olarak bir yardımcı, bir rehber, bir

örnek, size tavsiyelerde bulunan bir arkadaş gibi gördü.

D: Onu başlı başına bir Tanrı olarak düşünecek birçok insan var. Onu bir insan olarak düşünmek zor.

S: Hepimiz Tanrı'nın bir parçasıyız. Bazılarımız bunun diğerlerinden daha fazla farkındayız. Onun da bu insanlardan biri olduğunu söyleyebilirim. Ama onu kendi başına ve ayrı olarak düşünmek ve tanrılaştırmak yanlıştır.

D: Korkarım insanlar gelecekte bunu yapacaklar. Onu ve annesini tanrılaştırmak, çünkü o annesiydi.

S: Bu eğer onlar gibi yaşayacakları anlamına geliyorsa, iyi bir şey. Ama eğer onları tanrılaştıracakları anlamına geliyorsa ve sonrasında ''Onlar çok bilge olduklarından yaptığım her şey için beni affedecekler.'' diyecekleri anlamına geliyorsa ve yaptıklarını yapmaya devam ederlerse, bu çok büyük bir hata olur. O, hepimiz için neyin mümkün olduğunun farkındaydı ve annesi de bir çok yönden bunun farkındaydı. Buna ulaşmak için çok mücadele gerekiyor.

D: İnsanları kendi başlarına düşünmeye mi, yoksa körü körüne takip etmeye teşvik eden biri miydi?

S: Asla körü körüne takip etmeyin! Bir şeyleri kendi başına düşünmek, alınan kararları daha muhteşem yapar. Çünkü böylece bu, sana verilmemiş ancak senin aldığın bir karar olur. Eğer kişi sorgulamıyorsa, onun inancı yoktur. Çünkü bazı şeyleri sorgulamazsan ve onlara farklı açılardan bakmazsan düşünüyor olamazsın. Ve sonra kişi bunu yaptığında, buna inanır, bunu doğru bulursa o zaman bu inanmaya değerdir.

D: Bazıları, her sorguladığında bunun Şeytan'ın işi olduğunu söylüyor … eğer toplumda bir Şeytan varsa.

S: (İç çekti) Şeytan yoktur! (Nazik ama kararlı bir şekilde, inatçı bir çocukla konuşuyormuşçasına). Kişinin içinde iki kısım vardır. Hatayı ortaya çıkarabilecek sorgulama kısmı var. Ama bu, aynı zamanda senin bazı

konular ve insanlar hakkında düşünmeni sağladığı için çok iyi bir kısım, çünkü bütün insanlar iyi değildir. Senin yüzüne gülüp, sırtına bıçak saplayacak birini dış görünüşüne göre kabul eder misin? Bazı şeyleri sorgulamak zorundasın, ama aynı zamanda inancın da olmalı. Bunun doğruluğu kanıtlanmıştır. Bazı şeylere inancın olabilir. Bu bir paradoks gibi geliyor, ama değil ... gerçekten.

Sinirlenmeye başlamıştı. Buna çok inanıyordu ve anlamamızı sağlamak için çok uğraştı.

D: Anlıyorum. Harika bir iş çıkarıyorsun. … Ama yeni bir bilgiye ulaştığımızda onun doğru olup olmadığını nasıl anlayacağız? Nasıl bileceğiz?

S: (iç çekti) Gerçek ... sizi üzebilir. Ama içinizde, derinlerde bir yerde, onun doğru olduğunu bilirsiniz. Eğer kendinizi açabilirseniz, bir şeylerin ne zaman doğru ve ne zaman yanlış olduğunu bilirsiniz. Bu yetenek sizde var.

D: Bazen yeni bir bilgi keşfettiğimizde, insanlar bize onun iyi olmadığını söylüyorlar.

S: Bu herhangi bir şekilde kimseye zarar veriyor mu? Zararlı mı? Bu seni üzmüyor anlamına gelmez. Ama eğer herhangi birine zarar veriyorsa, bu gerçekten iyi olamaz. Eğer zararsızsa, al ve araştır. Ve gerçeği bul. Onun ne açıdan iyi olduğunu bul.

D: Senin yaşamın süresince, sinagoglarda ve farklı dinlerde, birçoğunun ‘’Sorgulama, sadece kabul et.’’ dediği doğru değil mi?

S: Evet, çoğu öyle söyledi. Bu söylendi.

D: Sizin insanlarınız farklıydı, değil mi? Esseniler sorgulamayı seviyorlardı.

S: Evet.

D: Bize Mesih'in ilerde bir zamanda dünyaya geri dönüp dönmeyeceğini söyleyebilir misin?

S: Evet, geri gelecek.

D: Sizin onun geleceğinden haberdar olduğunuz gibi, insanlar da onun geleceğini önceden bilecek mi yoksa aniden mi gelecek?

S: Bilen bazıları olacak.

Bu seans Katie için çok zor olmuş gibi görünüyordu. Çarmıha gerilmeyi izlerken çok gergin ve duygusaldı, sanki acı çekiyormuş gibiydi. Tabii ki, geri getirilip uyandırıldığında, gördükleriyle ilgili hiçbir şeyi hatırlamıyordu ve kendini iyi hissediyordu. Bu seansın büyük oranda tartışmalara yol açacağının farkındayım. Ama bence, medeniyetimizdeki en önemli olaylardan bazılarının ne olduğuna alternatif bir bakış açısıyla bakılmalı ve incelenmeli.

Bu hikayede beni şaşırtan şey, hatalı değil doğru olması. İncil'deki versiyonun iki bin yıl boyunca bozulmamış olarak gelmesi gerçekten dikkate değer. Büyük miktarda eşsiz bilginin kaybolduğu Karanlık Çağlar'dan geçerek, çeşitli yazmanlara, çevirmenlere ve bazı şeylerin kasıtlı olarak çıkarılmasına ve eklenmesine rağmen varlığını sürdürebilmesi, gerçekten bir mucize. Kendi yakın tarih kitaplarımız birçok çelişki içerirken, rasyonel düşünen hiçbir insan, bunun kelimesi kelimesine gerçek olmasını bekleyemez. Modern haberler bile muhabirin bakış açısına göre değişir. Farklılıklar üzerine boş yere tartışmaya girmek yerine, hikayeye sahip olduğumuz için şükretmeliyiz. İncil'in hayatta kalmış olması, gerçekten deTanrı'nın bir armağanıdır.

26. BÖLÜM

Çarmıha Gerilme ve Yeniden Dirilişin Amacı

Bu konuda ciltler dolusu kitap yazıldığının ve gelecekte daha fazlasının yazılacağının farkındayım. Regresyonlarda İsa hakkında ortaya konan bilgilerden nasıl bir sonuç çıkarabileceğimi görmek istiyorum. Bunu yapabilmek için çocukluğumdan beri maruz kaldığım tüm kilise ve inanç eğitimlerini silmem gerekecekti. Ona yeni gözle bakmalı, hikayesini ilk kez görmeli ve duymalıydım. Bu çok zor olacaktı. ‘’Beyin yıkama’’ çok erken başlar ve derinlere yerleşir. İsa’nın insanlığa anlatmak istediklerini öğrenmek için girişimde bulunmayı umuyorum.

Çarmıha gerilmesiyle dünyaya gerçekten ne anlatmaya çalışıyordu? Yeniden dirilişin arkasındaki gerçek mesaj neydi? Bunlar derin ve zor sorular ve ben bir filozof değilim. Ama bu hikayeden ne çıkardığımı ve hangi dersleri öğrendiğimi açıklamak istiyorum. Başka biri benim gördüğümden fazlasını ve daha bir başkası tümüyle farklı bir şey görmüş olabilir. Herkesin kendi yaşam deneyimleriyle renklenmiş kendi bakış açısı vardır ve insanlar asla dini inançlar gibi derin ve kişisel bir konuda hemfikir olmayacaklardır. Ama benim yorumum, kargaşanın karanlığında ne yapacağını bilmeyen birine yardım edebilir.

Hepimiz aynı anda yaratıldık ve bu anlamda hepimiz Tanrı’nın çocuklarıyız. Yaşamı deneyimlemek için yeryüzüne geldiğimizde, fiziksel dünyada sıkışıp kaldık. Ne sebeple geldiğimizi unuttuk. En azından bilinç

düzeyinde bunu unuttuk. Derinlerde bir yerde, bir kıvılcım bunu hala hatırlıyor ve bizi yaratan sevgi dolu Tanrı'ya, 'eve' dönmeyi özlüyordu. O bizi sabırla bekliyordu çünkü zaman diye bir kavramı yok; çocuklarının gerçek potansiyellerini ve yazgılarını bir kez daha ortaya çıkarmalarını bekliyordu. Ama insanlık yaşamdan zevk aldı ve hata üstüne hata yaparak, karma yasasıyla kendini daha da sabitleştirerek, dünyanın döngüsü içine çekildi. Bir çıkış yolu var mıydı? İnsanlar ne kadar çok hayat yaşadıysa, kendileri için o kadar fazla karma yarattılar. Hemcinslerimize karşı yaptığımız tüm yanlışların bedelini ödedikten sonra yeniden mükemmel olana kadar Tanrı'ya geri dönemeyiz.

Durum umutsuz görünüyor. Bedelini ödediğimiz her hata için iki hata daha yaptık. Dönüp duran ve hiçbir yere varamayan bir çarkın üzerindeyiz, çünkü inmek için ne yapmamız gerektiğini anlayamıyoruz. Eğer sürekli daireler çizip duruyorsa, insanlık nasıl yukarı tırmanabilir? İsa'nın insanlığı 'kurtarmak' için gelme sebebi buydu. İnsanlığın bir örneğe, ona 'Yolu' gösterecek birine ihtiyacı vardı. İnsanlık özgür iradeyi kullanmak yoluyla başına dert açtı. Tanrı çocuklarını çok sevdiği için onları cezalandırmadı. Kendi hatalarını yapmalarına izin verdi; sonunda o hatalardan ders alacaklarını ve 'ışığı', 'eve' dönüşün yolunu göreceklerini umuyordu. Tanrı müdahale etmeyeceğinden, (yalnızca yardım ve rehberlik eder) insanlara örnek olması için birini göndermeye karar verdi.

İsa ya da Yeşu'nun onuncu seviyeden bir üstat olduğuna inanıyorum. Bu, insani zaaflarla dolu sayısız yaşamdan sonra, sonunda mükemmelliğe ulaştığı ve yanından geldiği Tanrı'ya geri döndüğü anlamına gelir. Yalnızca bu tür bir varlık insan yaşamının karanlığına ve batağına çekilmeye direnebilirdi. Bu, bir üstat için bile tehlikeliydi, çünkü bedenin cazibesi baştan çıkarıcıydı ve geliş amacını unutabilirdi.

Hepimizin fiziksel bedenle gelerek, insanın yüzleşmesi gereken tüm sınavlara maruz kalmamız gerektiği için, onun buraya gelmesi önemliydi. Tüm bunların üstesinden gelinebileceğini göstermek zorundaydı. Eğer o

başarabiliyorsa, insanlık da bunu yapabilirdi. İçinde yaşadığı zamanı anlayabilmesi için dünyadaki tüm bilgilerin ona öğretilmesi gerekiyordu. Zihnin harikulade yeteneklerini gösterebilmesi için, zihnini tam anlamıyla kullanabilmesi konusunda eğitilmesi gerekiyordu. İnsanın sadece hayvani bir bedenden ibaret olmadığını, ancak üstün bir ruhsal yaratım olduğunu gösterecekti.

Mucizeler yarattığını asla iddia etmedi, ancak insanlara bu gibi şeyleri onların da yapabileceklerini, hatta daha harika şeyler yapabileceklerini söyledi. Geldiği kaynağa yakın kalabilmek için meditasyon öğrenmesi gerekiyordu. Bu şekilde hedefini hep hatırlayacak ve ondan sapmayacaktı. Amacı, insanlığa nasıl yaşamaları gerektiğini kendisi bir örnek olarak göstermekti. Öğrenilecek en büyük ders, dünyadaki hemcinslerini sevmekti. Eğer sevgi olursa, daha fazla olumsuz karma yaratılamazdı. Sevgi olunca, savaşlar ve ızdırap olmazdı. İnsanlık karma çarkından çıkıp, yeniden merdivenden yukarı çıkmaya başlayabilirdi. İsa, her insanın içinde sahip olduğu ve erişebileceği her şeyin mükemmel bir örneğiydi. Ama yine de anlamadılar. Onun mükemmelliği onları korkuttu ve şaşırttı. Ondan korkuyorlardı çünkü o farklıydı ve bulabildikleri tek çözüm onu öldürmekti.

Çarmıha gerilmenin amacının, insanlığın ne hale geldiğini, battığı derinlikleri güçlü bir zıtlıkla göstermek olduğuna inanıyorum. Tanrı'nın insanlara bir seçenek sunduğunu düşünüyorum: ya mevcut rotanızda kalın ve sadece sıradan, dünyevi varlıklarını düşünen, vicdansız, iğrenç ve alçak yaratıklar olun; ya da yaşamlarınızı bu harika örnek gibi şekillendirmeye çalışın ve böylece dünyanın kargaşasının üstesinden gelip mükemmelliğe ulaşın.

Zihnin nasıl çalıştığını öğrenmişti ve bu sebeple çarmıhta aşırı derecede acı çekmesi gerekmedi. Bedenini istediği zaman terk edebildi ve normalden çok daha çabuk öldü. Mesele uzun süre ızdırap çekmek değil, örnek olmak ve farklı olmaktı. Bu anlamda gerçekten tüm insanlık için kendini feda edip öldü. Eğer yaşamamış olsaydı, insanlık hala onun mükemmel yaşamının parlak örneği olmadan, belirsizlik içinde savruluyor olacaktı.

Yeniden dirilişin amacının kaybedildiğine ve insanların düşünceleriyle

bulandırıldığına inanıyorum. Tanrı, fiziksel dünyanın her şey olmadığını, insanın yüce olduğunu göstermek istiyordu. Sonsuz ruh, öz yok edilemezdi. Özün devamlılığı vardı ve beden işlevini yitirdikten sonra da var olabilirdi. Yeniden bedenine girmesi, üstatların göstermeye çalıştığı noktayı kanıtlayamazdı. Bu sadece, yeniden fiziksel bedende yaşanabileceğinin mümkün olduğunu gösterecekti. Böylece İsa'nın dünyevi bedeni tümüyle kaybolmak zorundaydı.

Bedeni mezarda kapatılmıştı. Mezarının dışına hem Romalı hem de Yahudi nöbetçiler yerleştirilmişti. Her ikisi de birbirine güvenmiyordu ve kimsenin içeri girip ölü bedeni çalmayacağından emin olmak istiyorlardı. Mezar mühürlenip korunurken, İsa'nın da yardımıyla üstatlar bedeni parçalara ayırarak, atomlarına kadar bölüp, tekrar toza dönüştürmek için çalışmaya başladılar. Adeta doğal çürüme ve çözünme hızlandırılmış ve bir anda gerçekleşmişti. Çarşaf kefen, ölü bedenin fiziksel olarak çıkarılmadığını göstermek için geride bırakıldı. Nöbetçiler mezarı kendileri açıp, ölü bedenin kaybolduğunu anladıklarında, onun dışarı çıkarılmış olmasının mümkün olmadığı belliydi. Bu ancak diğer taraftan, ruhsal alemden gerçekleştirilebilirdi.

Daha sonra İsa'nın figürü birçok insan tarafından görüldüğünde, bunun, insanın her şeye rağmen yaşayan ve ölümsüz olan bir parçası olduğunu anlamaları gerekiyordu. Ruhun insanın gerçek doğası olduğunu ve insanın sıkı sıkıya bağlı olduğu dünyevi bedenin ötesinde bir şeyler olduğunu bilmeliydiler. Buna inanmaları gerekiyordu, çünkü beden artık geri dönemezdi, o tümüyle yok olmuştu.

Ancak bir şekilde, çağlar boyunca her şey allak bullak ve karmakarışık hale geldi. Askerler ölümle tehdit edilerek, mezarı korumaları emredilmişti. Sanhedrin ve Romalılar, yeniden dirilişin gerçekleşeceği öngörüsünden haberdardılar. Bedene bir şey olmasına izin vermemeliydiler. Mezarı açıp ölü bedenin orada olmadığını gördüklerinde, askerler öldürüleceklerinden korktular. Kendilerini kurtarmak için, meleğin taşı yuvarladığı ve Mesih'in yürüyüp çıktığı hikayesini uydurduklarını sanıyorum.

Sanhedrin'in daha sonra Yahudi askerlere geceleyin birinin yanlarından geçip ölü bedeni çaldığını söylemeleri için onlara para verdiği bilinen bir gerçektir. Bu hikayeler, anlaşılması kolay olduğu için yüzyıllar boyunca benimsendi ve nesilden nesile aktarıldı. Yeniden dirilişin arkasındaki gerçek amaç, belli ki onların anlayabilmesi için çok karmaşık ve anlaşılmazdı. Gerçek hikayeyi reddetmelerinin başka sebepleri de olabilir. Korku insanlara garip şeyler yaptırır.

İncil kayıtlarını incelerseniz, ölümünden sonra İsa'nın insan grupları arasında aniden görünüp sonra kaybolduğuna dair bir çok referans verildiğini göreceksiniz. Bu hikayeler, insan bedeninden ziyade ruhu temsil eder.

İsa'nın yaşam öyküsü, aslında bize bıraktığı kusursuz sevginin bir örneği olarak çok güzel. Onun üzerine yığılmış doğaüstü kandırmalara olan gereksinimi anlamıyorum. Neden bir bakireden doğduğuna dair hikaye var? Larson, Esseni Mirası adlı kitabında bunun, bir tanrının her zaman doğal olmayan başlangıçlara sahip olması gerektiğine dair eski Mısır inanışlarından geldiğini söylüyor. Bakire doğum kavramına inanmayan birçok bilgili teolog var. Bu neden gerekliydi? Onun gelişinin arkasındaki sebepleri anlamayan insanlar tarafından bir tanrıya dönüştürüldü. O bir tanrı olmak istemedi, asla tapınılmak istemedi. Bu, insanların yaptığı bir şeydi. Onu onurlandırmanın ve hatırlamanın, onun gibi yaşamaya çalışmaktan daha iyi bir yolu var mı?

Tabii bu sadece benim yorumum ve görüşüm. Ama yaşayıp ölseydi ve tüm bunların gerçek anlamı anlaşılmayıp kaybolsaydı ne korkunç bir şey olurdu.

Yirminci Yüzyıl'da yaşayan sıradan bir genç kızın, kayıp bir medeniyet hakkında bu kitabın tamamını doldurmaya yetecek kadar bilgi sunabilmesi konusunda hiçbir açıklama yeterli olmayacaktır. Kesin olan bir şey var ki, bu, paranormal yollardan yapıldı. Bunun reenkarnasyon, ruhun ele geçirilmesi veya diğer birçok yorum olduğu konusunda, bu fenomen hakkında şüphesiz sayısız tartışma olacaktır. Ben şahsen reenkarnasyon teorisini tercih ediyorum. Ama benim için bunun artık önemi yok. Onunla çalıştığım üç ay boyunca Suddi Benzahmare gerçek bir kişilik olarak ortaya çıktı. Kimse beni onun yaşamadığına inandıramaz.

Tek başına bakıldığında, Suddi'nin yaşamı hakkında gerçekten dikkate

değer ya da heyecan verici hiçbir şey yok. Hayatını bilginin korunması ve öğretilmesine adamış, doğuştan iyi kalpli ve anlayışlı, sakin, huzurlu bir adamdı. Nadiren dış dünyaya yaptığı yolculuklar sırasında, insanlığın içinde olduğu durumdan dolayı hayal kırıklığına uğramış gibiydi. Yaşamının benzersizliği, birlikte yaşadığı insanlardan ve belki de gelmiş geçmiş en büyük insanla bu kadar yakınen tanışmış olmasından geliyordu. Kehanetlerin gerçekleştiği zamanda yaşamış ve Mesih'in eğitimine (ya da gelişmesine) biraz yardım etmiş olması ona sevinç veriyor gibiydi.

Yollarının Kumran'da kesişmesi, İsa'nın yaşamında bilinmeyen bir alanı tanımlaması açısından önemlidir. Tanrılaştırılarak imajı orantısız bir şekilde abartılan bir insanın, insani yanını görmemizi sağladı. Bu deneyimden sonra, o artık resimdeki bir yüz, soğuk bir heykel ya da çarmıhtan sarkan bitkin bir figür değildir. O yaşıyor, seviyor ve tüm insanlığı önemsiyor. Suddi'nin onunla olan ilişkisi beni asla mümkün olabileceğini düşünmediğim bir şekilde aydınlattı.

Suddi'nin yaşam öyküsü de, iki bin yıl öncesinden bize aktardığı harika bilgiler sebebiyle değerlidir. Bu paylaşımından dolayı ona sonsuza dek minnettar olacağız. Bize kadim zihnin, varlığından asla haberdar olmadığımız bir yanını gösterdi.

Suddi'ye sadece, ''Yaşamış olduğuna sevindim. Bizimle konuşmayı seçtiğin için mutluyum. Bu bilgiyi paylaştığın için sana varlığımın derinliklerinden teşekkür ederim. Seni asla unutmayacağım.'' diyebilirim.

2001’DE YAPILAN EK

‘’İsa ve Esseniler’’ 1992’de İngiltere’de yayınlandıktan sonra, kitapla ilgili seyahatler yapıp, konferanslar vermeye başladım. En önemlisi, birkaç yıl boyunca Dorset’deki Esseni Grubu Yaz Okulu’nda konuşmalar yaptım. İlk konferanslardan birinde, dinleyiciler arasından bir adamın sorduğu bir soru beni düşünmeye itti. İsa’nın, zengin bir kalay ve kumaş tüccarı olan amcası Arimathea’lı Yusuf’la birlikte yaptığı yolculuklardan bahsediyordum. Adam, ‘’Yusuf kalayı nereden alıyordu?’’ diye sordu. Bilmiyorum diye cevapladım. Bunu hiç düşünmemiştim. Sonra dinleyiciler, İngiltere’nin o kesiminde kalay madenleri olduğunu ve Yusuf’un oraya gittiği konusunda eski efsaneler olduğunu söylediler. Onun Glastonbury ve Chalice Well ile bağlantısı olduğunu duymuştum, ancak kalay madenlerinden haberim yoktu. Mahalli halkın orada hala, ‘’Yusuf bir kalaycıydı.’’ diye şarkı söylediğini söylediler. Bu bana çok ilginç geldi çünkü elde ettiğimiz hikayenin başka bir bölümünü doğruluyordu. Dinleyicilere, kesinlikle bu efsaneler hakkında daha fazla bilgi almak istediğimi söyledim. Sonuç olarak, sonraki birkaç yıl içinde İngiltere’deki

okuyucularım bana kitaplar ve broşürler gönderdiler. Yazarlar tarafından yapılan araştırma, sağlam kayıtlara ve tarihe dayanıyor gibi görünüyor. Bu kitap eğer Birleşik Devletler'de basılırsa, bu araştırmayı da içeren bir ek yapmaya karar verdim. Tüm bu hikayenin hala incelenmeye ve hikayeye parçaların eklenmeye devam ediyor olması oldukça şaşırtıcı.

* * *

KAYIP HAVARİLERİN DRAMI (The Drama of The Lost Disciples), George F. Jowet tarafından 1993'te yazılmış, Covenant Publishing Co.Ltd, Londra. Okuduğum en eksiksiz tarih kitabı olarak, bu kitabı şiddetle tavsiye ederim. Muhtemelen diğerlerine de ilham kaynağı olmuştur. Diğer kitaplar Yusuf'un İngiltere'de oluşu hikayesinin tümüyle mit ya da efsane olabileceğini ima ederken, bu kitap Roma zamanı ya da öncesine dayanan eski tarihi kayıtlardan alıntılar yapıyor. Onun kaynakları tartışılamaz. Kilisenin inanç sistemine kök salmış birçok kişiyi muhtemelen üzecek olsa da, bu, yeniden anlatılması ve zamanımıza geri getirilmesi gereken, Hristiyan dininin kuruluşunun unutulmuş bir hikayesidir. İnsanın kendi başına düşünmesi ve sürekli bilgi arayışında olması bir ayrıcalık ve Tanrı vergisi bir haktır. Ne kadar tatsız bile olsalar, cevapları bulmanın tek yolu budur. ''Kayıp'' tarihi bilgileri yeniden kazanmaya çalışmalı ve onu gelecek nesiller için korumaya sürekli çaba göstermeliyiz. Çalışmalarım bu amaca adanmıştır.

* * *

Arimathea'lı Yusuf'tan İncil'de arada bahsedilir. İsa'nın ölü bedenine sahip çıkan zengin bir adam olarak değinilir ve İsa çarmıhta öldükten sonra

gömülmesi için ona kendi mezarını verdiği söylenir. Hem Roma hem de Yahudi yasalarına göre, infaz edilmiş bir suçlunun bedenine ailesi tarafından hemen sahip çıkılmazsa, diğer ölülerle birlikte alelade bir çukura atılarak fiziksel kayıtları tamamen yok edilirdi. Ailenin vasisi olan Yusuf, şahsen ölü bedeni istemek, onu çarmıhtan indirmek ve kendi özel mezarında gömülmeye hazırlanmak üzere izin almak için Pilate'ye gitti. Ancak, zamanla unutulmuş ve ''kaybolmuş'' olan, bu anlatılanlardan çok çok daha fazlası var. Muhteşem bir hikaye ve bunun bizim neslimize yeniden hatırlatılması gerekiyor.

Öncelikle hikaye bu kitapta anlatılan, hipnozla ortaya çıkan bilgilerle alakalı. Arimathea'lı Yusuf gerçekten İsa'nın Meryem tarafından amcasıydı. Meryem'in babasının en genç kardeşiydi. Sadece Kudüs değil, dünyanın en zengin insanlarından biriydi. Kalay ve kurşun endüstrisini kontrol eden büyük bir iş adamıydı. O dönemlerde kalay altın kadar değerliydi, bronz üretiminde kullanılıyordu. Her ülkede temel ihtiyaçtı ve savaşçı Romalılar tarafından çok talep edilen bir şeydi. Yusuf'un kalay ve kurşun üzerinde dünyadaki kontrolü, Britanya'nın eski kalay madenlerindeki büyük hisselere sahip olmasındandı. İsa hizmetine başlamadan çok seneler önce bu ticarete girmiş ve işini geliştirmişti. Dünyadaki kalay madeninin yüklü miktarı Cornwall'dan çıkarılıyordu, külçeler halinde eritiliyor ve esas olarak Yusuf'un gemileriyle uygar dünyaya ihraç ediliyordu. Bilinen dünyanın tüm limanlarında ticaret yapan, en büyük özel ticari denizcilik filolarından birine sahipti.

Ayrıca sözü geçen bir Sanhedrin (Yüksek mahkeme) üyesiydi ve Roma eyalet senatosunda da yasama üyesiydi. Kutsal şehirde saray gibi bir evi ve hemen Kudüs'ün dışında bir konutu vardı. Birkaç kilometre kuzeyde, yoğun kervan yolu üzerinde olan ve

Nasıra ile Kudüs arasında yer alan Arimathea'da da çok büyük bir mülke sahipti. Hem Yahudi hem de Roma hiyerarşisinde önemli ve sözü geçen biriydi.

İsa'nın babası Yusuf öldükten sonra, İsa henüz çok gençken, Arimathea'lı Yusuf birinci dereceden akraba olarak ailenin yasal koruyucusu olarak atandı. Bu, İsa'nın genç yaştan itibaren amcası ile olan bağlantısını ve onunla birlikte

olan seyahatlerini açıklıyor.

İngiltere'de, Yusuf'un kalay almak için adalara geldiğinde, beraberinde yeğeni İsa'yı da sık sık getirdiğine dair birçok efsane var. İsa'nın annesi Meryem, özellikle İsa henüz küçükken, onlara nadiren eşlik ediyordu. Bu sadece ikincil bir bilgi gibi gelebilir, ancak bu kitaptaki hikayeden İsa'nın sadece ticaret amaçlı seyahat adı altında kamufle edilerek, Yusuf'la dünyanın bilinen tüm ülkelerine gittiğini biliyoruz. Aslında o, çeşitli bilge öğretmenlerden eğitim almak ve eski öğretilerin gizemlerini öğrenmek için bu seyahatlere götürülüyordu. Bu, İsa ve Yusuf'un, değerli kalayı götürmek için İngiltere'yi ziyaret etme hikayeleriyle çelişmiyor. Britanya yüzyıllar boyunca, kalayın çıkarıldığı ve rafine edildiği tek ülkeydi ve ''Kalay Adası'' olarak adlandırılmıştı. Bronzun yapımında, kalay ana alaşım olarak kullanılır. Bu yüzden de Bronz Çağı'nın Britanya'da başladığı güvenle söylenebilir. Kalay ticareti daha M.Ö. 1500 tarihinde bile vardı ve dünyanın tedarik kaynağıydı. Fenikeliler Britanya'nın esas yerlileri ve kurşun ve kalay madencileriydiler. Birçok eski yazar Fenikeliler'in Cornwall'a ilk kez İsa'nın doğumundan 4000 yıl önce geldiğini söylerler. Kalay ticaretini tekellerine almışlardı ve kalay madenlerinin yerlerini bir sır gibi sakladılar. Daha sonra Romalılar madenlerin yerini bulmak için onların gemilerini takip etmeye çalışınca, Fenikeliler gemilerini bilerek imha ettiler.

Fenikeliler gizemli bir ırktı. Kızıl saçlı, mavi gözlü uzun boylulardı—Akdenizli değillerdi. Bilim insanları onların kökenlerini bulmakta çok zorlanıyorlar, çünkü Fenikeli ''kızıl kafalı adam'' demek ve onlar kendilerine böyle demiyorlardı. Dünyanın farklı yerlerinde farklı adlarla biliniyorlardı. İlk İncil kayıtlarında onlardan Tharshish halkı (Tharshish İncil'de adı geçen eski bir liman şehri *Ç.N.) diye bahseder. Bazıları onların kayıp kıta Atlantis'in yerlileri olduğuna inananırlar! Kesin olan bir şey var ki, hangi adla anılmış olsalar da, Britanya'dan yapılan kalay ticareti ile bağlantılıydılar. Başka bir gizem de, İsa'nın doğumundan dört bin yıl önce, Cornwall'da kalay olduğunu nasıl bildikleridir. Bilinmeyen denizlerde nasıl gemiyle seyahat edebildiler ve varolduğundan haberdar olmadıkları bir kara parçası buldular ve sonra hakkında bilgileri olmadığı bir metal için toprağı kazdılar? Sonra bu metali bakırla birleştirdiklerinde bronz yapabileceklerini nasıl keşfettiler? Büyük tufan öncesinde Britanya'da, nesnel bilim anlayışına sahip ve

metalurji hakkında bugün bizim bildiğimizden fazlasını bilen, çok gelişmiş bir uygarlığın yaşadığına inanan birçok bilim insanı ve bu teoriyi kanıtlayacak çok sayıda bulgu var. Bu yüzden, Britanya'ya Avrupa'dan gemilerle gitmediklerini, Atlantis'in orijinal halkı olduklarını ve Britanya'nın o kesiminin kayıp kıtanın kalıntısı olduğunu iddia ediyorlar. Bu olgular bizim İsa ve Arimathea'lı Yusuf hikayemiz için çok önem taşımıyor, ama onlar bir gizem ve bu da enteresan bir yan bilgidir.

Geniş bir tarihe sahip olan Glastonbury, aynı zamanda Druidler'in de kültür merkeziydi. Druidizm M.Ö. 1800'den beri ulusal olarak örgütlendi. Daha sonra Romalılar, o dönemde Britanya adalarında sadece barbarların yaşadığına insanları inandırmaya çalıştılar ve Druidler dini törenlerinde insan kurban ediyorlar diye korkunç söylentiler başlattılar. Her iki iddianın da yanlış olduğu ispatlandı. Romalılar, Romalı olmayan herkesin barbar olduğunu düşünüyorlardı. Gerçek şu ki, İngiltere'de, bilgi ve eğitimle ilgili, bugün sahip olduğumuz her şeye rakip olabilecek büyük şehirler, kültür merkezleri, kütüphaneler ve kırk adet çok büyük üniversite (zaman zaman 60.000 öğrencisi olan) vardı. Londra Roma'dan 270 yıl önce, M.Ö. 1020'de kurulmuştu.

Druidler'in Musevi inanışlarına son derece benzeyen inançları vardı ve ikisinin ortak kökten geldiğine inanılıyor. Bir kurtarıcı, Mesih bekliyorlardı ve hatta onu Yesu diye adlandırmışlardı, bu adın bahsedildiği tek kayıt buydu. Druidler'in eski zamanlarda Britanya adalarına yerleşen Yahudiler'in bir kolu olduğuna inanıldığı için, bu anlamlı olabilir. Doğal olarak bazı benzer inanışları olacaktı. Kabala konusunda eğitim veren gizemli bir okulları vardı (diğer konuların yanı sıra, mesela: doğal felsefe, astronomi, aritmetik, geometri, hukuk ilimi, tıp, şiir ve hitabet gibi). Bütün bu eğitimi tamamlamak normalde yirmi yıl sürüyordu, ama İsa'nın normal bir öğrenci olmadığını biliyoruz. Onun inanılmaz derecede hızlı bir şekilde bilgiyi özümleme yeteneği ve kapasitesi vardı. Bu, onun Esseniler'de eğitim için kısa bir zaman geçirmesinden belliydi . Hizmetine başlamak için Kudüs'e geri döndüğünde, dünyadaki tüm gizem okullarındaki bilge kişiler tarafından eğitilmişti. Bunu

kanıtlayan, birçok ülkede anlatılan çok sayıda hikaye ve efsane var. Yani, İngiltere'de neden bu kadar zaman geçirdiği, bulmacanın eksik parçasıydı.

Arimathea'lı Yusuf'un kayda değer hikayesi ve Mesih'in ölümünden sonra neleri başardığı ile ilgili çok daha fazlası var. Paul Harvey'in dediği gibi bu, ''hikayenin geri kalanı.'' İsa'nın çarmıha gerilmesinden sonra, öğrencileri ve takipçileri öldürülmekten korktular. Esas kışkırtıcıdan (İsa) kurtulduklarını bilseler de, Romalılar, onun çarpıcı bir biçimde farklı olan öğretileriyle, takipçilerinin isyan çıkarma ihtimali olduğundan korkuyorlardı. Birçok takipçisi yakalandı ve öldürüldü. Yusuf, Çarmıha gerilmeyi takip eden çok tehlikeli yıllar boyunca, küçük bir öğrenci grubunun koruyucusu, Yahudiye'deki Hristiyan yeraltı grubunun başı ve Mesih'in annesi Meryem'in vasisiydi. Yusuf, hemen orada öldürülemeyecek kadar zengin ve güçlüydü. Bu yüzden ondan ve suç ortaklarından kurtulmak için benzersiz bir yöntem tasarlanmıştı. O ve grubu yelkensiz, küreksiz ve dümensiz açık bir tekneye konmuş ve Akdeniz'de sürüklenmeye bırakılmışlardı. Normal koşullarda bu, kesinlikle bir ölüm cezasıydı, ama İsa'nın hikayesinde hiçbir şey asla sıradan değildi.

Varolan çeşitli kayıtlar, kazazede teknede olanlar arasında : Arimathea'lı Yusuf, ailesi ve hizmetçileri olduğu konusunda hemfikirler. Listede üç tane Meryem (İsa'nın annesi Meryem, Mecdelli Meryem ve başka bir Meryem (Cleopas'ın karısı), Martha, iki hizmetçi: Marcella ve zenci hizmetçi Sarah ve on iki öğrenci (başlangıçta öğrencisi olanlardan bazıları da dahil.) vardı. Ayrıca grupta İsa'nın, öldüğünde yeniden hayata döndürdüğü kuzeni Lazarus ve gözlerini iyileştirdiği Maximin vardı. Listedeki diğer isimler: Zebedee'nin karısı ve James'le John'un annesi Salome, Eutropius, Trophimus, Martial, Clean, Sidonius (Restitutus) ve Satirninus. Marcella muhtemelen eski hizmetçileri olduğundan Bethany kardeşlerle beraber gitti ve misyoner grubundan biri değildi. Arimathea'lı Yusuf, Meryem ölene kadar onun vasisiydi. Korumasında olduğu için onu, aşırı derecede tehlikede olacağı Kudüs'te bırakamazdı. Deniz yolculuğu onların hepsini öldürmek için planlanmış olmasına rağmen, Meryem kesinlikle Yusuf'a eşlik ediyordu.

Romalılar bunun, bu bozgunculardan kurtulmanın eşsiz bir yolu olduğunu düşündüler; çünkü açık denizde manevra kabiliyeti olmayan bir teknede hayatta kalmalarının imkanı yoktu. Ama tekne onları güvenli bir şekilde, Fransa kıyılarında karaya taşıyan bir akıntıya kapıldı. Bu konuma şimdi

Saintes Maries de la Mer, ya da Denizin Aziz Meryemleri deniyor. Lazarus ve içlerinden bazıları buraya yerleştiler ve zamanla Fransa'nın ilk kilisesini kurdular (O zamanlar ''Gaul'' deniyordu). Gruptaki diğerleri yollarına devam ettiler (denize daha uygun bir tekneyle) ve İngiltere'ye gittiler. Dostları Druidler oradaydı ve Yusuf'un Britanya'nın yönetici aileleriyle bağlantıları vardı (kızı Anna Kral'ın en genç erkek kardeşiyle evliydi). Daha önce defalarca gittikleri Glastonbury'ye geri döndüler ve Britanya kralı onlara toprak verdi. Yusuf burada, İsa'nın ölümünden sonraki üç yıl içinde dünyanın ilk Hristiyan kilisesini kurdu. Yüzlerce yıl sonrasına , M.S. 250'ye kadar ''Hristiyan'' denmiyordu. O eski zamanda din ''Yol'' ve onlarda ''Yolun Takipçileri'' olarak biliniyordu, çünkü İsa '' Ben Yol'um'' demişti. İsa'dan ve onun spiritüel felsefesinden ''Yol'' olarak bahsettiler.

Yusuf, İsa'nın öğretilerini yaymak için öğrencileri gönderdi ve kıtada yerleşmiş olan Lazarus ve diğer öğrenciler vasıtasıyla Hristiyanlığı Britanya, Fransa ve İspanya'da yaymayı başardı. Her zaman on iki kişiydiler ve sayıyı sürekli on ikide tutmak için, biri öldüğünde başka biri onun yerini aldı. Çarmıha gerilme olayından sonra Yusuf elli yıl yaşadı ve onun İsa'ya olan katkılarından dolayı bu döneme ''Hristiyanlığın Altın Çağı'' denir. Meryem ölene kadar Glastonbury'de yaşadı ve eski kilisenin olduğu yerde gömüldü. Yusuf'da öldüğünde oraya gömüldü ve nihayetinde diğer takipçiler de öldüklerinde aynı şekilde oraya gömüldüler. Yusuf'un mezar taşında: ''İsa'yı gömdükten sonra Britanyalılar'a geldim. Öğrettim. Dinleniyorum.'' yazar. Bu kutsal yer ''Dünya yüzeyindeki en mübarek yer'' olarak bilinir. Son ölen ve oraya defnedilen havari John'du. 101 yaşına kadar yaşadı.

Onların torunları, Vatikan henüz varolmadan yüzlerce yıl önce Roma'daki kiliseyi kurdular. Bir başka dikkate değer unsur: Şu anki Kraliçe Elizabeth II ye kadar tüm İngiliz kraliyet soyundan krallar ve kraliçeler doğrudan Arimathea'lı Yusuf'un soyundan gelmektedirler. Bu sebeple, hepsi uzun ve kesintisiz bir soy hattı yoluyla İsa ile ilişkilidir.

Bu hikayenin çok daha fazlası var, ama bu eki çok fazla uzatır. Tarihin o döneminde Britanya dünyadaki tek özgür ülkeydi. Romalılar İngiltere'yi hiç

fethetmediler. M.S.12'de Britanya birleştirildi (fethedilerek değil, bir antlaşmayla). Romalılar İsa'nın doğum yerini başarısız bir şekilde ele geçirmeye çalıştıklarında birçok kanlı savaşlar yaşandı ve üçyüz yıl sonra Roma nihayet Hristiyanlığı kabul ettiğinde birçok yanlış hikayeler yaydılar. İsa'nın öğretilerini ilk kabul eden ülke olan Britanya'yı devirmeye çalıştılar.

Uzun yıllar sonra, 1400'lerde, Vatikan'la aralarında hangisinin en eski ve ilk kilise olduğu hakkında büyük bir tartışma olmuştu. İngiltere'deki mi, Fransa'daki mi, yoksa İspanya'daki miydi? Hepsi İsa'nın çarmıha gerilmesinden sonraki üç yıl içerisinde kurulmuşlardı. Nihayet Glastonbury'dekinin ilk olduğuna karar verildi ve Vatikan kayıtlarında yer aldı. Arimathea'lı Yusuf'un ve havarilerinin, İsa'nın istediği şekilde, hemen ölümünden sonra öğretilerini yaymaları konusundaki harika çalışmalarını reddetmeye çalıştılar.

Yusuf'un başarılarının hikayesi o kadar büyük bir önem taşıyordu ki, matbaanın icadından hemen sonra, kitapların oldukça nadir olduğu zamanlarda bu hikaye basıldı. (1516 ve 1520).

Yusuf, dünyadaki ilk Hristiyan kilisesini inşa ettiği, İsa'yı örnek alıp takip ettiği için hatırlanmalı ve onurlandırılmalıdır. Yusuf ve 12 öğrenciden oluşan grubunun Hristiyanlığı kurmaları, dünyanın geri kalanın buna yetişmesinden yüzlerce yıl önceydi. Bugün çok az insan bu olağanüstü hikayeyi biliyor ve Hristiyanlığın kökenleri konusunda Roma Katolik Kilisesi'nin versiyonunu kabul ediyor. Anlatının tamamı için, sağlam tarihi belgelere dayanan, George F. Jowett'in ''Kayıp Havarilerin Draması'' adlı kitabı okumanızı öneririm. ''Hikayenin devamı'' birçok insanın gözünü açacaktır.

Bibliyografya

Allegro, John, Bakır Parşömenin Hazinesi Doubleday Pub., New York, 1960. Gözden geçirilmiş baskı, Anchor Books, Garden City, N.J., 1982.

Allegro, John, Ölü Deniz Parşömenleri, Penguin Kitapları, Middlesex, 1956.

Allegro, John, Ölü Deniz Parşömenleri: Yeniden Değerlendirme, Penguin Kitapları, Middlesex1964.

Allegro, John, Ölü Deniz Parşömenleri: Ölü Deniz Parşömenlerinin Gizemi Açığa Çıktı, Gramercy Pub., New York, 1981.

Allegro, John, Ölü Deniz Parşömenleri ve Hıristiyan Miti, Prometheus Kitapları, Buffalo, NY, 1984.

Dupont-Sommer, A., Kumran ve Esseniler Mac-millan Co., New York, 1956.

Fritsch, Charles T.,Kumran Topluluğu: Tarihi ve Parşömenleri, Macmillan Co., New York, 1956.

Ginsburg, Christian D., The Esseniler: Tarihleri ve Doktrinleri Routledge & Kegan Paul Ltd, Londra, 1964.

Heline, Theodore, Ölü Deniz Parşömenleri, Yeni Çağ İncili ve Felsefesi Merkezi, Santa Barbara, 1957. (İlginç bir Teosofik yaklaşım)

Howlett, Duncan, The Esseniler ve Hristiyanlık, Harper & Brothers, New York, 1957.

Larson, Martin A., Esseni Mirası, Felsefe Kütüphanesi, New York, 1967.

Dr. McIntosh ve Dr. Twyman Archko Cilti, Orijinali 1887'de basıldı. Yeniden basımı Keats Publishing Inc., New Canaan, Connecticut, 1975

Szekely, Edmond Bordeaux, İsa Mesih'in Barış İncili, C.W.
Daniel, Saffron Walden, 1937.

Szekely, Edmond Bordeaux, Essenilerin Biyojenik Yaşam Yolu Rehberi, Uluslararası Biyojenik Derneği, P.O.B 205, Matsqui, B.C. VOX205, Kanada, 1977.

Tushingham, A. Douglas, ''Ölü Deniz Parşömenleri'ni Saklayan Adam'' 785-808. sayfalar National Geographic.

Araştırmalarımı yaparken okuduğum pek çok şey var ama bunların çoğu birbirinin tekrarıydı ve yeni bir şey sunmuyordu. Ayrıca dergilerde ve ansiklopedilerde de birçok referans vardı. John Allegro'nun çalışmasını okumanızı şiddetle tavsiye ediyorum, çünkü çok fazla bilgiyi çok erken ifşa ettiği için komiteden men edilmişti. Bir başka yeni yaklaşım, Martin Larson'ın Esseni Mirası. Verdiği röportajlarda herhangi bir dini örgüte bağlı değildi. Szelky'nin kitaplarını kullanmadım. Verdiği kaynaklar oldukça tartışmalıdır. Kitap başlıklarını İngiltere'de saygın kabul edildiği için ekledim. Diğer yazarların çoğu, dini dogmaya sıkı sıkıya bağlı kaldılar ve

düşüncelerinden sapmaktan korktular. Ancak enteresan tarihi anlayışlar sunuyorlar.

Yazar Hakkinda Bilgi

Geçmiş yaşam hipnoz terapisti ve ‘’Kayıp’’ bilgiyi kaydeden parapsikolojik araştırmacı olan Dolores Cannon, 1931 yılında St. Louis, Missouri’de doğdu. 1951 yılında, Deniz Kuvvetlerinde görev yapan bir

denizciyle evlenene kadar St. Louis‘de yaşadı ve orada eğitim gördü. Tipik bir asker eşi gibi, sonraki 20 yılını tüm dünyayı dolaşarak ve çocuklarını büyüterek geçirdi.

1968 yılında, amatör bir hipnozcu olan eşi, kilo sorunu olan bir kadınla çalışırken, tesadüfen kadının geçmiş bir yaşamıyla karşılaştığında, Dolores Cannon ilk kez geçmiş yaşam vasıtasıyla reenkarnasyonu keşfetti. O zamanlarda reenkarnasyon alışılmışın dışında bir şeydi ve bu alanda çok az insanın tecrübesi vardı. Bu, onun ilgisini uyandırdı, ama aile yaşamının gereklerinden dolayı bu ilgisini bir kenara koyması gerekti.

1970 yılında eşinin engelli bir gazi olarak görevinden ayrılıp, emekli olmasıyla Arkansas’ın tepelerine yerleştiler. O zaman yazarlık mesleğine ve yazdığı makaleleri çeşitli gazete ve dergilere satmaya başladı. Çocukları kendi hayatlarını kurduktan sonra, geçmiş yaşam hipnozu ve reenkarnasyona olan ilgisi yeniden alevlendi. Farklı hipnoz metodları öğrendi ve böylece kendi özgün tekniğini geliştirdi, bu da onun danışanlarından bilgileri verimli bir biçimde elde etmesini sağladı. 1979 yılından beri yüzlerce gönüllüyü geçmiş yaşamına götürerek elde ettiği bilgileri katalogladı. 1986 yılında UFO alanında araştırmalar yapmaya başladı. Şüpheli UFO iniş alanlarına bizzat giderek çalışmalar yaptı ve İngiltere’deki ekin çemberlerini araştırdı. Bu alandaki çalışmalarının çoğu, şüpheli kaçırılma olaylarındaki kişilerden hipnoz vasıtası ile elde edilen kanıtların birikimidir.

Yayınlanmış Kitapları : Nostradamus’la Sohbetler 4 cilt - İsa ve Esseniler - İsa’yla Birlikte Yürüdüler - Yaşam ve Ölüm Arasında - Hiroşima’yı Hatırlayan bir Ruh - Bahçenin Koruyucuları - Yıldızlardan gelen Miras - Yıldız Çarpması Efsanesi - Bekçiler - Karmakarışık Evren I, II, III - Hatırlanan Beş Yaşam

Kitaplarının birçoğu farklı dillerde temin edilebilir.

Dolores Cannon’un, ailesinin‘’gerçek’’ dünyası ile işinin ‘’görünmez’’ dünyası arasında sıkı bir dengede olmasını isteyen, dört çocuğu ve on dört

torunu vardır.

Ozark Mountain yayınevi ile haberleşmek isterseniz lütfen aşağıdaki adrese yazınız. (Cevap için lütfen pullu ve üzerinde adresinizin yazılı olduğu bir zarf ekleyiniz.) Ayrıca Web Sitemizden de bize ulaşabilirsiniz.

Ozark Mountain Publishing, İnc.

P.O.Box 754

Huntsville, AR. 72740 USA

WWW.OZARKMT.COM

Dolores Cannon alternatif şifa, hipnoz, metafizik ve geçmiş yaşam regresyonu alanlarında inanılmaz başarılı eserler bırakarak, 18 Ekim 2014 yılında bu dünyadan ayrıldı, ama hepsinden daha etkileyici olan, yapabileceği en önemli şeyin bilgi paylaşmak olduğuna dair anlayışıydı. İnsanlığın aydınlanması için hayati önem taşıyan gizli veya keşfedilmemiş bilgileri ve Dünya'da almamız gereken derslerimizi ortaya çıkarmaktı. Bilgi ve bilgiyi paylaşmak Dolores için en önemli şeydi. Bu yüzden kitapları, konferansları ve QHHT®hipnoz yöntemi dünya çapında birçok insanı şaşırtmaya, yönlendirmeye ve bilgilendirmeye devam ediyor. Dolores, tüm bu olasılıkları ve daha fazlasını keşfederken, bizi yaşamımızın yolculuğuna çıkardı. Yolcu dostlarının bilinmeyene yolculuklarını paylaşmalarını istedi.